

MONITORING MEDIÁLNYCH VÝSTUPOV

Výstava 33 dní s medved'mi od Martina Greguša v Galérií SPP

Obdobie: 1. 10. 2022 – 31. 12. 2022

(niekoľko printových výstupov boli vydané až začiatkom 2023)

Počet výstupov: 80

Televízia: 4

Rozhlas: 0

Print: 22

Online: 51

Agentúrne spravodajstvo: 1

Podcasty: 2

+

Sociálne siete: 7

Obsah – TOP výstupy

TELEVÍZIA	6
Žil medzi ľadovými medved'mi. Martin Greguš vytvoril jedinečnú sériu fotiek, ktorá prichádza na Slovensko	6
Online • ta3.com (Správy / Politika) • 6. 10. 2022, 9:51 • Neutrálny	6
Teleráno TV Markíza 6. 10. 2022	8
33 dní s medved'mi: Mladému fotografovi išlo v Arktíde niekoľkokrát o život. Neohrozovali ho však medvede	9
Online • joj24.noviny.sk (Správy / Politika) • 8. 10. 2022, 8:13 •	9
Kultúra SK.....	13
Online • rtvs.sk (Kultúra / Umenie) • 5. 11. 2022, 0:00 • Pozitívny	13
PRINT	16
Kultúrne tipy	16
Tlač • Denník SME - ďalší vydání; str. 18, 19 (Správy / Politika) • 7. 10. 2022 • Neutrálny.....	16
Ako som žil 33 dní s medved'mi	19
Tlač • Nový Čas - Stred; str. 13 (Správy / Politika) • 8. 10. 2022 •	19
Ľadové medvede v levanduli?	21
Tlač • Nový čas pre ženy; str. 5 (Životný štýl / Móda) • 18. 10. 2022 • Pozitívny	21
Nekonečné čakanie na záber	23
Tlač • Nový Čas - Bratislava; str. 16, 25 (Správy / Politika) • 16. 10. 2022 • Pozitívny .	23
33 dní s medved'mi	26
Tlač • Nový Čas - Bratislava; str. 14, 15 (Správy / Politika) • 16. 10. 2022 • Pozitívny .	26
Fotograf Martin Greguš: 33 dní s medved'mi	29
Tlač • Nový Čas - Východ; str. 14, 15, 16, 25 (Správy / Politika) • 16. 10. 2022 • Pozitívny	29
Kamarát šeliem.....	35
Tlač • Plus 7 dní; str. 106, 107, 108, 109 (Spoločenské) • 13. 10. 2022 •	35
Ľadové medvede vo fialových kvetoch.....	42
Tlač • Pravda magazín; str. 10, 11, 12 (Životný štýl / Móda) • 27. 10. 2022	42
Dávam si pozor, ale nebojím sa o život.....	48
Tlač • Denník N; str. 12, 13 (Správy / Politika) • 28. 10. 2022 •	48
Výstavy	53
Tlač • in.ba; str. 44, 45, 46, 47 (Regionálne správy) • 1. 11. 2022 • Neutrálny	53
Priority SPP v CSR:	62
Tlač • Stratégie - príloha; str. 20, 21 (Podnikanie / Marketing / PR) • 28. 10. 2022 • Pozitívny	62
Forbes (SK), číslo 11/2022; str. 7	66

Tlač • Forbes (SK); str. 7 (Podnikanie / Marketing / PR) • 3. 11. 2022	66
Ľadové medvede zblízka	67
Tlač • Balans; str. 4 (Iné) • 8. 11. 2022 • Pozitívny	67
ONLINE	69
Kultúrne tipy: Na platniach opäť vychádza muzika Mariána Vargu a na výstavách možno vidieť najlepší slovenský dizajn.....	69
Online • kultura.sme.sk (Kultúra / Umenie) • 6. 10. 2022, 14:38 • Neutrálny	69
Fotograf Martin Greguš strávil mesiac v letnej Arktíde pozorovaním a.....	75
Online • dennikn.sk (Správy / Politika) • 16. 10. 2022, 10:50 • Neutrálny	75
Kamarát šeliem: Slovensko-kanadský fotograf Martin Greguš žil medzi ľadovými medved'ami	77
Online • plus7dni.pluska.sk (Spoločenské) • 16. 10. 2022, 3:00 • Pozitívny	77
Slovenský fotograf žil medzi ľadovými medved'ami: Radšej by sa nechal zožrat', než do nich strelit'	79
Online • plus7dni.pluska.sk (Spoločenské) • 16. 10. 2022, 3:00 •	79
Martin strávil 33 dní s ľadovými medved'ami: Jeho zábery dobyli celý svet, teraz ich uvidíte aj u nás!	86
Online • dromedar.zoznam.sk (Iné) • 9. 10. 2022, 0:00 • Pozitívny.....	86
Hrajúce sa ľadové medvede. Pozrite si video fotografa Martina Greguša	91
Online • tv.pravda.sk (Správy / Politika) • 12. 10. 2022, 7:40 • Neutrálny	91
Ľadové medvede celkom zblízka. Pozrite si jedinečné fotografie z výstavy Martina Greguša.....	92
Online • kultura.pravda.sk (Kultúra / Umenie) • 12. 10. 2022, 7:00 • Pozitívny	92
Martin žil 33 dní s ľadovými medved'ami, výsledok je ohromujúci! Jednej veci sa bál viac než samotných šeliem	97
Online • cas.sk (Správy / Politika) • 12. 10. 2022, 7:45 • Pozitívny.....	97
Martin Greguš fotil ľadové medvede v Arktíde v kvetoch, ako prvý zrejme zachytil kríženca bieleho medved'a s grizlym	103
Online • dennikn.sk (Správy / Politika) • 13. 10. 2022, 7:07 •	103
Slovenský fotograf žil 33 dní s ľadovými medved'ami: Medvedica ma nechala strážiť jej mláďatá	120
Online • kultura.sme.sk (Kultúra / Umenie) • 18. 10. 2022, 18:18 •	120
Slovák (26) sa šiel v Kanade prejsť na pole: Narazil na... tohto tvora by tam naozaj nečakal	130
Online • topky.sk (Spoločenské) • 13. 10. 2022, 9:30 • Pozitívny	130
Ľadové medvede vo fialových kvetoch. Fotograf Martin Greguš s nimi strávil 33 dní.....	135
Online • kultura.pravda.sk (Kultúra / Umenie) • 23. 10. 2022, 8:33 •	135
Takmer zomrel v arktickej búrke. Jeho fotografie medved'ov teraz zbierajú prestížne svetové ceny	146
Online • zurnal.pravda.sk (Správy / Politika) • 22. 10. 2022, 6:00 • Pozitívny	146
Pozrite si celý klip, za ktorý získal Martin Greguš striebornú medailu v Taliansku Naši a svetoví	157

Online • tv.pravda.sk (Správy / Politika) • 23. 10. 2022, 6:20 • Pozitívny	157
Slovák žil medzi ľadovými medved'mi: Strelit' do nich? Radšej by som... ..	159
Online • polovnictvo-rybarstvo.pluska.sk (Iné) • 25. 10. 2022, 9:36 •	159
Martin Greguš nafotil na Arktíde ľadové medvede: Klimatická zmena sa deje príliš rýchlo na to, ako sa vedía adaptovať'	165
Online • aktuality.sk (Správy / Politika) • 25. 10. 2022, 13:00 • Ambivalentný.....	165
Unikátne VIDEO priamo z papule: Kameru slovenského filmára chcel zožrat' ľadový medved'	175
Online • topky.sk (Spoločenské) • 27. 10. 2022, 12:00 •	175
Unikátne VIDEO priamo z papule: Kameru slovenského filmára chcel zožrat' ľadový medved'	177
Online • dromedar.zoznam.sk (Iné) • 27. 10. 2022, 12:00 • Pozitívny.....	177
Na dokonalé zábery musí čakať celé hodiny: Fotograf Martin Greguš si splnil sen! 33 dní s.....	179
Online • cas.sk (Správy / Politika) • 1. 11. 2022, 11:00 • Pozitívny.....	179
Fotograf Greguš: Radšej nech ma ľadový medved' zožerie, než by som ho mal zastrelit'	186
Podcasty • Rozhovory ZKH (Kultúra a spoločnosť) • 31. 10. 2022, 14:17 •	186
Fotograf Greguš: Radšej nech ma ľadový medved' zožerie, než by som ho mal zastrelit'	189
Online • video.sme.sk (Správy / Politika) • 31. 10. 2022, 14:04 •	189
VIDEO: Ľadový medved' chytil Martinovu kameru a začal si na nej pochutnávať'. Vznikli fantastické zábery	192
Online • dobrenoviny.sk (Správy / Politika) • 1. 11. 2022, 8:00 • Pozitívny	192
Spoznajte život Martina Greguša s ľadovými medved'mi v Galérii SPP.....	196
Online • kamdomesta.sk (Kultúra / Umenie) • 7. 10. 2022, 2:22 • Pozitívny	196
Vít'az súťaže Wildlife Photographer of the Year Martin Greguš vystavuje na Slovensku	200
Online • mojakultura.sk (Kultúra / Umenie) • 9. 10. 2022, 13:32 • Pozitívny.....	200
Martin Greguš - 33 dní s medved'mi	204
Online • citylife.sk.sk (Fotografia) • 7. 10. 2022, 2:22 • Pozitívny	204
Spoznajte život Martina Greguša s ľadovými medved'mi v Galérii SPP.....	207
Online • Corobis.sk (Výstavy/Vel'trhy) • 7. 10. 2022 • Pozitívny	207
Spoznajte život Martina Greguša s ľadovými medved'mi v Galérii SPP.....	209
Online • Podmevon.sk (Výstavy/Vel'trhy) • 7. 10. 2022 • Pozitívny	209
VIDEO zo zákulisia: Takto vznikali unikátne snímky, ktorými Martin Greguš dobyl svet..	211
Online • topky.sk (Spoločenské) • 9. 11. 2022, 0:00 • Pozitívny	211
VIDEO zo zákulisia: Takto vznikali unikátne snímky, ktorými Martin Greguš dobyl svet..	213
Online • dromedar.zoznam.sk (Iné) • 9. 11. 2022, 0:11 • Pozitívny.....	213
Víkendový výber: Polárna medvedica mu zverila mláďatá	216
Online • plus.sme.sk (Správy / Politika) • 23. 12. 2022, 23:50 •	216
SOCIÁLNE SIETE	223

Facebook Nový Čas, 12. 10. 2022	223
Facebook Dromedar.sk, 12. 10. 2022.....	224
Facebook Dromedar.sk, 28. 10. 2022.....	225
Facebook Pravda, 27. 10. 2022	226
Instagram post Pravda.sk, 24. 10. 2022	226
Instagram Dromedar.sk, 9. 11. 2022.....	228
Facebook Dromedar.sk, 9. 11. 2022.....	229

TELEVÍZIA

Žil medzi ľadovými medvedmi. Martin Greguš vytvoril jedinečnú sériu fotiek, ktorá prichádza na Slovensko

Online • ta3.com (Správy / Politika) • 6. 10. 2022, 9:51 • Neutrálny

Vydavateľ: C.E.N. s.r.o. (sk-35780886)

Dosah: 70 417 • GRP: 1.56 • OTS: 0.02 • AVE: 448.27 Eur

Odkaz: <https://www.ta3.com/relacia/25868/zil-medzi-advymi-medvedmi-martin-gregus-vytvoril-jedinecnu-seriu-fotiek-ktora-prichadza-na-slovensko>

Žil medzi ľadovými medvedmi. **Martin Greguš** vytvoril jedinečnú sériu fotiek, ktorá prichádza na Slovensko

Minulý rok strávil 33 dní medzi ľadovými medvedmi v arktickej prírode a vznikla tak jedinečná séria fotografií, ktorá prichádza na Slovensko. Svoje zážitky nám prišiel do štúdia porozprávať **Martin Greguš**, svetoznámy fotograf divokej prírody.

Autor: TA3.COM | TELEVÍZIA TA3

The screenshot displays a live broadcast on the ta3 website. The main video frame shows a man, Martin Greguš, in a studio setting. A lower-third graphic identifies him as "Martin Greguš svetoznámy fotograf divokej prírody" and includes the headline "V. LENGVARSKÝ: DO KONCA ROKA PRÍDE MILIÓŇ VAKCÍN ADAPTOVANÝCH NA OMIKRON." The website header shows the date "Štvrtok 6. 10. 2022" and the location "Bratislava 9 °C". A navigation bar at the bottom lists various news topics like "DOMÁCE", "VODIČ TRAGICKEJ VÍKENDOVEJ NEHODY ODSŤPIL Z POSTU GENERÁLNEHO SEKRETÁRA DVS", and "NRSR: PLATY ZDRAVOTNÍKOV SA ZVÝŠIA, PARLAMENT SCHVÁLIL NOVELU".

Súbor Upravíť Zobrazit História Zľagky Nástroje Pomocník

Hľadaj výraz: X LEGO Úložný bo: X lego úložný bo: X LEGO úložný bo: X Nedacia SPP - f: X Sada 4 ks dřev: X KALLAX Polico: X DRONA Škatuľ: X KOSINGEN Škat: X SPP_V2.pdf X Agreoturism S: X Štúdio TA3 | TA3 X 3 Live | TA3 Slovenska 24 X

https://www.ta3.com/live

ta3 SLOVENSKO ZAHRANIČIE EKONOMIKA ŠPORT SPOLOČNOSŤ TLAČOVÉ BESEDY REGIÓNY ZDRAVIE Podcasty

Štvrtok 4. 10. 2022 Bratislava 9 °C

Ukrajina Téma dňa Hlavné správy V politike Štúdio TA3 Motoring ta3 konferencie Ženy Budúcnosť EÚ Komunálne voľby 2022

LIVE | Live NRSR

33 dní medzi ľadovými medveďmi
GRÉCKO: PRI OSTRÓVE KYTHÉRA SA POTOPIĽA LOĎ S TAKMER 100 MIGRANTMI.

STUDIO TA3

FLASH správy X RY A PŔŔODNÉ ASISTENTKY V SYSTÉME. V. LENGVÁRSKY: DO KONCA ROKA PRÍDE MILIÓN VAKCÍN ADAPTOVANÝCH NA OMIKRON. R. FICO PODAL TRESTNÉ OZNÁMENIE PRE MOŽNÉ ÚPLATKY OD KAJÚČNIKOV. I. MATOVIČ NEVYLÚČIL V BUDÚCNOSTI VYČLENENIE PEŔA

Teleráno TV Markíza 6. 10. 2022

Odkaz: <https://tvnoviny.sk/video/90-telerano/96754-6-10-2022>

33 dní s medved'mi: Mladému fotografovi išlo v Arktíde niekoľkokrát o život. Neohrozovali ho však medvede

Online • joj24.noviny.sk (Správy / Politika) • 8. 10. 2022, 8:13 •

Autor: Natália Jabůrková • Rubrika: joj24.sk

Dosah: 154 124 • GRP: 3.42 • OTS: 0.03 • AVE: 1431.78 Eur

Odkaz: <https://joj24.noviny.sk/710547-33-dni-s-medvedmi-mlademu-fotografovi-islo-v-arktide-niekolkokrat-o-zivot-neohrozovali-ho-vsak-medvede>

Zdroj: [gregus](#) instagram

BRATISLAVA – Hoci sa väčšina ľudí medved'ov bojí, slovenský fotograf žijúci v Kanade s nimi strávil dlhých 33 dní. Ladové medvede z jeho fotografií vyhrali už niekoľko medzinárodných ocenení a vidieť ich môžete aj vy na výstave v Bratislave. V štúdiu 24 bol hosťom fotograf [Martin Greguš](#).

publikované 8.10.2022 o 8:13 · zdroj Noviny.sk

Autor: Natália Jabůrková

Natália Jabůrková

8.10.2022 o 8:13 · joj24.sk —

33 dní s medved'mi: Mladému fotografovi išlo v Arktíde niekoľkokrát o život. Neohrozovali ho však medvede

ZDROJ: GREGUS INSTAGRAM

BRATISLAVA – Hoci sa väčšina ľudí medved'ov bojí, slovenský fotograf žijúci v Kanade s nimi strávil dlhých 33 dní. Ľadové medvede z jeho fotografií vyhrali už niekoľko medzinárodných ocenení a vidieť ich môžete aj vy na výstave v

NOVINY.SK

NOVINY PLUS

24 PODCAST

VIAC ▾

BRATISLAVA – Hoci sa väčšina ľudí medveďov bojí, slovenský fotograf žijúci v Kanade s nimi strávil dlhých 33 dní. L'adové medvede z jeho fotografií vyhrali už niekoľko medzinárodných ocenení a vidieť ich môžete aj vy na výstave v Bratislave. V štúdiu 24 bol hosťom fotograf Martin Greguš.

Embed kód

Zdieľať na

Kultúra SK

Online • rtvs.sk (Kultúra / Umenie) • 5. 11. 2022, 0:00 • Pozitívny

Vydavateľ: Rozhlas a televízia Slovenska (sk-47232480)

Dosah: 75 719 • GRP: 1.68 • OTS: 0.02 • AVE: 1103.17 Eur

Odkaz: <https://www.rtvs.sk/televizia/archiv/14625/365361>

Umenie pre život je balet na podporu Národného onkologického ústavu. Ide o tradičné podujatie, ktorým SND pomáha ľuďom s onkologickými chorobami. Výstava v Starom Smokovci pripomína 90 rokov od úmrtia maliara Ferdinanda Katonu. Pri tej príležitosti predstavili aj poštové známky s jeho dielom Skorá jar v Belianskych Tatrách. Slovenský ochranný zväz autorský oslávil 100 rokov okrem iného aj na koncerte v Slovenskej filharmónii. Galéria SPP sprístupnila výstavu fotografií Martina Greguša, ktoré vám priblížia život ľadových medveďov v Hudsonovom zálive. SND uviedlo pôvodnú slovenskú operu Lubice Čekovskej - Impresario Dotcom.

KULTÚRA.SK

Sobota 5.11.2022 11:35

Pomoc

Máte problém s prehrávaním? [Nahláste nám chybu](#) v prehrávači.

Umenie pre život je balet na podporu Národného onkologického ústavu. Ide o tradičné podujatie, ktorým SND pomáha ľuďom s onkologickými chorobami. Výstava v Starom Smokovci pripomína 90 rokov od úmrtia maliara Ferdinanda Katonu. Pri tej príležitosti predstavili aj poštové známky s jeho dielom Skorá jar v Belianskych Tatrách. Slovenský ochranný zväz autorský oslávil 100 rokov okrem iného aj na koncerte v Slovenskej filharmónii. Galéria SPP sprístupnila výstavu fotografií Martina Greguša, ktoré vám priblížia život ľadových medveďov v Hudsonovom zálive. SND uviedlo pôvodnú slovenskú operu Ľubice Čekovskej - Impresario Dotcom.

PRINT

Kultúrne tipy

Tlač • Denník SME - ďalší vydání; str. 18, 19 (Správy / Politika) • 7. 10. 2022 •
Neutrálny

Vydavateľ: Petit Press, a.s. (sk-35790253)

Dosah: 461 108 • GRP: 10.25 • OTS: 0.10 • AVE: 3183.80 Eur

Reedície albumov Collegia Musica

V reedícii vychádzajú na platniach legendárne albumy skupiny Collegium Musicum z rokov 1976 a 1981. Už koncom augusta vyšiel koncertný album Marián Varga & Collegium Musicum, na ktorom sa prelína art rock s vážnou hudbou. A aktuálne vychádza dvojalbum Divergencie, ktorý nadväzuje na skvelé Konvergencie z roku 1971.

Výstava Národná cena za dizajn 2022

od 6. októbra v Galérii dizajnu Satelit v Bratislave

To najlepšie zo slovenského komunikačného dizajnu, čo v predchádzajúcich dvoch rokoch vytvorili profesionálni dizajnéri aj študenti. Výstava prezentuje 146 projektov, ktoré vybrala medzinárodná porota z 380 prihlásených diel v 11 kategóriách Národnej ceny za dizajn 2022. Slávnostné vyhlásenie víťazov sa uskutoční 18. októbra v divadle Nová scéna.

Výstava 33 dní s medved'ami

od 7. októbra v Galérii SPP v Bratislave

Kanadský fotograf slovenského pôvodu [Martin Greguš](#) je držiteľom ceny Rising Star Portfolio Award zo súťaže Wildlife Photographer of the Year 2021 a jeho fotografie sa objavili v National Geographic, BBC Wildlife Magazine či vo Washington Post. V Bratislave predstavuje fotografie a filmy, ktoré vznikli počas jeho pobytu v Hudsonovom zálive, kde pozoroval ľadové medvede.

Medzinárodný festival horských filmov Poprad

12. – 16. október

Rekordných 1 347 snímok sa prihlásilo do súťaže 30. ročníka festivalu, z ktorých napokon vybrali 51 filmov s horskou tematikou. Sedem z nich je zo Slovenska. Filmy budú rozdelené do 13 súťažných kategórií. Väčšina z nich sa venuje horolezectvu. Festival sa bude konať v Poprade, ale časť projekcií sa uskutoční aj v Kežmarku a Spišskej Novej Vsi.

Tosca je McDonald's vo svete opery

Dokončenie z I. strany
Pri ktorej zo svojich opier ste počuli najviac bučania?

Asi práve v Tosce. Je to opera, ktorá je miláčikom publika, je to McDonald's vo svete opery a každý ju chce mať takú, ako ju pozná. A to platí aj o účinkujúcich. Jeden zo spevákov rolu Cavaradossio spieval celý život, účinkoval s ňou v Metropolitnej opere a bol zvyknutý na veľmi konkrétne veci. Naľavo mali byť dvere do kostola, napravo obraz Márie Magdalény. Bol veľmi neochotný prijať, že moja inscenácia bude iná.

Presvedčili ste ho?

Napokon áno a jeho výkon bol skvelý, ale stalo sa mi, že som sa musela rozísť s jedným zo spevákov, ktorý nevládol koncepciu Herodesa v Salome.

Čím ste ho tak šokovali?

Mal problém hlavne s témou sexuálneho zneužívania detí. V Salome sú priame narážky na to, že Herodes mal svoju nevlastnú dcéru „možno až príliš“ rád. Ale na vzťahu zneužívania Salome vlastným otcom bola práve založená celá koncepcia. Okrem toho mal problém aj s tým, ako sú v mojej koncepcii zobrazení židia. Tvrdil, že v Nemecku, ktoré má nacistickú minulosť, je neprípustné, aby som židov zobrazovala tak, ako som to urobila, že sa v jednom momente objavia v sieťovaných pančuchách.

A nemal v tom pravdu?

Nemal. Židia sú totiž v Salome zobrazení ako stereotypné karikatúry, spievajú doslova skrekavo, čo súviselo s antisemitskými náladami v časech, keď opera bola napísaná. Preto som sa rozhodla celú scénu so židmi poňať ako konferenciu svetových náboženstiev, kde boli okrem židov zastúpení a karikovaní predstavitelia všetkých svetových náboženstiev, od islamu cez pravoslávnu a katolícku cirkev, hinduizmus až po budhizmus. Tým sa myslím podarilo nie veľmi väbne vyznieť židov v opere zmasť. Malo ísť o paradoxnú situáciu, keď tí istí náboženskí predstavitelia, ktorí sa v jednej scéne hádajú o prichode Mesiáša, potom v Tanci siedmich závojev zneužívajú dievčatá, v našom prípade zmŕznutú postavu Salome. Dala som si tú náhodu s rešeršom a naprieč celým spektrom spomínaných náboženstiev sa našla početné prípady zneužívania detí vysoko postavenými hodnosťami.

Nebáli by ste sa rovnakú koncepciu použiť na Slovensku?

Neviem sa zaručiť, či by som bola rovnako odvážna, ak by som operu začínala režírovať na Slovensku. Práve zahraničnou skúsenosťou ma v odvahu povzbudili, naučili ma, že jedine ak budem sama sebou a nechám slobodný príchod vlastnej vízií divadla, môžem uspieť.

V inscenácii opery Salome Richarda Straussa v nemeckom Karlsruhe upriamuje Sláva Daubnerová pozornosť aj na tému sexuálneho násillia.
FOTO - FELIX GRÜNSCHLOSS

Ako došlo k tomu, že ste začali režírovať v Nemecku?

Ešte v roku 2011 som získala štípendium na festivale Theaterfesten in rámci Berliner Festspiele, kde som sa zoznámila s už vtedy mimoriadne úspešnou režisérkou Annou Bergmannovou. Po čase sa Anna stala umelcou riaditeľkou činohry v Karlsruhe a okamžite, ako nastúpila, sa rozhodla presadiť stopercentné kvóty pre ženské režisérky. Bola to veľká a diskutovaná vec, o ktorej písali aj v New York Times. Ani v Nemecku totiž nebola situácia ideálna a stávalo sa, že počas celej sezóny sa neobjavila ani jedna režisérka. Anna poznala moju tvorbu, prišla si pozrieť aj Povstanie v divadle Aréna, ja som medzičasom režírovala opery v Prahe a do tejto sezóny ma pozvala inscenovať hru Elfriede Jelinekovej.

Opernú ani inú réžiu ste však neštudovali. V pravom zmysle slova ste samouk a učili ste sa len na vlastných inscenáciách. Vidíte v tom nejakú výhodu?

Výhoda možno paradoxne spočíva najmä v tom, že som nikdy nepoznala prívela ľudí z divadelného prostredia. Nikam som nepatrla, nemala som žiadne osobné väzby, a preto som sa nemusela zafatovať nikoho názormi, nebola som ovplyvnená žiadnou konvenciou a mohla som sa slobodne sústrediť iba na vlastnú tvorbu. Mohla som sa ponoriť do tvorby tak hlboko, že som len zriedka vnímala, čo sa okolo mňa deje a kde som. Až keď som

režírovala v Prahe, mi cestou na skúšku došlo, že idem do Zlatej kapličky a pýtala som sa seba samej, čo to tu vlastne robím. Tento druh slobody bol pre mňa nesmierne dôležitý. A v Nemecku som sa zas dokázala naplno uvoľniť v tom zmysle, že neriešim, či sa niekomu zapáčim, alebo nie.

V Nemecku je však zároveň operná tradícia veľmi silná. Nároky publika aj divadelnej kritiky sú často tvrdé. Aké to je, pohybovať sa v tomto svete?

Je to naozaj veľmi náročné prostredie. V celom Nemecku je viac ako osemdesiat operných domov,

konkurencia je obrovská, kritika je prísna. Tu naozaj platí, že vám nikto nič nedaruje. V mojom prípade navyše zohráva úlohu aj to, že som žena zo strednej, v ich poňmaní z východnej Európy. A samozrejme, nevyštudovaná režisérka, ktorá sa predtým venovala alternatívnemu divadlu. Čo ma však nesmierne teší, že ľudia, od ktorých dostávam ponuky, chcú, aby som svoje sóla robila aj v opere. Na Slovensku som vždy mala pocit, že na nás nezávislých divadelníkov sa ľudia z profesionálneho prostredia pozerali zvrchu. Samozrejme, že sa stretávam v divadle s pohľadmi, ktoré sa pýtajú, prečo som tu ja a nie niekto iný, a je to asi aj pochopiteľné. Asistujú mi často vyštudované operné režisérky, ktoré sa len veľmi ťažko dostávajú k práci. Tlak na prácu režisérov a režisérkov je veľmi veľký.

Ako sa to prejavuje?

Od prvej skúšky, či možno ešte od prezentácie projektu, je zrejme, či vás niekto bude rešpektovať, alebo nebude. Preto je nesmierne dôležitá absolútna pripravenosť vopred. Nikto vašu víziu nebude rešpektovať, keď ucíti, že ju nemáte prevarenú, keď si ňou nie ste istí. Veľké nároky majú aj samotné operné domy. Nedokážem hovoriť o situácii na Slovensku, ale viem porovnať chod v Česku a Nemecku. V Prahe sa mi nikdy nestalo, že by niekto chodil kontrolovať priebeh skúšok. V Nemecku cítim oveľa vyššiu mieru kontroly. Či už zo strany dramaturgie a v neposlednom rade zo strany

vedenia. Na klavírnu generálku, čo je skúška, na ktorej vy ako režisérka vidíte celé dielo prvýkrát pokope, príde celé divadlo. Generálny intendant, riaditeľ opery, všetci dramaturgovia, ktorí v divadle existujú, čiže aj z činohry, aj z opery až po za mestnancov dielni. V momente, keď ja ako režisérka vidím svoje dielo po prvý raz v scéne, kostýmoch, mám za chrbtom množstvo kontrolných očí. Je úplne bežné, že následne dostanete kritiku, všetci na vás čakajú v kantíne a chcú sa rozprávať. Tak tiež je bežné, že si vás zavola intendant a povie vám svoj názor.

Nevnímate to ako istý druh cenzúry?

To nie je to správne označenie. Nikdy som sa necítila umelceky obmedzovaná, no je to určite veľmi veľká miera stresu. Má to, samozrejme, aj pozitívny dosah. Je to dôležitá spätná väzba, ktorá u nás nie je veľmi bežná a možno ešte dôležitejšie je, že to posilní vašu integritu. Naozaj som sa naučila stáť si za svojím, obhájiť si svoj názor a povedať, prečo chceme, aby boli veci tak, ako sú.

Kolko ľudí máte ako opernú režisérku na starosti?

Ak je to veľká opera, vie sa to vyplňať aj do stovky.

To je veľa ľudí. Môžete si počas niekoľkých týždňov skúšok zapamätat aspoň ich mená?

Čo sa týka sólistov, je to samozrejmosť, ale k tomu ešte pribúdajú tanečníci, štatisti a pochopiteľne zbor. Tým, že koncepciu pripravujem dopredu, tak poznám po mene aj zboristov.

Naozaj?

Ano, vždy si dopredu vypýtam fotografie a mená zboristov. A samozrejme, pri detailnej príprave, keď si už kreslím, kto je kde v priestore a čo hrá, tak tých ľudí už jednoducho poznám podľa mena, lebo sa nimi zapodievam už nejaký ten piatok vopred.

Členovia zboru musia byť šokovaní, keď ich na prvej skúške oslovíte menom, nie? Zbor asi väčšina ľudí nepozná, za rovnako dôležitú ako sólistov.

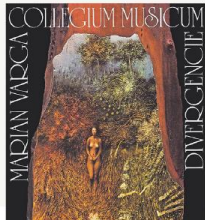
Ano, zvyčajne sú prekvapení, ale pre mňa dôležití sú. Dielo je dobré vtedy, ak funguje na všetkých úrovniach a pre mňa je dôležité, aby ho všetci hrali radi. Vzťah k inscenácii sa buduje už pri prvej skúške a keď ja ako režisérka dám najavo, že mi na ľuďoch záleží, budú mať k nemu k celkom inú väzbu, ako keď budem hovoriť, aby sa pán v zelenom svetri posunul doľava. Táto príprava má však aj iné výhody. Ľuďom dáte najavo, že si ich vážite, ale zároveň im ukážete ich podiel zodpovednosti. Nemôžu sa ukryť v dave a to v konečnom dôsledku veľmi zefektívňuje celú prácu a šetriť čas.

Soňa Jánošová © SME

Sláva Daubnerová (1980)

Vyštudovala kultológiu na Univerzite Komenského v Bratislave. V roku 2006 založila profesionálnu divadelnú platformu P.A.T., v ktorej sa venovala sólovým divadelným projektom. Presadila sa ako operná režisérka v Prahe, Karlsruhe, Kassel aj v Petrohrade. Aktuálne pripravuje premiéru opery Melanchólia podľa filmu Larsa von Triera v Kráľovskej švédскеj opere v Štokholme. Dvakrát získala cenu DOSKY, bola ocenená Nadáciou Tatrabanky, Literárnym fondom a získala nomináciu na prestížnu medzinárodnú cenu Zlatá maska.

Kultúrne tipy

Reedície albumov Collegia Musica

V reedíciách vychádzajú na platniach legendárne albumy skupiny Collegium Musicum z rokov 1976 a 1981. Už koncom augusta vyšiel koncertný album Marián Varga & Collegium Musicum, na ktorom sa prelína art rock s vážnou hudbou. A aktuálne vychádza dvojalbum Divergence, ktorý nadväzuje na skvelé Konvergencie z roku 1971.

Výstava Národná cena za dizajn 2022 od 6. októbra v Galérii dizajnu Satelit v Bratislave

To najlepšie zo slovenského komunikačného dizajnu, čo v predchádzajúcich dvoch rokoch vytvorili profesionálni dizajnéri aj študenti. Výstava prezentuje 146 projektov, ktoré vybrala medzinárodná porota z 380 prihlásených diel v 11 kategóriách Národnej ceny za dizajn 2022. Slávnostné vyhlásenie víťazov sa uskutoční 18. októbra v divadle Nová scéna.

Vidím a smejem sa: ruka sa sunie po líci, sunie sa po líci, dľaň pomaly odkrýva pokojnú tvár, spieva Dežo Ursiny. Na Modrom vrchu. Na albume, ktorý je ako tajomné a prítulné zviera, o ktorom spieva o kúsok ďalej. Alebo ako voľne plynná rieka, ktorá nestráhá divokými perami. Necháva človeka, aby sa v nej udomáčil a hýbal sa v jej hĺbkach podľa chuti. Vyzerá, že si len tak prirodzene, jednoducho tečie. Je však premenlivá, s vírmi a tónami, plná zákrut s tajomstvami. „Každým pohľadom sa o vlas premení,“ spieva Ursiny text básnika Ivana Štrpka.

Modrý vrch nahral so skupinou Burčiak a vyšiel v roku 1981. Na koncerte, ktorý bude 9. októbra v Bratislavskom MMC (Majestic Music Club), sa album pokúsi oživiť Dežov syn Jakub. Koncert sa uskutoční pri príležitosti nedožitých 75. narodenín neprehliadnuteľného muzikanta.

Prečo Modrý vrch?

„Modrý vrch je vnímaný ako jeden z Dežových vrcholov. Stojí za tým aj producent Pavel Daněk. Dal mu nadstavbu, na to obdobie má album úplne iné aranžérské parametre, ako bývalo zvykom. My sme si túto platňu vybrali na koncert preto, lebo sme nechceli urobiť len prierez Dežovou tvorbou, ale niečo komplexné,“ vysvetľuje pre SME Jakub Ursiny, ktorý bude otcove skladby spievať. Spolu s ním vystúpi kapela v zložení Marián Slávka, Filip Hitrich, Valér Miko, Vlado Nosál, Tomáš Michalčák a Lenka Moľčanýová.

Niektorí fanúšikovia hľadali po vydaní platne skutočný Modrý vrch. Čo si pod tým predstavuje Jakub Ursiny? „Na albume je fotografia Deža, ktorá vznikla na Kamzíku. Takže vždy, keď sa tam idem so psom prejsť, žartujem, že ideme na Modrý vrch. Ale inak je pre mňa Modrý vrch proste Ivan Štrpka a Dežo. A možno aj ich vzťah k severu a ku kopcom.“

Ursiny, Štrpka a Burčiak

Po platniach Provisorium, Pevnina detstva a Nové mapy ticha bol Modrý vrch štvrtým štúdiovým albumom Deža Ursinyho. V tom čase bol už v 60. rokoch 20. storočia v kapelách Beatmen a Soulmen.

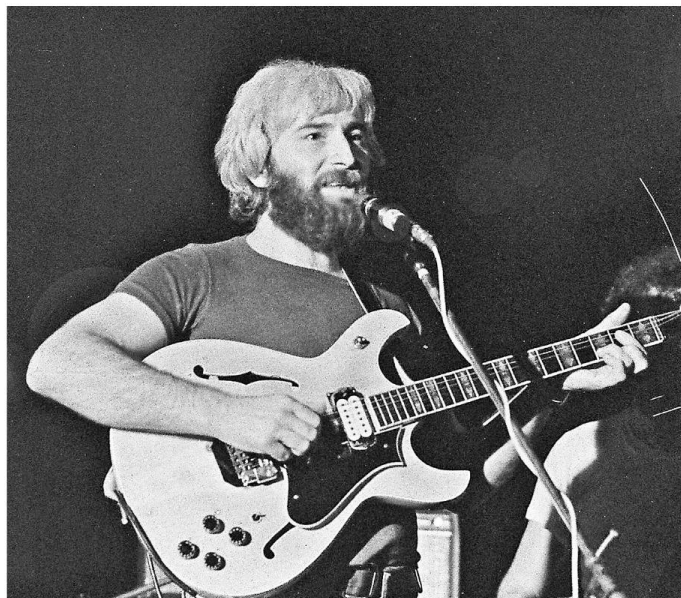
No na prelome 70. a 80. rokov bol v inej pozícii. Spieval už slovenské texty Ivana Štrpka, bol otcom, venoval sa rodine.

„Dežo vtedy prežíval veľmi dobré obdobie, ja skôr zlé,“ spomína Štrpka v jednom zo starších rozhovorov v denníku SME. „On sa oženil a s manželkou čakali syna. Trochu sme pili, veľa debatovali. Blížila sa jar a vyzeralo to, že všetko bude veľmi rýchlo hotové, Dežo komponoval jednú radosť.“

Ursiny však v tom období nehral na gitare, čo mrzelo kapelníka skupiny Burčiak Pavla Daněka,

Piesne Deža Ursinyho boli aj protestsongmi

Pri príležitosti nedožitých 75. narodenín Deža uvedie jeho syn Jakub koncert

Na Modrom vrchu sa Dežo Ursiny po dlhom čase vrátil k hre na gitare.

FOTO - ARCHÍV JAKUBA URSINYHO

ktorý vtedy býval v Dežovom dome. Snažil sa ho ku gitare opätovne príviesť.

„Na Modrom vrchu sa Dežo po dlhom čase k hre na gitare vrátil. A v skladbe Modrý vrch II sú jeho maznavé gitarové vstupy nádherné,“ uviedol pre SME Daněk, ktorý vtedy v zahraničí kúpil pre Ursinyho novú gitaru Gibson The Paul.

„Tak, ako Dežo frázoval pri spievaní, hral aj na gitare. Na gitare vlastne dorozprával to, čo nezaspieval, lebo text ho nepustil.“

Premeny na ceste

Na starších albumoch sa nachádzajú aj veľmi dlhé skladby, rozsiahle kompozície. Daněk však vycítil, že Dežo sa môže výborne uplatniť aj ako pesničkár, v kratších, jednoduchších, poslucháčsky prístupnejších formách. Potvrzilo sa to pri príprave albumu Pop Scop, kde skupina Burčiak sprevádzala rôznych speváckych hostí. Niekoľko pesničiek pre album zložil aj Ursiny a vyniká

“Dežo mal veľký dar vniešť do hudby niečo, vďaka čomu sa dá stále počúvať: vedel ísť do výšky aj do hĺbky. Dával nám miesto na tanec aj na meditáciu.”

Ivan Štrpka,
básnik

medzi nimi najmä skladba Bol to omyl, ktorú aj naspieval.

Jeho pesničkový talent sa potom naplno prejavil pri muzikáli Neberte nám princeznú. No už na platni Modrý vrch cítil snahu o kratšie texty a kompozície.

„Hovoril som Dežovi a Ivanovi, že tie skladby treba zjednodušiť. Bolo síce fantastické, že kritici nás vychvalovali, ale na druhej strane bol predaj platní. Nešlo, samozrejme, o to, aby sme dobehli v predaji popové kapely, ale aby sme boli aspoň nejaké rentabilní. Veď volakedy aj priemerní interpreti predávali okolo 20-tisíc platní a Dežo by si niečo také tiež zaslúžil,“ spomína Daněk.

„Sám som chcel, nech to viac pláva v hudbe,“ priznáva Štrpka. „Vedel som, že sme dovedty príliš veľa rozprávali. Toto bol náš hlbší spôsob, ako sa vyjadrovať k tým hnusným časom 70. rokov. Sú tam osobné veci, ale zašifrované. Vlastne je to náš protestsong. Keby bol Modrý vrch konkrétnejší, dnes by možno pôsobil skôr ako dobový dokument,“ povedal Štrpka a dodal, „Dežo mal veľký dar vniešť do hudby niečo, vďaka čomu sa dá stále počúvať: vedel ísť do výšky aj do hĺbky. Dával nám miesto na tanec aj na meditáciu.“

Posudzovali ich vlnnosť

Počas socializmu vznikali albumy inak ako v súčasnosti. A nielen z technologického hľadiska. Texty chystaných skladieb sa museli poslať schvalovacej komisii, ktorá posudzovala ich „vlnnosť“. Daněk však ozrejmuje, že toto ich tvorbu nebrzdilo a komisia Štrpkove texty necenzurovala.

„Ludia, ktorí texty schvalovali, boli často básnici a kvality Ivana Štrpku uznávali. Čo by sa na tých Ivanových textoch vlastne dalo meniť? K tomu nikdy nedošlo. Na kvalitnú slovenskú hudbu nemalo to zriadenie, akokoľvek obudné, zásadný vplyv,“ myslí si Daněk.

Skôr sa stávalo, že Štrpka dodával texty na schvalovanie neskoru, a tak sa občas museli presúvať termíny v nahrávacích plánoch Opusu. Pri práci na Modrom vrchu navyše zistili, že majú na platňu málo materiálu, takže ho museli dorábať.

Štrpka zase spomína, že Ursiny sa so zhudobnením titulného textu Modrý vrch trápil. Blížil sa termín nahrávania a skladba ešte nebola na svete. Preto sa Štrpka rozhodol napísať novú verziu textu. Keď ju poslal Ursinymu, o pár hodín ho informoval, že zhudobnil Modrý vrch II aj Modrý vrch I.

„Na albume sú miesta so zaujímavými, nie celkom bežnými melodickými linkami. Na spev je náročná najmä skladba Modrý vrch II. Ale mám to veľakrát napočúvané. A hoci mám pred otcovu hudbu rešpekt, viem, že kapela je perfektná a podrži ma,“ hovorí Jakub Ursiny.

Vedel, čo chce povedať

Daněk hovorí, že nerád používa výraz génus, ale k Dežovi Ursinymu podľa neho patrí. „On to mal v hlave neuvieriteľne upratané, vedel, čo chce povedať. Niekoľko nás jeho predstavy aj zaskočili, ako keď prišiel do Burčiaku bubeník Ctibor Hlinenský a Dežo mu povedal, aby hral mätko. Ale pred nahrávaním sme to tak dlho skúšali, až sme postupne všetci začali naplňať Dežove predstavy. Na Modrom vrchu sa to najlepšie podarilo, tam došlo k najväčšiemu zblíženiu. Už keď sme ho donahrávali, vedeli sme, že je to niečo mimoriadne.“

Teraz vezme Modrý vrch do rúk Jakub Ursiny a s kapelou ho predstaví publiku. Na Modrý vrch sa však dostal už pred viac ako štyridsiatimi rokmi. Bol malým chlapcom, keď na konci skladby Útok z hlbokého rána opakoval: Ešte, ešte.

Daniela Bernátová SME

Výstava 33 dní s medvedmi od 7. októbra v Galérii SPP v Bratislave

Kanadský fotograf slovenského pôvodu Martin Greguš je držiteľom ceny Rising Star Portfolio Award zo súťaže Wildlife Photographer of the Year 2021 a jeho fotografie sa objavili v National Geographic, BBC Wildlife Magazine či vo Washington Post. V Bratislave predstavuje fotografie a filmy, ktoré vznikli počas jeho pobytu v Hudsonovom zálive, kde pozoroval ľadové medvede.

Medzinárodný festival horských filmov Poprad 12. - 16. október

Rekordných 1347 snímok sa prihlásilo do súťaže 30. ročníka festivalu, z ktorých napokon vybrali 51 filmov s horskou tematikou. Sedem z nich je zo Slovenska. Filmy budú rozdelené do 13 súťažných kategórií. Väčšina z nich sa venuje horolezectvu. Festival sa bude konať v Poprade, ale časť projekcií sa uskutoční aj v Kežmarku a Spišskej Novej Vsi.

Ako som žil 33 dní s medved'mi

Tlač • Nový Čas - Stred; str. 13 (Správy / Politika) • 8. 10. 2022 •

Vydavateľ: FPD Media, a.s. (sk-47237601)

Dosah: 558 000 • GRP: 12.40 • OTS: 0.12 • AVE: 11180.49 Eur

Odkaz: [náhľad](#)

Martin (26) vytvoril unikátne zábery šeliem

BRATISLAVA - Svojimi fotkami prerazil aj v zahraničí! Rodený Bratislavčan **Martin Greguš** (26) strávil 33 dní s polárnymi medved'mi. Vďaka tomu vznikli unikátne fotky, ktoré tieto majestátne zvieratá zachytávajú vo veľmi netradičných pózach. Hoci má väčšina ľudí polárne medvede spojené najmä so studeným počasím, **Martin** ich fotil na rozkvitnutých lúkach! Ako sám hovorí, v mnohých prípadoch k nim bol naozaj veľmi blízko, nikdy sa však nebál natoľko, aby sa svojej myšlienky vzdal.

Séria Martinových fotografií zvíťazila v súťaži Wildlife Photographer of the Year 2021 a 1. októbra 2022 ocenili jeho talent v oblasti fotografie a videa divokej prírody na súťaži Siena Drone Awards v Taliansku. Ich krása zaujala aj svetovo uznávané časopisy a médiá, ako sú National Geographic, Canadian Geographic, GEO, BBC Wildlife Magazine, Washington Post alebo HuffPost.

Lásku k fotografovaniu zdedil po svojom otcovi, s ktorým sa vystažoval v roku 2004 do Kanady. Tu v Hudsonovom zálive sa aj prvýkrát stretli s polárnym medvedom. „Bolo to v lete, polárny medved' plával v mori. Bolo to úžasné.

Keď prišla covidová pandémia, rozhodol som sa ísť do dobrovoľnej karantény s medved'mi,“ vraví **Martin**, ktorý tam v roku 2020 strávil 14 dní. Boli tam traja, bez akéhokoľvek kontaktu s civilizáciou. Jeho snom bolo odfoťiť polárneho medveďa v kvetinách. „Prišiel som však príliš skoro, keď kvety ešte nerástli. Preto som sa tam vrátil aj v roku 2021 na ďalších 19 dní,“ vysvetľuje **Martin**.

Dal im mená

Práve počas jeho druhej návštevy Hudsonovho zálivu vznikli najkrajšie zábery. „Mnohí sa ma pýtajú, či sú fotografie nejako upravené, že predsa nemôžu mať také farby. Samozrejme, že všetko je bez akýchkoľvek úprav.

Veľa fotiek sme fotili z dronu, častokrát sme sa však museli dostať k medvedom veľmi blízko,“ vraví **Martin**, ktorý je nadšený, že vďaka uverejneniu snímok v zahraničných médiách mohli jeho polárne medvede vidieť po celom svete. „Mojím cieľom je inšpirovať čo najväčšie publikum a rozpovedať nielen náš príbeh, ale aj príbehy týchto krásnych zvierat. Chcem divákovi umožniť, aby mohli ľadové medvede spoznať takpovediac zblízka, ale aj upriamiť pozornosť na potrebu ich ochrany. Všetkým medvedom, ktoré som fotil, som dal aj mená,“ dodáva **Martin Greguš**.

Pišťol nepoužili

Napriek nebezpečnej blízkosti sa **Martin** nikdy necítil medved'mi priamo ohrozený. „Viac som sa bál nepredvídateľnej arktickej prírody. Tá je omnoho nebezpečnejšia ako samotné medvede. Mali sme síce aj pišťol, ale nikdy sme ju nepoužili. Na odplašenie stačili kamene. Tie ich tak vystrašia, že ujdú. Stalo sa nám však aj to, že sme chceli kameňom medveďa odstrašiť a on, naopak, prišiel k nám. Veľa ráz utekali priamo k nám, no nebál som sa,“ hovorí **Martin**. Svoj úžasný zážitok je odhodlaný čoskoro si zopakovať. „Ďalšiu expedíciu plánujem v júli a v auguste budúceho roku. Veľmi radi by sme z našich fotiek urobili svetovú výstavu,“ prezradil mladý fotograf.

Martinovi pózovali veľké aj malé šelmy. Fotiť polárne medvede v kvetinách bol vždy Martinov veľký sen. fotograf **Martin Greguš** (26)

Autor: oand | Foto: **Martin Greguš**, ANC

Z pretekov Spartan Race si už odniesol viacero ocenení.

vyskúšať, alebo mi píšu dodatočne, že išli na pretek, pretože videli mňa a inšpiroval som ich. **To to sú pocity, pre ktoré sa to oplatí robiť. Keď dokážem zmeniť život čo i len jedného človeka k lepšiemu, tak to má zmysel,** zakončil.

Maroš je svojou húževnatosťou inšpiráciou pre množstvo ľudí.

nej chvíli!

Príbuzní sú policajtom veľmi vdácní.

Fotiť polárne medvede v kvetinách bol vždy Martinov veľký sen.

Martin (26) vytvoril unikátne zábery šeliem Ako som žil 33 dní s medved'mi

fotograf
Martin Greguš (26)

Autor: oand | Foto: Martin Greguš, ANC

BRATISLAVA - Svojimi fotkami prerazil aj v zahraničí! Rodeň Bratislavčan Martin Greguš (26) strávil 33 dní s polárnymi medved'mi. Vďaka tomu vznikli unikátne fotky, ktoré tieto majestátne zvieratá zachytávajú vo veľmi tradičných pózach. Hoci má väčšina ľudí polárne medvede spojené najmä so studeným počasím, Martin ich fotil na rozkvitnutých lúčkach! Ako sám hovorí, v mnohých prípadoch k nim bol naozaj veľmi blízko, nikdy sa však nebál natoľko, aby sa svojej myšlienky vzdal.

Séria Martinových fotografií zvíťazila v súťaži Wildlife Photographer of the Year 2021 a 1. októbra 2022 ocenili jeho talent v oblasti fotografie a videa divokej prírody na súťaži Siena Drone Awards v Taliansku. Ich krása zaujala aj svetovo uznávané časopisy a médiá, ako sú National Geographic, Canadian Geographic, GEO, BBC Wildlife Magazine, Washington Post alebo HuffPost.

Lásku k fotografovaniu zdedil po svojom otcovi, s ktorým sa vystaňoval v roku 2004 do Kanady. Tu v Hudsonovom zálive sa aj prvýkrát stretli s polárnym medvedom. „Bolo to v lete, polárny medveď plával v mori. Bolo to úžasné. Keď prišla covidová pandémia, rozhodol som sa ísť do dobrovoľnej karantény s medved'mi,“ vraví Mar-

tin, ktorý tam v roku 2020 strávil 14 dní. Boli tam traja, bez akéhokoľvek kontaktu s civilizáciou. Jeho snom bolo odfotiť polárneho medveda v kvetinách. „Prišiel som však príliš skoro, keď kvety ešte nerástli. Preto som sa tam vrátil aj v roku 2021 na ďalších 19 dní,“ vysvetľuje Martin.

Dal im mená

Práve počas jeho druhej návštevy Hudsonovho zálivu vznikli najkrajšie zábery. „Mnohí sa ma pýtajú, či sú fotografie nejako upravené, že predsa nemôžu mať také farby. Samozrejme, že všetko je bez akýchkoľvek úprav. Veľa fotiek sme fotili z dronu, častokrát sme sa však museli dostať k medvedom veľmi blízko,“ vraví Martin, ktorý je nadšený,

Martinovi pózovali veľké aj malé šelmy.

že vďaka uverejneniu snímok v zahraničných médiách mohli jeho polárne medvede vidieť po celom svete. „Mojím cieľom je inšpirovať čo najväčšie publikum a rozpovedať nielen náš príbeh, ale aj príbehy týchto krásnych zvierat. Chcem divákovi umožniť, aby mohli ľadové medvede spoznať takpovediac zblízka, ale aj upriamiť pozornosť na potrebu ich ochrany. Všetkým medvedom, ktoré som fotil, som dal aj mená,“ dodáva Martin Greguš.

Pišťol nepoužili

Napriek nebezpečnej blízkosti sa Martin nikdy necítil medved'mi priamo

ohrozený. „Viac som sa bál nepredvídateľnej arktickej prírody. Tá je omnoho nebezpečnejšia ako samotné medvede. Mali sme síce aj pištoľ, ale nikdy sme ju nepoužili. Na odplašenie stačili kamene. Tie ich tak vystrašia, že ujdú. Stalo sa nám však aj to, že sme chceli kameňom medveda odstrašiť a on, naopak, prišiel k nám. Veľa ráz utekali priamo k nám, no nebál som sa,“ hovorí Martin. Svoj úžasný zážitok je odhodlaný čoskoro si zopakovať. „Ďalšiu expedíciu plánujem v júli a v auguste budúceho roku. Veľmi radi by sme z našich fotiek urobili svetovú výstavu,“ prezradil mladý fotograf.

Ľadové medvede v levanduli?

Tlač • Nový čas pre ženy; str. 5 (Životný štýl / Móda) • 18. 10. 2022 • Pozitívny

Vydavateľ: News and Media Holding a.s. (sk-47256281) • Rubrika: Foto týždňa

Dosah: 147 000 • GRP: 3.27 • OTS: 0.03 • AVE: 447.10 Eur

Odkaz: [náhľad](#)

Rubrika: Foto týždňa

Fotograf [Martin Gregus](#) z kanadského Vancouveru sa podelil o sériu úžasných snímok ľadových medved'ov, ktoré odpočívajú na poliach obklopených levanduľou. A výsledok je úžasný!

Ladové medvede v levanduli?

Fotograf Martin Gregus z kanadského Vancouveru sa podielil o sériu úžasných snímok ladových medvedov, ktoré odpočívajú na poliach obklopených levandulou. A výsledok je úžasný!

Zo sveta hviezd

Spoznali by ste ho?

Johna Connora z Terminátora 2 poznamenal temný osud. Americký herec Edward Furlong (45) sa po dlhom čase objavil pred fotografmi! Zachytili ho pri prechádzke v uliciach New Yorku, kde sa ukázal s rozstrapatenými vlasmi a viditeľnou nadváhou. Herca poznamenala závislosť od kokainu i väzenie za domáce násilie.

Pani Poirotová

Slávny seriál a postavu Poirota preslávil herec David Suchet (75) svojim neobyčajne dokonalým hraním. Tento anglický herec vyštudoval Londýnsku akadémiu hudby a dramatického umenia a už v roku 1973 sa stal členom Kráľovskej shakespearovskej spoločnosti. A na začiatku tohto roka bol na zámku Windsor

slávnostne pasovaný do šľachtického stavu a jeho oslovenie bude sir David. A jeho manželka Sheila Ferris priznala, že to celé preplakala.

SPOJILI SA PRE DOBRÚ VEC

Umenie pre život

Štyri inštitúcie – Slovenské národné divadlo, Národný onkologický ústav, Národný onkologický inštitút a Všeobecná zdravotná poisťovňa – sa spojili, aby spoločne šírili povedomie o význame preventívnych prehliadok, ktoré môžu zachrániť život. Kampaň sa realizuje práve v októbri, ktorý je Medzinárodným mesiacom zvyšovania povedomia o rakovine prsníka, známym aj ako ružový október. Do kampane sa zapojili umelci Slovenského národného divadla – sólistka opery Eva Hornyáková, prvá sólistka baletu Erina Kaminaka a herec Činohry SND Tomáš Maštálir – a symbolicky vyvrcholil baletným galavečerom Umenie pre život 28. a 29. októbra 2022 v novej budove SND.

Natalia Vodianova (40)

Supermatka

← Éterická bohynia

Modelka s prezývku Supernova prerazila ešte v tinedžerskom veku a odvtedy sa takmer nezmenila. V štrasových šatách nezábudkovej farby vyzerá dokonalo a napadne nám jediné – ako môže mať po piatich pôrodoch takú nádhernú postavu?

→ Novodobá Jana z Arku

Jej krehká krása je fuč, Natalia vyzerá ako vyhúknutý mladík z nejakého fantazijného eposu. Bezpečná tunika pripomína brnenie, bojovný vzhľad podčiarkujú gladiátorské čizmičky. Byť tebou, Natalia, na takéto outfity rýchlo zabudneme!

šik

šok

Zahlasujte v Šik & Šok na našom vylepšenom webe Casprezeny.sk

Text: wa, bes, foto: profimedia, MovieStillLab, shutterstock, gettyimages

Nekonečné čakanie na záber

Tlač • Nový Čas - Bratislava; str. 16, 25 (Správy / Politika) • 16. 10. 2022 • Pozitívny

Vydavateľ: FPD Media, a.s. (sk-47237601)

Dosah: 471 510 • GRP: 10.48 • OTS: 0.10 • AVE: 11419.93 Eur

Odkaz: [náhľad](#)

pokračovanie zo strany 15

Rozprávanie **Martina** Greguša o putovaní za arktickými medvedmi obývajúcimi Hudsonský záliv sme si nenechali ujsť. Aj keď ho už od detstva fascinuje fotenie divokej prírody, v roku 2020 sa vybral s jasným cieľom nafotiť ľadové medvede na rozkvitnutých arktických lúkach.

V trojici, len s asistentom a ochrancom, sa vydal na prerobenom člne na jeden z odľahlých ostrovov v kanadskej zátok. Hoci počas jeho prvého pobytu kvety sýtoľalovej kypriny úzkolistej neboli ešte dostatočne rozvinuté, priniesol si domov z dobrodružnej, takmer dvojtyždňovej výpravy veľa vynikajúcich záberov.

OCHRANCA WINNIE

Mnohé z medved'ov, ktoré pozorovali, sa pred objektívy vrátili aj pri jeho ďalšej návšteve v roku 2021, keď v divočine strávil náročných 20 dní. Celkovo nafotil a natočil vyše stovky medved'ov. Nielen ľadových, ale aj miestnych medved'ov čiernych.

Tie majú zaujímavú genetickú mutáciu, vďaka čomu sa podobajú na ľadové medvede. Objavil aj trojohé medvedie mláďa, ktoré zrejme prežilo útok vlčej svorky. Unikátom je medvedí miešanec Winnie, ktorý mal za rodičov polárneho medveďa a grizlyho. Práve z neho sa stal akýsi ochranca výpravy. Zvedavý Winnie prišiel preskúmať čln s malým domčekom na palube a rýchlo si na novú spoločnosť zvykol. Spával nablízku a svojim správaním dával vedieť, či je v okolí nebezpečenstvo alebo bude vládnuť pokoj. Členovia výpravy mali so sebou zbrane, ktoré museli nosiť neustále, dokonca aj pri návšteve toalety.

„Medvede si vážim, radšej by som sa nechal zožrať, než by som ich zranil,“ priznal **Martin Greguš**. Keďže sa k nim však približoval na niekoľko metrov, plašil ich kameňmi. „Tieto zvieratá nemajú z človeka strach, sú na nás zvedavé,“ opisuje napínavé chvíle v divočine.

Zábery uvoľnených medved'ov z bezprostrednej vzdialenosti vyraďajú dych. „Sú za tým dňi trpezlivého čakania,“ prezrádza nám oceňovaný fotograf. „Neraz som hodiny sedel niekoľko metrov od medveďa, kým pokojne spal obklopený letnými kvetinami a čakal som na jeho prebudenie.“

ZÚRIACE ŽIVLY

Riadna odvaha i trpezlivosť však boli dôležité aj pri pobyte v divočine, ktorá bola, paradoxne, omnoho nebezpečnejšia než chlpaté šelmy. Milióny obrovských komárov a iného hmyzu uprostred leta si vyžadovali špeciálne repelenty. Najzúrivejšia však bola päťdňová búrka, ktorá odtrhla všetkých päť kotiev a malý obytný čln takmer rozbila.

Odmenou pre fotografa boli však nakoniec odpočívajúce, kúpajúce sa, ale i loviace medvede pod belasou oblohou i v nočnej polárnej žiare. Krásne zábery však nie sú samoúčelné, ich zmyslom je ukázať divočinu, ktorá potrebuje našu ochranu.

NADŠENEC OD DETSTVA

Martin Greguš ml. svojou tvorbou upútal aj odborníkov, keď v roku 2021 získal ocenenie Rising Star Portfolio Award na jednej z najprestížnejších súťaží fotografie divokej prírody Wildlife Photographer of the Year, ktorú už od roku 1965 organizuje Prírodovedné múzeum v Londýne. Vo svojej rodnej Bratislave v Galérii SPP od minulého týždňa až do konca roka vystavuje v celosvetovej premiére sériu fotografií i krátkych filmov, ktoré zachytávajú ľadových medved'ov v kanadskej divočine. Martinov príbeh „33 dní s medvedmi“ vyšiel tento rok v americkom vydaní časopisu National Geographic aj vo francúzskom vydaní magazínu GEO a jeho víťazné fotografie boli vystavené tento rok aj na Svetovom ekonomickom fóre v Davose.

V súčasnosti žije a pôsobí vo Vancouveri, kde pracuje ako odborný poradca, výskumník, kameraman a pilot dronu na prírodovedných projektoch. Milovníkom divočiny, nielen tej kanadskej, odkazuje, že za medvedmi sa čoskoro vydá s fotoaparátom znova.

DLHÉ ČAKANIE: Než si medvede zvykli na prítomnosť ľudí a uvoľnili sa, prešlo 5 dní. **ÚTOČSKO:** V malom domčeku na lodi si museli poradiť bez kuchyne. **ATRAKCIA:** Medvede sa ľudí ani ich vynálezov neboja. Pred neželanou návštevou bolo treba všetko zamykať a ukrývať. Zvedavec nakoniec ukradol jednu z kamier. **PREPLNENÝ:** Malý čln s rozmermi 2 x 7 metrov slúžil ako prístrešok. Počas druhej výpravy sa pridala štvrtý člen - Martinov otec. **CHLPAŤÝ STRÁŽČA:** Jeden z medved'ov rád trávil čas pri člne.

DLHÉ ČAKANIE:
Než si medvede zvykli na prítomnosť ľudí a uvoľnili sa, prešlo 5 dní.

Nekonečné čakanie na záber

ÚTOČISKO: V malom domčeku na lodi si museli poradiť bez kuchyne.

→ pokračovanie zo strany 15

Rozprávanie Martina Greguša o putovaní za arktickými medvedmi obývajúcimi Hudsonský záliv sme si nechali ujsť. Aj keď ho už od detstva fascinuje fotoenie divokej prírody, v roku 2020 sa vybral s jasným cieľom nafotiť ľadové medvede na rozkvitnutých arktických lúkach. V trojici, len s asistentom a ochrancom, sa vydal na prerobenom člne na jeden z odľahlých ostrovov v kanadskej zátok. Hoci počas jeho prvého pobytu kvety syťofialovej kypriny úzkolistej neboli ešte dostatočne rozvinuté, priniesol si domov z dobrodruž-

nej, takmer dvojtýždňovej výpravy veľa vynikajúcich záberov.

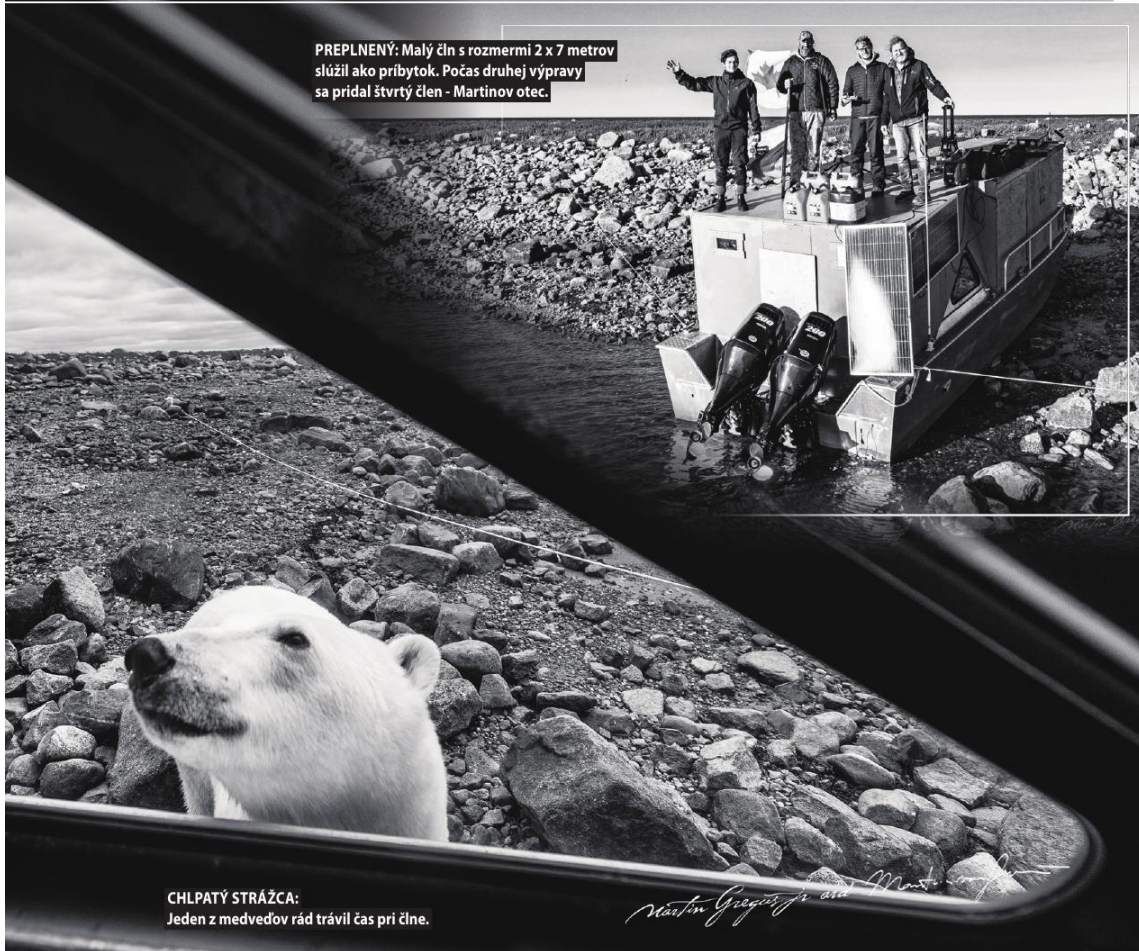
OCHRANCA WINNIE

Mnohé z medvedov, ktoré pozorovali, sa pred objektívy vrátili aj pri jeho ďalšej návšteve v roku 2021, keď v divočine strávil náročných 20 dní. Celkovo nafotil a natočil vyše stovky medvedov. Nielen ľadových, ale aj miestnych medvedov čiernych. **Tie majú zaujímavú genetickú mutáciu, vďaka čomu sa podobajú na ľadové medvede.** Objavil aj trojnohého medvedie mláďa, ktoré zrejme prežilo útok vlčej svorky. Unikátom je medvedí miešanec Win-

ATRAKCIA: Medvede sa ľudí ani ich vynálezov neboja. Pred neželanou návštevou bolo treba všetko zamykať a ukrývať. Zvedavec nakoniec ukradol jednu z kamier.

PREPLNENÝ: Malý čln s rozmermi 2 x 7 metrov slúžil ako príbytok. Počas druhej výpravy sa pridal štvrtý člen - Martinov otec.

CHLPAŤ STRÁŽCA:
Jeden z medvedov rád trávil čas pri člne.

Martin Greguš ml. a otec

nie, ktorý mal za rodičov polárneho medveda a grizzlyho. Práve z neho sa stal akýsi ochranca výpravy. Zvedavý Winnie prišiel preskúmať čln s malým domčekom na palube a rýchlo si na novú spoločnosť zvykol. Spával nablízku a svojím správaním dával vedieť, či je v okolí nebezpečenstvo alebo bude vládnuť pokoj. **Členovia výpravy mali so sebou zbrane, ktoré museli nosiť neustále, dokonca aj pri návšteve toalety.** „Medvede si vážim, radšej by som sa nechal zožrať, než by som ich zranil,“ priznal Martin Greguš. Keďže sa k nim však pri-

bližoval na niekoľko metrov, plašil ich kameňmi. „Tieto zvieratá nemajú z človeka strach, sú na nás zvedavé,“ opisuje napínavé chvíle v divočine. Zábery uvoľnených medvedov z bezprostrednej vzdialenosti vyrazajú dych. „Sú za tým dňi trepezlivého čakania,“ prezrádza nám oceňovaný fotograf. „Neraz som hodiny sedel niekoľko metrov od medveda, kým pokojne spal obklopený letnými kvetinami a čakal som na jeho prebudenie.“

ZÚRIACE ŽIVLY

Riadna odvaha i trepezlivosť však boli dôležité aj

pri pobyte v divočine, ktorá bola, paradoxne, omnoho nebezpečnejšia než chlpaté šelmy. **Milióny obrovských komárov a iného hmyzu uprostred leta si vyžadovali špeciálne repelenty.** Najzúrivejšia však bola päťdňová búrka, ktorá odtrhla všetkých päť kotiev a malý obytný čln takmer rozbila.

Odmenu pre fotografa boli však nakoniec odpočívajúce, kúpajúce sa, ale i loviace medvede pod belasou oblohou i v nočnej polárnej žiare. Krásne zábery však nie sú samoúčelné, ich zmyslom je ukázať divočinu, ktorá potrebuje našu ochranu.

NADŠENEC OD DETSTVA

Martin Greguš ml. svojou tvorbou upútal aj odborníkov, veď v roku 2021 získal ocenenie Rising Star Portfolio Award na jednej z najprestížnejších súťaží fotografie divokej prírody Wildlife Photographer of the Year, ktorú už od roku 1965 organizuje Prírodovedné múzeum v Londýne. **Vo svojej rodnej Bratislave v Galérii SPP od minulého týždňa až do konca roka vystavuje v celosvetovej premiére sériu fotografií i krátkych filmov, ktoré zachytávajú ladových medvedov v kanadskej divočine.** Marti-

nov príbeh „33 dní s medvedmi“ vyšiel tento rok v americkom vydaní časopisu National Geographic aj vo francúzskom vydaní magazínu GEO a jeho víťazné fotografie boli vystavené tento rok aj na Svetovom ekonomickom fóre v Davose.

V súčasnosti žije a pôsobí vo Vancouveri, kde pracuje ako odborný poradca, výskumník, kameraman a pilot dronu na prírodovedných projektoch. Milovníkom divočiny, nielen tej kanadskej, odkazuje, že za medvedmi sa čoskoro vydá s fotoaparátom znova. □

33 dní s medved'mi

Tlač • Nový Čas - Bratislava; str. 14, 15 (Správy / Politika) • 16. 10. 2022 • Pozitívny

Vydavateľ: FPD Media, a.s. (sk-47237601) • Autor: Andrea Kvintová • Rubrika: REPORTÁŽ

Dosah: 471 510 • GRP: 10.48 • OTS: 0.10 • AVE: 22839.86 Eur

Odkaz: [náhľad](#)

Rubrika: REPORTÁŽ

Fotograf [Martin Greguš](#):

Mladý fotograf, rodák z Bratislavy [Martin Greguš](#) (26) už od detstva miloval fotenie prírody. Ako trinásťročný vyhral v prestížnej britskej súťaži so záberom žeriava upravujúceho si perie. V uplynulých rokoch ho však mimoriadne oslovili arktické obry, za ktorými sa každý rok vyberá do divočiny. Keď sa pred dvoma rokmi vydal na sever Kanady do Hudsonského zálivu, mal len jeden cieľ: nafotiť ľadové medvede inak ako ostatní.

Oddaná matka

Na svojej prvej výprave za medved'mi stretol aj túto medvediu mamu. V lete 2020 trávila pokojné chvíle so svojimi nedávno narodenými mláďatami. Mladého fotografa pustila do svojej blízkosti aj počas dojčenia potomkov. Pri fotení bolo dokonca počuť, ako malé medved'atá hltavo pijú mlieko a spokojne „pradú“ ako malé mačence.

Rodinný portrét

Medvedia rodinka po roku. Malý samček a samica za rok takmer dorástli mamu, tá sa im aj naďalej láskyplne venovala. Krátko pred vznikom tohto záberu sa dojčili. Pri pohľade zblízka je dokonca vidno, ako majú papule zamazané od mlieka. Kým však trojica pozrela priamo do kamery, musel fotograf čakať desiatky minút na ich správnu pózu.

Kvetinová záplava

Medvedica Aurora a Beans, záber na ktorý [Martin Greguš](#) čakal dlhú dobu. Hoci mal predstavu, ako chce medvede zachytiť, ani vo sne netušil, že vytúženú fotku medvedej matky láskyplne dojčiacej svoje mláďa spraví len pár desiatok metrov od tábora. Keď cez okno zbadal, že si hľadajú pokojné miesto na odpočinok, zobral do ruky fotoaparát a preplazil sa cez záplavu rozkvitnutých kyprín až ku dvojici. Spravil dlho plánovanú snímku a ostal pokojne sedieť, až kým sa mu za chrbtom neobjavil ďalší medveď.

Lov s fotoaparátom

To, čo sa laikovi môže zdať ako rýchla momentka, je neraz výsledkom mnohoročnej práce. Vysnívať si záber ľadového medved'a z bezprostrednej blízkosti v studených arktických vodách je len prvým krokom. Nasleduje dlhé hľadanie vhodnej lokality, do ktorej by medvede prišli fotografovi zapózovať. Spolupracovať musí nielen počasie, svetlo, medvedia nálada, ale aj veľké šťastie. Keď sa po dňoch či hodinách čakania všetky okolnosti stretnú, vznikne v priebehu dvoch minút neopakovateľný záber, ktorý vyráža dych.

Hudsonský záliv

Vody Hudsonského zálivu sú plné koristi, vďaka čomu sa tu ľadovým, ale aj ostatným druhom medved'ov dobre darí. V lete odpočívajú podobne ako medvedice Betty a Veronica na pokojných miestach ďaleko od civilizácie či miestnych lovcov. Malé ostrovy či letné zvyšky ľadových kryh sú častým miestom, kde sa stretávajú nielen medvedice so svojimi malými. Prichádzajú aj dospelé samce. Tie letnú horúčavu zaháňajú celodenným kúpaním vo vodách, ktoré majú len pár stupňov nad nulou.

MARTIN GREGUŠ ML.: Medzinárodne oceňovaný fotograf robí zábery aj dronom.

Autor: Andrea Kvintová • Foto m. [greguš](#), Herc

Fotograf
Martin
Greguš:

Oddaná matka

Na svojej prvej výprave za medvedmi stretol aj túto medvediu mamu. V lete 2020 trávila pokojné chvíle so svo-

jimi nedávno narodenými mláďatami. Mladého fotografa pustila do svojej blízkosti aj počas dojčenia potomkov. Pri

fotení bolo dokonca počuť, ako malé medvediatá hltavo pijú mlieko a spokojne „pradú“ ako malé mačence.

Rodinný portrét

Medvedia rodinka po roku. Malý samček a samica za rok takmer dorástli mamu, tá sa im aj naďalej láskyplne ve-

novala. Krátko pred vznikom tohto záberu sa dojčili. Pri pohľade zblízka je dokonca vidno, ako majú papule zamaza-

né od mlieka. Kým však trojica pozrela priamo do kamery, musel fotograf čakať desiatky minút na ich správnu pózu.

33 dní

MARTIN GREGUŠ ML.: Medzinárodne oceňovaný fotograf robí zábery aj dronom.

Ís medvedmi

Kvetinová záplava

Medvedica Aurora a Beans, záber na ktorý Martin Greguš čakal dlhú dobu. Hoci mal predstavu, ako chce medvede zachytiť, ani vo sne netušil, že vytúženú fotku medvedej mat-

ky láskyplne dojčiacej svoje mláďa spraví len pár desiatok metrov od tábora. Keď cez okno zbadal, že si hľadajú pokojné miesto na odpočinok, zobral do ruky fotoaparát a prepla-

zil sa cez záplavu rozkvitnutých kyp-rín až ku dvojici. Spravil dlho plánovanú snímku a ostal pokojne sedieť, až kým sa mu za chrbtom neobjavil ďalší medveď.

Lov s fotoaparátom

To, čo sa laikovi môže zdať ako rýchla momentka, je narez výsledkom mnohoročnej práce. Vysnívať si záber ľadového medveda z bezprostrednej blízkosti v studených arktických vodách je len prvým krokom. Nasleduje dlhé hľadanie vhodnej lokality, do ktorej by med-

vede prišli fotografovi zapozovať. Spolupracovať musí nielen počasie, svetlo, medvedia nálada, ale aj veľké šťastie. Keď sa po dňoch či hodinách čakania všetky okolnosti stretnú, vznikne v priebehu dvoch minút neopakovateľný záber, ktorý vyvráza dych.

ANDREA KVINTOVÁ
• FOTO M. GREGUŠ, HERC

Mladý fotograf, rodák z Bratislavy Martin Greguš (26) už od detstva miloval fotenie prírody. Ako trinásťročný vyhral v prestížnej britskej súťaži so záberom žeriava upravujúceho si perie. V uplynulých rokoch ho však mimoriadne oslovili arktické obry, za ktorými sa každý rok vyberá do divočiny. Keď sa pred dvoma rokmi vydal na sever Kanady do Hudsonského zálivu, mal len jeden cieľ: nafotiť ľadové medvede inak ako ostatní.

Hudsonský záliv

Vody Hudsonského zálivu sú plné koristi, vďaka čomu sa tu ľadovým, ale aj ostatným druhom medvedov dobre darí. V lete odpočívajú podobne ako medvedice Betty a Veronica na pokojných miestach ďaleko od civilizácie či miestnych lovcov. Ma-

lé ostrovy či letné zvyšky ľadových kryh sú častým miestom, kde sa stretávajú nielen medvedice so svojimi malými. Prichádzajú aj dospelé samce. Tie letnú horúčku zahánajú celodenným kúpaním vo vodách, ktoré majú len pár stupňov nad nulou. ➔

Fotograf Martin Greguš: 33 dní s medved'mi

Tlač • Nový Čas - Východ; str. 14, 15, 16, 25 (Správy / Politika) • 16. 10. 2022 •
Pozitívny

Vydavateľ: FPD Media, a.s. (sk-47237601) • Autor: Andrea Kvintová • Rubrika: REPORTÁŽ

Dosah: 86 490 • GRP: 1.92 • OTS: 0.02 • AVE: 8599.99 Eur

Odkaz: [náhľad](#)

Fotograf **Martin Greguš**: 33 dní s medved'mi

Rubrika: REPORTÁŽ

Mladý fotograf, rodák z Bratislavy **Martin Greguš** (26) už od detstva miloval fotenie prírody. Ako trinásťročný vyhral v prestížnej britskej súťaži so záberom žeriava upravujúceho si perie. V uplynulých rokoch ho však mimoriadne oslovili arktické obry, za ktorými sa každý rok vyberá do divočiny. Keď sa pred dvoma rokmi vydal na sever Kanady do Hudsonského zálivu, mal len jeden cieľ: nafotiť ľadové medvede inak ako ostatní.

Rozprávanie **Martina** Greguša o putovaní za arktickými medved'mi obývajúcimi Hudsonský záliv sme si nenechali ujsť. Aj keď ho už od detstva fascinuje fotenie divokej prírody, v roku 2020 sa vybral s jasným cieľom nafotiť ľadové medvede na rozkvitnutých arktických lúkach.

V trojici, len s asistentom a ochrancom, sa vydal na prerobenom člne na jeden z odľahlých ostrovov v kanadskej zátok. Hoci počas jeho prvého pobytu kvety sýťofialovej kypriny úzkolistej neboli ešte dostatočne rozvinuté, priniesol si domov z dobrodružnej, takmer dvojtyždňovej výpravy veľa vynikajúcich záberov.

OCHRANCA WINNIE

Mnohé z medved'ov, ktoré pozorovali, sa pred objektívy vrátili aj pri jeho ďalšej návšteve v roku 2021, keď v divočine strávil náročných 20 dní. Celkovo nafotil a natočil vyše stovky medved'ov. Nielen ľadových, ale aj miestnych medved'ov čiernych.

Tie majú zaujímavú genetickú mutáciu, vďaka čomu sa podobajú na ľadové medvede. Objavil aj trojohé medvedie mláďa, ktoré zrejme prežilo útok vlčej svorky. Unikátom je medvedí miešanec Winnie, ktorý mal za rodičov polárneho medved'a a grizlyho. Práve z neho sa stal akýsi ochranca výpravy. Zvedavý Winnie prišiel preskúmať čln s malým domčekom na palube a rýchlo si na novú spoločnosť zvykol. Spával nablízku a svojim správaním dával vedieť, či je v okolí nebezpečenstvo alebo bude vládnúť pokoj. Členovia výpravy mali so sebou zbrane, ktoré museli nosiť neustále, dokonca aj pri návšteve toalety.

„Medvede si vážim, radšej by som sa nechal zožrať, než by som ich zranil,“ priznal **Martin Greguš**. Keďže sa k nim však približoval na niekoľko metrov, plašil ich kameňmi. „Tieto zvieratá nemajú z človeka strach, sú na nás zvedavé,“ opisuje napínavé chvíle v divočine.

Zábery uvoľnených medved'ov z bezprostrednej vzdialenosti vyraňajú dych. „Sú za tým dni trpezlivého čakania,“ prezrádza nám oceňovaný fotograf. „Neraz som hodiny sedel niekoľko metrov od medved'a, kým pokojne spal obklopený letnými kvetinami a čakal som na jeho prebudenie.“

ZÚRIACE ŽIVLY

Riadna odvaha i trpezlivosť však boli dôležité aj pri pobyte v divočine, ktorá bola, paradoxne, omnoho nebezpečnejšia než chlpaté šelmy. Miliómy obrovských komárov a iného hmyzu uprostred leta si vyžadovali špeciálne repelenty. Najzúrivejšia však bola päťdňová búrka, ktorá odtrhla všetkých päť kotiev a malý obytný čln takmer rozbila.

Odmenou pre fotografa boli však nakoniec odpočívajúce, kúpajúce sa, ale i loviace medvede pod belasou oblohou i v nočnej polárnej žiare. Krásne zábery však nie sú samoúčelné, ich zmyslom je ukázať divočinu, ktorá potrebuje našu ochranu.

NADŠENEC OD DETSTVA

Martin Greguš ml. svojou tvorbou upútal aj odborníkov, ved' v roku 2021 získal ocenenie Rising Star Portfolio Award na jednej z najprestížnejších súťaží fotografie divokej prírody Wildlife Photographer of the Year, ktorú už od roku 1965 organizuje Prírodovedné múzeum v Londýne. Vo svojej rodnej Bratislave v Galérii SPP od minulého týždňa až do konca roka vystavuje v celosvetovej premiére

sériu fotografií i krátkych filmov, ktoré zachytávajú ľadových medved'ov v kanadskej divočine. Martinov príbeh „33 dní s medved'mi“ vyšiel tento rok v americkom vydaní časopisu National Geographic aj vo francúzskom vydaní magazínu GEO a jeho víťazné fotografie boli vystavené tento rok aj na Svetovom ekonomickom fóre v Davose.

V súčasnosti žije a pôsobí vo Vancouveri, kde pracuje ako odborný poradca, výskumník, kameraman a pilot dronu na prírodovedných projektoch. Milovníkom divočiny, nielen tej kanadskej, odkazuje, že za medved'mi sa čoskoro vydá s fotoaparátom znova.

Oddaná matka

Na svojej prvej výprave za medved'mi stretol aj túto medvediu mamu. V lete 2020 trávila pokojné chvíle so svojimi nedávno narodenými mláďatami. Mladého fotografa pustila do svojej blízkosti aj počas dojčenia potomkov. Pri fotení bolo dokonca počuť, ako malé medved'atá hltavo pijú mlieko a spokojne „pradú“ ako malé mačence.

Rodinný portrét

Medvedia rodinka po roku. Malý samček a samica za rok takmer dorástli mamu, tá sa im aj naďalej láskyplne venovala. Krátko pred vznikom tohto záberu sa dojčili. Pri pohľade zblízka je dokonca vidno, ako majú papule zamazané od mlieka. Kým však trojica pozrela priamo do kamery, musel fotograf čakať desiatky minút na ich správnu pózu.

Kvetinová záplava

Medvedica Aurora a Beans, záber na ktorý **Martin Greguš** čakal dlhú dobu. Hoci mal predstavu, ako chce medvede zachytiť, ani vo sne netušil, že vytúženú fotku medvedej matky láskyplne dojčiacej svoje mláďa spraví len pár desiatok metrov od tábora. Keď cez okno zbadal, že si hľadajú pokojné miesto na odpočinok, zobral do ruky fotoaparát a preplazil sa cez záplavu rozkvitnutých kyprín až ku dvojici. Spravil dlho plánovanú snímku a ostal pokojne sedieť, až kým sa mu za chrbtom neobjavil ďalší medveď.

Lov s fotoaparátom

To, čo sa laikovi môže zdať ako rýchla momentka, je neraz výsledkom mnohoročnej práce. Vysnívať si záber ľadového medveďa z bezprostrednej blízkosti v studených arktických vodách je len prvým krokom. Nasleduje dlhé hľadanie vhodnej lokality, do ktorej by medvede prišli fotografovať. Spolupracovať musí nielen počasie, svetlo, medvedia nálada, ale aj veľké šťastie. Keď sa po dňoch či hodinách čakania všetky okolnosti stretnú, vznikne v priebehu dvoch minút neopakovateľný záber, ktorý vyraža dych.

Hudsonský záliv

Vody Hudsonského zálivu sú plné koristi, vďaka čomu sa tu ľadovým, ale aj ostatným druhom medveďov dobre darí. V lete odpočívajú podobne ako medvedice Betty a Veronica na pokojných miestach ďaleko od civilizácie či miestnych lovcov. Malé ostrovy či letné zvyšky ľadových kryh sú častým miestom, kde sa stretávajú nielen medvedice so svojimi malými. Prichádzajú aj dospelé samce. Tie letnú horúčavu zaháňajú celodenným kúpaním vo vodách, ktoré majú len pár stupňov nad nulou.

MARTIN GREGUŠ ML.: Medzinárodne oceňovaný fotograf robí zábery aj dronom.

Nekonečné čakanie na záber

DLHÉ ČAKANIE: Než si medvede zvykli na prítomnosť ľudí a uvoľnili sa, prešlo 5 dní. **ÚTOČISKO:** V malom domčeku na lodi si museli poradiť bez kuchyne. **ATRAKCIA:** Medvede sa ľudí ani ich vynálezov neboja. Pred neželanou návštevou bolo treba všetko zamykať a ukrývať. Zvedavec nakoniec ukradol jednu z kamier. **PREPLNENÝ:** Malý čln s rozmermi 2 x 7 metrov slúžil ako prístrešok. Počas druhej výpravy sa pridala štvrtý člen - Martinov otec. **CHLPATÝ STRÁŽCA:** Jeden z medveďov rád trávil čas pri čline.

Autor: Andrea Kvintová • Foto m. **greguš**, Herc

Fotograf
Martin
Greguš:

Oddaná matka

Na svojej prvej výprave za medvedmi stretol aj túto medvediu mamu. V lete 2020 trávila pokojné chvíle so svo-

jimi nedávno narodenými mláďatami. Mladého fotografa pustila do svojej blízkosti aj počas dojčenia potomkov. Pri

fotení bolo dokonca počuť, ako malé medvediatá hltavo pijú mlieko a spokojne „pradú“ ako malé mačence.

Rodinný portrét

Medvedia rodinka po roku. Malý samček a samica za rok takmer dorástli mamu, tá sa im aj naďalej láskyplne ve-

novala. Krátko pred vznikom tohto záberu sa dojčili. Pri pohľade zblízka je dokonca vidno, ako majú papule zamaza-

né od mlieka. Kým však trojica pozrela priamo do kamery, musel fotograf čakať desiatky minút na ich správnu pózu.

33 dní

MARTIN GREGUŠ ML.: Medzinárodne oceňovaný fotograf robí zábery aj dronom.

Ís medvedmi

Kvetinová záplava

Medvedica Aurora a Beans, záber na ktorý Martin Greguš čakal dlhú dobu. Hoci mal predstavu, ako chce medvede zachytiť, ani vo sne netušil, že vytúženú fotku medvedej mat-

ky láskyplne dojčiacej svoje mláďa spraví len pár desiatok metrov od tábora. Keď cez okno zbadal, že si hľadajú pokojné miesto na odpočinok, zobral do ruky fotoaparát a prepla-

zil sa cez záplavu rozkvitnutých kyp-rín až ku dvojici. Spravil dlho plánovanú snímku a ostal pokojne sedieť, až kým sa mu za chrbtom neobjavil ďalší medved.

Lov s fotoaparátom

To, čo sa laikovi môže zdať ako rýchla momentka, je narez výsledkom mnohoročnej práce. Vysnívať si záber ľadového medveda z bezprostrednej blízkosti v studených arktických vodách je len prvým krokom. Nasleduje dlhé hľadanie vhodnej lokality, do ktorej by med-

vede prišli fotografovi zapózovať. Spolupracovať musí nielen počasie, svetlo, medvedia nálada, ale aj veľké šťastie. Keď sa po dňoch či hodinách čakania všetky okolnosti stretnú, vznikne v priebehu dvoch minút neopakovateľný záber, ktorý vyvráza dych.

ANDREA KVINTOVÁ
• FOTO M. GREGUŠ, HERC

Mladý fotograf, rodák z Bratislavy Martin Greguš (26) už od detstva miloval fotenie prírody. Ako trinásťročný vyhral v prestížnej britskej súťaži so záberom žeriava upravujúceho si perie. V uplynulých rokoch ho však mimoriadne oslovili arktické obry, za ktorými sa každý rok vyberá do divočiny. Keď sa pred dvoma rokmi vydal na sever Kanady do Hudsonského zálivu, mal len jeden cieľ: nafotiť ľadové medvede inak ako ostatní.

Hudsonský záliv

Vody Hudsonského zálivu sú plné koristi, vďaka čomu sa tu ľadovým, ale aj ostatným druhom medvedov dobre darí. V lete odpočívajú podobne ako medvedice Betty a Veronica na pokojných miestach ďaleko od civilizácie či miestnych lovcov. Ma-

lé ostrovy či letné zvyšky ľadových kryh sú častým miestom, kde sa stretávajú nielen medvedice so svojimi malými. Prichádzajú aj dospelé samce. Tie letnú horúčku zahánajú celodenným kúpaním vo vodách, ktoré majú len pár stupňov nad nulou. ➔

DLHÉ ČAKANIE:
Než si medvede zvykli na prítomnosť ľudí a uvoľnili sa, prešlo 5 dní.

Nekonečné čakanie na záber

ÚTOČISKO: V malom domčeku na lodi si museli poradiť bez kuchyne.

→ pokračovanie zo strany 15

Rozprávanie Martina Greguša o putovaní za arktickými medvedmi obývajúcimi Hudsonský záliv sme si nechali ujsť. Aj keď ho už od detstva fascinuje fotoenie divokej prírody, v roku 2020 sa vybral s jasným cieľom nafotiť ľadové medvede na rozkvitnutých arktických lúčkach. V trojici, len s asistentom a ochrancom, sa vydal na prerobenom člne na jeden z odľahlých ostrovov v kanadskej zátok. Hoci počas jeho prvého pobytu kvety syťofialovej kypriny úzkolistej neboli ešte dostatočne rozvinuté, priniesol si domov z dobrodruž-

nej, takmer dvojtýždňovej výpravy veľa vynikajúcich záberov.

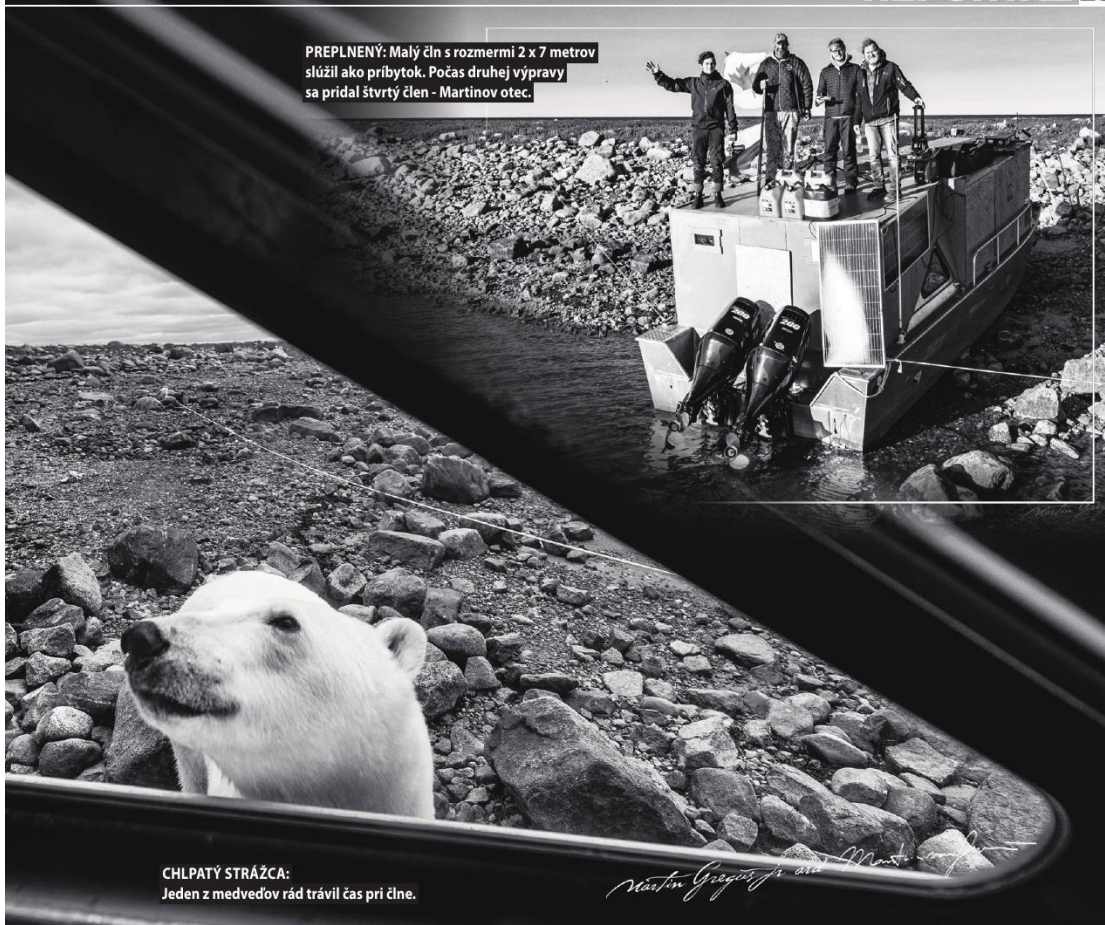
OCHRANCA WINNIE

Mnohé z medvedov, ktoré pozorovali, sa pred objektívy vrátili aj pri jeho ďalšej návšteve v roku 2021, keď v divočine strávil náročných 20 dní. Celkovo nafotil a natočil vyše stovky medvedov. Nielen ľadových, ale aj miestnych medvedov čiernych. **Tie majú zaujímavú genetickú mutáciu, vďaka čomu sa podobajú na ľadové medvede.** Objavil aj trojnohého medvedie mláďa, ktoré zrejme prežilo útok vlčej svorky. Unikátom je medvedí miešanec Win-

ATRAKCIA: Medvede sa ľudí ani ich vynálezov neboja. Pred neželanou návštevou bolo treba všetko zamykať a ukrývať. Zvedavec nakoniec ukradol jednu z kamier.

PREPLNENÝ: Malý čln s rozmermi 2 x 7 metrov slúžil ako príbytok. Počas druhej výpravy sa pridal štvrtý člen - Martinov otec.

CHLPATÝ STRÁŽCA:
Jeden z medvedov rád trávil čas pri člne.

Martin Greguš jr. and Martin

nie, ktorý mal za rodičov polárneho medveda a grizzlyho. Práve z neho sa stal akýsi ochranca výpravy. Zvedavý Winnie prišiel preskúmať čln s malým domčekom na palube a rýchlo si na novú spoločnosť zvykol. Spával nablízku a svojim správaním dával vedieť, či je v okolí nebezpečenstvo alebo bude vládnuť pokoj. **Členovia výpravy mali so sebou zbrane, ktoré museli nosiť neustále, dokonca aj pri návšteve toalety.** „Medvede si vážim, radšej by som sa nechal zožrať, než by som ich zranil,“ priznal Martin Greguš. Keďže sa k nim však pri-

bližoval na niekoľko metrov, plašil ich kameňmi. „Tieto zvieratá nemajú z človeka strach, sú na nás zvedavé,“ opisuje napínavé chvíle v divočine. Zábery uvoľnených medvedov z bezprostrednej vzdialenosti vyrazajú dych. „Sú za tým dňi trepezlivého čakania,“ prezrádza nám oceňovaný fotograf. „Neraz som hodiny sedel niekoľko metrov od medveda, kým pokojne spal obklopený letnými kvetinami a čakal som na jeho prebudenie.“

ZÚRIACE ŽIVLY

Riadna odvaha i trpezlivosť však boli dôležité aj

pri pobyte v divočine, ktorá bola, paradoxne, omnoho nebezpečnejšia než chlpaté šelmy. **Milióny obrovských komárov a iného hmyzu uprostred leta si vyžadovali špeciálne repelenty.** Najzúrivejšia však bola päťdňová búrka, ktorá odtrhla všetkých päť kotiev a malý obytný čln takmer rozbila.

Odmenu za fotografa boli však nakoniec odpočívajúce, kúpajúce sa, ale i loviace medvede pod belasou oblohou i v nočnej polárnej ziare. Krásne zábery však nie sú samoučelné, ich zmyslom je ukázať divočinu, ktorá potrebuje našu ochranu.

NADŠENEC OD DETSTVA

Martin Greguš ml. svojou tvorbou upútal aj odborníkov, veď v roku 2021 získal ocenenie Rising Star Portfolio Award na jednej z najprestížnejších súťaží fotografie divokej prírody Wildlife Photographer of the Year, ktorú už od roku 1965 organizuje Prírodovedné múzeum v Londýne. **Vo svojej rodnej Bratislave v Galérii SPP od minulého týždňa až do konca roka vystavuje v celosvetovej premiére sériu fotografií i krátkych filmov, ktoré zachytávajú ľadových medvedov v kanadskej divočine.** Marti-

nov príbeh „33 dní s medvedmi“ vyšiel tento rok v americkom vydaní časopisu National Geographic aj vo francúzskom vydaní magazínu GEO a jeho víťazné fotografie boli vystavené tento rok aj na Svetovom ekonomickom fóre v Davose.

V súčasnosti žije a pôsobí vo Vancouveri, kde pracuje ako odborný poradca, výskumník, kameraman a pilot dronu na prírodovedných projektoch. Milovníkom divočiny, nielen tej kanadskej, odkazuje, že za medvedmi sa čoskoro vydá s fotoaparátom znova. □

Kamarát šeliem

Tlač • Plus 7 dní; str. 106, 107, 108, 109 (Spoločenské) • 13. 10. 2022 •

Vydavateľ: News and Media Holding a.s. (sk-47256281) • Autor: Monika Mikulcová

Dosah: 218 000 • GRP: 4.84 • OTS: 0.05 • AVE: 39599.96 Eur

Medzi ľadovými medvedmi na Arktíde strávil tridsaťtri dní. Slovensko-kanadský fotograf, ktorý pracuje pre Netflix, by sa radšej nechal zožrať, než by do nich musel streliť

Vedia, že ste tam, pár dní skúmajú vaše pachy aj spôsoby. Keď zistia, že nie ste pre ne nebezpeční, upokojia sa a nechajú vás pozorovať svoj život zblízka. Žiada si to však čas, trpezlivosť a lásku. „Každé ráno som medveďa pozdravil a venoval mu pár slov. Teraz to pôsobí divne, ale tam to bolo úplne prirodzené,“ spomína na svoj pobyt medzi bielymi chlpáčmi v kanadskej Arktíde fotograf **Martin Greguš**. V letných mesiacoch v rokoch 2020 a 2021 na odľahlom mieste v Hudsonovom zálive zblízka pozoroval a dokumentoval správanie vyše päťdesiat rôznych rodín a jednotlivcov. Urobil dvestotisíc záberov a osemdesiat hodín videozáznamov. Jeho unikátna kolekcia šiestich fotografií 33 dní medzi medvedmi zvíťazila v súťaži Wild life Photographer of the Year 2021 v Londýne. Objavil sa v mnohých prestížnych časopisoch aj v americkom vydaní časopisu National Geographic.

DIETĽA S VEĽKOU KAMEROU

Výstrel z pušky ich nevydesí, sú zvyknutí na hlasné praskanie ľadových krých. Oveľa viac sa boja zvuku kameňa. „Nikdy by som ľadového medveďa nezastrelil, radšej by som sa nechal zožrať,“ hovorí **Martin Greguš**. „Ak by som sa dostal do situácie, že by som mal použiť zbraň, znamená to, že som niečo urobil zle. On je tam doma, ja len na návšteve.“

Ako sa mladý Slovák dostal na odľahlé miesto v ďalekej Arktíde? Narodil sa síce v Bratislave, ale keď mal osem rokov, zballili rodičia kufre aj dve deti a odstáhovali sa do svojej vysnívanej krajiny - Kanady. Rodina rada objavovala prírodu v okolí Vancouveru, kde našli nový domov. **Martin Greguš** starší sa dlhé roky venoval módnym fotografiám, jeho žena je zase módna návrhárka. Umenie a tvorivosť majú teda v rodine.

Na prechádzky vyrážali s kamerou a snímali lietadlá, mestá aj ľudí. **Martin** už ako dvanásťročný získal prvú cenu - za fotografiu letiacej čajky White on Blue. „Chodil som okolo Vancouveru s nástrojom, ktorý mal pomaly väčší objektív, než som bol ja. Ľudí dietľa s veľkou kamerou často upútalo,“ zaspomína.

Otec a syn začali pracovať na rôznych príbehoch zvierat napríklad sovy či orla. „O šiestej hodine ráno som šiel fotiť, potom bežal na vlak, aby som bol včas v škole. Veľakrát som prišiel ešte v maskáčoch, s fotoaparátom a páchol som ako zvieratá. Po vyučovaní som zase zamieril do prírody,“ opisuje väšň, ktorá sa u neho rodila od ôsmich rokov.

LÁSKA NA PRVÝ POHĽAD

Prvý raz **Martinovi** a jeho otcovi napadlo fotografovať medvede v súvislosti s oslavami 150. výročia vzniku Kanady. Plánovali multimediálny projekt so zábermi nielen zvierat, ale aj ľudí, miest, priemyslu, teda všetkého, čo krajinu javorového listu charakterizuje. Ten sa zrealizovať nepodarilo, ale v rámci jeho príprav išli v roku 2015 na Arktídu, kde mladík prvý raz videl polárneho medveďa. „Filmoval som dronom, ako sa vznáša na vode. Bieluhy morské ho podplávali a strašili bublinkami.

+ Bol to veľmi silný moment vidieť tieto zvieratá, ako plávajú v mori bez ľadu. Vtedy nám napadlo, že urobíme o nich projekt, aký ešte skoro nikto v živote nevidel.“ Potom síce **Martin** absolvoval iné cesty, aj okolo sveta, ale v roku 2020 sa po vypuknutí pandémie koronavírusu k medvedom vrátil.

Z Vancouveru letel tri hodiny do Winnipegu, hlavného a najväčšieho mesta kanadskej provincie Manitoba. Tam so spoločníkom opäť nasadli na lietadlo a o tri a pol hodiny vystúpili v meste Churchill, preslávenom práve ľadovými medvedmi. Nasledovala ešte dvojhodinová plavba, kým sa ocitli na utajenom mieste, kde sa začalo ich dobrodružstvo. „Chceli sme nasnímať medvede vo fialových kvetinách, ale, bohužiaľ, vtedy nerozkvítli. Zostali sme teda len trinásť dní. Opäť sme tam prišli v roku 2021, oveľa lepšie pripravení a dvadsať dní fotografovali a filmovali,“ upresní.

OHROZENÍ ARKTÍDOU, NIE MEDVEĎMI

Najprestížnejšiu súťaž fotografií divožijúcich zvierat na svete, ktorú organizuje Prírodovedné múzeum v Londýne, vyhral so sériou, ktorá vznikla ešte počas prvého pobytu na opustenom ostrove v Arktíde. „Márne to teda určite nebolo,“ dodá.

Začiatky boli ťažké. Mimo civilizácie si z lode urobili dočasný príbytok s kuchyňou a so spálňou. Nebola tam sprcha a ani s jedlom to nemali jednoduché. Nejaké zásoby si so sebou **Martin** a jeho spoločník priniesli, niečo im občas priviezla organizácia, ktorá im poskytla aj strážcu s puškou.

„Raz som sa v noci zobudil na šramot v kuchyni. Vedel som, že ostatní určite nevstali skôr ako ja. V kuchyni som uvidel medveďa, ktorý mal cez okno strčenú hlavu. Zaklopal som, aby som ho odplašil,“ opisuje. „Päť dní sme prežili v šialených búrkach, v strese. Keď sa ma niekto potom spýtal, či som bol ohrozený medvedmi, odpovedal som, že som bol ohrozený Arktídou. Loď sa nám rozbíjala na kameňoch, ale vedel som, že keď to prežijeme, budeme v tom najlepšom čase na najlepšom mieste. Presne to sa stalo. Po piatich dňoch vyšlo slnko a všetko sa upokojilo. Medvede nás už poznali, zvykli si na nás a mohli sme ísť bližšie k nim. Samica pred nami vyše hodiny pokojne dočíla.“

Svoj denný režim prispôbili domácim tvorom - vstávali a usnali vtedy, keď aj štvornohí obyvatelia ostrova. „O štvrtej hodine ráno sme už fotili. Večer sme sa stiahli na loď okolo desiatej hodiny, keď zapadalo slnko a od mora prichádzali nové medvede, ktoré nás nepoznali. Tie boli pre nás nebezpečnejšie. Občas zašli k

nášmu kempu, lebo nevedeli, čo je to za cudzí smrad. Takže keď sa niektorý z nich objavil, vedeli sme, že sa nevyspíme.“ Jeden samček, ktorý si na votrelcov zvykol, dokonca neraz ležal ned'aleko lode. Niečo ako strážny medveď. Podľa toho, či sa v noci hýbal, vedeli, že sa blíži cudzí jedinec.

SVETOVÝ ÚSPECH

Vlani prišiel za [Martinom](#) na ostrov aj jeho otec, ktorý je i kurátorom aktuálnej výstavy fotografií svojho syna v Galérii SPP. Na záberoch pôsobia mohutné zvieratá milo a pokojne. Láskové samice s mláďatami aj statné samce vidíme na uhrančivých záberoch v rôznych situáciách. Akoby ste sa prostredníctvom autorových obrazov na chvíľu preniesli bližšie k severnému pólu a spolu s ním pozorovali starostlivosť, ostražitosť i hravosť chránených bielych tvorov. „Snažil som sa do fotografií preniesť emóciu. Čítim ju stále aj po dlhých mesiacoch,“ zamyslí sa 26-ročný muž, z ktorého napriek svetovým úspechom vyžaruje pokora a láskavosť.

Podeli sa s nami aj o príbeh, ktorý sa viaže k jeho obľúbenej fotografii. „Stále vo mne vyvoláva zimomriavky,“ ukazuje na obrovskú fotografiu, z ktorej odhodlane pozerajú dva páry očí. Na zábere sú však tri medvede. „Tých dvoch mladých, dvojročných tínedžerov sme poznali už dlho. Vedel som, že sú dosť protivní. Párkrát išli za nami a nemali sme istotu, čo urobia. Raz, keď spali, sadol som si za kameň. Lenže zrazu sa k nim z mojej strany blížil samec. Matky s mladými sa vtedy pokúšajú ujsť, ale táto dvojica sa tú svoju vždy snažila brániť. Takže keď sa ten samec blížil, postavili sa pred mamu a presúvali sa smerom ku mne. Spravil som zopár záberov a rýchlo sa pratal preč. Na tej fotografii ešte vidíme, že majú mokré ňufáky od maminho mlieka.“

Krása a jedinečnosť Martinových fotografií zaujala aj svetové médiá ako National Geographic, Canadian Geographic, GEO, BBC Wildlife Magazine, Washington Post alebo HuffPost. Martinov príbeh 33 dní s medveďmi vyšiel tento rok v americkom vydaní časopisu National Geographic aj vo francúzskom vydaní magazínu GEO. Jeho víťazné snímky vystavovali na Svetovom ekonomickom fóre v Davose.

Stále žije vo Vancouveri a momentálne pracuje ako odborný poradca, výskumník, kameraman a pilot dronu na prírodovedných projektoch pre Netflix a Disney. Príbeh ľadových medveďov ho však bude dlho sprevádzať. „Poznám ich lepšie ako svojich kamarátov. Strávil som s nimi veľa času,“ dodáva na adresu zvierat, ktoré sa výborne adaptovali na život v severnej polárnej oblasti.

PRÍJEMNÉ ZIMOMRIAVKY

Snažil sa do svojich fotografií preniesť emóciu. „Čítim ju stále aj po dlhých mesiacoch,“ hovorí [Martin](#).

FOTO: NORBERT SKALIČAN

ROZKVITNUTÁ ARKTÍDA

Unikátne sú [Martinove](#) snímky aj tým, že nefotil polárne medvede na ľade, ale v kvetoch.

ADRENALÍN

Medvede sa často zdržiavali okolo lode, na cudzincov si za pár dní zvykli.

FOTO: [MARTIN GREGUŠ](#)

BÝVALI NA LODI

Museli si ju však prispôbiť tak, aby sa v nej mohli najesť aj vyspať.

FOTO: [MARTIN GREGUŠ](#) FOTO: [MARTIN GREGUŠ](#)

NEOHROZOVALI ICH MEDVEDE

„Nebezpečná bola samotná Arktída,“ priznáva 26-ročný fotograf.

FOTO: [MARTIN GREGUŠ](#)

PREPOJENIE

„Sú to pokojné tvory a ten pokoj prechádzal aj na nás,“ hovorí fotograf [Martin Greguš](#) starší.

FOTO: [MARTIN GREGUŠ](#)

MATERSKÁ LÁSKA

Samice sú oveľa menšie ako samce.

FOTO: [MARTIN GREGUŠ](#)

MEDZINÁRODNÝ ÚSPECH

Krása a jedinečnosť Martinových fotografií zaujala aj svetové médiá.

VYSTAVUJE V BRATISLAVE

Okolo päťdesiat fotografií si môžete pozrieť v Galérii SPP do šiesteho januára.

FOTO: [MARTIN GREGUŠ](#) FOTO: NORBERT SKALIČAN

ZOHRATÁ DVOJICA

[Martin](#) stále spolupracuje so svojím otcom na rôznych projektoch.

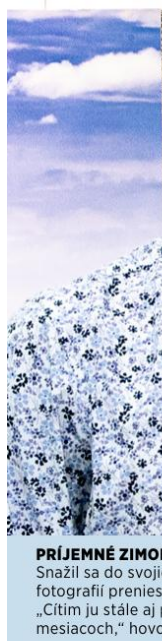
FOTO: NORBERT SKALIČAN

Autor: TEXT: MONIKA MIKULCOVÁ

REPORTÁŽ

PLUS 7 DNÍ

FOTO: NORBERT SKALIČAN

PRÍJEMNÉ ZIMOMRIAVKY
Snažil sa do svojich fotografií preniesť emóciu. „Cítim ju stále aj po dlhých mesiacoch,“ hovorí Martin.

Kamarát šeliem

TEXT: MONIKA MIKULCOVÁ

Medzi ľadovými medveďmi na Arktíde strávil tridsaťtri dní. Slovensko-kanadský fotograf, ktorý pracuje pre Netflix, by sa radšej nechal zožrať, než by do nich musel streliť

Vedia, že ste tam, pár dní skúmajú vaše pachy aj spôsoby. Keď zistia, že nie ste pre ne nebezpeční, upokoja sa a nechajú vás pozorovať svoj život zblízka. Žiada si to však čas, trpezlivosť a lásku. „Každé ráno som medveďa pozdravil a venoval mu pár slov. Teraz to pôsobí divne, ale tam to bolo úplne prirodzené,“ spomína na svoj pobyt

medzi bielymi chlupáčmi v kanadskej Arktíde fotograf Martin Greguš. V letných mesiacoch v rokoch 2020 a 2021 na odlahlom mieste v Hudsonovom zálive zblízka pozoroval a dokumentoval správanie vyše päťdesiat rôznych rodín a jednotlivcov. Urobil dvestotisíc záberov a osemdesiat hodín videozáznamov. Jeho unikátna kolekcia šiestich fotografií 33 dní medzi

medveďmi zvíťazila v súťaži Wildlife Photographer of the Year 2021 v Londýne. Objavil sa v mnohých prestížnych časopisoch aj v americkom vydaní časopisu National Geographic.

DIEŤA S VELKOU KAMEROU

Výstrel z pušky ich nevydesí, sú zvyknuté na hlasné praskanie ľadových krých. Oveľa viac sa boja zvuku kameňa. „Nikdy by som

ľadového medveďa nezastreľil, radšej by som sa nechal zožrať,“ hovorí Martin Greguš. „Ak by som sa dostal do situácie, že by som mal použiť zbraň, znamená to, že som niečo urobil zle. On je tam doma, ja len na návšteve.“

Ako sa mladý Slovák dostal na odlahlé miesto v ďalekej Arktíde? Narodil sa síce v Bratislave, ale keď mal osem rokov, zbalili rodičia kufre aj dve deti a od-

FOTO: MARTIN GREGUŠ

BÝVALI NA LODI
Museli si ju však prispôbiť tak, aby sa v nej mohli najesť aj vyspať.

FOTO: MARTIN GREGUŠ

NEOHROZOVALI ICH MEDVEDE

„Nebezpečná bola samotná Arktída,“ priznáva 26-ročný fotograf.

FOTO: MARTIN GREGUŠ

FOTO: MARTIN GREGUŠ

ADRENALÍN

Medvede sa často zdržiavali okolo lode, na cudzincov si za pár dní zvykli.

ROZKVIŤNUTÁ ARKTÍDA

Unikátne sú Martinove snímky aj tým, že nefotil polárne medvede na ľade, ale v kvetoch.

stahovali sa do svojej vysnívanej krajiny - Kanady. Rodina rada objavovala prírodu v okolí Vancouveru, kde našli nový domov. Martin Greguš starší sa dlhé roky venoval módnej fotografii, jeho žena je zase módna návrhárka. Umenie a tvorivosť majú teda v rodine.

Na prechádzky vyrážali s kamerou a snímali lietadlá, mestá aj ľudí. Martin už ako dvanásť-

ročný získal prvú cenu - za fotografiu letiacej čajky White on Blue. „Chodil som okolo Vancouveru s nástrojom, ktorý mal pomaly väčší objektív, než som bol ja. Ľudí dieťa s veľkou kamerou často upútalo,“ zaspomína.

Otec a syn začali pracovať na rôznych príbehoch zvierat - napríklad sovy či orla. „O šiestej hodine ráno som šiel fotiť, potom bežal na vlak, aby som bol

včas v škole. Veľakrát som prišiel ešte v maskáčoch, s fotoaparátom a páchol som ako zvieratá. Po vyučovaní som zase zamieril do prírody,“ opisuje väšeň, ktorá sa u neho rodila od ôsmich rokov.

LÁSKA NA PRVÝ POHLAD

Prvý raz Martinovi a jeho otcovi napadlo fotografovať medvede v súvislosti s oslavami 150. výročia vzniku Kanady. Plánova-

li multimediálny projekt so zábermi nielen zvierat, ale aj ľudí, miest, priemyslu, teda všetkého, čo krajinu javorového listu charakterizuje. Ten sa zrealizovať nepodarilo, ale v rámci jeho príprav išli v roku 2015 na Arktídu, kde mladík prvý raz videl polárneho medveda. „Filmoval som dronom, ako sa vznáša na vode. Bieluhyorské ho podplávali a strašili bublinkami. →

FOTO: MARTIN GREGUŠ

PREPOJENIE

„Sú to pokojné tvory a ten pokoj prechádzal aj na nás,“ hovorí fotograf Martin Greguš starší.

FOTO: MARTIN GREGUŠ

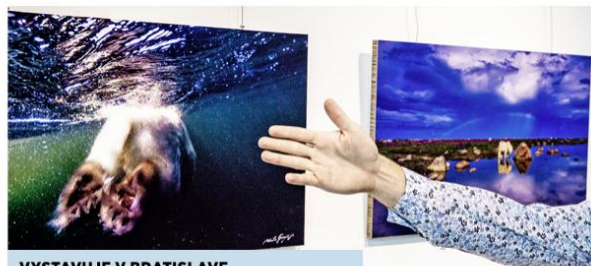
MATERSKÁ LÁSKA

Samice sú oveľa menšie ako samce.

MEDZINÁRODNÝ ÚSPECH

Krása a jedinečnosť Martinových fotografií zaujala aj svetové médiá.

VYSTAVUJE V BRATISLAVE

Okolo päťdesiat fotografií si môžete pozrieť v Galérii SPP do šiesteho januára.

→ Bol to veľmi silný moment vidieť tieto zvieratá, ako plávajú v mori bez ľadu. Vtedy nám napadlo, že urobíme o nich projekt, aký ešte skoro nikto v živote nevidel.“ Potom síce Martin absolvoval iné cesty, aj okolo sveta, ale v roku 2020 sa po vypuknutí pandémie koronavírusu k medveďom vrátil.

Z Vancouveru letel tri hodiny do Winnipegu, hlavného a najväčšieho mesta kanadskej provincie Manitoba. Tam so spoločníkom opäť nasadli na lietadlo a o tri a pol hodiny vystúpili v meste Churchill, preslávenom práve ľadovými medveďmi. Nasledovala ešte dvojhodinová plavba, kým sa ocitli na utajenom mieste, kde sa začalo ich

dobrodružstvo. „Chceli sme nasnímať medvede vo fialových kvetinách, ale, bohužiaľ, vtedy nerozkvetli. Zostali sme teda len trinásť dní. Opäť sme tam prišli v roku 2021, oveľa lepšie pripravení a dvadsať dní fotografovali a filmovali,“ upresní.

OHROZENÍ ARKTÍDOU, NIE MEDVEĎMI

Najprestížnejšiu súťaž fotografií divožijúcich zvierat na svete, ktorú organizuje Prírodovedné múzeum v Londýne, vyhral so sériou, ktorá vznikla ešte počas prvého pobytu na opustenom ostrove v Arktíde. „Márne to teda určite nebolo,“ dodá.

Začiatky boli ťažké. Mimo civilizácie si z lode urobili do-

časný príbytok s kuchyňou a so spálňou. Nebola tam sprcha a ani s jedlom to nemali jednoduché. Nejaké zásoby si so sebou Martin a jeho spoločník priniesli, niečo im občas priviezla organizácia, ktorá im poskytla aj strážcu s puškou.

„Raz som sa v noci zobudil na šramot v kuchyni. Vedel som, že ostatní určite nevstali skôr ako ja. V kuchyni som uvidel medveďa, ktorý mal cez okno strčenú hlavu. Zaklopal som, aby som ho odplašil,“ opisuje. „Päť dní sme prežili v šialených búrkach, v strese. Keď sa ma niekto potom spýtal, či som bol ohrozený medveďmi, odpovedal som, že som bol ohrozený Arktídou. Loď sa nám rozbi-

jala na kameňoch, ale vedel som, že keď to prežijeme, budeme v tom najlepšom čase na najlepšom mieste. Presne to sa stalo. Po piatich dňoch vyšlo slnko a všetko sa upokojilo. Medvede nás už poznali, zvykli si na nás a mohli sme ísť bližšie k nim. Samica pred nami vyše hodiny pokojne dojčila.“

Svoj denný režim prispôbili domácim tvorom - vstávali a usinali vtedy, keď aj štvornohí obyvatelia ostrova. „O štvrttej hodine ráno sme už fotili. Večer sme sa stiahli na loď okolo desiatej hodiny, keď zapadalo slnko a od mora prichádzali nové medvede, ktoré nás nepoznali. Tie boli pre nás nebezpečnejšie. Občas zašli k nášmu kem-

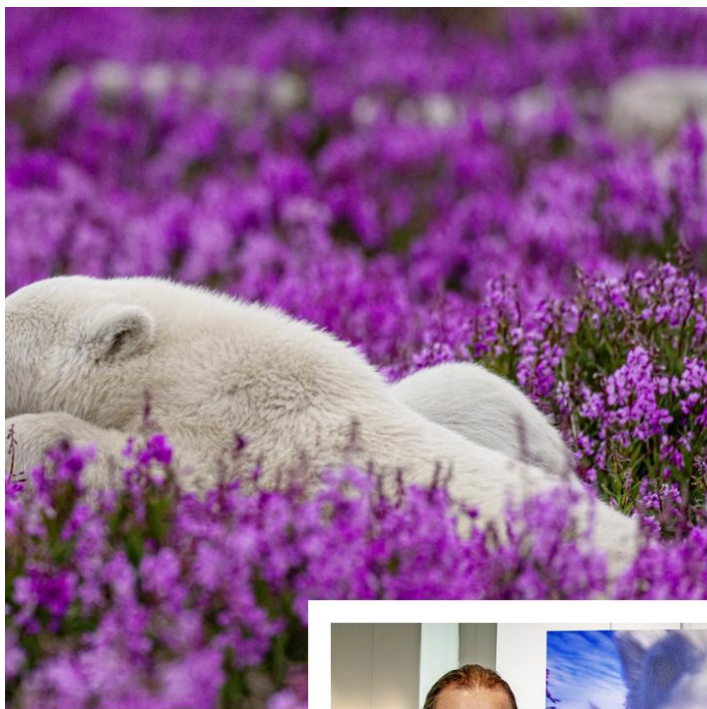

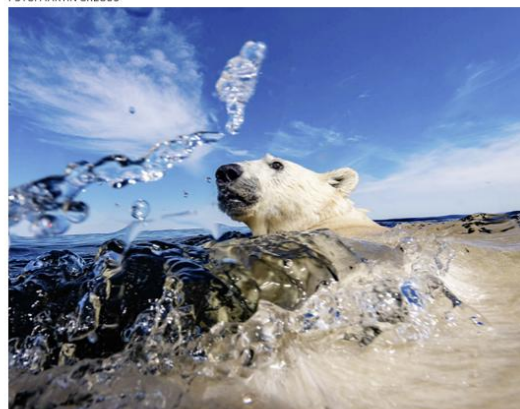
FOTO: NORBERT SKALIČAN

ZOHRATÁ DVOJICA

Martin stále spolupracuje so svojím otcom na rôznych projektoch.

FOTO: MARTIN GREGUŠ

JEDNA Z OCENENÝCH

Kolekcia šiestich fotografií 33 dní s medvedmi zvíťazila v súťaži Wildlife Photographer of the Year 2021 v Londýne.

FOTO: NORBERT SKALIČAN

pu, lebo nevedeli, čo je to za cudzí smrad. Takže keď sa niektorý z nich objavil, vedeli sme, že sa nevyspíme.“ Jeden samček, ktorý si na votrelcov zvykol, dokonca neraz ležal neďaleko lode. Niečo ako strážny medveď. Podľa toho, či sa v noci hýbal, vedeli, že sa blíži cudzí jedinec.

SVETOVÝ ÚSPECH

Vlani prišiel za Martinom na ostrov aj jeho otec, ktorý je i kurátorom aktuálnej výstavy fotografií svojho syna v Galérii SPP. Na záberoch pôsobia mohutné zvieratá milo a pokojne. Láskové samice s mláďatami aj statné samce vidíme na uhrančivých záberoch v rôznych situáciách. Akoby ste sa prostred-

níctvom autorových obrazov na chvíľu preniesli bližšie k severnému pólu a spolu s ním pozorovali starostlivosť, ostražitosť i hravosť chránených bielych tvorov. „Snažil som sa do fotografií preniesť emóciu. Cítim ju stále aj po dlhých mesiacoch,“ zamyslí sa 26-ročný muž, z ktorého napriek svetovým úspechom vyžaruje pokora a láskavosť.

Podeli sa s nami aj o príbeh, ktorý sa viaže k jeho obľúbenej fotografii. „Stále vo mne vyvoláva zimomriavky,“ ukazuje na obrovskú fotografiu, z ktorej odhodlane pozerajú dva páry očí. Na zábere sú však tri medvede. „Tých dvoch mladých, dvojročných tinedžerov sme po-

znali už dlho. Vedel som, že sú dosť protivní. Párkrát išli za nami a nemali sme istotu, čo urobia. Raz, keď spali, sadol som si za kameň. Lenže zrazu sa k nim z mojej strany blížil samec. Matky s mladými sa vtedy pokúšajú ujsť, ale táto dvojica sa tú svoju vždy snažila brániť. Takže keď sa ten samec blížil, postavili sa pred mamu a presúvali sa smerom ku mne. Spravil som zopár záberov a rýchlo sa pratal preč. Na tej fotografii ešte vidíme, že majú mokré ňufáky od maminho mlieka.“

Krása a jedinečnosť Martinových fotografií zaujala aj svetové médiá ako National Geographic, Canadian Geographic, GEO, BBC Wildlife Magazine, Washington

Post alebo HuffPost. Martinov príbeh 33 dní s medvedmi vyšiel tento rok v americkom vydaní časopisu National Geographic aj vo francúzskom vydaní magazínu GEO. Jeho víťazné snímky vystavovali na Svetovom ekonomickom fóre v Davose.

Stále žije vo Vancouveri a momentálne pracuje ako odborný poradca, výskumník, kameraman a pilot dronu na prírodovedných projektoch pre Netflix a Disney. Príbeh ľadových medvedov ho však bude dlho sprevádzať. „Poznám ich lepšie ako svojich kamarátov. Strávil som s nimi veľa času,“ dodáva na adresu zvierat, ktoré sa výborne adaptovali na život v severnej polárnej oblasti. ■

Ľadové medvede vo fialových kvetoch

Tlač • Pravda magazín; str. 10, 11, 12 (Životný štýl / Móda) • 27. 10. 2022

Vydavateľ: OUR MEDIA SR a. s. (sk-51267055) • Autor: Radovan Krčmárík • Rubrika: rozhovor

Dosah: 253 065 • GRP: 5.62 • OTS: 0.06 • AVE: 9599.99 Eur

Odkaz: [náhľad](#)

Rubrika: rozhovor

Vo vode i na zemi, pri love aj odpočinku, schované medzi kvetinami, s polárnou žiarou či dúhou nad hlavou. Výstava 33 dní s medved'ami, ktorú nedávno otvorili v bratislavskej Galérii SPP, prináša vyše 50 jedinečných fotografií týchto majestátnych zvierat. Cítiť z nich pokoj, empatiu aj rešpekt. Ich autorom je oceňovaný kanadsko-slovenský fotograf [Martin Greguš](#).

rkrmarik@pravda.sk

Ľadové medvede na vašich fotkách vyzerajú neškodne, ale predsa len sú to šelmy. Ako vám napadlo stráviť v ich blízkosti taký dlhý čas?

Keď sme s otcom pripravovali projekt k 150. výročiu Kanady, dostali sme sa v roku 2015 na Arktídu, kde sme prvý raz stretli ľadového medveďa. Bolo to zvláštne tým, že sme tam boli v lete, keď tam nikto nechodí. V tom čase je tam všetko pokojné, aj príroda a medvede. Chodil som ich potom fotiť i na jeseň a v zime, ale chcel som tam ísť zase v lete. Keď v roku 2020 vypukla pandémia, povedal som si, že prišiel čas nafotiť polárne medvede v kvetinách. Dal som dohromady tím, výbavu a s otcom sme to celé naplánovali.

Ako ste pochodili?

Strávil som tam trinásť dní, ale kvetiny nerozkvitli, bolo čudné počasie. Začali kvitnúť, až keď som odchádzal, no už som tam nemohol dlhšie zostať. A tak som sa rozhodol, že sa o rok vrátim. Informoval som agentúru, s ktorou som spolupracoval, a v lete 2021 som s tímom prišiel znova. Zostali sme tam 20 dní – a rozkvitli aj kvetiny. Život v tej divočine bol však ťažký.

Kde presne leží tá lokalita?

Je to oblasť, ktorá je vzdialená dve hodiny plavby severne od mestečka Churchille v kanadskej provincii Manitoba, v Hudsonovom zálive. Dostali sme sa tam malou loďou, na ktorej je postavený akýsi drevený bunker. Keď sme zakotvili, bývali sme na lodi. Pri prvej návšteve sme toho však veľa nenaspali, lebo vpredu sme nemali ani dvere, len plachty, takže sme sa báli, aby nám medvede nevošli až do kuchyne. Všade sme mali alarmy, ktoré nás stále budili. Nieкто z nás musel zakaždým vstať a pozrieť sa, čo sa deje. Alarm väčšinou spustil vietor, no často tam bol aj medveď, ktorého bolo treba odplašiť. Spali sme naozaj málo a boli sme veľmi vyčerpaní. Keď sme sa tam o rok vrátili, boli sme už vybavení oveľa lepšie.

Koľko ľudí tvorilo váš tím?

Ja, môj asistent a „bearguard“ (medvedí strážca, pozn. red.), ktorý stál s puškou nablízku a dával pozor. Vlni za mnou prišiel aj otec, ktorý je tiež fotograf, a strávil tam so mnou desať dní.

Ako ste vychádzali s medved'ami?

Zvykli sme si na seba. Snažili sme sa však, aby si na nás nezvykli až príliš, lebo by ich to mohlo ohroziť. Keď mladé medvede vyrastú, mohli by si myslieť, že im ľudia neublížia, čo by bola chyba. Preto sme si prejavovali vzájomný rešpekt. Boli sme k nim milí, no ak sa dostali priveľmi blízko, odplašili sme ich.

Koľko medved'ov ste stretli?

Za tých 33 dní počas dvoch rokov som videl možno aj 80 medved'ov. Vlni ich bolo vyše 50. Niekedy sme ich okolo seba mali naraz aj desať-päťnásť v okruhu 150 metrov. Väčšinou išlo o samice s mladými. Všetci hovoria, že také spojenie je nebezpečné, no pri ľadových medved'och to neplatí. Samice vedia, že nám môžu ublížiť, ale aj to, že im môžeme ublížiť my. Preto boli pokojné, a keď nás spoznali, tak nás dokonca využívali na babysitting. Matka nám napríklad nechala mladé a odišla. A tak zrazu vidím, že desať metrov od kempu mám medveďa, ktorého môžem pohladkať, a samica je niekde dvesto metrov ďaleko. Mladá pri nás šaškovala alebo spala, kým sa ona v diaľke pokojne krmila, a prišla si poň až po dvoch hodinách. Samice nás brali aj ako ochranu proti samcom. Tie sa nás väčšinou báli alebo sme sa ich sami snažili odplašiť.

Zažili ste nejaké konfliktné situácie medzi medved'ami?

Bol tam jeden obrovský samec, ktorého sa matky báli a nechali mu veľký priestor, ale neodišli. Keď zase prišiel jeden doškriabaný a vychudnutý samec, hneď som vedel, že je zlý, lebo všetky matky okamžite bežali preč. Aj my sme potom vedeli, že je lepšie zamknúť sa na lodi a nevychádzať, kým neodíde.

Nemali ste pri fotení strach?

Nebol to ani tak strach, ako skôr rešpekt, a myslím, že to bolo dobre. Napríklad môj asistent ten rešpekt po čase stratil a videl som, že sa k nemu medvede už správajú inak. Ja som zostával pokojný, prihovárал som sa im, ale on sa začal správať ako frajer. Musel som ho upozorniť, že to nie je hra, že je to nebezpečné. Medvede k nám však nikdy neboli agresívne. Ak za nami išli, aj keď nemali, sprejom proti medved'om sme za sebou urobili „stenu“, ktorá ich zastavila.

Ako blízko ste sa k nim dostali?

Boli situácie, keď som počul, ako za stenou chrápe medveď, no vtedy medzi nami bola bariéra. Vonku som od nich veľakrát stál asi desať–pätnásť metrov. To mi však trvalo aj päť–šesť hodín, kým som sa k nim dostal tak blízko. Alebo tak blízko prišli medvede.

Ako vlastne prebieha fotenie takých zvierat v ich prirodzenom prostredí?

Vyžaduje si to veľa trpezlivosti. Ak to mám porovnať, tak v roku 2020 sme s medveďmi zažili intímnejšie chvíle. Bolo to romantickejšie, medveďov bolo menej, ležali, spali, „cvičili jogu“. O rok neskôr to bolo akčnejšie. Už sme netrávili toľko času s jednotlivými medveďmi, lebo ich bolo viac. Vstával som o štvrtej ráno, fotil som východ slnka, a keď medvede spali, šiel som si ľahnúť i ja alebo som si dal raňajky. Cez deň sa väčšinou veľa nedialo. Ak bolo teplo, medvede išli do mora. Večer to zase bývalo akčnejšie.

Medveďom ste dávali aj mená...

Mali sme pár obľúbených a každý dostal meno. Jedným z nich bol Winnie the Pooh (Macko Pú), ktorý bol našim ochrancom. Často sedel pred kempom, a keď sa blížil medveď, ktorý mohol byť agresívny, varoval nás. Dost' sme sa zblížili aj s medveďou mamou, ktorú sme volali Aurora a jej mláďa Beans. Obľúbili sme si tiež mamu s dvojročnými mláďatami, ktoré boli také veľké ako ona.

Ľadovým medveďom hrozí vyhynutie. Čo ste sa počas tých 33 dní o nich naučili?

Klíma sa otepľuje a ročné obdobia sa tým stávajú nepredvídateľné. Už vlastne ani nevieme, kedy je tam poriadne leto a zima. Ak tam nerozkvítne kvety, nič hrozné sa nedeje, ale keď sa nevytvorí ľad, medvede majú problém. A to bolo cítiť. Medvede v sebe nosia kalendár, na ktorý si za tisíce rokov zvykli, no v poslednom čase sa im ten kalendár mení. Nevedia sa na to pripraviť. Aj búrky sú horšie a medvede sa bleskov boja podobne ako psy. Vedia sa síce prispôbiť prostrediu, no otázkou je, či to dokážu dostatočne rýchlo. Winnie the Pooh sa napríklad naučil loviť vtáky. Robil teda veci, ktoré iné medvede nevedeli. Ak bude mať mladé, možno im odovzdá ten gén a ony ho zase odovzdajú svojim deťom. Problémom však je, že v kanadskej Arktíde možno medvede strieľať, preto sa bojím o tie, ktoré dobre poznám. Ak by napríklad zabili Winnieho, tak jeho gény nebude mať kto zdediť. A možno je to to jediné, čo ľadové medvede môže zachrániť.

Kanadská vláda dovoľí loviť tieto ohrozené zvieratá?

Ľadové medvede sú síce chránené, no domorodí Inuiti majú povolené kvóty, koľko ich môžu zabiť. Nepoznám presné čísla, ale je to vyše sto medveďov, ktoré možno v celej kanadskej Arktíde ročne zastreliť. Kvóty pridelujú podľa jednotlivých komunit. Je to veľmi smutné, pretože tie medvede už poznám. Je to, akoby mi niekto zastreliť rodinu.

Vďaka medveďom ste získali cenu Rising Star Portfolio Award v jednej z najprestížnejších svetových súťaží fotografií divokej prírody Wildlife Photographer of the Year 2021. Kedy ste sa rozhodli do nej prihlásiť?

Keď som sa vrátil do Vancouveru a ukázal fotografie otcovi, dohodli sme sa, že ich pošlem do nejakých súťaží. Nečakal som, že vyhrám, lebo už dlhší čas sa mi to nepodarilo, no tentoraz to vyšlo a veľmi mi to pomohlo. Ozvali sa mi časopisy ako National Geographic, GEO či britskí vysielatelia, s viacerými už pracujem na nových projektoch. Táto výstava však ešte neputovala po svete, v Bratislave má premiéru. Rád by som ju dostal do Vancouveru alebo iných miest, lebo vidím, že sa ľuďom páči. Niektorým prináša šťastie a pokoj. Jedna babka si sem sadla a hodinu iba pozerala na jednu fotografiu.

Aké máte ďalšie plány?

K medveďom sa určite vrátim, plánujem to už na budúci rok. Vďaka tomu, že pracujem pre britských vysielateľov, je veľa projektov o Arktíde a iných krajinách. Budem sa však snažiť robiť aj vlastné veci. Mohlo by to byť napríklad 33 dní s medveďmi grizly. Chcel by som stavať práve na projekte „33 dní s...“. Veľmi by som chcel fotiť narvaly, ale rád by som sa vrátil aj na Antarktídu, kde by to mohli byť zase tučniaky. ©

AUTORSKÉ PRÁVA VÝHRADENÉ

Mladý samec sa pomaly vracia do vody po tom, ako dojedol tuleňa, ktorého chytil na ľade. [Martin Greguš](#)

FOTO: GALÉRIA SPP

Jedna z najobľúbenejších autorových fotiek. Medvedica Aurora dojí svoje jednorôčné mláďa Beans v kvetinách kypriny úzkolistej.

FOTO: [MARTIN GREGUŠ](#) (3)

Veľký samec pláva na brehu na začiatku leta. V júli sa medvede pomaly začínajú vracat' na pevninu po pár mesiacoch, ktoré strávili na ľade. Tri medvede, ktoré nazvali Berenstain Bears, dávajú pozor na mamu, keď okolo prechádzal jeden starý samec. Malá loď a kemp v roku 2021 s celým tímom na palube.

[Martin Greguš](#) (26)

Narodil sa v Bratislave. S fotením začal už ako osemročný, keď sa s rodinou v roku 2004 presťahovali do Kanady. Tam ho uchvátila divoká príroda. Už ako 12-ročný získal špeciálnu cenu za fotografiu letiacej čajky a o dva roky neskôr zvíťazil so snímkom žeriava. Žije vo Vancouveri, kde pracuje ako odborný poradca, výskumník, kameraman a pilot dronu na prírodovedných projektoch pre spoločnosti Netflix a Disney. Veľa cestuje, navštívil už vyše 30 krajín na všetkých kontinentoch okrem Ázie.

FOTO: [MARTIN GREGUŠ](#) (2)

Autor: Radovan Krčmárík

Pravda **magazín**

27. 10. 2022 číslo 43

**POHĽADOM
RADOVANA
KRČMÁRIKA**

Dve tváre hviezd

Verejne známe osoby, ktoré vďačia v televízii alebo na spoločenských podujatiach, teda rôzni umelci, moderátori či iné „celebrity“, majú väčšinou dve tváre. Jednu - priateľštvu - ukazujú divákovi, druhú - ich skutočnú - našinec zväčša nepozná.

Je zaujímavé sledovať, ako sa títo známi ľudia správajú, len čo odídu z javiska alebo spred kamier. Mnohí fanúškovia by asi zažili trpké sklamanie, keby zistili, že výborný herec, ktorý sa verejne prezentuje ako milý sympatik s úsmevom na tvári, je v skutočnosti namyslený a nevrly človek s arogantným vystupovaním. Alebo že je alkoholik, ktorý vulgárne nadáva a bije manželku.

Medzi novinármi koluje dosť historiek o výstreloch „slávnych“. Jeden umelec - nech mu je zem ľahká - bol napríklad známy tým, že ak s ním chcel redaktor spraviť rozhovor, musel ho pozvať na obed. A istý popredný český herec sa zase rád vyvyšuje slovami: „Viete, kto ja som?“ Další, čo sa na obrazovke tvári ako veľký intelektuál, sa pri poháriku mení na obyčajného primitíva.

Svoje by o tom vedel rozprávať aj personál, ktorý sa s „celebritami“ stretáva na rôznych podujatiach. Aký by to bol bestseller, keby niekto spísal zážitky upratovačiek, čo na tých akciách pomáhali! Tie napríklad rady spomínajú na zosnulú českú speváčku Ivetu Bartošovú - ako každého milo pozdravila, aká bola i v zákulisí priateľivá, ako sa s nimi dávala do reči, nosila im zákusky či koláče...

Na druhej strane sú „hviezdy“, ktorým sláva príliš stúpla do hlavy a pocit vlastnej dôležitosti dávajú najavo všetkým naokolo. Urážajú, kritizujú, k ľuďom sa správajú pohrdavo a povýšenecky. Ako by nežili na malom Slovensku, ale kdesi za veľkou mláku.

Samozrejme, nemožno všetkých hádzať do jedného vreca. Mnohí sú príjemní bez ohľadu na to, či ich snímajú kamery alebo fotoaparáty. A čo s tými ostatnými? Nič. Veď ani „charakterový herec“ nemusí mať charakter. Stačí, že dobre hrá.

© AUTORSKÉ PRAVA VYHRADENÉ

12

ROZHOVOR **Ladové medvede vo fialových kvetoch**

Kanadsko-slovenský fotograf Martin Greguš vystavuje v Bratislave vyše 50 fotiek majestátnych medvedov

4

ROZHOVOR

Herec Vladimír Černý: Divadlo môže byť aj s pohárom vína

8

SERIÁL

Natáča sa ďalšie pokračovanie minisérie o Ivete Bartošovej - o 90. rokoch

14

AUTO

Jeep Avenger. Prvý elektrický Jeep je tu

Nenechám si ujsť

(27. 10. - 2. 11.)

TIP

Štvrtok 27. 10.: Most do krajiny Terabithia, HBO, 16.45

Jess sníva o tom, že sa stane najrýchlejším spomedzi svojich spolužiakov. Preto je v šoku, keď nové dievča Leslie nečakane vyhrá bežecké pretek. Napriek tomu sa z nich stanú najlepší priatelia a spoločne si vytvoria fantastický svet - kráľovstvo menom Terabithia. V ňom ich čaká nebezpečný nepriateľ, ktorému hovoria Temný pán.

Sobota 29. 10.: Duch, Doma, 20.30

Slávna romantická dráma s prvkami fantasy v hlavných úlohách s Patrickom Swayzom a Demi Moore stvárňujúcimi zamilovaný pár Sama a Molly. Ich šťastie je prerušené, keď Sam tragicky príde o život - zistí totiž, že jeho kolega spreneveruje firemné peniaze. Pre nedorešené veci sa však aj naďalej ako neviditeľný môže pohybovať medzi živými - spozredkovať kontakt s Molly mu pomôže médium Oda Mae.

Most do krajiny Terabithia, USA, 2007, štvrtok, HBO, 16.45, r. G. Csupó, h. J. Hutcherson, A. Robb, Z. Deschanel, R. Patrick, B. Madison

Nedeľa 30. 10.: Halloween, JOJ, 22.40

Po neuveriteľných 40 rokoch je obávaný sériový vrah Michael Myers späť. Po tom, čo sa mu podarí utiecť, sa rozhodne vrátiť do Haddonfieldu a dokončiť, čo začal. Laurie Strodeová, jediná preživšia masaku, sa roky pripravovala na jeho návrat. Bude to však stačiť?

Sofia Prétorová, redaktorka Magazínu

Foto na titulnej strane:
Robert Hüttner, Pravda

Pravda **magazín** štvrtková príloha denníka Pravda

Riaditeľ obsahu: Ľuboš Kamenitz; Vedúca magazínu: Katarína Sedláková; Art director: Monika Molnárová; Redakcia: Helena Dvořáková, Zora Handzová, Radovan Krčmárik, Sofia Prétorová; OUR MEDIA SR a. s., Adresa: Kalinčákova 14/083/33, 831 04 Bratislava. Telefónne číslo: 02/4959 6111, 02/4959 6999. E-mail: magazin@pravda.sk. www.pravda.sk. Inzercia v redakcii: 02/4959 6979.

Tlač: Komárňanské tlačiarne, s. r. o. Rozšírenie: Mediaprint KAPA, Slovenská pošta, a. s. © OUR MEDIA SR a. s. **Autorské práva sú vyhradené a vykonáva ich vydavateľ. Akékoľvek použítie častí alebo celku, najmä rozmnožovanie a šírenie textov, fotografií či grafov akýmkoľvek mechanickým alebo elektronickým spôsobom aj v inom než slovenskom jazyku bez predchádzajúceho písomného povolenia vydavateľa je zakázané.** Monitoring tlače poskytuje so súhlasom vydavateľa OUR MEDIA SR a. s., spoločnosťou NEWTON Media, spol. s r. o., a The Rock, s. r. o., SITA Slovenská tlačová agentúra a. s., Monitora s. r. o. a Slovaka Online s. r. o. Autor článku/textu zverejnených v tomto vydaní si v zaslúženom výdavkom vyhradzuje právo udeľovať súhlas na rozmnožovanie a na verejný prenos článku/textu časopisných vyhradených autorských práv v zmysle § 29 zákona č. 185/2015. Z. z. Autorského zákona a na tento účel udeľujú vydavateľovi splnomocnenie na všetky potrebné účely. Osobné údaje-autorov článkov (externých prispievateľov), ktorí zaslali autorské dielo (článok) do redakcie denníka Pravda, budú spoločnosťou OUR MEDIA SR a. s., ako vydavateľom, spracované v súlade s § 10 zákona č. 122/2013 Z. z. o ochrane osobných údajov. IČO vydavateľa: 51267055.

rozhovor

Mladý samec sa pomaly vracia do vody po tom, ako dojedol tuleňa, ktorého chytil na lade.

Ľadové medvede vo

Vo vode i na zemi, pri love aj odpočinku, schované medzi kvetinami, s polárnou žiarou či dúhou nad hlavou. Výstava 33 dní s medvedmi, ktorú nedávno otvorili v bratislavskej Galérii SPP, prináša vyše 50 jedinečných fotografií týchto majestátnych zvierat. Cítiť z nich pokoj, empatiu aj rešpekt. Ich autorom je oceňovaný kanadsko-slovenský fotograf **Martin Greguš**.

Radovan Krčmárik
rkrcmarik@pravda.sk

Ľadové medvede na vašich fotkách vyzerajú neškodne, ale predsa len sú to šelmy. Ako vám napadlo stráviť v ich blízkosti taký dlhý čas?

Keď sme s otcom pripravovali projekt k 150. výročiu Kanady, dostali sme sa v roku 2015 na Arktídu, kde sme prvý raz stretli ľadového medveda. Bolo to zvláštne tým, že sme tam boli v lete, keď tam nikto nechodí. V tom čase je tam všetko pokojné, aj príroda a medvede. Chodil som ich potom fotiť i na jeseň a v zime, ale chcel som tam ísť zase v lete. Keď v roku 2020 vypukla pandémia, povedal som si, že prišiel čas nafotiť polárne medvede v kvetinách. Dal som dohromady tím, výbavu a s otcom sme to celé naplánovali.

Ako ste pochodili?

Strávil som tam trinásť dní, ale kvetiny nerozkvitli, bolo čudné počasie. Začali kvitnúť,

Jedna z najobľúbenejších autorových fotiek. Medvedica Aurora dojčí svoje jednorôčné mláďa Beans v kvetinách

až keď som odchádzal, no už som tam nemohol dlhšie zostať. A tak som sa rozhodol, že sa o rok vrátim. Informoval som agentúru, s ktorou som spolupracoval, a v lete 2021

som s tímom prišiel znova. Zostali sme tam 20 dní - a rozkvitli aj kvetiny. Život v tej dovočine bol však ťažký.

Kde presne leží tá lokalita?

Je to oblasť, ktorá je vzdialená dve hodiny plavby severne od mestečka Churchill v kanadskej provincii Manitoba, v Hudsonovom zálive. Dostali sme sa tam malou loďou, na ktorej je postavený akýsi drevený bunker. Keď sme zakotvili, bývali sme na lodi. Pri prvej návšteve sme toho však veľa nenaspali, lebo vpredu sme nemali ani dvere, len plachty, takže sme sa báli, aby nám medvede nevošli až do kuchyne. Všade sme mali alarmy, ktoré nás stále budili. Nieкто z nás musel zakaždým vstať a pozrieť sa, čo sa deje. Alarm väčšinou spustil vietor, no často tam bol aj medveď, ktorého bolo treba odplašiť. Spali sme naozaj málo a boli sme veľmi vyčerpaní. Keď sme sa tam o rok vrátili, boli sme už vybavení oveľa lepšie.

Martin Greguš

fialových kvetoch

kypriny úzkolistej.

Veľký samec pláva na breh na začiatku leta. V júli sa medvede pomaly začínajú vracat na pevninu po pár mesiacoch, ktoré strávili na lade.

Kolko ľudí tvorilo váš tím?

Ja, môj asistent a „bearguard“ (medvedí strážca, pozn. red.), ktorý stál s puškou nablízku a dával pozor. Vlani za mnou prišiel aj otec, ktorý je tiež fotograf, a strávil tam so mnou desať dní.

Ako ste vychádzali s medvedmi?

Zvykli sme si na seba. Snažili sme sa však, aby si na nás nezvykli až príliš, lebo by ich to mohlo ohroziť. Keď mladé medvede vyrastú, mohli by si myslieť, že im ľudia neublížia, čo by bola chyba. Preto sme si prejavovali vzájomný rešpekt. Boli sme k nim milí, no ak sa dostali priveľmi blízko, odplašili sme ich.

Kolko medvedov ste stretli?

Za tých 33 dní počas dvoch rokov som videl možno aj 80 medvedov. Vlani ich bolo vyše 50. Niekedy sme ich okolo seba mali naraz aj desať-päťnásť v okruhu 150 metrov. Väčšinou išlo o samice s mladými. Všetci hovoria,

že také spojenie je nebezpečné, no pri ladvých medvedoch to neplatí. Samice vedia, že nám môžu ublížiť, ale aj to, že im môžeme ublížiť my. Preto boli pokojné, a keď nás spoznali, tak nás dokonca využívali na babysitting. Matka nám napríklad nechala mladé a odišla. A tak zrazu vidím, že desať metrov od kempu mám medveďa, ktorého môžem pohladkať, a samica je niekde dvesto metrov ďaleko. Mláďa pri nás šaškovalo alebo spalo, kým sa ona v diaľke pokojne krmila, a prišla si poň až po dvoch hodinách. Samice nás brali aj ako ochranu proti samcom. Tie sa nás väčšinou báli alebo sme sa ich sami snažili odplašiť.

Zažili ste nejaké konfliktné situácie medzi medvedmi?

Bol tam jeden obrovský samec, ktorého sa matky báli a nechali mu veľký priestor, ale neodšli. Keď zase prišiel jeden doškriabaný a vychudnutý samec, hneď som vedel, že je zlý, lebo všetky matky okamžite bežali preč.

Aj my sme potom vedeli, že je lepšie zamknúť sa na lodi a nevychádzať, kým neodíde.

Nemali ste pri fotení strach?

Nebol to ani tak strach, ako skôr rešpekt, a myslím, že to bolo dobre. Napríklad môj asistent ten rešpekt po čase stratil a videl som, že sa k nemu medvede už správali inak. Ja som zostával pokojný, prihováral som sa im, ale on sa začal správať ako frajer. Musel som ho upozorniť, že to nie je hra, že je to nebezpečné. Medvede k nám však nikdy neboli agresívne. Ak za nami išli, aj keď nemali, sprejom proti medvedom sme za sebou urobili „stenu“, ktorá ich zastavila.

Ako blízko ste sa k nim dostali?

Boli situácie, keď som počul, ako za stenou chrápe medveď, no vtedy medzi nami bola bariéra. Vonku som od nich veľakrát stál asi desať-päťnásť metrov. To mi však trvalo aj päť-šesť hodín, kým som sa k nim dostal tak blízko. Alebo tak blízko prišli medvede. →

rozhovor

Tri medvede, ktoré nazvali Berenstain Bears, dávajú pozor na mamu, keď okolo prechádzal jeden starý samec.

Malá loď a kemp v roku 2021 s celým tímom na palube.

Martin Greguš (26)

Narodil sa v Bratislave. S fotením začal už ako osemročný, keď sa s rodinou v roku 2004 presťahovali do Kanady. Tam ho uchvátila divoká príroda. Už ako 12-ročný získal špeciálnu cenu za fotografiu letiacej čajky a o dva roky neskôr zvíťazil so snímkou žeriava. Žije vo Vancouveri, kde pracuje ako odborný poradca, výskumník, kameraman a pilot dronu na prirodzených projektoch pre spoločnosti Netflix a Disney. Veľa cestuje, navštívil už vyše 30 krajín na všetkých kontinentoch okrem Ázie.

Ako vlastne prebieha foteenie takých zvierat v ich prirodzenom prostredí?

Vyžaduje si to veľa trpezlivosti. Ak to mám porovnať, tak v roku 2020 sme s medvedmi zažili intímnejšie chvíle. Bolo to romantickjšie, medveďov bolo menej, ležali, spali, „cvičili jogu“. O rok neskôr to bolo akčnejšie. Už sme netrávili toľko času s jednotlivými medvedmi, lebo ich bolo viac. Vstával som o štvrtej ráno, fotil som východ slnka, a keď medvede spali, šiel som si ľahnúť i ja alebo som si dal raňajky. Cez deň sa väčšinou veľa nedialo. Ak bolo teplo, medvede išli do mora. Večer to zase bývalo akčnejšie.

Medvedom ste dávali aj mená...

Mali sme pár obľúbených a každý dostal meno. Jedným z nich bol Winnie the Pooh (Macako Pú), ktorý bol našim ochrancom. Často sedel pred kempom, a keď sa blížil medveď, ktorý mohol byť agresívny, varoval nás. Dost sme sa zblížili aj s medveďou mamou, ktorú sme volali Aurora a jej mláďa Beans. Obľúbili sme si tiež mamu s dvojročnými mláďatami, ktoré boli také veľké ako ona.

Ladovým medvedom hrozí vyhynutie. Čo ste sa počas tých 33 dní o nich naučili?

Klíma sa otepľuje a ročné obdobia sa tým stávajú nepredvídateľné. Už vlastne ani nevieme, kedy je tam poriadne leto a zima. Ak

tam nerozkvitnú kvety, nič hroznejšie sa nedeje, ale keď sa nevytvorí ľad, medvede majú problém. A to bolo cítiť. Medvede v sebe nosia kalendár, na ktorý si za tisíce rokov zvykli, no v poslednom čase sa im ten kalendár mení. Nevedia sa na to pripraviť. Aj búrky sú horšie a medvede sa bleskov boja podobne ako psy. Vedia sa síce prispôbiť prostrediu, no otázku je, či to dokážu dostatočne rýchlo. Winnie the Pooh sa napríklad naučil loviť vtáky. Robil teda veci, ktoré iné medvede nevedeli. Ak bude mať mláďe, možno im odovzdá ten gén a ony ho zase odovzdajú svojim deťom. Problémom však je, že v kanadskej Arktíde možno medvede strieľať, preto sa bojím o tie, ktoré dobre poznám. Ak by napríklad zabili Winnieho, tak jeho gény nebude mať kto zdediť. A možno je to to jediné, čo ľadové medvede môže zachrániť.

Kanadská vláda dovoľí loviť tieto ohrozené zvieratá?

Ľadové medvede sú síce chránené, no domorodí Inuiti majú povolené kvóty, koľko ich môžu zabiť. Nepoznám presné čísla, ale je to vyše sto medveďov, ktoré možno v celej kanadskej Arktíde ročne zastreliť. Kvóty pridelujú podľa jednotlivých komunít. Je to veľmi smutné, pretože tie medvede už poznám. Je to, akoby mi niekto zastrelil rodinu.

Vďaka medvedom ste získali cenu Rising Star Portfolio Award v jednej z najprestížnejších svetových súťaží fotografií divokej prírody Wildlife Photographer of the Year 2021. Kedy ste sa rozhodli do nej prihlásiť?

Keď som sa vrátil do Vancouveru a ukázal fotografie otcovi, dohodli sme sa, že ich pošlem do nejakých súťaží. Nečakal som, že vyhrám, lebo už dlhší čas sa mi to nepodarilo, no tentoraz to vyšlo a veľmi mi to pomohlo. Ozvali sa mi časopisy ako National Geographic, GEO či britskí vysielatelia, s viacerými už pracujem na nových projektoch. Táto výstava však ešte neputovala po svete, v Bratislave má premiéru. Rád by som ju dostal do Vancouveru alebo iných miest, lebo vidím, že sa ľuďom páči. Niektorým prináša šťastie a pokoj. Jedna babka si sem sadla a hodinu iba pozerala na jednu fotografiu.

Aké máte ďalšie plány?

K medvedom sa určite vrátim, plánujem to už na budúci rok. Vďaka tomu, že pracujem pre britských vysielateľov, je veľa projektov o Arktíde a iných krajinách. Budem sa však snažiť robiť aj vlastné veci. Mohlo by to byť napríklad 33 dní s medvedmi grizly. Chcel by som stavať práve na projekte „33 dní s...“. Veľmi by som chcel fotiť narvaly, ale rád by som sa vrátil aj na Antarktídu, kde by to mohli byť zase tučniaky. ■ © AUTORSKÉ PRÁVA VYHRADENÉ

Dávam si pozor, ale nebojím sa o život

Tlač • Denník N; str. 12, 13 (Správy / Politika) • 28. 10. 2022 •

Vydavateľ: N Press, s.r.o. (sk-46887491) • Autor: Soňa Mäkká • Rubrika: VÍKEND

Dosah: 13 000 • GRP: 0.29 • OTS: 0.00 • AVE: 5999.99 Eur

Odkaz: [náhľad](#)

Rubrika: VÍKEND

Martin Greguš fotil ľadové medvede v Arktíde v kvetoch, ako prvý zrejme zachytil kríženca bieleho medveda s grizlym

Do teritória ľadového medveda sa neodporúča chodiť bez pušky, on mal len fotoaparát a vrecko s kameňmi. **MARTIN GREGUŠ** strávil vyše mesiaca v Arktíde pozorovaním a fotografovaním ľadových medvedov. Chcel ich zachytiť v lete v atraktívnych fialových kvetoch kypriny úzkolistej.

Prečo ste chceli fotiť ľadové medvede v lete?

Pretože vtedy ich nikto nefotí. Mal som dlho ideu fotiť ich v ružových kvetoch kypriny úzkolistej. Videl som jej fotografie z Arktídy z roku 2006 alebo 2007 a dlho som sa snažil zistiť, kde boli odfotené. Omylom to niekto prezradil na Googli, tak som si to našiel. Bolo veľmi drahé dostať sa tam. Podarilo sa to cez turistickú organizáciu, pre ktorú som robil filmy. Spravili sme projekt, oni nám pomohli s loďou, ja som im dal fotky.

Je v Arktíde kyprina taká vzácna? Na Slovensku rastie bežne.

Nie je jej veľa a toto je tajuplné miesto, kde medvede chodia medzi kvetinami.

Rozhodne obvyklejšie sú fotky ľadového medveda na ľadovej kryhe s tuleňom. Fotíte aj v zime?

Medvede v zime som fotil iba raz alebo dvakrát. Nemám to až tak rád ako v lete. Aj pre to, lebo je to veľmi nepredvídateľné. Hneď, ako sa urobí ľad, medvede sú v rámci dvoch minút na ňom a odídu. Raz som išiel na expedíciu na 10 dní, prišli sme, medvede všade, ľad nikde, more rozbúrené, ideme fotiť. Cez noc bolo mínus 10 stupňov, oceán zamrzol a medvede boli preč, takže my sme 9 dní nemali čo robiť.

Ako najbližšie ste sa dostali k medved'ovi?

Niekoľko metrov. Fotil som ho vo vode so širokým objektívom.

Ako vznikla táto fotografia?

Tento nápad som dostal prvýkrát, keď sme išli na Arktídu v 2015. Trvalo mi šesť rokov ju zrealizovať. Urobili sme na to takú loď, pred ktorú sme zavesili podvodnú kameru, a idea bola, že pôjdeme ako keby s dronom, ale vo vode. Otestovali sme všetko v bazéne, aj v meste Churchill v rieke.

Bohužiaľ, keď sme už boli v Arktickom oceáne, prišla väčšia vlna, padla na loď a poškodila ovládanie, takže som mohol ísť iba dopredu a dozadu. Nakoniec som musel improvizovať, mal som na sebe tyč s podvodnou kamerou a ešte som si ju pripol na seba lanom, keby to náhodou medved' strhol, aby som nestratil celú kameru. Kamarátom som povedal, nech ma tam nechajú.

Ľadový medved' je mäsožravec, ako to, že na vás nezaútočil?

Vedel by vyskočiť na loď, ale vo vode sa necítil ohrozený. Dali sme mu priestor a čas, dávali sme pozor, aby sme ho nevyprovokovali. Napokon to bola jedna z víťazných fotografií v súťaži Wildlife Photographer of the Year 2021.

V uplynulých rokoch medved' biely viackrát zaútočil na súostroví Špicbergy na kemp, jedného muža zabil, inokedy zranil turistku.

Ja som nikdy nemal pocit, že by chceli jesť nás. Sú zvedaví, keby som si tam niekde ľahol a zostal spať bez obrany, pravdepodobne by zo mňa veľa nezostalo. Ale necítite sa tak, že oni sú hrozne hladní a musia vás jesť, alebo niečo také.

Na Špicbergoch sa odporúča chodiť so strelnou zbraňou, mali ste ju?

Nikam nechodíme bez strelnej zbrane, ale v živote by sme ju nepoužili. Na odstrašenie chodíme s vreckami, kde máme kamienky a také veci. To funguje tisíckrát lepšie ako zbraň.

Hádzate na ľadového medveda kamienky?

Búchame nimi dohromady a ten zvuk ich odstraší. Keď to nefunguje, tak hodíme kameň nie na toho medveda, ale niekde okolo neho. A on sa tak vystraší z toho, že kameň odskočil zo zeme, že hneď beží preč a veľakrát sa odst'ahuje na iné miesto. Mám fotku s medved'om, to sme filmovali interview pre Wildlife Photographer of the Year, kde medzi mnou s otcom a mojím asistentom a medvedím sprievodcom prešla mama s dvoma deťmi.

Zachytila som informácie, že v Hudsonovom zálive býva menej ľadu a ľadové medvede chodia na pevninu, kde zdieľajú ten istý priestor s medved'mi grizly.

Máme jednu z prvých fotiek, ak nie prvú fotku, kde je zdokumentovaný polárny medved' spoločne s grizlym. Odfotili sme to v roku 2020. Išli sme len tak loďou a v diaľke sme videli, že tam je polárny medved' a za ním

sa hýbalo niečo hnedé. Mysleli sme si, že je to sob, no keď sme sa dostali bližšie, tak sme zistili, že je to grizly. Hneď nám stúpol adrenalín, pretože to nebola obyčajná vec.

Všetky tieto fotky sú urobené v Hudsonovom zálive, v nižších polohách. Chodia za mnou odborníci a chcú informácie o medved'och grizly. Ako sa otepľuje, tieto medvede sa posúvajú vyššie. Dokonca pri Churchill kameru v lese zachytila grizlyho, polárneho medved'a a čierneho medved'a. Nie na jednej fotke, ale v priebehu pár mesiacov obývajú ten istý priestor.

Predtým sa to nestávalo?

Biely medved' chodil na pevninu vždy. Keď sa roztopí ľad, idú na zem a hneď ako sa môžu vrátiť na ľad, idú naň. Churchill je už dostatočne nízko na to, aby tam boli aj medvede grizly. A videli sme na nich, že to nebolo prvýkrát, čo títo dvaja boli spolu. Dobré o sebe vedeli. Ľadový medved' tam chodí pravdepodobne celý život z kameňov loviť belugy. Grizly ich buď takisto išiel sám loviť, alebo čakal, že mu niečo ostane po ľadovom.

Nie sú navzájom voči sebe agresívni?

Nie, čo sme videli, tak neboli. Na migrácii týchto zvierat je zaujímavý objav medved'a Winnieho. Je to jeden z našich obľúbených medved'ov a mám pocit, že jeho matka a otec sú grizlyovia a polárny medved', že je to miešanec.

Myslíme si to najmä pre to, lebo na tých fotkách presne vidíme, že má čierne, respektíve tmavšie nohy. Všetci si myslia, je špinavý, ale on tak vyzeral, aj keď bol vo vode celý deň. Neviem to stopercentne potvrdiť, lebo nemám jeho chlpy, ale podľa toho, ako sa správajú, a aj podľa tváre si myslím, že je miešanec. Vidíme, že nevyzerá úplne presne ako ľadový medved'. Takže to je potenciálne jedna z prvých dokumentácií ich potomka.

Keď medvede grizly zistia, že tu majú čo jesť, tak to nebude poslednýkrát. Žiaľ, Arktída nie je chránená oblasť a grizly nie je chránený živočích. Tak tu bude prvý na odstrel.

Ľadový medved' je chránený?

Ľadové medvede sa takisto strieľajú, ale nie až tak. Každá komunita má stanovené číslo, koľko ich môže odobrať. A toho sa relatívne držia. Ale na medvede grizly nie sú obmedzenia.

Videla som fotografie vychudnutých ľadových medved'ov, dôvodom malo byť, že ľad sa topí príliš skoro a nemajú dost' potravy.

Videl som aj vychudnuté medvede, ale nie na týchto miestach. Mám svoju vlastnú teóriu, prečo v Hudsonovom zálive, a najmä tam, kde ich fotíme, tie medvede vyzerajú presne tak, ako ich tu máme – obrovské, št'astné a tučné. Eskimáci lovia belugy a rôzne iné zvieratá. A v rámci lovu tam nechajú veľké množstvo toho zvierat'a, lebo napríklad z belugy berú iba tuk. A tak všetky tieto zvieratá z toho benefitujú.

Raz sme napríklad bývali na ostrove, kde bolo 10 – 12 medved'ov. Zrazu počuli strelbu vo vzduchu pár kilometrov odtiaľ a to bolo, ako keby im niekto zazvonil na zvonček, že večera. Vystrelili smerom k tej veľrybe a v rámci jedného alebo pol dňa už bola preč.

Čím sa ešte živia?

Keď som vyrastal a chodil na Arktídu, vždy som si myslel, že polárny medved' v lete nič nejde a žije zo svojich zásob. No zistili sme, že jedia, keď môžu.

Sledovali sme medved'a, ktorý sa naučil žrať malé vtáky. Majú tam kolóniu, kde majú vajčká a mladé. A on sa naučil, že ich lepšie vidí vo vode, takže ich vystraší z tej kypriny a lúk do vody, a hneď ako ich vidí vo vode, loví ich. Nie je to kaloricky najvýdatnejšia strava, ten vták nemá veľa mäsa, ale medved' ho loví a žerie. Videli sme ich žrať aj tie kvetiny a druh pozemnej veverice, niečo ako svišť'a.

Tých 33 dní, ktoré sú v názve výstavy, ste strávili s medved'mi v kuse?

To boli dve obdobia – v roku 2020 to bolo 13 dní a vlni 20. Mali sme kovovú loď s drevenou konštrukciou. Keď sme prišli na ostrov, postavili sme kemp a obložili ho kusmi dreva.

Fotíte z lode alebo pešo, alebo aj aj?

Veľakrát z lode, ale veľakrát aj pešo.

Robili ste si zákryty?

Nie, lebo oni nás ignorovali a myslím si, že keby sme tam mali zákryt, tak by ich to viac vyrušilo. Boli by zvedaví, čo to je, a išli by to preskúmať. Mali sme na tomto istom mieste rok predtým zaparkované malé terénne vozidlo s otvoreným priestorom, za 24 hodín medvede zožrali sedadlá a začali hrýzť pneumatiky.

Ide o Arktídu, vládli tam drsné poveternostné podmienky?

Napríklad boli šialené búrky, prvých päť dní bola taká búrka, že sme ani nevedeli, či sa odtiaľ dostaneme. Nikdy som nebol ohrozený medved'om, ale Arktídou ako takou. Bol som 24 hodín na telefóne s otcom, písali sme si, frajerka vo Vancouveri už písala, že sa nevrátim, celkom sme sa báli o život. Vietor vyhodil loď na breh, lámala sa, krivila, a odtrhli sa všetky veci na motoroch, odfúklo všetko zo strechy.

Potom sa to upokojilo, nafotili sme krásne fotky medved'ov v kvetinách, no prišla ďalšia búrka. Museli sme zostať pár dní dlhšie, ako sme chceli, preto sme zrazu nemali jedlo. Napríklad som ležal na zemi a šetril energiu, lebo sme skončili tak, že sme mali balíček rezancov na deň, pričom obvykle sme mali 4 – 5 balíčkov na deň každý. Dochádzala nám aj voda. Našť'astie sme sa odtiaľ dostali, ale bolo to už dost' na hrane.

Medvede ste museli veľa sledovať, zaujalo vás niečo na ich správaní sa k sebe navzájom?

To, že sa veľmi tolerujú. Vyrastal som v tom, že medvede sú veľmi teritoriálne k sebe navzájom aj k ľuďom. V realite máme fotku so štyrmi medvedmi a v ten deň ich okolo nás v okruhu 500 metrov bolo desať. Väčšinou rodiny. Predpokladám, že preto, že samci sa nás báli, a keď to samice zistili, tak sa k nám nast'ahovali aj s mláďatami. A tolerovali sa. Ovoňali sa a nechali si svoj priestor.

Tým, že bolo pokope toľko medvedov, sa párkrát stalo, že prišlo k omylu. Raz sa mladý medved vyplašil, odišiel od rodiny a onedlho išiel k nemu druhý. Myslel si, že to je jeho brat alebo sestra. Prišiel k nemu, hrabali tam, jedli kvetiny, zrazu sa na seba pozreli a zistili, že nie sú rodina. Boli veľmi vystresovaní, najprv to vyzeralo na bitku, potom príšelec bežal preč. Ale bolo to veľmi zábavné, nikdy nezabudnem na výraz na jeho tvári, ako vyvalil oči.

Dospelé samce by zabili mláďatá?

Ako ktorý. Musí ísť o veľkého samca, ktorý sa chce páriť. Winnie je samec a v živote nemal problém s ostatnými. No raz prišiel samec, ktorý vyplašil všetko vrátane nás. Bol doškriabaný, vyzeral veľmi starý a veľmi nahnevaný. Vedeli sme, že keď tu zostane, tak nemôžeme nič robiť. Nemôžeme ísť z lode, nemôžeme sa tam prechádzať, ako keby to bola naša záhrada, keď tam je nebezpečný medved.

Medved' hneď sa pári od mája do júna, výnimočne na jeseň, a potom má mláďatá približne vo februári. Ako je to pri ľadových medvedoch?

Myslím, že je to rovnako, aj keď nie som odborník na ich správanie. Rozdiel je v tom, že oni nehibernujú. Pre nich je oddych to, že v lete nič nerobia. Medvedica sa na zimu zakope v brlohu, porodí a potom vo februári vyjde s mláďatami na ľad. Sú tam približne dva mesiace a potom cez leto na pevnine opäť nič nerobia.

Pre samicu je to nebezpečné v tom, že keď je s nimi tehotná v brlohu, nežerie. Pokiaľ vyjde z brlohu v marci alebo v apríli na ľad, a ten sa potom v júni roztopí, tak stihla za ten čas zjesť možno štyri tulene. A to nie je dosť na medved'a, ktorý v tom čase nejedol možno už sedem mesiacov.

Čiže problém je, keď sa ľad roztopí príliš skoro a ona musí ísť s mláďatami na pevninu?

Áno, lebo ona ich musí dojsť, no ak už ľad v máji alebo v júni nie je, musí počkať do novembra, aby sa krmila.

Čím sa živí medved' biely v zime?

Hocičím, ich hlavná potrava sú tulene, ale keď chyť belugu alebo narvala, alebo aj väčšie zviera, tak sa poteší.

Brloh si medvedica robí na pevnine?

Áno, na pevnine. Počul som o medvedici, ktorá mala brloh aj na mori pod ľadovcom, ale väčšinu času sú v horách a v boreálnych lesoch.

Do Britskej Kolumbie sa chodievajú fotiť medvede grizly žerúce lososy na t'ahu, ako to funguje?

V poslednom čase je veľmi málo lososov v dôsledku ich nadmerného komerčného lovu. Tour operátori, s ktorými pracujem, len rozprávajú, že pred 50 rokmi mohli prejsť cez rieku po lososoch a teraz tu nie je žiaden.

Nereguluje sa to?

Je to veľmi zle regulované, najmä v riekach, kde nie sú umelé sádky. Veľa tých riek sa naplňa lososmi takto umelo, no ak máte rieku v divočine, prejde loď a vezme všetky lososy, ktoré tam žijú, medvedom nezostane nič. Raz sme išli fotiť takzvaných spirit bears, medvedích duchov. Je to čierny medved' s bielym génom, poddruh žijúci v Britskej Kolumbii v pralesi Great Bear.

Mali sme to naplánované, zaplatené letenky a tesne predtým mi napísal známy, že v rieke boli dva lososy, prišli medvede, zjedli dva lososy a už išli preč. Teraz je to veľmi veľký problém v Britskej Kolumbii, na Aljaške aj v Yukone, kam chceme ísť fotiť.

A má to dosah aj na kosatky. Okolo Vancouvru máme kosatky, ktoré jedia iba lososy, nič iné a takisto majú teraz problém.

Aspoňže v Amerike je teraz trend búrať staré priehrady, ktoré sú tam dajme tomu 100 rokov. Revitalizujú celý riečny tok a už sa im vracajú lososy tam, kam sa nemohli dostať, kým tam boli 50 metrov vysoké priehradné múry.

Nikam nechodíme bez strelnej zbrane, ale v živote by sme ju nepoužili. Na odstrašenie chodíme s vreckami, kde máme kamienky a také veci. To funguje tisíckrát lepšie ako zbraň.

FOTO – [MARTIN GREGUŠ](#)

[Martin Greguš](#) (26)

Držiteľ ceny Rising Star Portfolio Award v súťaži fotografie divokej prírody Wildlife Photographer of the Year 2021, ktorú od roku 1965 organizuje Prírodovedné múzeum v Londýne. Narodil sa v roku 1995 v Bratislave a žije vo Vancouveri. Jeho príbeh 33 dní s medvedmi vyšiel tento rok v americkom vydaní časopisu National Geographic aj vo francúzskom vydaní magazínu GEO a jeho víťazné fotografie boli rovnako v tomto roku vystavené aj na Svetovom ekonomickom fóre v Davose. Jeho výstava 33 dní s medvedmi potrvá v [Galérii SPP](#) do 6. januára 2023.

Autor: SOŇA MÄKKÁ reportérka

Do teritória ľadového medveda sa neodporúča chodiť bez pušky, on mal len fotoaparát a vrecko s kameňmi. MARTIN GREGUŠ strávil vyše mesiaca v Arktíde pozorovaním a fotografovaním ľadových medvedov. Chcel ich zachytiť v lete v atraktívnych fialových kvetoch kypřiny úzkolistej.

Prečo ste chceli fotiť ľadové medvede v lete?

Pretože vtedy ich nikto nefotí. Mal som dlhú ideu fotiť ich v ružových kvetoch kypřiny úzkolistej. Videl som jej fotografie z Arktídy z roku 2006 alebo 2007 a dlho som sa snažil zistiť, kde boli odfotené. Ornylom to niekto prezradil na Googli, tak som si to našiel. Bolo veľmi drahé dostať sa tam. Podarilo sa to cez turistickú organizáciu, pre ktorú som robil filmy. Spravili sme projekt, oni nám pomohli s lodou, ja som im dal fotky.

Je v Arktíde kypřina taká vzácna? Na Slovensku rastie bežne.

Nie je jej veľa a toto je tajuplné miesto, kde medvede chodia medzi kvetinami.

Rozhodne obvyklejšie sú fotky ľadového medveda na ľadovej kryhe s tuleňom. Fotíte aj v zime?

Medvede v zime som fotil iba raz alebo dvakrát. Nemám to až tak rád ako v lete. Aj pre to, lebo je to veľmi nepredvídateľné. Hneď, ako sa urobí ľad, medvede sú v rámci dvoch minút na ňom a odídu. Raz som išiel na expedíciu na 10 dní, prišli sme, medvede všade, ľad nikde, more rozbuřené, ideme fotiť. Cez noc bolo mínus 10 stupňov, oceán zamrzol a medvede boli preč, takže my sme 9 dní nemali čo robiť.

Ako najbližšie ste sa dostali k medvedovi?

Niekoľko metrov. Fotil som ho vo vode so širokým objektivom.

Ako vznikla táto fotografia?

Tento nápad som dostal prvýkrát, keď sme išli na Arktídu v 2015. Trvalo mi šesť rokov ju zrealizovať. Urobili sme na to takú loď, pred ktorú sme zaviesli podvodnú kameru, a idea bola, že pôjdeme ako keby s dronom, ale vo vode. Orestovali sme všetko v bázene, aj v meste Churchill v rieke.

Bohužiaľ, keď sme už boli v Arktickom oceáne, prišla väčšia vlna, padla na loď a poškodila ovládanie, takže som mohol ísť iba dopredu a dozadu. Nakoniec som musel improvizovať, mal som na sebe tyč s podvodnou kamerou a ešte som si ju pripol na seba lanom, keby to náhodou medved stiahol, aby som nestratil celú kameru. Kamarátom som povedal, nech ma tam nechajú.

Ľadový medveď je mäsožravec, ako to, že na vás nezaučtil?

Vedel by vyskočiť na loď, ale vo vode sa necítil ohrozený. Dali sme mu priestor a čas, dávali sme pozor, aby sme ho nevyprovokovali. Napokon to bola jedna z víťazných fotografií v súťaži Wildlife Photographer of the Year 2021.

V uplynulých rokoch medved biely viackrát zaučtil na

Martin Greguš fotil ľadové medvede v Arktíde v kvetoch, ako prvý zrejme zachytil kríženca bieleho medveda s grizlym

Dávam si pozor, ale nebojím sa o život

súostroví Špicbergy na kemp, jedného muža zabil, inokedy zranil turistku.

Ja som nikdy nemal pocit, že by chceli jesť nás. Sú zvedaví, keby som si tam niekde ľahol a zostal spať bez obrany, pravdepodobne by zo mňa veľa nezostalo. Ale necítite sa tak, že oni sú hrozne hladní a musia vás jesť, alebo niečo také.

Na Špicbergoch sa odporúča chodiť so strelnou zbraňou, mali ste ju?

Nikam nechodíme bez strelných zbraní, ale v živote by sme ju nepoužili. Na odstraňovanie vreckami, kde máme

kamenky a také veci. To funguje tisíckrát lepšie ako zbraň.

Hádzate na ľadového medveda kamenky?

Búchame nimi dohromady a ten zvuk ich odstraší. Keď to nefunguje, tak hodíme kameň nie na toho medveda, ale niekde okolo neho. A on sa tak vystraší z toho, že kameň odskočil zo zeme, že hneď beží preč a veľakrát sa odšťahuje na iné miesto. Mám fotku s medvedom, to sme filmovali interview pre Wildlife Photographer of the Year, kde medzi mnou s otcom a mojim asistentom a medve-

dím sprievodcom prešla mama s dvoma deťmi.

Zachytila som informácie, že v Hudsonovom zálive býva menej ľadu a ľadové medvede chodia na pevninu, kde zdieľajú ten istý priestor s medvedmi grizly.

Máme jednu z prvých fotiek, ak nie prvú fotku, kde je zdokumentovaný polárny medveď spoločne s grizlym. Odfotili sme to v roku 2020. Išli sme len tak lodou a v diaľke sme videli, že tam je polárny medveď a za nim sa hýbalo niečo hnedé. Mysleli sme si, že je to sob, no keď sme sa dostali bližšie, tak sme zistili,

že je to grizly. Hneď nám stúpil adrenalín, pretože to nebola obyčajná vec.

Všetky tieto fotky sú urobené v Hudsonovom zálive, v nižších polohách. Chodia za mnou odborníci a chcú informácie o medvedoch grizly. Ako sa otepluje, tieto medvede sa posúvajú vyššie. Dokonca pri Churchilli kamera v lese zachytila grizlyho, polárneho medveda a čierneho medveda. Nie na jednej fotke, ale v priebehu pár mesiacov obývajú ten istý priestor.

Predtým sa to nestávalo?
Biely medveď chodil na pevninu vždy. Keď sa roztopí ľad,

Nikam nechodíme bez strelných zbraní, ale v živote by sme ju nepoužili. Na odstraňovanie vreckami, kde máme kamenky a také veci. To funguje tisíckrát lepšie ako zbraň.

VÍKEND

FOTO – MARTIN GREGUŠ

idú na zem a hneď ako sa môžu vrátiť na ľad, idú naň. Churchill je už dostatočne nízko na to, aby tam boli aj medvede grizly. A videli sme na nich, že to nebolo prvýkrát, čo tito dvaja boli spolu. Dobro o sebe vedeli. Ladový medveď tam chodí pravdepodobne celý život z kameňov loví belugy. Grizly ich buď takisto išiel sám loviť, alebo čakal, že mu niečo ostane po ladovom.

Nie sú navzájom voči sebe agresívni?

Nie, čo sme videli, tak neboli. Na migrácii týchto zvierat je zaujímavý objav medvede Winnieho. Je to jeden z našich obľúbených medvedov a mám pocit, že jeho matka a otec sú grizlyovia a polárny medveď, že je to miešanec.

Myslíme si to najmä pre to, lebo na tých fotkách presne vidíme, že má čierne, respektíve tmavšie nohy. Všetci si myslia, že je špinavý, ale on tak vyzerá, aj keď bol vo vode celý deň. Neviem to stopercentne potvrdiť, lebo nemám jeho chlpy, ale podľa toho, ako sa správa, a aj podľa tváre si myslím, že je miešanec. Vidíme, že nezvyerá úplne presne ako ladový medveď. Takže to je potenciálne

jedna z prvých dokumentácií ich potomka.

Keď medvede grizly zistia, že tu majú čo jesť, tak to nebude poslednýkrát. Ziaľ, Arktída nie je chránená oblasť a grizly tu je chránený živočích. Tak tu bude prvý na odstrel.

Ladový medveď je chránený?

Ladové medvede sa takisto strieľajú, ale nie až tak. Každá komunita má stanovené číslo, koľko ich môže odobrať. A toho sa relatívne držia. Ale na medvede grizly nie sú obmedzenia.

Videla som fotografie vychudnutých ladových medvedov, dôvodom malo byť, že ľad sa topí príliš skoro a nemajú dosť potravy.

Videl som aj vychudnuté medvede, ale nie na týchto miestach. Mám svoju vlastnú teóriu, prečo v Hudsonovom zálive, a najmä tam, kde ich fotíme, tie medvede vyzerajú presne tak, ako ich tu máme – obrovské, šťastné a tučné. Eskimáci lovia belugy a rôzne iné zvieratá. A v rámci lovu tam nechajú veľké množstvo toho zvieratá, lebo napríklad z belugy berú iba tuk. A tak všetky tieto zvieratá z toho benefiujú.

Raz sme napríklad bývali na ostrove, kde bolo 10 – 12 medvedov. Zrazu počuli streľbu vo vzduchu pár kilometrov odtiaľ a to bolo, ako keby im niekto zazvonil na zvoneček, že večera. Vystrelili smerom k tej veľrybe a v rámci jedného alebo pol dňa už bola preč.

Čím sa ešte živia?

Keď som vyrastal a chodil na Arktídu, vždy som si myslel, že polárny medveď v lete nič nejde a žije zo svojich zásob. No zistili sme, že jedia, keď môžu.

Sledovali sme medvede, ktorý sa naučil žrať malé vtáky. Majú tam kolóniu, kde majú vajčička a mladé. A on sa naučil, že ich lepšie vidí vo vode, takže ich vystraší z tej kypriny a lúk do vody, a hneď ako ich vidí vo vode, loví ich. Nie je to kaloricky najvýdatnejšia strava, ten vták nemá veľa mäsa, ale medveď ho loví a žerie. Videli sme ich žrať aj tie kvetiny a druh pozemnej vervečky, niečo ako svišťa.

Tých 33 dní, ktoré sú v názve výstavy, ste strávili s medvedmi v kuse?

To boli dve obdobia – v roku 2020 to bolo 13 dní a viani 20. Mali sme kovovú loď s drevenou konštrukciou. Keď sme

prišli na ostrov, postavili sme kemp a obložili ho kusmi dreva.

Fotíte z lode alebo pešo, alebo aj aj?

Veľakrát z lode, ale veľakrát aj pešo.

Robili ste si zákryty?

Nie, lebo oni nás ignorovali a myslím si, že keby sme tam mali zákryt, tak by ich to viac vyrušilo. Boli by zvedaví, čo to je, a išli by to preskúmať. Mali sme na tomto istom mieste rok predtým zaparkované malé terénne vozidlo s otvoreným priestorom, za 24 hodín medvede zožrali sedadlá a začali hrýzť pneumatiky.

Idete o Arktídu, vládli tam drsné poveternostné podmienky?

Napríklad boli šialené búrky, prvých päť dní bola taká búrka, že sme ani nevedeli, či sa odtiaľ dostaneme. Nikdy som nebol ohrozený medveďom, ale Arktídou ako takou. Bol som 24 hodín na telefóne s otcem, písali sme si, frajerka vo Vancouveri už písala, že sa nevrátim, celkom sme sa báli o život. Vietor vyhodil loď na breh, lámala sa, krivila, a odtrhli sa všetky veci na motoroch, od fútko všetko zo strechy.

Potom sa to upokojilo, nafotili sme krásne fotky medvedov v kvetinách, no prišla ďalšia búrka. Museli sme ostať pár dní dlhšie, ako sme chceli, preto sme zrazu nemali jedlo. Napríklad som ležal na zemi a šetril energiu, lebo sme skončili tak, že sme mali balíček rezancov na deň, pričom obvykle sme mali 4 – 5 balíčkov na deň každý. Dochádzala nám aj voda. Našťastie sme sa odtiaľ dostali, ale bolo to už dosť na hrane.

Medvede ste museli veľa sledovať, zaujalo vás niečo na ich správaní sa k sebe navzájom?

To, že sa veľmi tolerujú. Vyrazil som v tom, že medvede sú veľmi teritoriálne k sebe navzájom aj k ľuďom. V realite máme fotku so štyrmi medvedmi a v ten deň ich okolo nás v okruhu 500 metrov bolo desať. Väčšinou rodiny. Predpokladám, že preto, že samci sa nás báli, a keď to samice zistili, tak sa k nám nastahovali aj s mláďatami. A tolerovali sa. Ovoňali sa a nechali si svoj priestor.

Tým, že bolo pokope toľko medvedov, sa párikrát stalo, že prišlo k omylu. Raz sa mladý medveď vyplašil, odišiel od rodiny a onedlho išiel k nemu druhý.

Myslel si, že to je jeho brat alebo sestra. Prišiel k nemu, hrabali tam, jedli kvetiny, zrazu sa na seba pozreli a zistili, že nie sú rodina. Boli veľmi vystresovaní, najprv to vyzeralo na bitku, potom príšelec bežal preč. Ale bolo to veľmi zábavné, nikdy nezabudnem na výraz na jeho tvári, ako vyvalil oči.

Dospelé samce by zabili mláďatá?

Ako ktorý. Musí ísť o veľkého samca, ktorý sa chce páriť. Winnie je samec a v živote nemal problém s ostatnými. No raz prišiel samec, ktorý vyplašil všetko vrátane nás. Bol doškriabaný, vyzeral veľmi starý a veľmi nahnevany. Vedeli sme, že keď tu zostane, tak nemôžeme nič robiť. Nemôžeme ísť z lode, nemôžeme sa tam prechádzať, ako keby to bola naša záhrada, keď tam je nebezpečný medveď.

Medveď hnedý sa pári od mája do júna, výnimocne na jeseň, a potom má mláďatá

približne vo februári. Ako je to pri ladových medvedoch?

Myslím, že je to rovnako, aj keď nie som odborník na ich správanie. Rozdiel je v tom, že oni nehibernujú. Pre nich je oddych to, že v lete nič nerobia. Medvedica sa na zimu zakope v brlohu, porodi a potom vo februári vyjde s mláďatami na ľad. Sú tam približne dva mesiace a potom cez leto na pevnine opäť nič nerobia.

Pre samicu je to nebezpečné v tom, že keď je s nimi tehotná v brlohu, nežerie. Pokiaľ vyjde z brlohu v marci alebo v apríli na ľad, a ten sa potom v júni roztopí, tak stihla za ten čas zjesť možno štyri tulene. A to nie je dosť na medvedu, ktorý v tom čase nejedol možno už sedem mesiacov.

Čiže problém je, keď sa ľad roztopí príliš skoro a ona musí ísť s mláďatami na pevninu?

Áno, lebo ona ich musí dojsť, no ak už ľad v máji alebo v júni nie je, musí počkať do novembra, aby sa kŕmila.

Čím sa živí medveď biely v zime?

Hocičím, ich hlavná potrava sú tulene, ale keď chyti belugu alebo narvala, alebo aj väčšie zvierat, tak sa potieš.

Brloh si medvedica robí na pevnine?

Áno, na pevnine. Počul som o medvedici, ktorá mala brloh aj na mori pod ľadovcom, ale väčšinu času sú v horách a v boreálnych lesoch.

Do Britskej Kolumbie sa chodievajú fotiť medvede grizly žerúce lososy na ľahu, ako to funguje?

V poslednom čase je veľmi málo lososov v dôsledku ich nadmerného komerčného lovu. Tour operátori, s ktorými pracujem, len rozprávajú, že pred 50 rokmi mohli prejsť cez rieku po lososoch a teraz tu nie je žiaden.

Nereguluje sa to?

Je to veľmi zle regulované, najmä v riekach, kde nie sú umelé sádky. Veľa tých riek sa naplnia lososmi takto umelo, no ak máte rieku v divočine, prejde loď a vezme všetky lososy, ktoré tam žijú, medveďom nezostane nič. Raz sme išli fotiť takzvaných spirit bears, medvedích duchov. Je to čierny medveď s bielym génom, poddruh žijúci v Britskej Kolumbii v pralesi Great Bear.

Myslím si, že to je jeho brat alebo sestra. Prišiel k nemu, hrabali tam, jedli kvetiny, zrazu sa na seba pozreli a zistili, že nie sú rodina. Boli veľmi vystresovaní, najprv to vyzeralo na bitku, potom príšelec bežal preč. Ale bolo to veľmi zábavné, nikdy nezabudnem na výraz na jeho tvári, ako vyvalil oči.

Má to dosah aj na kosatky. Okolo Vancouveru máme kosatky, ktoré jedia iba lososy, nič iné a takisto majú teraz problém.

Aspoňže v Amerike je teraz trend burať staré priehrady, ktoré sú tam dajme tomu 100 rokov. Revitalizujú celý riečny tok a už sa im vracajú lososy tam, kam sa nemohli dostať, kým tam boli 50 metrov vysoké priehradné múry.

Martin Greguš
(26)

Držiteľ ceny Rising Star Portfolio Award v súťaži fotografie divokej prírody Wildlife Photographer of the Year 2021, ktorú od roku 1965 organizuje Prírodovedné múzeum v Londýne. Narodil sa v roku 1995 v Bratislave a žije vo Vancouveri. Jeho príbeh 33 dní s medvedmi vyšiel tento rok v americkom vydaní časopisu National Geographic aj vo francúzskom vydaní magazínu GEO a jeho víťazné fotografie boli rovnako v tomto roku vystavené aj na Svetovom ekonomickom fóre v Davose. Jeho výstava 33 dní s medvedmi potrvá v Galérii SPP do 6. januára 2023.

SOŇA
MÁRIKA
reportérka

Výstavy

Tlač • in.ba; str. 44, 45, 46, 47 (Regionálne správy) • 1. 11. 2022 • Neutrálny

Vydavateľ: Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava (sk-00603481)

Dosah: 36 500 • GRP: 0.81 • OTS: 0.01 • AVE: 2400.00 Eur

Odkaz: [náhľad](#)

Bienále divadelnej fotograie / do 20. 11. 2022

Výstava najlepších fotografií 5. ročníka súťaže Bienále divadelnej fotograie, ktorú organizuje a vyhlasuje Divadelný ústav od roku 2010.

Galéria dizajnu SATELIT

Kollárovo nám. 10 Otvorené: streda – nedeľa 14:00 – 18:00

Národná cena za dizajn 2022 / 5. 10. – 18. 12. 2022

Výstava toho najlepšieho zo slovenského komunikačného dizajnu, vytvoreného počas dvoch rokov profesionálnymi dizajnermi a študentmi dizajnu.

Galéria Francúzskeho inštitútu na Slovensku

Sedlárska 7 Otvorené: pondelok – štvrtok 9:00 – 21:00 piatok 9:00 – 19:00

Provisional arrangement / Prechodné usporiadanie / 28. 10. – 28. 11. 2022

Výstava fotografií **MARTINA KOLLÁRA** pri príležitosti udelenia Ceny Imra Weinera-Kráľa tomuto slovenskému fotografovi za jeho dlhoročné umelecké aktivity a spolupráce vo Francúzsku. Výstava je v rámci festivalu Mesiac fotograie.

Galéria mesta Bratislavy (GMB) – Mirbachov palác

Františkánske nám. 11 Otvorené: utorok, štvrtok – nedeľa 11:00 – 18:00 streda 13:00 – 20:00, pondelok zatvorené

Světy Jindřicha Chalupického / 24. 11. 2022 – 19. 3. 2023

Vernisáž: 23. 11. 2022 o 18:00.

Spríevodné podujatia: 11. 12. 2022 (nedeľa) o 15:00 – Na skok do výstavy; nedeľný sprievod výstavou Světy Jindřicha Chalupického (bez objednania vopred) poskytne lektorka GMB. 11. 1. 2023 (streda) o 14:00 – GMB lektorský sprievod 60+. Komentovaná prehliadka s Vladislavom Malastom o živote a tvorbe Jindřicha Chalupického. 21. 1. 2023 (sobota) o 15:00 – GMB popoludnie pre rodiny: Tvorba konceptu; zážitkovo-oddychový program pre celú rodinu inšpirovaný výstavou.

Iné podujatia:

9. 12. 2022 (piatok) – Inštitucionálna zeleň; vernisáž a začiatok predaja grafík Paľa Čejku s motívom rastlín z GMB za prítomnosti autora a iniciátorky projektu Zuzany Bodnárovej. O podujatí viac info na sociálnych sieťach a na www.gmb.sk 10. 12. 2022 (sobota) – Aranžovanie vianočného objektu; workshop s Veronikou Veľkovou. O podujatí viac info na sociálnych sieťach a na www.gmb.sk

GMB – Pálffyho palác

Otvorené: utorok, štvrtok – nedeľa 11:00 – 18:00 streda 13:00 – 20:00, pondelok zatvorené Panská 19

Tekuté piesky / 3. 11. 2022 – 19. 1. 2023

Výstava predstavuje generačne širšie rozloženú líniu špeciického tvorivého prístupu k fotografii, kde je evidentná veľká estetická, výrazová i obsahová synergia vychádzajúca z intermediálnych spojení. Kurátorka: Anna Vartecká. Výstava je súčasťou Mesiaca fotograie.

Spríevodné podujatie: 10. 12. 2022 (sobota) o 15:00 – GMB popoludnie pre rodiny: Fotograické techniky; zážitkovo-oddychový program inšpirovaný výstavou Tekuté piesky.

Erwin Wurm / 10. 11. 2022 – 29. 1. 2023

Vernisáž: 9. 11. 2022 o 18:00. Viac o výstave na str. 11.

Spríevodné podujatia: 15. 11. 2022 (utorok) o 17:00 – Artist Talk s Erwinom Wurmom; verejná prednáška s umelcom na Vysokéj škole výtvarných umení v Bratislave, Svoradova 2, organizuje Stredoeurópsky dom fotograie. 16. 11. 2022 (streda) o 14:00 – GMB lektorský sprievod 60+; komentovaná prehliadka. 15. 1. 2023 (nedeľa) o 15:00 – Na skok do výstavy; nedeľný sprievod výstavou (bez objednania vopred) poskytne lektorka GMB. 26. 1. 2023 (štvrtok) o 17:00 – Let's Talk Art! Sprievod výstavou v anglickom jazyku. 29. 1. 2023 (nedeľa) o 15:00 – GMB inisáž výstavy s kurátorom Aurelom Hrabušickým.

Gisela Weyde Leweke. Od Atény k Hére / 8. 6. – 4. 12. 2022

Spríevodné podujatia: 16. 11. 2022 (streda) o 17:00 – WorkŠUP s GMB: DREVOREZ; inšpiráciou budú originálne diela zapožičané z pozostalosti Gisely Weyde, ktorej výstavu navštívite v úvode programu. 24. 11. 2022 (štvrtok) o 17:00 – Let's Talk Art! Sprievod výstavou v anglickom jazyku. 27. 11. 2022 (nedeľa) o 15:00 –

Na skok do výstavy; nedeľný sprievod výstavou (bez objednania vopred) poskytne lektorka GMB. 26. 11. 2022 (sobota) o 15:00 – GMB popoludnie pre rodiny; Tvorba linorytu. Zážitkovo-oddychový program pre celú rodinu inšpirovaný výstavou. 4. 12. 2022 (nedeľa) o 15:00 – GMB inisáž výstavy s kurátorkou Zsóiou Kiss-Szemán.

BIATEC – dejiny keltského mincovníctva v Bratislave

Nová stála expozícia o keltskom mincovníctve a kovolejárstve.

Gotická maľba a plastika

Obnovená stála expozícia devätnástich diel zo 14. – 16. storočia korešponduje so zachovanými fragmentmi gotickej architektúry v paláci.

Sprievodné podujatia: 13. 11. 2022 (nedeľa) o 15:00 – Na skok do výstavy; nedeľný sprievod expozíciou (bez objednania vopred) poskytne lektorka GMB. 12. 11. 2022 (sobota) o 15:00 – GMB popoludnie pre rodiny: Tréning kaligrafie. Zážitkovo-oddychový program pre celú rodinu inšpirovaný stálou expozíciou. 25. 11. 2022 (piatok) od 10:00 – GMB s kočikom do galérie; špeciálny program s tvorivou dielňou pre rodičov na materskej a rodičovskej dovolenke. O deti sa postarajú dobrovoľníčky. 14. 12. 2022 (streda) o 14:00 – GMB kurátorský sprievod 60+; komentovaná prehliadka.

Galéria Nedbalka

Nedbalova 17 Otvorené: utorok – nedeľa 13:00 – 19:00, vstup voľný

Maľba 2022 / do 27. 11. 2022

Výstava víťazných prác výtvarnej súťaže Maľba – Cena Nadácie VÚB za maliarske dielo pre mladých umelcov. Súťaž je určená profesionálnym výtvarným umelcom do 35 rokov.

Galéria SPP

Mlynské nivy 44/c Otvorené: pondelok – piatok 10:00 – 18:00, vstup voľný

Martin Greguš: 33 dní s medvedmi / 7. 10. 2022 – 6. 1. 2023

Dokumentárny projekt, zachytávajúci autorovo spolužitie s ľadovými medvedmi, s ktorými strávil 33 dní počas leta roku 2020 a 2021.

Galéria ÚĽUV

Obchodná 64 Otvorené: pondelok – piatok 12:00 – 18:00

Kruhy na vode / 25. 11. 2022 – 3. 3. 2023

Výstava je prezentáciou súťažných a ocenených prác rovnomennej súťaže, ktorú vypisuje ÚĽUV v dvojiročných intervaloch od roku 2000. Iniciuje a podporuje vznik nových dizajnerských produktov inšpirovaných tradičným remeslom.

Mestská knižnica v Bratislave

Klariská 16 Otvorené: v čase výpožičných hodín (na www.mestskakniznica.sk)

Hayal & Hakikat (Sen a skutočnosť) / 2. 11. – 30. 11. 2022

Inštalácia vychádzajúca z umeleckej knihy autorky Cemre Yesil Gönenliovej s názvom Hayal & Hakikat: Príručka odpustenia a príručka trestu, ktoré zobrazujú väzňov zo začiatku 20. storočia. V spolupráci so Stredoeurópskym domom fotografie v rámci Mesiaca fotografie.

Galéria Artotéka, Kapucínska 1

Múzeum fotografie

Prepoštská 4 Otvorené: utorok – nedeľa 13:00 – 18:00, pondelok zatvorené

Z depozitu Múzea fotografie / 23. 2. – 22. 12. 2022

Výber dvadsiatich autorov a ich diel z zbierky Múzea fotografie. Vystavujúci autori: TIBOR HONTY, IVAN KOZÁČEK, FERÓ TOMÍK, JÁN KRÍŽIK, RUDÓ SIKORA, PAVEL PECHA, DOROTA SADOVSKÁ, DUŠAN KOCHOL, FILIP VANČO a ďalší. Kurátor: **Martin** Kleibl.

Miloš Dohnány v meste / 8. 6. – 22. 12. 2022

Komorná výstava prezentuje tematický výber jedinečných čiernobielych fotografií tohto „klasika slovenskej moderny“. Mesto a jeho ľudia v dobovej atmosfére našich 30. a 40. rokov 20. storočia sú tu zachytení v dynamických uhlopriečkach optimizmu novej doby. Kurátorka: Silvia Cúzyová.

Múzeum mesta Bratislavy (MMB) – Apponyho palác

Múzeá vinohradníctva a historických interiérov, Radničná 1, 3 Otvorené: utorok – nedeľa 10:00 – 18:00 (posledný vstup 17:30) 24. – 26. 12., 31. 12. a 1. 1. zatvorené

Ľudia a mesto. Dejiny Bratislavy / 22. 9. 2022 – 26. 3. 2023

Výstava komunikuje návštevníkovi obraz mesta a jeho obyvateľov od konca 13. storočia po 90-te roky 20. storočia. Prezentuje udalosti, osobnosti dejín a začlenenie mesta do štátnopolitického rámca. Kurátorka: Elena Kurincová.

Sprievodné podujatia: 29. 11. 2022 (utorok) o 17:30 – Dunaj – tvorca a ničiteľ; komentovaná prehliadka výstavy spojená s prednáškou historika geograie Petra Pišúta aj o tom, ako sa v priebehu niekoľkých storočí Dunaj menil do podoby, v akej ho poznáme dnes, a ako to ovplyvnilo súčasnú podobu Bratislavy. Kapacita obmedzená: 20 ľudí. 6. 12. 2022 (utorok) o 17:30 – Ľudia a mesto počas socializmu; komentovaná prehliadka s kurátorkami Petrou Hanákovou zo SNG a Elenou Kurincovou z MMB. Kapacita obmedzená: 20 ľudí.

MMB – hrad Devín

Muránska 10, Devín Otvorené: utorok – nedeľa 10:00 – 16:00 (posledný vstup 15:30), 24. – 26. 12., 31. 12. a 1. 1. zatvorené

Hrad Devín v 13. – 20. storočí

Prostredníctvom viac ako 300 archeologických nálezov z hradu Devín prezentuje výstava stavebný vývoj hradu, jeho majiteľov a najvýznamnejšie udalosti, ktoré sa v Devíne odohrali.

História nie je otrava. Hovorí Dunaj i Morava

Výstava predstavuje významné momenty hradu Devín od praveku až po novovek. Spoznajte 7 000-ročnú históriu tejto výnimočnej lokality a osobnosti, ktoré formovali jej charakter.

MMB – Stará radnica

Múzeum dejín mesta, Primaciálne nám. 3 Otvorené: utorok – nedeľa 10:00 – 18:00 (posledný vstup 17:30) 24. – 26. 12., 31. 12. a 1. 1. zatvorené Stála expozícia dejín mesta sa venuje dejinám obyvateľov Bratislavy na pozadí historických udalostí od novoveku až po súčasnosť.

Sprievodné podujatia: 5. 11. 2022 (sobota) o 16:00 – Spolky: nová forma spoločenského vyžitia; lektorský výklad. Kapacita obmedzená: 15 ľudí. 10. 12. 2022 (sobota) o 16:00 – Zimný deň v Bratislave; lektorský výklad, ktorý priblíži zimnú atmosféru mesta v minulosti. Kapacita obmedzená: 15 ľudí.

Z depozitára (dočasná inštalácia) / do 30. 11. 2022

Tento raz je vystavené vrecúško vyhotovené z bieleho plátna, aké bolo potrebné nosiť počas bombardovania spolu s identikačnými dokladmi.

Človek človeku – Karel Koch a Dušan Jurkovič / 29. 10. 2022 – 26. 2. 2023

Posledná výstava do série štyroch výstav, ktoré boli v roku 2022 postupne realizované v Česku, na Morave a na Slovensku. Výstava podnecuje divákovu aktivitu a záujem nielen o verejný priestor, kladie otázky a kriticky otvára množstvo tém bez toho, aby poskytovala jednoznačné odpovede. Tematické celky otvárajú komplexné témy identity, etiky, kvality či originality, ktoré so životom Karla Kocha a Dušana Jurkoviča súvisia. Viac na str. 7.

Výstavná sieň Sprievodné podujatia: 18. 11. 2022 (piatok) o 17:30 – Karel Koch: ilozofujúci lekár a majster pacientovej duše v kontexte súčasného vedeckého výskumu a praxe; prednáška vo Faustovej sieni. 17. 12. 2022 (sobota) o 14:00 – Od secesie k modernizmu. Po stopách Dušana Jurkoviča; komentovaná prechádzka po okolí bratislavských Palisád. Stretnutie pred bývalou ŠUP-kou (Palisády 51). Kapacita obmedzená: 20 ľudí.

MMB – Múzeum Arthura Fleischmanna

Biela 6 Otvorené: štvrtok – nedeľa 11:00 – 17:00 (24. – 26. 12., 31. 12. a 1. 1. zatvorené) Expozícia je od roku 2002 umiestnená na poschodí meštianskeho domu na Bielej 6, ktorý matka Arthura Fleischmanna kúpila v roku 1917 a umelcova rodina tu v 20. a 30. rokoch žila.

Sprievodné podujatie: 23. 11. 2022 (streda) o 17:30 – Arthur Fleischmann: Vesmírna odysea a dar pre kráľovnú; kurátorský výklad so Zuzanou Francovou pri príležitosti 20. výročia otvorenia Múzea Arthura Fleischmanna. Kapacita obmedzená: 15 ľudí.

Slovenská národná galéria

Otvorené: 10:30 – 18:00, štvrtok 12:00 – 20:00 Esterházyho palác, Nám. Ľ. Štúra 4

Antimúzeum J. K. / od 15. 9. 2022

Ucelená monograická expozícia Júliusa Kollera vznikla prest'ahovaním súkromnej zbierky jeho diel z Antimúzea J. K., ktoré doteraz sídlilo na Zámočnickej ulici v Bratislave, do priestorov SNG.

Sprievodné podujatia: 13. 11. 2022 (nedeľa) o 15:00 – Siesta v galérii; nedeľný výklad výstavou konceptuálneho umelca Júliusa Kollera. Vstup voľný. 27. 11. 2022 (nedeľa) 15:00 – 17:00 – Rodinná nedeľa: Zbieranie zážitkov. Zbieranie je pre ľudí prirodzené. Pridajte si do zbierky zážitkov návštevu galérie a preskúmajte, aké možnosti vaša zbierka má. (pre rodiny s deťmi vo veku 6 – 12 rokov) Rezervácie: vendy.kovacova@sng.sk

Vo výklade: Josef Carl Klinkosch / do 27. 11. 2022

S pomocou Mareka Gilányiho sa podarilo odhaliť identitu objednávateľov vystaveného zrkadla (Toaletného zrkadla Eleonóry St. Genois, rod. Von Wachtler, 1889 – 1890).

Slovenské národné múzeum (SNM) – Prírodovedné múzeum

Vajanského nábrežie 2 Otvorené: denne okrem pondelka 9:00 – 17:00 (posledný vstup 16:30)

Deti vo vojne / do 13. 11. 2022

Fotografický projekt na podporu detí žijúcich na území Ukrajiny. Autormi fotografií sú ľudia viacerých profesií. V spolupráci s Veľvyslanectvom Ukrajiny v Slovenskej republike a s ukrajinským Inštitútom verejnej diplomacie.

Architektúra a česká politika v 19. – 21. storočí / 11. 10. 2022 – 5. 2. 2023

Výstavný projekt sleduje vzájomné vzťahy medzi architektúrou a politikou, odráža spleť novodobé dejiny Českej republiky a v ich kontexte nazerá na architektúru nielen ako na pasívny prostriedok národnej a štátnej reprezentácie, ale vníma ju ako aktívnu zložku, ktorá sa podieľa na tvorbe spoločenskej a politickej atmosféry.

Podujatia:

Každý pondelok (do 14. 11. 2022) 15:00 – 17:00 – hubárska poradňa; v spolupráci so Slovenskou mykologickou spoločnosťou (Objavovňa SNM – PM). 10. a 24. 11. 2022 (štvrtky) o 17:30 – astronomická prednáška pre verejnosť; v spolupráci s OZ Planetárium Bratislava. Objavovňa SNM – PM, vstup voľný.

SNM – Archeologické múzeum

Kamperova kúria, Žižkova 12 (vstup zo Žižkovej 16) Otvorené: denne okrem pondelka 10:00 – 17:00 (posledný vstup o 16:30)

Archeológovia na stavbe Mosta SNP v Bratislave / do 30. 12. 2022

Výstava prezentuje výsledky archeologického výskumu, ktorý predchádzal výstavbe Mosta SNP.

Od Nílu k Dunaju. Pamiatky ríše faraónov v Bratislave / do 31. 12. 2022

Výstava prezentuje egyptské zbierky zo SNM – Archeologického múzea, SNM – Prírodovedného múzea a Mestského múzea v Bratislave. Vystavené predmety sú verejnosti väčšinou neznáme, niektoré z nich sú verejnosti sprístupnené prvýkrát.

Spríevodné podujatie: 18. 11. 2022 (piatok) o 17:00 – Staroegyptská rakva; prednáša Mgr. Dušan Magdolen, PhD. Z Ústavu orientalistiky SAV v Bratislave. Prednáška sa uskutoční v SNM – Prírodovednom múzeu.

SNM – Historické múzeum

Bratislavský hrad Otvorené: denne okrem utorka 10:00 – 18:00 (posledný vstup o 17:00)

Na slávu a chválu / november 2022

Výber umeleckých diel z bohatého fondu zbierky výtvarného umenia SNM – Historického múzea. Hlavnou témou sú kresťanské motívy, ktoré inšpirovali tvorcov počas stáročí.

Spríevodné podujatia: 27. 11. 2022 (nedeľa) a 15. 12. 2022 (štvrtok) o 16:00 – komentované prehliadky, sprevádza Hana Kližanová, kurátorka zbierok múzea.

Pokoj ľudom dobrej vôle. Betlehemy na Slovensku / 25. 11. 2022 – február 2023

Výber najkrajších betlehemov zo Slovenska i zo zahraničia v zbierkach SNM – Historického múzea, ako aj vzácny betlehem z Lubovnianskeho múzea.

Z pozostalosti Edity Grúberovej / december 2022 – február 2023

Výstava z pozostalosti slovenskej opernej divy, ktorá sa prostredníctvom dražby aukčného domu Dorotheum dostala do zbierok SNM a Divadelného ústavu.

Pozeraj sa! Mariupol' / do 31. 12. 2022

Výstava o ukrajinskom meste Mariupol' zasiahnutom vojnou.

SNM – Múzeum kultúry Chorvátov na Slovensku

Istrijská 68, Devínska Nová Ves Otvorené: utorok – piatok: 11:00 – 16:00 sobota – nedeľa zatvorené

Fotofórum / 4. 11. – 2. 12. 2022

14. ročník výstavy najlepších fotografií portálu fotoforum.istracentrum.sk pri príležitosti Mesiaca fotografie.

SNM – Múzeum židovskej kultúry

Zsigrayova kúria, Židovská 17 Otvorené: denne okrem soboty 11:00 – 17:00 (posledný vstup o 16:30)

Ženy, ktoré ovplyvnili svet / november 2022

Výstava prezentuje inšpiratívne ženské osobnosti židovského pôvodu, ktoré sú späté s územím dnešného Slovenska – narodili sa tu, žili tu alebo majú slovenský pôvod – a ich pôsobenie malo medzinárodný dosah.

Podujatia:

6. 11. 2022 (nedeľa) o 14:30 – Krása funkcionalistických vil; komentovaná vychádzka. Registrácia: sekretariat.mzk@snm.sk alebo na tel. 02/ 204 90 101, 0905 723 658 8. 11. 2022 (utorok) o 16:30 – Pohrebne zvyky v judaizme; prednáška Viery Kamenickej v priestoroch múzea. Registrácia: sekretariat.mzk@snm.sk alebo na tel. 02/ 204 90 101, 0905 723 658 10. 11. 2022 (štvrtok) o 16:30 – Karol Feňveš: Výber z tvorby; uvedenie knihy Bohumíra Bachratého. 13. 11. 2022 (nedeľa) o 14:30 – Židovskí architekti – ich osudy a tvorba. Registrácia: sekretariat.mzk@snm.sk alebo na tel. 02/ 204 90 101, 0905 723 658 22. 11. 2022 (utorok) o 16:30 – Chatam Sofer; prednáška Viery Kamenickej o živote a diele Chatama Sofera a prezentácia

literatúry o tomto rabínovi a učencovi 19. stor. Registrácia: sekretariat.mzk@snm.sk alebo na tel. 02/ 204 90 101, 0905 723 658

Magazín in.ba nezodpovedá za zmeny v programe.

V čísle in.ba november-december-január uvádzame informácie, ktoré mala redakcia k dispozícii v čase redakčnej uzavierky 25. októbra. Ďalšie informácie o aktuálnych podujatiach v Bratislave sledujte na webových stránkach www.bratislava.sk, www.vianocnabratislava.sk, www.bkis.sk/podujatia, www.inba.sk a na facebookovej stránke www.facebook.com/in.ba.magazin.

Výstavy

Bienále divadelnej fotografie / do 20. 11. 2022

Výstava najlepších fotografií 5. ročníka súťaže Bienále divadelnej fotografie, ktorú organizuje a vyhlasuje Divadelný ústav od roku 2010.

Galéria dizajnu SATELIT

Kollárovo nám. 10

Otvorené: streda - nedeľa 14:00 - 18:00

Národná cena za dizajn 2022 / 5. 10. - 18. 12. 2022

Výstava toho najlepšieho zo slovenského komunikačného dizajnu, vytvoreného počas dvoch rokov profesionálnymi dizajnérmi a študentmi dizajnu.

Galéria Francúzskeho inštitútu na Slovensku

Sedlárska 7

Otvorené: pondelok - štvrtok 9:00 - 21:00
piatok 9:00 - 19:00

Provisional arrangement / Prechodné usporiadanie / 28. 10. - 28. 11. 2022

Výstava fotografií MARTINA KOLLÁRA pri príležitosti udelenia Ceny Imra Weinera-Kráľa tomuto slovenskému fotografovi za jeho dlhoročné umelecké aktivity a spolupráce vo Francúzsku. Výstava je v rámci festivalu Mesiac fotografie.

Galéria mesta Bratislavy (GMB) - Mirbachov palác

Františkánske nám. 11

Otvorené:
utorok, štvrtok - nedeľa 11:00 - 18:00
streda 13:00 - 20:00, pondelok zatvorené

Světy Jindřicha Chalupeckého / 24. 11. 2022 - 19. 3. 2023

Vernisáž: 23. 11. 2022 o 18:00.

Sprievodné podujatia:

- 11. 12. 2022 (nedeľa) o 15:00 - **Na skok do výstavy**; nedeľný sprievod výstavou Světy Jindřicha Chalupeckého (bez objednania vopred) poskytne lektorka GMB.
- 11. 1. 2023 (streda) o 14:00 - **GMB lektorský sprievod 60+**; komentovaná prehliadka s Vladislavom Malastom o živote a tvorbe Jindřicha Chalupeckého.
- 21. 1. 2023 (sobota) o 15:00 - **GMB popoludnie pre rodiny: Tvorba konceptu**; zážitkovo-oddychový program pre celú rodinu inšpirovaný výstavou.

Iné podujatia:

- 9. 12. 2022 (piatok) - **Inštitucionálna zeleň**; vernisáž a začiatok predaja grafič Paľa Čejku s motívom rastlín z GMB za prítomnosti autora a iniciátorky projektu Zuzany Bodnárovej. O podujatí viac info na sociálnych sieťach a na www.gmb.sk
- 10. 12. 2022 (sobota) - **Aranžovanie vianočného objektu**; workshop s Veronikou Veľkovou. O podujatí viac info na sociálnych sieťach a na www.gmb.sk

GMB - Pálffyho palác

Panská 19

Otvorené: utorok, štvrtok - nedeľa 11:00 - 18:00
streda 13:00 - 20:00, pondelok zatvorené

Tekuté piesky / 3. 11. 2022 - 19. 1. 2023

Výstava predstavuje generačne širšie rozloženú líniu špecifického tvorivého prístupu k fotografii, kde je evidentná veľká estetická, výrazová i obsahová synergia vychádzajúca z intermediálnych spojení. Kurátorka: Anna Vartecká. Výstava je súčasťou Mesiaca fotografie.

Sprievodné podujatie:

- 10. 12. 2022 (sobota) o 15:00 - **GMB popoludnie pre rodiny: Fotografické techniky**; zážitkovo-oddychový program inšpirovaný výstavou Tekuté piesky.

Erwin Wurm / 10. 11. 2022 - 29. 1. 2023

Vernisáž: 9. 11. 2022 o 18:00. Viac o výstave na str. 11.

Sprievodné podujatia:

- 15. 11. 2022 (utorok) o 17:00 - **Artist Talk s Erwinom Wurmom**; verejná prednáška s umelcom na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave, Svoradova 2, organizuje Stredourópsky dom fotografie.
- 16. 11. 2022 (streda) o 14:00 - **GMB lektorský sprievod 60+**; komentovaná prehliadka.
- 15. 1. 2023 (nedeľa) o 15:00 - **Na skok do výstavy**; nedeľný sprievod výstavou (bez objednania vopred) poskytne lektorka GMB.
- 26. 1. 2023 (štvrtok) o 17:00 - **Let's Talk Art!** Sprievod výstavou v anglickom jazyku.
- 29. 1. 2023 (nedeľa) o 15:00 - **GMB fnisáž výstavy** s kurátorom Aurelom Hrabušickým.

Gisela Weyde Leweke. Od Atény k Héře / 8. 6. - 4. 12. 2022

Sprievodné podujatia:

- 16. 11. 2022 (streda) o 17:00 - **WorkŠUP s GMB: DREVOREZ**; inšpiráciou budú originálne diela zapožičané z pozostalosti Gisely Weyde, ktorej výstavu navštívite v úvode programu.
- 24. 11. 2022 (štvrtok) o 17:00 - **Let's Talk Art!** Sprievod výstavou v anglickom jazyku.
- 27. 11. 2022 (nedeľa) o 15:00 - **Na skok do výstavy**; nedeľný sprievod výstavou (bez objednania vopred) poskytne lektorka GMB.
- 26. 11. 2022 (sobota) o 15:00 - **GMB popoludnie pre rodiny: Tvorba linorytu**. Zážitkovo-oddychový program pre celú rodinu inšpirovaný výstavou.
- 4. 12. 2022 (nedeľa) o 15:00 - **GMB fnisáž výstavy** s kurátorkou Zsófiou Kiss-Szemán.

BIATEC - dejiny keltského mincovníctva v Bratislave

Nová stála expozícia o keltskom mincovníctve a kovolejárstve.

Gotická maľba a plastika

Obnovená stála expozícia devätnástich diel zo 14. – 16. storočia korešponduje so zachovanými fragmentmi gotickej architektúry v paláci.

Spríevodné podujatia:

- 13. 11. 2022 (nedeľa) o 15:00 – **Na skok do výstavy**, nedeľný sprievod expozíciou (bez objednania vopred) poskytne lektorka GMB.
- 12. 11. 2022 (sobota) o 15:00 – **GMB popoludnie pre rodiny: Trénovanie kaligrafie**. Zážitkovo-oddychový program pre celú rodinu inšpirovaný stálou expozíciou.
- 25. 11. 2022 (piatok) od 10:00 – **GMB s kočíkom do galérie**, špeciálny program s tvorivou dielňou pre rodičov na materskej a rodičovskej dovolenke. O deti sa postarajú dobrovoľníčky.
- 14. 12. 2022 (streda) o 14:00 – **GMB kurátorský sprievod 60+**, komentovaná prehliadka.

Galéria Nedbalka

Nedbalova 17

Otvorené: utorok – nedeľa 13:00 – 19:00, vstup voľný

Maľba 2022 / do 27. 11. 2022

Výstava víťazných prác výtvarnej súťaže Maľba – Cena Nadácie VÚB za maliarske dielo pre mladých umelcov. Súťaž je určená profesionálnym výtvarným umelcom do 35 rokov.

Galéria SPP

Mlynské nivy 44/c

Otvorené: pondelok – piatok 10:00 – 18:00, vstup voľný

Martin Greguš: 33 dní s medveďmi / 7. 10. 2022 – 6. 1. 2023

Dokumentárny projekt, zachytávajúci autorovo spoložitie s ľadovými medveďmi, s ktorými strávil 33 dní počas leta roku 2020 a 2021.

Galéria ÚLUV

Obchodná 64

Otvorené: pondelok – piatok 12:00 – 18:00

Kruhy na vode / 25. 11. 2022 – 3. 3. 2023

Výstava je prezentáciou súťažných a ocenených prác rovnomennej súťaže, ktorú vypisuje ÚLUV v dvojročných intervaloch od roku 2000. Inicjuje a podporuje vznik nových dizajnerských produktov inšpirovaných tradičným remeslom.

Mestská knižnica v Bratislave

Klariská 16

Otvorené: v čase výpožičných hodín (na www.mestskakniznica.sk)

Hayal & Hakikat (Sen a skutočnosť) / 2. 11. – 30. 11. 2022

Inštalácia vychádzajúca z umeleckej knihy autorky Cemre Yesil Gönentiovej s názvom Hayal & Hakikat: Príručka odpustenia a príručka trestu, ktoré zobrazujú vážňov zo začiatku 20. storočia. V spolupráci so Stredourópskym domom fotografie v rámci Mesiaca fotografie.

Galéria Artotéka, Kapucínska 1

Múzeum fotografie

Prepoštská 4

Otvorené: utorok – nedeľa 13:00 – 18:00, pondelok zatvorené

Z depozitu Múzea fotografie / 23. 2. – 22. 12. 2022

Výber dvadsiatich autorov a ich diel zo zbierky Múzea fotografie.

Vystavujúci autori: TIBOR HONTY, IVAN KOZÁČEK, FERÓ TOMÍK, JÁN KRÍŽIK, RUDÓ SIKORA, PAVEL PECHA, DORÓTA SADOVSKÁ, DUŠAN KOCHOL, FILIP VANČO a ďalší. Kurátor: Martin Kleibl.

Miloš Dohnány v meste / 8. 6. – 22. 12. 2022

Komorná výstava prezentuje tematický výber jedinečných čiernobielych fotografií tohto „klasika slovenskej moderny“. Mesto a jeho ľudia v dobovej atmosfére našich 30. a 40. rokov 20. storočia sú tu zachytení v dynamických uhlopriečkach optimizmu novej doby. Kurátorka: Silvia Čúzyová.

Múzeum mesta Bratislavy (MMB) – Apponyiho palác

Múzeá vinohradníctva a historických interiérov, Radničná 1, 3

Otvorené: utorok – nedeľa
10:00 – 18:00 (posledný vstup 17:30)
24. – 26. 12., 31. 12. a 1. 1. zatvorené

Ľudia a mesto. Dejiny Bratislavy / 22. 9. 2022 – 26. 3. 2023

Výstava komunikuje návštevníkovi obraz mesta a jeho obyvateľov od konca 13. storočia po 90-te roky 20. storočia. Prezentuje udalosti, osobnosti dejín a začlenenie mesta do štátnopolitického rámca.

Kurátorka: Elena Kurincová.

Spríevodné podujatia:

- 29. 11. 2022 (utorok) o 17:30 – **Dunaj – tvorca a ničiteľ**, komentovaná prehliadka výstavy spojená s prednáškou historika geografie Petra Pišúta aj o tom, ako sa v priebehu niekoľkých storočí Dunaj menil do podoby, v akej ho poznáme dnes, a ako to ovplyvnilo súčasnú podobu Bratislavy. Kapacita obmedzená: 20 ľudí.
- 6. 12. 2022 (utorok) o 17:30 – **Ľudia a mesto počas socializmu**, komentovaná prehliadka s kurátorkami Petrou Hanákovou zo SNG a Elenou Kurincovou z MMB. Kapacita obmedzená: 20 ľudí.

Výstavy

MMB – hrad Devín

Muránska 10, Devín

Otvorené: utorok – nedeľa 10:00 – 16:00
(posledný vstup 15:30), 24. – 26. 12., 31. 12. a 1. 1. zatvorené

Hrad Devín v 13. – 20. storočí

Prostredníctvom viac ako 300 archeologických nálezov z hradu Devín prezentuje výstava stavebný vývoj hradu, jeho majiteľov a najvýznamnejšie udalosti, ktoré sa v Devíne odohrali.

História nie je otrava. Hovoria Dunaj i Morava

Výstava predstavuje významné momenty hradu Devín od praveku až po novovek. Spoznajte 7 000-ročnú históriu tejto výnimočnej lokality a osobnosti, ktoré formovali jej charakter.

MMB – Stará radnica

Múzeum dejín mesta, Primaciálne nám. 3

Otvorené: utorok – nedeľa 10:00 – 18:00 (posledný vstup 17:30)
24. – 26. 12., 31. 12. a 1. 1. zatvorené

Stála expozícia dejín mesta sa venuje dejinám obyvateľov Bratislavy na pozadí historických udalostí od novoveku až po súčasnosť.

Sprievodné podujatia:

5. 11. 2022 (sobota) o 16:00 – **Spolky: nová forma spoločenského vyžitia**; lektorský výklad. Kapacita obmedzená: 15 ľudí.
10. 12. 2022 (sobota) o 16:00 – **Zimný deň v Bratislave**; lektorský výklad, ktorý priblíži zimnú atmosféru mesta v minulosti. Kapacita obmedzená: 15 ľudí.

Z depozitára (dočasná inštalácia) / do 30. 11. 2022

Tento raz je vystavené vrecúško vyhotovené z bieleho plátna, aké bolo potrebné nosiť počas bombardovania spolu s identifikačnými dokladmi.

Človek človeku – Karel Koch a Dušan Jurkovič / 29. 10. 2022 – 26. 2. 2023

Posledná výstava zo série štyroch výstav, ktoré boli v roku 2022 postupne realizované v Česku, na Morave a na Slovensku. Výstava podnecuje divákovu aktivitu a záujem nielen o verejný priestor, kladie otázky a kriticky otvára množstvo tém bez toho, aby poskytovala jednoznačné odpovede. Tematické celky otvárajú komplexné témy identity, etiky, kvality či originality, ktoré so životom Karla Kocha a Dušana Jurkoviča súvisia. Viac na str. 7.

Výstavná sieň

Sprievodné podujatia:

18. 11. 2022 (piatok) o 17:30 – **Karel Koch: filozofujúci lekár a majster pacientovej duše v kontexte súčasného vedeckého výskumu a praxe**; prednáška vo Faustovej sieni.
17. 12. 2022 (sobota) o 14:00 – **Od secesie k modernizmu. Po stopách Dušana Jurkoviča**; komentovaná prechádzka po okolí bratislavských Palisád. Stretnutie pred bývalou ŠUP-kou (Palisády 51). Kapacita obmedzená: 20 ľudí.

MMB – Múzeum Arthura Fleischmanna

Biela 6

Otvorené: štvrtok – nedeľa 11:00 – 17:00
(24. – 26. 12., 31. 12. a 1. 1. zatvorené)

Expozícia je od roku 2002 umiestnená na poschodí meštianskeho domu na Bielej 6, ktorý matka Arthura Fleischmanna kúpila v roku 1917 a umelcová rodina tu v 20. a 30. rokoch žila.

Sprievodné podujatie:

23. 11. 2022 (streda) o 17:30 – **Arthur Fleischmann: Vesmírna odysea a dar pre kráľovnú**; kurátorský výklad so Zuzanou Francovou pri príležitosti 20. výročia otvorenia Múzea Arthura Fleischmanna. Kapacita obmedzená: 15 ľudí.

Slovenská národná galéria

Esterházyho palác, Nám. L. Štúra 4

Otvorené: 10:30 – 18:00, štvrtok 12:00 – 20:00

Antimúzeum J. K. / od 15. 9. 2022

Ucelená monografická expozícia Júliusa Kollera vznikla presťahovaním súkromnej zbierky jeho diel z Antimúzea J. K., ktoré doteraz sídlilo na Zámočnickej ulici v Bratislave, do priestorov SNG.

Sprievodné podujatia:

13. 11. 2022 (nedeľa) o 15:00 – **Siesta v galérii**; nedeľný výklad výstavou konceptuálneho umelca Júliusa Kollera. Vstup voľný.
27. 11. 2022 (nedeľa) 15:00 – 17:00 – **Rodinná nedeľa: Zbieranie zážitkov**. Zbieranie je pre ľudí prirodzené. Pridajte si do zbierky zážitkov návštevu galérie a preskúmajte, aké možnosti vaša zbierka má. (pre rodiny s deťmi vo veku 6 – 12 rokov) Rezervácie: vtedy.kovacova@sng.sk

Vo výklade: Josef Carl Klinkosch / do 27. 11. 2022

S pomocou Mareka Gilányiho sa podarilo odhaliť identitu objednávateľov vystaveného zrkadla (Toaletného zrkadla Eleonóry St. Genois, rod. Von Wachtler, 1889 – 1890).

Slovenské národné múzeum (SNM) – Prírodovedné múzeum

Vajanského nábrežie 2

Otvorené: denne okrem pondelka 9:00 – 17:00 (posledný vstup 16:30)

Deti vo vojne / do 13. 11. 2022

Fotografický projekt na podporu detí žijúcich na území Ukrajiny. Autormi fotografií sú ľudia viacerých profesií. V spolupráci s Velvyslancetvom Ukrajiny v Slovenskej republike a s ukrajinským Inštitútom verejnej diplomacie.

Architektúra a česká politika v 19. – 21. storočí / 11. 10. 2022 – 5. 2. 2023

Výstavný projekt sleduje vzájomné vzťahy medzi architektúrou a politikou, odráža spleť novodobé dejiny Českej republiky a v ich kontexte nazerá na architektúru nielen ako na pasívny prostriedok národnej a štátnej

reprezentácie, ale vníma ju ako aktívnu zložku, ktorá sa podieľa na tvorbe spoločenskej a politickej atmosféry.

Podujatia:

Každý pondelok (do 14. 11. 2022) 15:00 – 17:00 – **hubárska poradňa**; v spolupráci so Slovenskou mykologickou spoločnosťou (Objavovňa SNM – PM).
10. a 24. 11. 2022 (štvrtky) o 17:30 – **astronomická prednáška pre verejnosť**; v spolupráci s OZ Planetárium Bratislava. Objavovňa SNM – PM, vstup voľný.

SNM – Archeologické múzeum

Kamperova kúria, Žižkova 12 (vstup zo Žižkovej 16)

Otvorené: denne okrem pondelka 10:00 – 17:00
(posledný vstup o 16:30)

Archeológovia na stavbe Mosta SNP v Bratislave / do 30. 12. 2022

Výstava prezentuje výsledky archeologického výskumu, ktorý predchádzal výstavbe Mosta SNP.

Od Nílu k Dunaju. Pamiatky ríše faraónov v Bratislave / do 31. 12. 2022

Výstava prezentuje egyptské zbierky zo SNM – Archeologického múzea, SNM – Prírodovedného múzea a Mestského múzea v Bratislave. Vystavené predmety sú verejnosti väčšinou neznáme, niektoré z nich sú verejnosti sprístupnené prvýkrát.

Sprievodné podujatie:

18. 11. 2022 (piatok) o 17:00 – **Staroegyptská rakva**; prednáša Mgr. Dušan Magdolen, PhD. Z Ústavu orientalistiky SAV v Bratislave. Prednáška sa uskutoční v SNM – Prírodovednom múzeu.

SNM – Historické múzeum

Bratislavský hrad

Otvorené: denne okrem utorka 10:00 – 18:00
(posledný vstup o 17:00)

Na slávu a chválu / november 2022

Výber umeleckých diel z bohatého fondu zbierky výtvarného umenia SNM – Historického múzea. Hlavnou témou sú kresťanské motívy, ktoré inšpirovali tvorcov počas stáročí.

Sprievodné podujatia:

27. 11. 2022 (nedeľa) a 15. 12. 2022 (štvrtok) o 16:00 – **komentované prehliadky**, sprevádza Hana Kližanová, kurátorka zbierok múzea.

Pokoj ľudom dobrej vôle. Betlehem na Slovensku / 25. 11. 2022 – február 2023

Výber najkrajších betlehemov zo Slovenska i zo zahraničia v zbierkach SNM – Historického múzea, ako aj vzácny betlehem z Lubovnianskeho múzea.

Z pozostalosti Edity Grúberovej / december 2022 – február 2023

Výstava z pozostalosti slovenskej opernej divy, ktorá sa prostredníctvom dražby aukčného domu Dorotheum dostala do zbierok SNM a Divadelného ústavu.

Pozerať sa! Mariupol / do 31. 12. 2022

Výstava o ukrajinskom meste Mariupol zasiahnutom vojnou.

SNM – Múzeum kultúry Chorvátov na Slovensku

Istrijská 68, Devínska Nová Ves

Otvorené: utorok – piatok: 11:00 – 16:00
sobota – nedeľa zatvorené

Fotofórum / 4. 11. – 2. 12. 2022

14. ročník výstavy najlepších fotografií portálu fotoforum.istracentrum.sk pri príležitosti Mesiaca fotografie.

SNM – Múzeum židovskej kultúry

Zsigrayova kúria, Židovská 17

Otvorené: denne okrem soboty 11:00 – 17:00
(posledný vstup o 16:30)

Ženy, ktoré ovplyvnili svet / november 2022

Výstava prezentuje inšpiratívne ženské osobnosti židovského pôvodu, ktoré sú späté s územím dnešného Slovenska – narodili sa tu, žili tu alebo majú slovenský pôvod – a ich pôsobenie malo medzinárodný dosah.

Podujatia:

6. 11. 2022 (nedeľa) o 14:30 – **Kráša funkcionalistických víl**; komentovaná vychádzka.

Registrácia: sekretariat.mzk@snm.sk alebo na tel. 02/ 204 90 101, 0905 723 658

8. 11. 2022 (utorok) o 16:30 – **Pohrebne zvyky v judaizme**; prednáška Viery Kamenickej v priestoroch múzea.

Registrácia: sekretariat.mzk@snm.sk alebo na tel. 02/ 204 90 101, 0905 723 658

10. 11. 2022 (štvrtok) o 16:30 – **Karol Feňveš: Výber z tvorby**; uvedenie knihy Bohumíra Bachratého.

13. 11. 2022 (nedeľa) o 14:30 – **Židovskí architekti – ich osudy a tvorba**.

Registrácia: sekretariat.mzk@snm.sk alebo na tel. 02/ 204 90 101, 0905 723 658

22. 11. 2022 (utorok) o 16:30 – **Chatam Sofer**; prednáška Viery Kamenickej o živote a diele Chatama Sofera

a prezentácia literatúry o tomto rabinovi a učencovi 19. stor.

Registrácia: sekretariat.mzk@snm.sk alebo na tel. 02/ 204 90 101, 0905 723 658

Magazín in.ba nezodpovedá za zmeny v programe.

V čísle in.ba november-december-január uvádzame informácie, ktoré mala redakcia k dispozícii v čase redakčnej uzávierky 25. októbra. Ďalšie informácie o aktuálnych podujatiach v Bratislave sledujte na webových stránkach www.bratislava.sk, www.vianocnabratislava.sk, www.bkis.sk/podujatia, www.inba.sk a na facebookovej stránke www.facebook.com/in.ba.magazin.

Priority SPP v CSR:

Tlač • Stratégie - príloha; str. 20, 21 (Podnikanie / Marketing / PR) • 28. 10. 2022 •
Pozitívny

Vydavateľ: MAFRA Slovakia, a.s. (sk-51904446) • Rubrika: CSR Plány a aktivity fiRiem

AVE: 5323.50 Eur

Priority **SPP** v CSR:

Rubrika: CSR Plány a aktivity fiRiem

Životné prostredie a ochrana kultúrneho dedičstva

Viac ako 250-tisíc vysadených stromov v chránených slovenských lesoch a takmer 2,5 milióna eur venovaných na podporu verejnoprospešných aktivít v oblasti prírodného a kultúrneho dedičstva, kultúry, umenia, vzdelávania, ale aj na podporu komunit, znevýhodnených skupín a športu. To je zhrnutie aktivít posledného roka v oblasti spoločenskej zodpovednosti **SPP**, o ktorých sme sa rozprávali s Ondrejom Šebestom, riaditeľom odboru korporátnej komunikácie **SPP**.

SPP je lídrom na trhu s energiami a jednou z kľúčových spoločností na Slovensku. Ako vnímate spoločenskú zodpovednosť, a v ktorých oblastiach realizujete svoje verejnoprospešné aktivity?

V **SPP** sme si vedomí, že miera našej spoločenskej zodpovednosti je priamo úmerná nášmu úspechu a veľkosti. Naše aktivity v oblasti spoločenskej zodpovednosti a filantropie realizujeme predovšetkým na základe dlhodobých partnerstiev priamo alebo prostredníctvom neziskových organizácií, ktorých sme zakladateľom, teda Nadácie **SPP** a Ekofondu **SPP**, a takisto aj Galérie **SPP** a Múzea **SPP**. Za posledný rok len Nadácia **SPP** a Ekofond **SPP** podporili projekty v hodnote takmer 2,5 milióna eur. Zameriavame sa najmä na oblasti ochrany prírodného a kultúrneho dedičstva, kultúry, umenia, vzdelávania, podpory komunit, znevýhodnených skupín a športu.

Ochrana životného prostredia je jednou z vašich priorít v oblasti spoločenskej zodpovednosti. Prečo?

V **SPP** máme záujem budovať svoj rozvoj a úspech v budúcnosti nielen na spoľahlivosti produktov, služieb a na inováciách, ale rovnako aj na princípoch zodpovedného podnikania, ktorých neoddeliteľnou súčasťou je udržateľnosť. Uvedomujeme si zodpovednosť za ochranu životného prostredia a klímy aj to, akú výzvu ciele EÚ a Slovenska predstavujú pre celý energetický sektor. Preto už viac ako dva roky ponúkame svojim zákazníkom produkt Uhlíková stopka od **SPP**. Vďaka nemu získavajú nielen rady, ako šetriť energie a tým aj svoje peniaze, ale aj konkrétne prepočty, akú uhlíkovú stopu tvoria na základe svojej individuálnej spotreby a o koľko sa im ju podarí znížiť, ak zmenia svoj prístup k využívaniu energií. Za každého zákazníka, ktorý si tento produkt vyberie, zabezpečujeme výsadbu mladých stromov v chránených lesoch Slovenska. Monkova dolina, Slavkovský les, Podbanské, Kráľova lehota, doliny Chočských vrchov, Lubeľská dolina, Žiarska dolina či Prosecka dolina alebo Suchý potok, všade tam sa nám, v spolupráci s odborníkmi, podarilo vysadiť doteraz celkovo viac ako 250-tisíc mladých stromov. Aj vďaka úspechu tohto produktu počet vysadených stromov do konca roka 2022 výrazne zvýšime. Pri výsadbe nových stromov kladieme dôraz práve na to, aby išlo o lesy, v rámci ktorých majú dospelé stromy možnosť reálne prispieť k zníženiu emisií skleníkových plynov, ochrane ovzdušia a biodiverzity. Vždy išlo o územia európskeho významu NATURA 2000 alebo chránené vtáčie územia, kde hniezdi napr. orol skalný, hlucháň hôrny a iné chránené druhy vtákov.

Pri výsadbe mladých stromov sa to však nekončí. Začali ste aj vykupovať dospelé stromy a „včeláriť“.

Ochrane životného prostredia sa venuje aj Ekofond **SPP**, ktorý v spolupráci so Správou TANAP-u prispel k ochrane 361 storočných jedlí v rôznych tatranských lokalitách. Priemerný vek týchto jedlí, vysokých až 26 metrov, ktoré budú môcť dožiť v prirodzených podmienkach, sa pohybuje od 115 do 140 rokov. Stromy boli vybrané tak, aby znevýhodnili ťažbu dreva na čo najväčšom území a chránili tak nielen seba, ale aj les v okolí. Vďaka svojej reprodukčnej schopnosti tiež zabezpečia prirodzenú obnovu lesného porastu v národnom parku, prispievajú k biodiverzite a k zadržiavaniu vody v krajine. Aj týmto spôsobom chceme rozširovať povedomie o dôležitosti zachovania tatranského prírodného genofondu a upriamiť pozornosť na nezastupiteľný význam lesov nielen ako súčasti nášho prírodného dedičstva, ale aj ako nenahraditeľného nástroja pri zmierňovaní dôsledkov klimatických zmien. V **SPP** okrem toho chováme aj včely. Projekt ekologického včelárenia podporuje náš Ekofond **SPP**. V areáloch v Bratislave aj v Košiciach máme v každom včelnicu so štyrmi úľmi. Okrem toho so Slovenskou poľnohospodárskou univerzitou v Nitre a s jej študentmi realizujeme premenu trávnikov v **SPP** na nízkoúdržbové záhony – „včelie lúky“.

Pri ochrane prírody ste sa spojili aj s turistami. Ako k tomu došlo?

Áno. Rešpekt k prírode, záujem poznávať ju, no zároveň aj chrániť pre budúce generácie nás spája s najväčším turistickým klubom na Slovensku, s Hikemates. V priebehu roka sme spojili sily pri rôznych výzvach, keď sme čistili prírodu od odpadkov alebo rekonštruovali zničené turistické mostíky. Najväčším spoločným tohtoročným projektom však bola výstavba novej turistickej útulne Sláviček v prírodnej rezervácii Trstie na Muránskej planine. Otvárame ju práve v týchto dňoch a veríme, že milovníkom prírody a všetkým návštevníkom hôr poskytne dobré útočisko a bude slúžiť mnoho rokov.

Dlhodobu podporujete aj ochranu kultúrneho dedičstva Slovenska. Ktorý je váš kľúčový projekt?

Prostredníctvom Nadácie **SPP** pomáhame už 15 rokov vstať z popola národným kultúrnym pamiatkam. Sme partnermi súťaže Fénix – Kultúrna pamiatka roka, ktorej vyhlasovateľom je ministerstvo kultúry Slovenskej republiky. Cieľom súťaže je oceniť úsilie majiteľov národných kultúrnych pamiatok, dobrovoľníkov i samospráv, ktorí dávajú do ich záchranu nielen nemalé prostriedky, ale aj svoju energiu a čas, a pomáhajú

tak zachovať kultúrne dedičstvo krajiny pre budúce generácie. Nový ročník tejto súťaže vyhlasujeme v novembri.

Kultúra a umenie potrebujú pomoc každého z nás viac ako kedykoľvek predtým. Podporujete aj ďalšie projekty v tejto oblasti?

Áno. Aj v tomto roku sme znovu podporili symbol našej kultúrnej a hudobnej tradície zhmotnený do umeleckých zážitkov, ktoré prinášajú Bratislavské hudobné slávnosti. V poradí už 57. ročník predstavil na prelome septembra a októbra opäť množstvo zaujímavých zahraničných orchestrov, špičkových sólistov a dirigentov a nechýbali ani celosvetovo uznávaní slovenskí interpreti. Okrem toho sme v lete podporili aj hudobný festival pre mladých GRAPE 2022.

Kultúru a umenie podporuje aj **Galéria SPP**. Na čo sa jej návštevníci môžu tešiť práve teraz?

Priestor pre slovenských umelcov v **Galérii SPP** v Bratislave poskytujeme od roku 2000. Za ten čas sme zorganizovali viac ako 150 výstav. Svoje miesto tu našli obrazy, sochy, keramika či umelecké diela z textilu a zo skla. Aj v súčasnosti hostíme mladého slovenského fotografa Martina Greguša s celosvetovou premiérou nádherných fotografií i krátkych filmov, ktoré zachytávajú ľadových medved'ov v kanadskej divočine. Martin, ktorý už získal za svoju prácu niekoľko prestížnych ocenení, spolupracuje s takými značkami ako National Geographic, GEO či BBC Wildlife Magazine. Jeho výstavu „33 dní s medvedmi“ sa preto rozhodne oplatí vidieť.

Aktívne sa venujete aj podpore športu.

Áno, v oblasti športu, so zámerom podporiť aj diverzitu a inklúziu, sme už 18 rokov kľúčovým partnerom Slovenského paralympijského výboru. Výkony paralympijských športovcov pritiahujú čoraz väčší záujem širokej verejnosti a **SPP** si za toto obdobie vybudoval postavenie najdôležitejšieho člena „paralympijskej rodiny“, vďaka ktorému môžu byť paralympionici aktívni, športovať a vyhrávať. Tento rok sme slovenským paralympionikom držali palce na zimných paralympijských hrách v Pekingu. Aj cestou spoločného partnerstva chceme upriamiť pozornosť na nevyhnutnosť odstraňovania prekážok, s ktorými sa znevýhodnení ľudia na Slovensku stretávajú v každodennom živote. Nielen vrcholový šport, ale aj rozvoj talentov a pohyb detí a mládeže na komunitnej úrovni podporujeme prostredníctvom najrýchlejšieho Slováka, šprintéra Jána Volka. Rovnaký zámer sledujeme aj v našom grantovom programe Nadácie **SPP** Športuj aj Ty!

Nadácia **SPP** však má aj rôzne zaujímavé grantové programy na podporu komunit a znevýhodnených skupín.

Podporujeme združenie Cesta von, ktoré pomáha deťom z marginalizovaných skupín a zvyšuje ich šancu vymaniť sa vďaka vzdelaniu z generačnej chudoby. Nadácia **SPP** má niekoľko ďalších grantových programov v tejto oblasti pre rôzne cieľové skupiny. Na podporu dobrých susedských vzťahov a spájanie rôznych generácií v komunitách na Slovensku máme grantový program SPPoločne pre komunity, na podporu rehabilitácií detí a dospelých s rôznymi zdravotnými indikáciami máme program O krok vpred. Len nedávno sme vyhlásili grantový program pre školy a neziskové organizácie, ktoré realizujú programy formálneho aj neformálneho vzdelávania detí a mládeže SPPravmeTo. Špeciálny grantový program Opora zase slúži poskytovateľom sociálnych služieb, organizáciám a inštitúciám venujúcim sa ľuďom so špeciálnymi potrebami. Viac informácií nájdete na www.nadaciaspp.sk.

MS208986/02

V **SPP** máme záujem budovať svoj rozvoj a úspech v budúcnosti nielen na spoľahlivosti produktov, služieb a na inováciách, ale rovnako aj na princípoch zodpovedného podnikania, ktorých neoddeliteľnou súčasťou je udržateľnosť.

PRIORITY SPP V CSR: ŽIVOTNÉ PROSTREDIE A OCHRANA KULTÚRNEHO DEDIČSTVA

Viac ako 250-tisíc vysadených stromov v chránených slovenských lesoch a takmer 2,5 milióna eur venovaných na podporu verejnoprospešných aktivít v oblasti prírodného a kultúrneho dedičstva, kultúry, umenia, vzdelávania, ale aj na podporu komunit, znevýhodnených skupín a športu. To je zhrnutie aktivít posledného roka v oblasti spoločenskej zodpovednosti SPP, o ktorých sme sa rozprávali s Ondrejom Šebestom, riaditeľom odboru korporátnej komunikácie SPP.

SPP JE LÍDROM NA TRHU S ENERGIAMI A JEDNOU Z KLÚČOVÝCH SPOLOČNOSTÍ NA SLOVENSKU. AKO VNÍMATE SPOLOČENSKÚ ZODPOVEDNOSŤ, A V KTORÝCH OBLASTIACH REALIZUJETE SVOJE VEREJNOPROSPEŠNÉ AKTIVITY?

V SPP sme si vedomí, že miera našej spoločenskej zodpovednosti je priamo úmerná nášmu úspechu a veľkosti. Naše aktivity v oblasti spoločenskej zodpovednosti a filantropie realizujeme predovšetkým na základe dlhodobých partnerstiev priamo alebo prostredníctvom neziskových organizácií, ktorých sme

zakladateľom, teda Nadácie SPP a Ekofondu SPP, a takisto aj Galérie SPP a Múzea SPP. Za posledný rok len Nadácia SPP a Ekofond SPP podporili projekty v hodnote takmer 2,5 milióna eur. Zameriavame sa najmä na oblasti ochrany prírodného a kultúrneho dedičstva, kultúry, umenia, vzdelávania, podpory komunit, znevýhodnených skupín a športu.

OCHRANA ŽIVOTNÉHO PROSTREDIA JE JEDNOU Z VAŠICH PRIORÍT V OBLASTI SPOLOČENSKEJ ZODPOVEDNOSTI. PREČO?

V SPP máme záujem budovať svoj rozvoj a úspech v budúcnosti nielen na spoľahlivosti produktov, služieb a na inováciách, ale rovnako aj na princípoch zodpovedného podnikania, ktorých neoddeliteľnou súčasťou je udržateľnosť. Uvedomujeme si zodpovednosť za ochranu životného prostredia a klímy aj to, akú výzvu cieľ EÚ a Slovenska predstavujú pre celý energetický sektor. Preto už viac ako dva roky ponúkame svojim zákazníkom produkt Uhlíková stopka od SPP. Vďaka nemu získavajú nielen rady, ako šetriť energiu a tým aj svoje peniaze, ale aj konkrétne

prepočty, akú uhlíkovú stopu tvoria na základe svojej individuálnej spotreby a o koľko sa im ju podarí znížiť, ak zmenia svoj prístup k využívaniu energií. Za každého zákazníka, ktorý si tento produkt vyberie, zabezpečujeme výsadbu mladých stromov v chránených lesoch Slovenska. Monkova dolina, Slavkovský les, Podbanské, Kráľova lehota, doliny Chočských vrchov, Lubetská dolina, Žiarska dolina či Prosiecka dolina alebo Suchý potok, všade tam sa nám, v spolupráci s odborníkmi, podarilo vysadiť doteraz celkovo viac ako 250-tisíc mladých stromov. Aj vďaka úspechu tohto produktu počet vysadených stromov do konca roka 2022 výrazne zvýšime. Pri výsadbe nových stromov kladíme dôraz práve na to, aby išlo o lesy, v rámci ktorých majú dospelé stromy možnosť reálne prispieť k zníženiu emisií skleníkových plynov, ochrane ovzdušia a biodiverzity. Vždy išlo o územia európskeho významu NATURA 2000 alebo chránené vtáčie územia, kde hniezdi napr. orol skalný, hlucháň hômy a iné chránené druhy vtákov.

PRI VÝSADBE MLADÝCH STROMOV SA TO VŠAK NEKONČÍ. ZAČALI STE AJ VYKUPOVAŤ DOSPELÉ STROMY A „VČELÁRIŤ“.

Ochranu životného prostredia sa venuje aj Ekofond SPP, ktorý v spolupráci so Správou TANAP-u prispel k ochrane 361 storočných jedlí v rôznych tatranských lokalitách. Priemerný vek týchto jedlí, vysokých až 26 metrov, ktoré budú môcť dožiť v prirodzených podmienkach, sa pohybuje od 115 do 140 rokov. Stromy boli vybrané tak, aby znevýhodnili ťažbu dreva na čo najväčšom území a chránili tak nielen seba, ale aj les v okolí. Vďaka svojej reprodukčnej schopnosti tiež zabezpečia prirodzenú obnovu lesného porastu v národnom parku, prispievajú k biodiverzite a k zadržiavaniu vody v krajine. Aj týmto spôsobom chceme rozširovať povedomie o dôležitosti zachovania tatranského prírodného genofondu a upriamiť pozornosť na nezastupiteľný význam lesov nielen ako súčasti nášho prírodného dedičstva, ale aj ako nenahraditeľného nástroja pri zmiernení dôsledkov klimatických zmien. V SPP okrem toho chováme aj včely. Projekt ekologického včelárenia podporuje náš Ekofond SPP. V areáloch v Bratislave aj v Košiciach máme v každom včelnicu so štyrmi úľmi. Okrem toho so Slovenskou poľnohospodárskou univerzitou v Nitre a s jej študentmi realizujeme premenu trávnikov v SPP na nízkoúdržbové záhony – „včelie lúky“.

PRI OCHRANE PRÍRODY STE SA SPOJILI AJ S TURISTAMI. AKO K TOMU DOŠLO?

Áno. Rešpekt k prírode, záujem poznávať ju, no zároveň aj chrániť pre budúce generácie nás spája s najväčším turistickým klubom na Slovensku, s Hikemates. V priebehu roka sme spojili sily pri rôznych výzvach, keď sme čistili prírodu od odpadkov alebo rekonštruovali zničené turistické mostíky. Najväčším spoločným tohtoročným projektom však bola výstavba novej turistickej

útulne Sláviček v prírodnej rezervácii Trstie na Muránskej planine. Otvárame ju práve v týchto dňoch a veríme, že milovníkom prírody a všetkým návštevníkom hôr poskytne dobré útočisko a bude slúžiť mnoho rokov.

DLHODOBO PODPORUJETE AJ OCHRANU KULTÚRNEHO DEDIČSTVA SLOVENSKA. KTORÝ JE VÁS KLÚČOVÝ PROJEKT?

Prostredníctvom Nadácie SPP pomáhame už 15 rokov vstať z popola národným kultúrnym pamiatkam. Sme partnermi súťaže Fénix – Kultúrna pamiatka roka, ktorej vyhlasovateľom je ministerstvo kultúry Slovenskej republiky. Cieľom súťaže je oceniť úsilie majiteľov národných kultúrnych pamiatok, dobrovoľníkov i samospráv, ktorí dávajú do ich záchranu nielen nemalé prostriedky, ale aj svoju energiu a čas, a pomáhajú tak zachovať kultúrne dedičstvo krajiny pre budúce generácie. Nový ročník tejto súťaže vyhlasujeme v novembri.

KULTÚRA A UMENIE POTREBUJÚ POMOC KAŽDÉHO Z NÁS VIAC AKO KEDYKOLIEK PREDTÝM. PODPORUJETE AJ ĎALŠIE PROJEKTY V TEJTO OBLASTI?

Áno. Aj v tomto roku sme znovu podporili symbol našej kultúrnej a hudobnej tradície zhmotnený do umeleckých zážitkov, ktoré priťahujú Bratislavské hudobné slávnosti. V poradí už 57. ročník predstavil na prelome septembra a októbra opäť množstvo zaujímavých zahraničných orchestrov, špičkových sólistov a dirigentov a nechýbali ani celosvetovo uznávaní slovenskí interpreti. Okrem toho sme v lete podporili aj hudobný festival pre mladých GRAPE 2022.

“ V SPP máme záujem budovať svoj rozvoj a úspech v budúcnosti nielen na spoľahlivosti produktov, služieb a na inováciách, ale rovnako aj na princípoch zodpovedného podnikania, ktorých neoddeliteľnou súčasťou je udržateľnosť.

KULTÚRU A UMENIE PODPORUJE AJ GALÉRIA SPP. NA ČO SA JEJ NÁVŠTEVNÍCI MÔŽU TEŠIŤ PRAVE TERAZ?

Priestor pre slovenských umelcov v Galérii SPP v Bratislave poskytujeme od roku 2000. Za ten čas sme zorganizovali viac ako 150 výstav. Svoje miesto tu našli obrazy, sochy, keramika či umelecké diela z textilu a zo skla. Aj v súčasnosti hostíme mladého slovenského fotografa Martina Greguša s celosvetovou premiérou nádherných fotografií i krátkych filmov, ktoré zachytávajú ľudových medvedov v kanadskej divočine. Martin, ktorý už získal za svoju prácu niekoľko prestížnych ocenení, spolupracuje s takými značkami ako National Geographic, GEO či BBC Wildlife Magazine. Jeho výstavu „33 dní s medvedmi“ sa preto rozhodne oplatí vidieť.

AKTÍVNE SA VENUJETE AJ PODPORE ŠPORTU.

Áno, v oblasti športu, so zámerom podporiť aj diverzitu a inklúziu, sme už 18 rokov kľúčovým partnerom Slovenského paralympijského výboru. Výkony paralympijských športovcov priťahujú čoraz väčší záujem širokej verejnosti a SPP si za toto obdobie vybudoval postavenie najdôležitejšieho člena „paralympijskej rodiny“, vďaka ktorému môžu byť paralympionici aktívni, športovať a vyhrávať. Tento rok sme slovenským paralympionikom držali palce na zimných paralympijských hrách v Pekingu. Aj cestou spoločného partnerstva chceme upriamiť pozornosť na nevyhnutnosť odstraňovania prekážok, s ktorými sa znevýhodnení ľudia na Slovensku stretávajú v každodennom živote. Nielen vrcholový šport, ale aj rozvoj talentov a pohyb detí a mládeže na komunitnej úrovni podporujeme prostredníctvom najrýchlejšieho Slováka, šprintéra Jána Volka. Rovnaký zámer sledujeme aj v našom grantovom programe Nadácie SPP Športuj aj Ty!

NADÁCIA SPP VŠAK MÁ AJ RÔZNE ZAUJÍMAVÉ GRANTOVÉ PROGRAMY NA PODPORU KOMUNIT A ZNEVÝHODNENÝCH SKUPÍN.

Podporujeme združenie Cesta von, ktoré pomáha deťom z marginalizovaných skupín a zvyšuje ich šancu vymaniť sa vďaka vzdelaniu z generačnej chudoby. Nadácia SPP má niekoľko ďalších grantových programov v tejto oblasti pre rôzne cieľové skupiny. Na podporu dobrých susedských vzťahov a spájanie rôznych generácií v komunitách na Slovensku máme grantový program SPPoločne pre komunity, na podporu rehabilitácií detí a dospelých s rôznymi zdravotnými indikáciami máme program O krok vpred. Len nedávno sme vyhlásili grantový program pre školy a neziskové organizácie, ktoré realizujú programy formálneho aj neformálneho vzdelávania detí a mládeže SPPpravmeTo. Špeciálny grantový program Opora zase slúži poskytovateľom sociálnych služieb, organizáciám a inštitúciám venujúcim sa ľuďom so špeciálnymi potrebami. Viac informácií nájdete na www.nadaciaspp.sk.

Forbes (SK), číslo 11/2022; str. 7

Tlač • Forbes (SK); str. 7 (Podnikanie / Marketing / PR) • 3. 11. 2022

Vydavateľ: Barcz & Conrad Media s.r.o. (sk-36556653)

Dosah: 44 000 • GRP: 0.98 • OTS: 0.01

...Forbes (SK), číslo 11/2022; str. 7 Martin Greguš 33 dní s medved'mi 7. 10. 2022 — 6. 1. 2023 Mlynské nivy
44/c, Bratislava ...

Ľadové medvede zblízka

Tlač • Balans; str. 4 (Iné) • 8. 11. 2022 • Pozitívny

Vydavateľ: MAFRA Slovakia, a.s. (sk-51904446)

AVE: 1383.15 Eur

Odkaz: [náhľad](#)

Mladý slovenský fotograf [Martin Greguš](#), žijúci v Kanade, prichádza s celosvetovou premiérou svojich nádherných fotografií i krátkych filmov, ktoré zachytávajú ľadových medved'ov v kanadskej divočine. Jeho výstava „33 dní s medved'mi“ potrvá v Galérii SPP na ulici Mlynské nivy 44/c v Bratislave až do 6. januára 2023. Vstup je bezplatný. „Moja výstava je určená pre všetkých. Cieľom je inšpirovať čo najväčšie publikum a rozpovedať nielen náš príbeh, ale aj príbehy týchto krásnych zvierat. Chcem divákovi umožniť, aby mohli ľadové medvede spoznať zblízka, ale aj upriamiť pozornosť na potrebu ich ochrany,“ dodáva [Martin Greguš](#).

Ladové medvede zblízka

Mladý slovenský fotograf Martin Greguš, žijúci v Kanade, prichádza s celosvetovou premiérou svojich nádherných fotografií i krátkych filmov, ktoré zachytávajú ladových medvedov v kanadskej divočine. Jeho výstava „33 dní s medvedmi“ potrvá v Galérii SPP na ulici Mlynské nivy 44/c v Bratislave až do 6. januára 2023. Vstup je bezplatný. „Moja výstava je určená pre všetkých. Cieľom je inšpirovať čo najväčšie publikum a rozpovedať nielen náš príbeh, ale aj príbehy týchto krásnych zvierat. Chcem divákovi umožniť, aby mohli ladové medvede spoznať zblízka, ale aj upriamiť pozornosť na potrebu ich ochrany,“ dodáva Martin Greguš.

Vydymte priestor aj seba

Vydymovaním môžeme energeticky vyčistiť priestor, kde žijeme, pracujeme a tiež seba alebo svojich blízkych a naladiť sa pozitívne.

Možno to poznáte. Vezmete si do ruky vonnú tyčinku, sypané bylinky, sypké vydymovacie zmesi, prípadne aj obyčajnú sviečku a zapálite si ich. Už ste len krôčik od vedomého vydymovania. Stačí dať zapálenej vonnej tyčinke účel, plne sa naň sústrediť a vykonávať čistiace pohyby.

Napríklad krúživé, ale môžete aj pierkom posúvať dym tým smerom, kde je podľa vás potrebný. Napríklad na vyčistenie vášho obdobia do všetkých kútov domácnosti. A už vydymujete a pripravujete sa na príjem novej, pozitívnej energie. Na vydymovanie je výborná biela šalvia, kopál santalové drevo, kadidlo, no použiť môžete aj bylinky zo svojej záhradky. Výber skvelých vydymovadiel nájdete aj na www.balans.sk.

ONLINE

Kultúrne tipy: Na platniach opäť vychádza muzika Mariána Vargu a na výstavách možno vidieť najlepší slovenský dizajn

Online • kultura.sme.sk (Kultúra / Umenie) • 6. 10. 2022, 14:38 • **Neutrálny**

Vydavateľ: Petit Press, a.s. (sk-35790253) • Autor: Daniel Bernát • Rubrika: Kultúrne tipy

Dosah: 19 845 • GRP: 0.44 • OTS: 0.00 • AVE: 804.82 Eur

Odkaz: <https://kultura.sme.sk/c/23026335/kulturne-tipy-na-platniach-opat-vychadza-muzika-mariana-vargu-a-a-vystavach-mozno-vidiet-najlepsi-slovensky-dizajn.html>

Kam za kultúrou od 7. do 13. októbra.

Reedície albumov Collegia Musica

V reedícii vychádzajú na platniach legendárne albumy skupiny Collegium Musicum z rokov 1976 a 1981.

Už koncom augusta vyšiel koncertný album Marián Varga & Collegium Musicum, na ktorom sa prelína art rock s vážnou hudbou. A aktuálne vychádza dvojalbum Divergencie, ktorý nadväzuje na skvelé Konvergencie z roku 1971.

Album Divergencie opäť prichádza k poslucháčom. Výstava Národná cena za dizajn 2022

od 6. októbra v Galérii dizajnu Satelit v Bratislave

To najlepšie zo slovenského komunikačného dizajnu, čo v predchádzajúcich dvoch rokoch vytvorili profesionálni dizajnéri aj študenti. Výstava prezentuje 146 projektov, ktoré vybrala medzinárodná porota z 380 prihlásených diel v 11 kategóriách Národnej ceny za dizajn 2022.

Slávnostné vyhlásenie víťazov sa uskutoční 18. októbra v divadle Nová scéna.

Vernisáž výstavy sa uskutočnila 5. októbra. (zdroj: Slovenské centrum dizajnu)

Výstava 33 dní s medved'mi

od 7. októbra v Galérii SPP v Bratislave

Kanadský fotograf slovenského pôvodu **Martin Greguš** je držiteľom ceny Rising Star Portfolio Award zo súťaže Wildlife Photographer of the Year 2021 a jeho fotografie sa objavili v National Geographic, BBC Wildlife Magazine či vo Washington Post.

V Bratislave predstavuje fotografie a filmy, ktoré vznikli počas jeho pobytu v Hudsonovom zálive, kde pozoroval ľadové medvede.

Ľadové medvede na fotografii **Martina** Greguša. (zdroj: Galéria SPP)

Medzinárodný festival horských filmov Poprad

12. – 16. október

Rekordných 1 347 snímok sa prihlásilo do súťaže 30. ročníka festivalu, z ktorých napokon vybrali 51 filmov s horskou tematikou. Sedem z nich je zo Slovenska. Filmy budú rozdelené do 13 súťažných kategórií. Väčšina z nich sa venuje horolezectvu.

Festival sa bude konať v Poprade, ale časť projekcií sa uskutoční aj v Kežmarku a Spišskej Novej Vsi.

Záber z filmu Nie si v tom sama. (zdroj: MFHF Poprad) Výstava Od Nílu k Dunaju. Pamiatky ríše faraónov v Bratislave

od 4. októbra v SNM – Archeologickom múzeu v Bratislave

Originálne predmety zo starovekého Egypta možno vidieť na výstave v Archeologickom múzeu, ktorá je súčasťou rozsiahlejšieho podujatia. Bude trvať celý október a uskutoční sa aj v Prírodovednom múzeu.

V programe podujatia budú prednášky egyptológov, komentované prehliadky a tvorivé dielne.

Z výstavy Od Nílu k Dunaju. (zdroj: Slovenské národné múzeum) Film Čierne na bielom koni

od 13. októbra v kinách

„Ak ide o lásku, trochu to bolieť musí. Najmä ak ide o lásku k peniazom.“ Tak znie slogan nového slovenského filmu Čierne na bielom koni. Romantickej gangsterskej komédie, ktorá sa odohráva v regióne Novohradu a Malohontu. Stojí za ňou scenárista a režisér Rast'o Boroš, ktorý pred šiestimi rokmi nakrútil road movie Stanko.

video [//www.youtube.com/embed/lxwCo-vNb3Q](https://www.youtube.com/embed/lxwCo-vNb3Q)

Autor: Daniel Bernát

SME Kultúra

Štvrtok, 6. október, 2022 | Meniny má Natália

SME.SK 23°C SME MINÚTA DOMOV REGIÓNŮ INDEX SVET ŠPORT KOMENTÁRE KULTÚRA VIDEO AUTO TECH ŽENA ZDRAVIE BLOG MENU Q
 Hudba | TV a Filmy | Literatúra | Vizuálne umenie | Divadlo | **Kultúrne tipy** | Aktuality | Magazín o knihách | Zlatý Fond | Archív | Duna POST.sk

6. okt 2022 o 14:38 | Platený obsah

Kultúrne tipy: Na platniach opäť vychádza muzika Mariána Vargu a na výstavách možno vidieť najlepší slovenský dizajn

Kam za kultúrou od 7. do 13. októbra.

Daniel Bernát
Redaktor

+ ODOBERAŤ AUTORA

Najlepší slovenský komunikačný dizajn predstavuje výstava v Slovenskom centre dizajnu. (Zdroj: Slovenské centrum dizajnu)

Písmo: A⁺ | A⁺

DISKUSIA (0)

Reedície albumov Collegia Musica

V reedícií vychádzajú na platniach legendárne albumy skupiny Collegium Musicum z rokov 1976 a 1981. Už koncom augusta vyšiel koncertný album Marián Varga & Collegium Musicum, na ktorom sa prelína art rock s vážnou hudbou. A aktuálne vychádza dvojalbum Divergencie, ktorý nadväzuje na skvelé Konvergencie z roku 1971.

NAJČÍTANEJŠIE NA SME KULTÚRA

4 hodiny **24 hodín** 3 dni 7 dní

1. Štyri mesiace nejedla, a predsa žila. Pôst malej Anny je strhujúci prípad fanatizmu 14 473
2. Ocenili ju za odvahu a klinicky presné slová, Nobelovu cenu za literatúru získala Annie Ernaux 902
3. Stávkové kancelárie majú dvoch favoritov. Vyhlásia Nobelovu cenu za literatúru 850
4. Nebojujete, takto zomriete, vraveli mu v nemocnici. Jeff Bridges to už takmer vzdal 813
5. Chce, aby videli, že za niečo stojí. Najznámejší je však ako drogový diler 722
6. Znášilnená, ponížená, chorá. Vo filme o Marylin je všetko, nielen orálny a análny sex 611
7. Pred 100 rokmi bol Dracula na Orave: Jeho kočíšom bol Slovák foto 407
8. Piesne Deža Ursinyho boli aj protestsongmi proti socializmu 252

INZERCIA - TLAČOVÉ SPRÁVY

Vybrané Najnovšie Najčítanejšie

1. Slováci a peniaze: Na čo sporíme a koľko investujeme?
2. 8 najčastejších problémov ústnej dutiny a zubov
3. Nakúpte pre seba aj pre ľudí, ktorí potrebujú pomoc
4. Digitálne predplatné SME.sk so zľavou až -52%
5. Certifikované vzdelávanie pomáha firmám v rozvoji zamestnancov
6. Putinovi hackeri, biznis s krytmi a špekulácie s energiami
7. Hasič vyrába knedle. Denne ich uvarí tisíc a má vypredané
8. V Žiline projektujú železnice pre Londýn, Austráliu i Čínu

PR články vašej firmy na tomto mieste >

Album Divergencie opäť prichádza k poslucháčom.

Výstava Národná cena za dizajn 2022

od 6. októbra v Galérii dizajnu Satelit v Bratislave

To najlepšie zo slovenského komunikačného dizajnu, čo v predchádzajúcich dvoch rokoch vytvorili profesionálni dizajnéri aj študenti. Výstava prezentuje 146 projektov, ktoré vybrala medzinárodná porota z 380 prihlásených diel v 11 kategóriách Národnej ceny za dizajn 2022. Slávnostné vyhlásenie víťazov sa uskutoční 18. októbra v divadle Nová scéna.

Vernisáž výstavy sa uskutočnila 5. októbra, (zdroj: Slovenské centrum dizajnu)

Výstava 33 dní s medvedmi

od 7. októbra v Galérii SPP v Bratislave

Kanadský fotograf slovenského pôvodu Martin Greguš je držiteľom ceny Rising Star Portfolio Award zo súťaže Wildlife Photographer of the Year 2021 a jeho fotografie sa objavili v National Geographic, BBC Wildlife Magazine či vo Washington Post. V Bratislave predstavuje fotografie a filmy, ktoré vznikli počas jeho pobytu v Hudsonovom zálive, kde pozoroval ľadové medvede.

Ladové medvede na fotografii Martina Greguša. (zdroj: Galéria SPP)

Medzinárodný festival horských filmov Poprad

12. - 16. október

Rekordných 1 347 snímok sa prihlásilo do súťaže 30. ročníka festivalu, z ktorých napokon vybrali 51 filmov s horskou tematikou. Sedem z nich je zo Slovenska. Filmy budú rozdelené do 13 súťažných kategórií. Väčšina z nich sa venuje horolezectvu. Festival sa bude konať v Poprade, ale časť projekcií sa uskutoční aj v Kežmarku a Spišskej Novej Vsi.

Záber z filmu Nie si v tom sama. (zdroj: MFHF Poprad)

Výstava Od Nílu k Dunaju. Pamiatky ríše faraónov v Bratislave

od 4. októbra v SNM - Archeologickom múzeu v Bratislave

Originálne predmety zo starovekého [Egypta](#) možno vidieť na výstave v Archeologickom múzeu, ktorá je súčasťou rozsiahlejšieho podujatia. Bude trvať celý október a uskutoční sa aj v Prírodovednom múzeu. V programe podujatia budú prednášky egyptológov, komentované prehliadky a [tvorivé dielne](#).

Z výstavy Od Nilu k Dunaju. (zdroj: Slovenské národné múzeum)

Film Čierne na bielom koni

od 13. októbra v kinách

„Ak ide o lásku, trochu to bolieť musí. Najmä ak ide o lásku k peniazom.“ Tak znie slogan nového slovenského filmu Čierne na bielom koni. Romantickkej gangsterskej komédie, ktorá sa odohráva v regióne Novohradu a Malohontu. Stojí za ňou scenárista a režisér Rastó Boroš, ktorý pred šiestimi rokmi nakrútil road movie Stanko.

Tento text ste mohli čítať vďaka tomu, že platíte za obsah. Vážime si to.

Daniel Bernát
Redaktor

+ ODOBERAŤ AUTORA

Narodil sa v Trenčíne a vyštudoval filmovú vedu na Vysokej škole múzických umení v Bratislave. Začínal ako kultúrny redaktor v denníku Národná obroda, odkiaľ prešiel do kultúrnej rubriky denníka Pravda, kde strávil osem rokov. Neskôr bol šéfredaktorom mesačníka Film.sk v Slovenskom filmovom ústave a viedol aj samosprávne noviny Naša Petržalka.

Poslať článok na email | Nahlásiť chybu

DISKUSIA (0)

Fotograf Martin Greguš strávil mesiac v letnej Arktíde pozorovaním a...

Online • dennikn.sk (Správy / Politika) • 16. 10. 2022, 10:50 • Neutrálny

Vydavateľ: N Press, s.r.o. (sk-46887491) • Autor: Jana Čevelová • Rubrika: Hlavná

Dosah: 284 853 • GRP: 6.33 • OTS: 0.06 • AVE: 733.77 Eur

Odkaz: <https://dennikn.sk/minuta/3058191/>

Fotograf **Martin Greguš** strávil mesiac v letnej Arktíde pozorovaním a...

Fotograf **Martin Greguš** strávil mesiac v letnej Arktíde pozorovaním a fotografovaním medved'ov bielych . Pri niektorých fotografiách bol len niekoľko metrov od medved'ov, puška na odstrašenie podľa neho nefunguje.

Wildlife Photographer of the Year 2021. Foto – **Martin Greguš**

Autor: Jana Čevelová

Mnt.sk > Svet > Životné prostredie

16. októbra 2022 10:50

Fotograf Martin Greguš strávil mesiac v letnej Arktíde pozorovaním a fotografovaním medvedov bielych. Pri niektorých fotografiách bol len niekoľko metrov od medvedov, puška na odstrašenie podľa neho nefunguje.

Wildlife Photographer of the Year 2021. Foto – Martin Greguš

Kamarát šeliem: Slovensko-kanadský fotograf Martin Greguš žil medzi ľadovými medved'mi

Online • plus7dni.pluska.sk (Spoločenské) • 16. 10. 2022, 3:00 • Pozitívny

Vydavateľ: News and Media Holding a.s. (sk-47256281) • Rubrika: Video

Dosah: 43 333 • GRP: 0.96 • OTS: 0.01 • AVE: 337.63 Eur

Odkaz: <https://plus7dni.pluska.sk/video/kamarat-seliem-slovensko-kanadsky-fotograf-martin-gregus-zil-medzi-ladovymi-medvedmi>

Kamarát šeliem: Slovensko-kanadský fotograf **Martin Greguš** žil medzi ľadovými medved'mi

14. 10. 15:14 Jeho unikátna kolekcia šiestich fotografií „33 dní medzi medved'mi“ zvíťazila v súťaži Wildlife Photographer of the Year 2021 v Londýne. Objavil sa v mnohých prestížnych časopisoch aj v americkom vydaní časopisu National Geographic.

PLUS 7 DNÍ

Menu

Domov

Zahraničie

Kauzy

Ludia

Rozhovory

Veda a zdravie

Video

Nekonečný kolotoč
výberov zadarmo

Vyberajte z bankomatov vždy
bez poplatkov a bez podmienok

Kamarát šeliem: Slovensko-kanadský fotograf Martin Greguš žil medzi ľadovými medveďmi

14.10. 15:14 | Jeho unikátna kolekcia šiestich fotografií „33 dní medzi medveďmi“ zvíťazila v súťaži Wildlife Photographer of the Year 2021 v Londýne. Objavil sa v mnohých prestížnych časopisoch aj v americkom vydaní časopisu National Geographic.

Slovenský fotograf žil medzi ľadovými medvedmi: Radšej by sa nechal zožrat', než do nich strelit'

Online • plus7dni.pluska.sk (Spoločenské) • 16. 10. 2022, 3:00 •

Vydavateľ: News and Media Holding a.s. (sk-47256281) • Autor: Monika Mikulcová • Rubrika: Domov

Dosah: 43 333 • GRP: 0.96 • OTS: 0.01 • AVE: 1089.12 Eur

Odkaz: <https://plus7dni.pluska.sk/domov/slovensky-fotograf-zil-medzi-ladovymi-medvedmi-radsej-nechal-zozrat-nez-nich-strelit>

dnes 15:00 Jeho kolekcia fotografií zvíťazila v súťaži Wildlife Photographer of the Year 2021 v Londýne a teraz pracuje pre Netflix a Disney.

Vedia, že ste tam, pár dní skúmajú vaše pachy aj spôsoby. Keď zistia, že nie ste pre ne nebezpeční, upokoja sa a nechajú vás pozorovať svoj život zblízka. Žiada si to však čas, trpezlivosť a lásku. „Každé ráno som medveďa pozdravil a venoval mu pár slov. Teraz to pôsobí divne, ale tam to bolo úplne prirodzené,“ spomína na svoj pobyt medzi bielymi chlpáčmi v kanadskej Arktíde fotograf **Martin Greguš**. V letných mesiacoch v rokoch 2020 a 2021 na odľahlom mieste v Hudsonovom zálive zblízka pozoroval a dokumentoval správanie vyše päťdesiat rôznych rodín a jednotlivcov. Urobil dvestotisíc záberov a osemdesiat hodín videozáznamov. Jeho unikátna kolekcia šiestich fotografií 33 dní medzi medvedmi zvíťazila v súťaži Wildlife Photographer of the Year 2021 v Londýne. Objavil sa v mnohých prestížnych časopisoch aj v americkom vydaní časopisu National Geographic.

Diet'a s veľkou kamerou

Výstrel z pušky ich nevydesí, sú zvyknutí na hlasné praskanie ľadových krých. Oveľa viac sa boja zvuku kameňa. „Nikdy by som ľadového medveďa nezastrelil, radšej by som sa nechal zožrat,“ hovorí **Martin Greguš**. „Ak by som sa dostal do situácie, že by som mal použiť zbraň, znamená to, že som niečo urobil zle. On je tam doma, ja len na návšteve.“

Ako sa mladý Slovák dostal na odľahlé miesto v ďalekej Arktíde? Narodil sa síce v Bratislave, ale keď mal osem rokov, zbalili rodičia kufre aj dve deti a odst'ahovali sa do svojej vysnívanej krajiny - Kanady. Rodina rada objavovala prírodu v okolí Vancouveru, kde našli nový domov. **Martin Greguš** starší sa dlhé roky venoval módnej fotografii, jeho žena je zase módna návrhárka. Umenie a tvorivosť majú teda v rodine.

Na prechádzky vyrážali s kamerou a snímali lietadlá, mestá aj ľudí. **Martin** už ako dvanásťročný získal prvú cenu - za fotografiu letiacej čajky White on Blue. „Chodil som okolo Vancouveru s nástrojom, ktorý mal pomaly väčší objektív, než som bol ja. Ľudí diet'a s veľkou kamerou často upútalo,“ zaspomína.

Otec a syn začali pracovať na rôznych príbehoch zvierat - napríklad sovy či orla. „O šiestej hodine ráno som šiel fotiť, potom bežal na vlak, aby som bol včas v škole. Veľakrát som prišiel ešte v maskáčoch, s fotoaparátom a páchol som ako zvieratá. Po vyučovaní som zase zamieril do prírody,“ opisuje väšeň, ktorá sa u neho rodila od ôsmich rokov.

Láska na prvý pohľad

Prvý raz **Martinovi** a jeho otcovi napadlo fotografovať medvede v súvislosti s oslavami 150. výročia vzniku Kanady. Plánovali multimediálny projekt so zábermi nielen zvierat, ale aj ľudí, miest, priemyslu, teda všetkého, čo krajinu javorového listu charakterizuje. Ten sa zrealizovať nepodarilo, ale v rámci jeho príprav išli v roku 2015 na Arktídu, kde mladík prvý raz videl polárneho medveďa. „Filmoval som dronom, ako sa vznáša na vode. Bieluhyorské ho podplávali a strašili bublinkami. Bol to veľmi silný moment vidieť tieto zvieratá, ako plávajú v mori bez ľadu. Vtedy nám napadlo, že urobíme o nich projekt, aký ešte skoro nikto v živote nevidel.“ Potom síce **Martin** absolvoval iné cesty, aj okolo sveta, ale v roku 2020 sa po vypuknutí pandémie koronavírusu k medveďom vrátil.

Z Vancouveru letel tri hodiny do Winnipegu, hlavného a najväčšieho mesta kanadskej provincie Manitoba. Tam so spoločníkom opäť nasadli na lietadlo a o tri a pol hodiny vystúpili v meste Churchill, preslávenom práve ľadovými medvedmi. Nasledovala ešte dvojhodinová plavba, kým sa ocitli na utajenom mieste, kde sa začalo ich dobrodružstvo. „Chceli sme nasnímať medvede vo fialových kvetinách, ale, bohužiaľ, vtedy nerozkvitli. Zostali sme teda len trinásť dní. Opäť sme tam prišli v roku 2021, oveľa lepšie pripravení a dvadsať dní fotografovali a filmovali,“ upresní.

Ohrození Arktídou, nie medvedmi

Najprestížnejšiu súťaž fotografií divožijúcich zvierat na svete, ktorú organizuje Prírodovedné múzeum v Londýne, vyhral so sériou, ktorá vznikla ešte počas prvého pobytu na opustenom ostrove v Arktíde. „Márne to teda určite nebolo,“ dodá.

Začiatky boli ťažké. Mimo civilizácie si z lode urobili dočasný prístrešok s kuchyňou a so spálňou. Nebola tam sprcha a ani s jedlom to nemali jednoduché. Nejaké zásoby si so sebou **Martin** a jeho spoločník priniesli, niečo im občas priviezla organizácia, ktorá im poskytla aj strážcu s puškou.

„Raz som sa v noci zobudil na šramot v kuchyni. Vedel som, že ostatní určite nevstali skôr ako ja. V kuchyni som uvidel medveďa, ktorý mal cez okno strčenú hlavu. Zaklopal som, aby som ho odplašil,“ opisuje. „Päť dní sme prežili v šialených búrkach, v strese. Keď sa ma niekto potom spýtal, či som bol ohrozený medvedmi, odpovedal som, že som bol ohrozený Arktídou. Lod' sa nám rozbíjala na kameňoch, ale vedel

som, že keď to prežijeme, budeme v tom najlepšom čase na najlepšom mieste. Presne to sa stalo. Po piatich dňoch vyšlo slnko a všetko sa upokojilo. Medvede nás už poznali, zvykli si na nás a mohli sme ísť bližšie k nim. Samica pred nami vyše hodiny pokojne dojčila.“

Svoj denný režim prispôsobili domácim tvorom - vstávali a usínali vtedy, keď aj štvornohí obyvatelia ostrova. „O štvrtej hodine ráno sme už fotili. Večer sme sa stiahli na loď okolo desiatej hodiny, keď zapadalo slnko a od mora prichádzali nové medvede, ktoré nás nepoznali. Tie boli pre nás nebezpečnejšie. Občas zašli k nášmu kempu, lebo nevedeli, čo je to za cudzí smrad. Takže keď sa niektorý z nich objavil, vedeli sme, že sa nevyspíme.“ Jeden samček, ktorý si na votrelcov zvykol, dokonca neraz ležal neďaleko lode. Niečo ako strážny medveď. Podľa toho, či sa v noci hýbal, vedeli, že sa blíži cudzí jedinec.

Svetový úspech

Vlani prišiel za Martinom na ostrov aj jeho otec, ktorý je i kurátorom aktuálnej výstavy fotografií svojho syna v Galérii SPP. Na záberoch pôsobia mohutné zvieratá milo a pokojne. Láskové samice s mláďatami aj statné samce vidíme na uhrančivých záberoch v rôznych situáciách. Akoby ste sa prostredníctvom autorových obrazov na chvíľu preniesli bližšie k severnému pólu a spolu s ním pozorovali starostlivosť, ostražitosť i hravosť chránených bielych tvorov. „Snažil som sa do fotografií preniesť emóciu. Čítim ju stále aj po dlhých mesiacoch,“ zamyslí sa 26-ročný muž, z ktorého napriek svetovým úspechom vyžaruje pokora a láskavosť.

Podeli sa s nami aj o príbeh, ktorý sa viaže k jeho obľúbenej fotografii. „Stále vo mne vyvoláva zimomriavky,“ ukazuje na obrovskú fotografiu, z ktorej odhodlane pozerajú dva páry očí. Na zábere sú však tri medvede. „Tých dvoch mladých, dvojročných tinedžerov sme poznali už dlho. Vedel som, že sú dost' protivní. Párkrát išli za nami a nemali sme istotu, čo urobia. Raz, keď spali, sadol som si za kameň. Lenže zrazu sa k nim z mojej strany blížil samec. Matky s mladými sa vtedy pokúšajú ujsť, ale táto dvojica sa tú svoju vždy snažila brániť. Takže keď sa ten samec blížil, postavili sa pred mamu a presúvali sa smerom ku mne. Spravil som zopár záberov a rýchlo sa pratal preč. Na tej fotografii ešte vidíme, že majú mokré ňufáky od maminho mlieka.“

Krása a jedinečnosť Martinových fotografií zaujala aj svetové médiá ako National Geographic, Canadian Geographic, GEO, BBC Wildlife Magazine, Washington Post alebo HuffPost. Martinov príbeh 33 dní s medvedmi vyšiel tento rok v americkom vydaní časopisu National Geographic aj vo francúzskom vydaní magazínu GÉO. Jeho víťazné snímky vystavovali na Svetovom ekonomickom fóre v Davose.

FOTO V GALÉRII

Stále žije vo Vancouveri a momentálne pracuje ako odborný poradca, výskumník, kameraman a pilot dronu na prírodovedných projektoch pre Netflix a Disney. Príbeh ľadových medvedov ho však bude dlho sprevádzať. „Poznám ich lepšie ako svojich kamarátov. Strávil som s nimi veľa času,“ dodáva na adresu zvierat, ktoré sa výborne adaptovali na život v severnej polárnej oblasti.

Autor: Monika Mikulcová

Domov

Slovenský fotograf žil medzi ľadovými medvedmi: Radšej by sa nechal zožrať, než do nich streliť

Zdroj: NORBERT SKALIČAN

dnes 15:00 | Jeho kolekcia fotografií zvíťazila v súťaži Wildlife Photographer of the Year 2021 v Londýne a teraz pracuje pre Netflix a Disney.

Monika
Mikulcová

Vedia, že ste tam, pár dní skúmajú vaše pachy aj spôsoby. Keď zistia, že nie ste pre ne nebezpeční, upokoja sa a nechajú vás pozorovať svoj život zblízka. Žiada si to však čas, trpezlivosť a lásku. **„Každé ráno som medveďa pozdravil a venoval mu pár slov. Teraz to pôsobí divne, ale tam to bolo úplne prirodzené,**“ spomína na svoj pobyt medzi bielymi chlpáčmi v kanadskej Arktíde fotograf Martin Greguš. V letných mesiacoch v rokoch 2020 a 2021 na odľahlom mieste v Hudsonovom zálive zblízka pozoroval a dokumentoval správanie vyše päťdesiat rôznych rodín a jednotlivcov. Urobil dvestotisíc záberov a osemdesiat hodín videozáznamov. Jeho unikátna kolekcia šiestich fotografií 33 dní medzi medvedmi zvíťazila v súťaži Wildlife Photographer of the Year 2021 v

Londýne. Objavil sa v mnohých prestížnych časopisoch aj v americkom vydaní časopisu National Geographic.

Dieťa s veľkou kamerou

Výstrel z pušky ich nevydesí, sú zvyknuté na hlasné praskanie ľadových krých. Oveľa viac sa boja zvuku kameňa. **„Nikdy by som ľadového medveďa nezastrelil, radšej by som sa nechal zožrať,“** hovorí Martin Greguš. **„Ak by som sa dostal do situácie, že by som mal použiť zbraň, znamená to, že som niečo urobil zle. On je tam doma, ja len na návšteve.“**

Ako sa mladý Slovák dostal na odľahlé miesto v ďalekej Arktíde? Narodil sa síce v Bratislave, ale keď mal osem rokov, zbalili rodičia kufre aj dve deti a odsťahovali sa do svojej vysnívanej krajiny - Kanady. Rodina rada objavovala prírodu v okolí Vancouveru, kde našli nový domov. Martin Greguš starší sa dlhé roky venoval módnjej fotografii, jeho žena je zase módna návrhárka. Umenie a tvorivosť majú teda v rodine.

Na prechádzky vyrážali s kamerou a snímali lietadlá, mestá aj ľudí. Martin už ako dvanásťročný získal prvú cenu - za fotografiu letiacej čajky White on Blue. **„Chodil som okolo Vancouveru s nástrojom, ktorý mal pomaly väčší objektív, než som bol ja. Ľudí dieťa s veľkou kamerou často upútal,“**

zaspomína.

Otec a syn začali pracovať na rôznych príbehoch zvierat - napríklad sovy či orla. **„O šiestej hodine ráno som šiel fotiť, potom bežal na vlak, aby som bol včas v škole. Veľakrát som prišiel ešte v maskáčoch, s fotoaparátom a páchol som ako zvieratá. Po vyučovaní som zase zamieril do prírody,“** opisuje väšeň, ktorá sa u neho rodila od ôsmich rokov.

[Čítajte viac](#)

Kráša a strach na brehoch Daugavy: V Rige, Paríži Pobaltia, počujete veľa ruštiny, ale...

Láska na prvý pohľad

Prvý raz Martinovi a jeho otcovi napadlo fotografovať medvede v súvislosti s oslavami 150. výročia vzniku Kanady. Plánovali multimedialný projekt so zábermi nielen zvierat, ale aj ľudí, miest, priemyslu, teda všetkého, čo krajinu javorového listu charakterizuje. Ten sa zrealizovať nepodarilo, ale v rámci jeho príprav išli v roku 2015 na Arktídu, kde mladík prvý raz videl polárneho medveďa. **„Filmoval som dronom, ako sa vznáša na vode. Bieluhy morské ho podplávali a strašili bublinkami. Bol to veľmi silný moment vidieť tieto zvieratá, ako plávajú v mori bez ľadu. Vtedy nám napadlo, že urobíme o nich projekt, aký ešte skoro nikto v živote nevidel.“** Potom síce Martin absolvoval iné cesty, aj okolo sveta, ale v roku 2020 sa po vypuknutí pandémie koronavírusu k medveďom vrátil.

Z Vancouveru letel tri hodiny do Winnipegu, hlavného a najväčšieho mesta kanadskej provincie Manitoba. Tam so spoločníkom opäť nasadli na lietadlo a o tri a pol hodiny vystúpili v meste Churchill, preslávenom práve ľadovými medveďmi. Nasledovala ešte dvojhodinová plavba, kým sa ocitli na utajenom mieste, kde sa začalo ich dobrodružstvo. **„Chceli sme nasnímať medvede vo fialových kvetinách, ale, bohužiaľ, vtedy nerozkvitli. Zostali sme teda len trinásť dní. Opäť sme tam prišli v roku 2021, oveľa lepšie pripravení a dvadsať dní fotografovali a filmovali,“** upresní.

Ohrození Arktídou, nie medveďmi

Najprestížnejšiu súťaž fotografií divožijúcich zvierat na svete, ktorú organizuje

Prírodovedné múzeum v Londýne, vyhral so sériou, ktorá vznikla ešte počas prvého pobytu na opustenom ostrove v Arktíde. **„Márne to teda určite nebolo,“** dodá.

Začiatky boli ťažké. Mimo civilizácie si z lode urobili dočasný príbytok s kuchyňou a so spálňou. Nebola tam sprcha a ani s jedlom to nemali jednoduché. Nejaké zásoby si so sebou Martin a jeho spoločník priniesli, niečo im občas priviezla organizácia, ktorá im poskytla aj strážcu s puškou.

„Raz som sa v noci zobudil na šramot v kuchyni. Vedel som, že ostatní určite nevstali skôr ako ja. V kuchyni som uvidel medveďa, ktorý mal cez okno strčenú hlavu. Zaklopal som, aby som ho odplašil,“ opisuje. **„Päť dní sme prežili v šíalených búrkach, v strese. Keď sa ma niekto potom spýtal, či som bol ohrozený medveďmi, odpovedal som, že som bol ohrozený Arktídou. Loď sa nám rozbíjala na kameňoch, ale vedel som, že keď to prežijeme, budeme v tom najlepšom čase na najlepšom mieste. Presne to sa stalo. Po piatich dňoch vyšlo slnko a všetko sa upokojilo. Medvede nás už poznali, zvykli si na nás a mohli sme ísť bližšie k nim. Samica pred nami vyše hodiny pokojne dojčila.“**

Svoj denný režim prispôsobili domácim tvorom - vstávali a usínali vtedy, keď aj štvornohí obyvatelia ostrova. **„O štvrtej hodine ráno sme už fotili. Večer sme sa stiahli na loď okolo desiatej hodiny, keď zapadalo slnko a od mora prichádzali nové medvede, ktoré nás nepoznali. Tie boli pre nás nebezpečnejšie. Občas zašli k nášmu kempu, lebo nevedeli, čo je to za cudzí smrad. Takže keď sa niektorý z nich objavil, vedeli sme, že sa nevypíme.“**

Jeden samček, ktorý si na votrelcov zvykol, dokonca neraz ležal neďaleko lode. Niečo ako strážny medveď. Podľa toho, či sa v noci hýbal, vedeli, že sa blíži cudzí jedinec.

[Čítajte viac](#)

Chaos? Konzervatívny minister školstva by sa nemal venovať hlúpostiam a vyvolávať polaritu

Svetový úspech

Vlani prišiel za Martinom na ostrov aj jeho otec, ktorý je i kurátorom aktuálnej výstavy fotografií svojho syna v Galérii SPP. Na záberoch pôsobia mohutné

zvierata milo a pokojne. Laskave samice s mladatami aj statne samce vidime na uhrančivých záberoch v rôznych situáciách. Akoby ste sa prostredníctvom autorových obrazov na chvíľu preniesli bližšie k severnému pólu a spolu s ním pozorovali starostlivosť, ostražitosť i hravosť chránených bielych tvorov. **„Snažil som sa do fotografií preniesť emóciu. Cítim ju stále aj po dlhých mesiacoch,“** zamyslí sa 26-ročný muž, z ktorého napriek svetovým úspechom vyžaruje pokora a láskavosť.

Podelí sa s nami aj o príbeh, ktorý sa viaže k jeho obľúbenej fotografii. **„Stále vo mne vyvoláva zimomriavky,“** ukazuje na obrovskú fotografiu, z ktorej odhodlane pozerajú dva páry očí. Na zábere sú však tri medvede. **„Tých dvoch mladých, dvojročných tínedžerov sme poznali už dlho. Vedel som, že sú dost protivní. Párkrát išli za nami a nemali sme istotu, čo urobia. Raz, keď spali, sadol som si za kameň. Lenže zrazu sa k nim z mojej strany blížil samec. Matky s mladými sa vtedy pokúšajú ujsť, ale táto dvojica sa tú svoju vždy snažila brániť. Takže keď sa ten samec blížil, postavili sa pred mamu a presúvali sa smerom ku mne. Spravil som zopár záberov a rýchlo sa pratal preč. Na tej fotografii ešte vidíme, že majú mokré ňufáky od maminho mlieka.“**

Krása a jedinečnosť Martinových fotografií zaujala aj svetové médiá ako National Geographic, Canadian Geographic, GEO, BBC Wildlife Magazine, Washington Post alebo HuffPost. Martinov príbeh 33 dní s medvedmi vyšiel tento rok v americkom vydaní časopisu National Geographic aj vo francúzskom vydaní magazínu GEO. Jeho víťazné snímky vystavovali na Svetovom ekonomickom fóre v Davose.

FOTO V GALÉRII

Stále žije vo Vancouveri a momentálne pracuje ako odborný poradca, výskumník, kameraman a pilot dronu na prírodovedných projektoch pre Netflix a Disney. Príbeh ľadových medvedov ho však bude dlho sprevádzať. **„Poznám ich lepšie ako svojich kamarátov. Strávil som s nimi veľa času,“** dodáva na adresu zvierat, ktoré sa výborne adaptovali na život v severnej polárnej oblasti.

Čítajte viac

Vojna gangov v Marseille: Zabíja čoraz mladších mužov, cez víkend zomreli ďalší traja

Martin strávil 33 dní s ľadovými medved'mi: Jeho zábery dobyli celý svet, teraz ich uvidíte aj u nás!

Online • dromedar.zoznam.sk (Iné) • 9. 10. 2022, 0:00 • **Pozitívny**

Vydavateľ: Zoznam, s.r.o. (sk-36029076)

Dosah: 14 888 • GRP: 0.33 • OTS: 0.00 • AVE: 714.18 Eur

Odkaz: <https://dromedar.zoznam.sk/cl/11163/2392791/Martin-stravil-33-dni-s-ladovymi-medvedmi--Jeho-zabery-dobyli-cely-svet--teraz-ich-uvидite-aj-u-nas->

Martin strávil 33 dní s ľadovými medved'mi: Jeho zábery dobyli celý svet, teraz ich uvidíte aj u nás!

V roku 2021 získal ocenenie Rising Star Portfolio Award na jednej z najprestížnejších súťaží fotografie divokej prírody Wildlife Photographer of the Year, ktorú už od roku 1965 organizuje Prírodovedné múzeum v Londýne. Spolupracuje s takými značkami ako National Geographic, GEO, či BBC Wildlife Magazine. Mladý slovenský fotograf **Martin Greguš**, žijúci v Kanade konečne prichádza aj do rodnej Bratislavy.

Martinov príbeh „33 dní s medved'mi“ vyšiel tento rok už v americkom vydaní časopisu National Geographic aj vo francúzskom vydaní magazínu GEO a jeho víťazné fotografie boli vystavené tento rok na Svetovom ekonomickom fóre v Davose. Od 7. októbra 2022 až do 6. januára 2023 môžete v celosvetovej premiére vidieť celú sériu jeho snímok i krátkych filmov, ktoré zachytávajú ľadových medved'ov v kanadskej divočine, na výstave „33 dní s medved'mi“ v bratislavskej Galérii SPP.

Zdroj: **Martin Greguš**

„Návštevníci výstavy v Galérii SPP môžu vidieť kolekciu mojich 50 fotiek, ktorú v takejto ucelenej podobe vystavujeme prvýkrát. Ide o dokumentárny projekt, ktorý zachytáva moje spolužitie s ľadovými medved'mi, s ktorými som dokopy strávil 33 dní počas leta roku 2020 a 2021. Súčasťou výstavy je aj dokumentárny film, ktorý divákovi ukáže, ako naše fotografie vznikali, aké boli naše interakcie s týmito polárnymi šelmami v Hudsonovom zálive, jednoducho ako sme prežívali tieto veľmi unikátne chvíle,“ hovorí **Martin**.

Zdroj: **Martin Greguš**

Martinova tvorba zaujala aj svetovo uznávané časopisy a médiá ako National Geographic, Canadian Geographic, GEO, BBC Wildlife Magazine, Washington Post alebo HuffPost. Len 1. októbra 2022 ocenili jeho talent v oblasti fotografie a videa divokej prírody na súťaži Siena Drone Awards v Taliansku.

„Moja výstava je určená pre všetkých, od malých detí až po profesionálnych fotografov. Mojim cieľom je inšpirovať čo najväčšie publikum a rozpovedať nielen náš príbeh, ale aj príbehy týchto krásnych zvierat. Chcem divákovi umožniť, aby mohli ľadové medvede spoznať takpovediac zblízka, ale aj upriamiť pozornosť na potrebu ich ochrany,“ dodáva **Martin Greguš**.

Zdroj: **Martin Greguš**

Martin Greguš sa narodil v roku 1995 v Bratislave. S fotografovaním začal už ako 8-ročný, keď sa s rodičmi a sestrou v roku 2004 presťahovali do Kanady. Od prvej chvíle ho uchvátila nekonečná kanadská príroda, ale aj život okolo nás. Fotoaparát sa stal jeho najbližším priateľom a trvalým spoločníkom. Ocenenie Rising Star Portfolio Award z roku 2021 je už jeho tretím v rámci medzinárodnej súťaží fotografie divokej prírody Wildlife Photographer of the Year.

Zdroj: **Martin Greguš**

Už v roku 2008, ako 12-ročný, získal špeciálnu cenu za fotografiu letiacej čajky „White on Blue“ a so svojou fotografiou žeriava kanadského „Crane Perfection“ sa v roku 2010 stal víťazom kategórie 11–14 ročných fotografov. V súčasnosti žije a pôsobí vo Vancouveri, kde pracuje ako odborný poradca, výskumník, kameraman a pilot dronu na prírodovedných projektoch pre Netflix a Disney. Zároveň naďalej spolupracuje so svojím otcom, rovnako fotografom, **Martinom Gregušom** st., na knižných projektoch dokumentujúcich našu planétu z úplne novej perspektívy.

Zdroj: **Martin Greguš**

Galéria SPP bola založená v roku 2000. Nachádza sa na ulici Mlynské nivy 44/c v Bratislave, len niekoľko minút pešej chôdze od Nivy Tower, či Pradiarne 1900, v bezprostrednej blízkosti BC Apollo II a je ľahko dostupná aj mestskou hromadnou dopravou (zastávka Novohradská alebo zastávka Košická). Galéria SPP je pre verejnosť otvorená v dňoch pondelok až piatok od 10.00 do 18.00 h. Vstup je bezplatný.

Zdieľať článok na Facebooku

[Hlavná stránka](#) > [Naprieč Slovenskom](#)

Martin strávil 33 dní s ľadovými medveďmi: Jeho zábery dobyli celý svet, teraz ich uvidíte aj u nás!

09.10.2022 | |

Zdroj: Martin Greguš

V roku 2021 získal ocenenie Rising Star Portfolio Award na jednej z najprestížnejších súťaží fotografie divokej prírody Wildlife Photographer of the Year, ktorú už od roku 1965 organizuje Prírodovedné múzeum v Londýne. Spolupracuje s takými značkami ako National Geographic, GEO, či BBC Wildlife Magazine. Mladý slovenský fotograf Martin Greguš, žijúci v Kanade konečne prichádza aj do rodnej Bratislavy.

Martinov príbeh „33 dní s medveďmi“ vyšiel tento rok už v americkom vydaní časopisu National Geographic aj vo francúzskom vydaní magazínu GEO a jeho víťazné fotografie boli vystavené tento rok na Svetovom ekonomickom fóre v Davose. **Od 7. októbra 2022 až do 6. januára 2023** môžete v celosvetovej premiére vidieť celú sériu jeho snímok i krátkych filmov, ktoré zachytávajú ľadových medveďov v kanadskej divočine, na výstave „**33 dní s medveďmi**“ v bratislavskej Galérii SPP.

Zdroj: Martin Greguš

„Návštevníci výstavy v Galérii SPP môžu vidieť kolekciu mojich 50 fotiek, ktorú v takejto ucelenej podobe vystavujeme prvýkrát. Ide o dokumentárny projekt, ktorý zachytáva moje spolužitie s ľadovými medvedmi, s ktorými som dokopy strávil 33 dní počas leta roku 2020 a 2021. Súčasťou výstavy je aj dokumentárny film, ktorý divákovi ukáže, ako naše fotografie vznikali, aké boli naše interakcie s týmito polárnymi šelmami v Hudsonovom zálive, jednoducho ako sme prežívali tieto veľmi unikátne chvíle,“ hovorí Martin.

Zdroj: Martin Greguš

Martinova tvorba zaujala aj svetovo uznávané časopisy a médiá ako National Geographic, Canadian Geographic, GEO, BBC Wildlife Magazine, Washington Post alebo HuffPost. Len 1. októbra 2022 ocenili jeho talent v oblasti fotografie a videa divokej prírody na súťaži Siena Drone Awards v Taliansku.

„Moja výstava je určená pre všetkých, od malých detí až po profesionálnych fotografov. Mojim cieľom je inšpirovať čo najväčšie publikum a rozpovedať nielen náš príbeh, ale aj príbehy týchto krásnych zvierat. Chcem divákovi umožniť, aby mohli ľadové medvede spoznať takpovediac zblízka, ale aj upriamiť pozornosť na potrebu ich ochrany,“ dodáva Martin Greguš.

Zdroj: Martin Greguš

Martin Greguš sa narodil v roku 1995 v Bratislave. S fotografovaním začal už ako 8-ročný, keď sa s rodičmi a sestrou v roku 2004 presťahovali do Kanady. Od prvej chvíle ho uchvátila nekonečná kanadská príroda, ale aj život okolo nás. Fotoaparát sa stal jeho najbližším priateľom a trvalým spoločníkom. Ocenenie Rising Star Portfolio Award z roku 2021 je už jeho tretím v rámci medzinárodnej súťaže fotografie divokej prírody Wildlife Photographer of the Year.

Zdroj: Martin Greguš

Už v roku 2008, ako 12-ročný, získal špeciálnu cenu za fotografiu letiacej čajky „White on Blue“ a so svojou fotografiou žeriava kanadského „Crane Perfection“ sa v roku 2010 stal víťazom kategórie 11–14 ročných fotografů. V súčasnosti žije a pôsobí vo Vancouveri, kde pracuje ako odborný poradca, výskumník, kameraman a pilot dronu na prírodovedných projektoch pre Netflix a Disney. Zároveň naďalej spolupracuje so svojim otcom, rovnako fotografom, Martinom Gregušom st., na knižných projektoch dokumentujúcich našu planétu z úplne novej perspektívy.

Zdroj: Martin Greguš

Galéria SPP bola založená v roku 2000. Nachádza sa na ulici Mlynské nivy 44/c v Bratislave, len niekoľko minút pešej chôdze od Nivy Tower, či Pradiarne 1900, v bezprostrednej blízkosti BC Apollo II a je ľahko dostupná aj mestskou hromadnou dopravou (zastávka Novohradská alebo zastávka Košická). Galéria SPP je pre verejnosť otvorená v dňoch pondelok až piatok od 10.00 do 18.00 h. Vstup je bezplatný.

Zdieľať článok na Facebooku

Hrajúce sa ľadové medvede. Pozrite si video fotografa Martina Greguša

Online • tv.pravda.sk (Správy / Politika) • 12. 10. 2022, 7:40 • Neutrálny

Vydavateľ: OUR MEDIA SR a. s. (sk-51267055)

Dosah: 18 096 • GRP: 0.40 • OTS: 0.00 • AVE: 216.98 Eur

Odkaz: <https://tv.pravda.sk/relacie/kultura/epizoda/10389-hrajuce-sa-ladove-medvede-pozrite-si-video-fotografa-martina-gregusa>

Hrajúce sa ľadové medvede. Pozrite si video fotografa **Martina** Greguša

12.10.2022

Mladý slovenský fotograf **Martin Greguš**, žijúci v Kanade, prichádza do rodnej Bratislavy s celosvetovou premiérou svojich nádherných fotografií i krátkych filmov, ktoré zachytávajú ľadových medved'ov v kanadskej divočine.

Pravda Správy Záhrada Šport Auto Koktail Zdravie Žena Varecha Užitočná TV Pravda Blog **VŠETKY SEKcie** 🔍

Pravda tv Počasie IDE O PRAVDU ide o zdravie IDE O PENIAŽE IDE O PRÁVO IDE NÁS FAIR PLAY Naši a svet@ví

TV Pravda.sk / Kultúra / Hrajúce sa ľadové medvede. Pozrite si video fotografa Martina Greguša

Hrajúce sa ľadové medvede. Pozrite si video fotografa Martina Greguša

12.10.2022

Mladý slovenský fotograf Martin Greguš, žijúci v Kanade, prichádza do rodnej Bratislavy s celosvetovou premiérou svojich nádherných fotografií i krátkych filmov, ktoré zachytávajú ľadových medved'ov v kanadskej divočine.

masaker-v-bratislave-dolu-ide-najvyssia-budova-aku-kedy-v-meste-burali

Krymský most horí, cesta sa prepadla

Spravodajstvo - 8.10.2022

Búrací masaker v Bratislave. Dolu ide najvyššia budova, akú kedy v meste burali

Ďalšia hrôza od opitého vodiča. Takto zrazil chodkyňu

Ukrajinka z Kyjeva: Čo odkazuje proruským Slovákom a Putinovi na narodeniny

Po streľbe v Bratislave zomreli dvaja mŕtvi

Ľadové medvede celkom zblízka. Pozrite si jedinečné fotografie z výstavy Martina Greguša

Online • kultura.pravda.sk (Kultúra / Umenie) • 12. 10. 2022, 7:00 • **Pozitívny**

Vydavateľ: OUR MEDIA SR a. s. (sk-51267055) • Autor: kul • Rubrika: Galéria

Dosah: 5 183 • GRP: 0.12 • OTS: 0.00 • AVE: 456.06 Eur

Odkaz: <https://kultura.pravda.sk/galeria/clanok/643300-ladove-medvede-celkom-zblizka-pozrite-si-jedinecne-fotografie-z-vystavy-martina-gregusa/>

Ľadové medvede celkom zblízka. Pozrite si jedinečné fotografie z výstavy **Martina** Greguša

V bratislavskej Galérii SPP pred pár dňami otvorili výstavu s názvom 33 dní s medved'mi. Autorom unikátnych snímok je 26-ročný slovensko-kanadský fotograf **Martin Greguš**, ktorý už získal i prestížnu medzinárodnú cenu.

Foto: **Martin Greguš**

Ľadový medveď, výstava Milujúca medvedia matka s mláďat'om si ustlala na fialových kvetoch kypriny úzkolistej.

Bolo to ocenenie Rising Star Portfolio Award na jednej z najprestížnejších súťaží fotografie divokej prírody Wildlife Photographer of the Year (2021), ktorú už od roku 1965 organizuje Prírodovedné múzeum v Londýne.

Martin Greguš spolupracuje s takými médiami ako National Geographic, GEO, či BBC Wildlife Magazine. Mladý slovenský fotograf, žijúci v Kanade, prišiel teraz do rodnej Bratislavy s celosvetovou premiérou svojich nádherných fotografií i krátkych filmov, ktoré zachytávajú ľadových medved'ov v kanadskej divočine. Jeho výstava 33 dní s medved'mi v Galérii SPP potrvá až do 6. januára 2023.

Martinov príbeh 33 dní s medved'mi vyšiel tento rok už v americkom vydaní časopisu National Geographic aj vo francúzskom vydaní magazínu GEO a jeho víťazné fotografie tohto roku vystavili tiež na Svetovom ekonomickom fóre v Davose.

Výstava 33 dní s medved'mi

V bratislavskej Galérii SPP otvorili výstavu unikátnych fotografií **Martina** Greguša, ktorý strávil 33 dní medzi ľadovými medved'mi.

Fotogaléria 28 fotiek

+25

„Návštevníci výstavy v Galérii SPP môžu vidieť kolekciu mojich 50 fotiek, ktorú v takejto ucelenej podobe vystavujeme prvýkrát. Ide o dokumentárny projekt, ktorý zachytáva moje spolužitie s ľadovými medved'mi, s ktorými som dokopy strávil 33 dní počas leta roku 2020 a 2021. Súčasťou výstavy je aj dokumentárny film, ktorý divákovi ukáže, ako naše fotografie vznikali, aké boli naše interakcie s týmito polárnymi šelmami v Hudsonovom zálive, jednoducho ako sme prežívali tieto veľmi unikátne chvíle,“ prezradil **Greguš**.

Martinova tvorba zaujala aj svetovo uznávané časopisy a médiá ako National Geographic, Canadian Geographic, GEO, BBC Wildlife Magazine, Washington Post alebo HuffPost. Len 1. októbra 2022 ocenili jeho talent v oblasti fotografie a videa divokej prírody na súťaži Siena Drone Awards v Taliansku.

„Moja výstava je určená pre všetkých, od malých detí až po profesionálnych fotografov. Mojm cieľom je inšpirovať čo najväčšie publikum a rozpovedať nielen náš príbeh, ale aj príbehy týchto krásnych zvierat. Chcem divákovi umožniť, aby mohli ľadové medvede spoznať takpovediac zblízka, ale aj upriamiť pozornosť na potrebu ich ochrany,“ vysvetlil mladý umelec.

Ľadový medveď, výstava

Martin Greguš

IMG 6977-upravene

V boji s dotieravým hmyzom.

V zátiší s kvetinami.

Zháňanie potravy je pre ľadové medvede čoraz náročnejšie.

Dúha nad medveďom.

Pri fotení medved'ov využíval aj dron.

Martin Greguš a jeho tím.

Medvedia rodinka

Ľadové medvede zvedavo nazerali aj do vnútra lode.

Medvede si na ľudí zvykli a naučili sa ich tolerovať vo svojej blízkosti.

Martin Greguš dával medveďom aj mená. Týchto pomenoval Lucy, Maverick a Cassiopeia.

Milujúca medvedia matka s mláďat'om si ustlala na fialových kvetoch kypriny úzkolistej.

Výstava 33 dní s medved'mi predstavuje fotografie [Martina](#) Greguša.

Ľadový medveď, ktorý sa dokonale prispôbil prostrediu - naučil sa chytat' vtáky.

[Martin Greguš](#) pri fotení v drsnej severskej prírode.

Tím sa na miesto dopravil na malej lodi, ktorá mu poslúžila aj ako útočisko a prístrešie.

[Martin Greguš](#) sa na miesto dopravil na malej lodi, ktorá mu poslúžila aj ako útočisko a prístrešie.

Záber z vernisáže.

Fotograf [Martin Greguš](#) na vernisáži svojej výstavy.

Záber z vernisáže výstavy.

Autor: kul

Pravda > Kultúra > Galéria > Ľadové medvede celkom zblízka. Pozrite si jedinečné fotografie z ...

Ľadové medvede celkom zblízka. Pozrite si jedinečné fotografie z výstavy Martina Greguša

V bratislavskej Galérii SPP pred pár dňami otvorili výstavu s názvom 33 dní s medvedmi. Autorom unikátnych snímok je 26-ročný slovensko-kanadský fotograf Martin Greguš, ktorý už získal i prestížnu medzinárodnú cenu.

Pravda, kul • 12.10.2022 07:00

Milujúca medvedia matka s mláďaťom si ustlala na fialových kvetoch kypriny úzkolistej.

Bolo to ocenenie Rising Star Portfolio Award na jednej z najprestížnejších súťaží fotografie divokej prírody Wildlife Photographer of the Year (2021), ktorú už od roku 1965 organizuje Prírodovedné múzeum v Londýne.

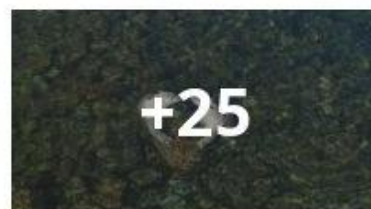
Martin Gregus spolupracuje s takými mediami ako National Geographic, GEO, či BBC Wildlife Magazine. Mladý slovenský fotograf, žijúci v Kanade, prišiel teraz do rodnej Bratislavy s celosvetovou premiérou svojich nádherných fotografií i krátkych filmov, ktoré zachytávajú ľadových medveďov v kanadskej divočine. Jeho výstava 33 dní s medveďmi v Galérii SPP potrvá až do 6. januára 2023.

Martinov príbeh 33 dní s medveďmi vyšiel tento rok už v americkom vydaní časopisu National Geographic aj vo francúzskom vydaní magazínu GEO a jeho víťazné fotografie tohto roku vystavili tiež na Svetovom ekonomickom fóre v Davose.

Výstava 33 dní s medveďmi

V bratislavskej Galérii SPP otvorili výstavu unikátnych fotografií Martina Greguša, ktorý strávil 33 dní medzi ľadovými medveďmi.

FOTOGALÉRIA

„Návštevníci výstavy v Galérii SPP môžu vidieť kolekciu mojich 50 fotiek, ktorú v takejto ucelenej podobe vystavujeme prvýkrát. Ide o dokumentárny projekt, ktorý zachytáva moje spolužitie s ľadovými medveďmi, s ktorými som dokopy strávil 33 dní počas leta roku 2020 a 2021. Súčasťou výstavy je aj dokumentárny film, ktorý divákovi ukáže, ako naše fotografie vznikali, aké boli naše interakcie s týmito polárnymi šelmami v Hudsonovom zálive, jednoducho ako sme prežívali tieto veľmi unikátne chvíle,“ prezradil Greguš.

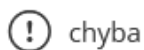
Martinova tvorba zaujala aj svetovo uznávané časopisy a médiá ako National Geographic, Canadian Geographic, GEO, BBC Wildlife Magazine, Washington Post alebo HuffPost. Len 1. októbra 2022 ocenili jeho talent v oblasti fotografie a videa divokej prírody na súťaži Siena Drone Awards

Post alebo HunPost. Len 1. októbra 2022 ocenili jeho talent v oblasti fotografie a videa divokej prírody na súťaži Siena Drone Awards v Taliansku.

„Moja výstava je určená pre všetkých, od malých detí až po profesionálnych fotografov. Mojim cieľom je inšpirovať čo najväčšie publikum a rozpovedať nielen náš príbeh, ale aj príbehy týchto krásnych zvierat. Chcem divákovi umožniť, aby mohli ľadové medvede spoznať takpovediac zblízka, ale aj upriamiť pozornosť na potrebu ich ochrany,“ vysvetlil mladý umelec.

© Autorské práva vyhradené

Viac na túto tému: [#fotografie](#) [#príroda](#) [#výstava](#) [#fotograf](#) [#ľadový medveď](#)

[#výstava fotografií](#) [#Martin Greguš](#)

SÚVISIACE ČLÁNKY

Martin žil 33 dní s ľadovými medved'mi, výsledok je ohromujúci! Jednej veci sa bál viac než samotných šeliem

Online • cas.sk (Správy / Politika) • 12. 10. 2022, 7:45 • Pozitívny

Ydavateľ: FPD Media, a.s. (sk-47237601)

Dosah: 547 487 • GRP: 12.17 • OTS: 0.12 • AVE: 2528.85 Eur

Odkaz: <https://www.cas.sk/clanok/2725063/martin-zil-33-dni-s-ladovymi-medvedmi-vysledok-je-ohromujuci-jednej-veci-sa-bal-viac-nez-samotnych-seliem/2/>

Martin žil 33 dní s ľadovými medved'mi, výsledok je ohromujúci! Jednej veci sa bál viac než samotných šeliem

Fotiť polárne medvede v kvetinách bol vždy Martinov veľký sen.

Svojimi fotkami prerazil aj v zahraničí! Rodený Bratislavčan **Martin Greguš** (26) strávil 33 dní s polárnymi medved'mi.

Vďaka tomu vznikli unikátne fotky, ktoré tieto majestátne zvieratá zachytávajú vo veľmi netradičných pózach. Hoci má väčšina ľudí polárne medvede spojené najmä so studeným počasím, **Martin** ich fotil na rozkvitnutých lúčkach! Ako sám hovorí, v mnohých prípadoch k nim bol naozaj veľmi blízko, nikdy sa však nebál natoľko, aby sa svojej myšlienky vzdal.

Fotogaléria

Séria Martinových fotografií zvíťazila v súťaži Wildlife Photographer of the Year 2021 a 1. októbra 2022 ocenili jeho talent v oblasti fotografie a videa divokej prírody na súťaži Siena Drone Awards v Taliansku. Ich krása zaujala aj svetovo uznávané časopisy a médiá, ako sú National Geographic, Canadian Geographic, GEO, BBC Wildlife Magazine, Washington Post alebo HuffPost.

Lásku k fotografovaniu zdedil po svojom otcovi, s ktorým sa vyst'ahoval v roku 2004 do Kanady. Tu v Hudsonovom zálive sa aj prvýkrát stretli s polárnym medved'om. „Bolo to v lete, polárny medved' plával v mori. Bolo to úžasné. Keď prišla covidová pandémia, rozhodol som sa ísť do dobrovoľnej karantény s medved'mi,“ vraví **Martin**, ktorý tam v roku 2020 strávil 14 dní. Boli tam traja, bez akéhokoľvek kontaktu s civilizáciou. Jeho snom bolo odfotiť polárneho medveďa v kvetinách. „Prišiel som však príliš skoro, keď kvety ešte nerástli. Preto som sa tam vrátil aj v roku 2021 na ďalších 19 dní,“ vysvetľuje **Martin**.

Dal im mená

Práve počas jeho druhej návštevy Hudsonovho zálivu vznikli najkrajšie zábery. „Mnohí sa ma pýtajú, či sú fotografie nejako upravené, že predsa nemôžu mať také farby. Samozrejme, že všetko je bez akýchkoľvek úprav. Veľa fotiek sme fotili z dronu, častokrát sme sa však museli dostať k medved'om veľmi blízko,“ vraví **Martin**, ktorý je nadšený, že vďaka uverejneniu snímok v zahraničných médiách mohli jeho polárne medvede vidieť po celom svete.

„Mojím cieľom je inšpirovať čo najväčšie publikum a rozpovedať nielen náš príbeh, ale aj príbehy týchto krásnych zvierat. Chcem divákovi umožniť, aby mohli ľadové medvede spoznať takpovediac zblízka, ale aj upriamiť pozornosť na potrebu ich ochrany. Všetkým medved'om, ktoré som fotil, som dal aj mená,“ dodáva **Martin Greguš**.

Pišťoľ nepoužili

Napriek nebezpečnej blízkosti sa **Martin** nikdy necítil medved'mi priamo ohrozený. „Viac som sa bál nepredvídateľnej arktickej prírody. Tá je omnoho nebezpečnejšia ako samotné medvede. Mali sme síce aj pišťoľ, ale nikdy sme ju nepoužili. Na odplašenie stačili kamene. Tie ich tak vystrašia, že ujdú. Stalo sa nám však aj to, že sme chceli kameňom medveďa odstrániť a on, naopak, prišiel k nám. Veľa ráz utekali priamo k nám, no nebál som sa,“ hovorí **Martin**. Svoj úžasný zážitok je odhodlaný čoskoro si zopakovať. „Ďalšiu expedíciu plánujem v júli a v auguste budúceho roku. Veľmi radi by sme z našich fotiek urobili svetovú výstavu,“ prezradil mladý fotograf.

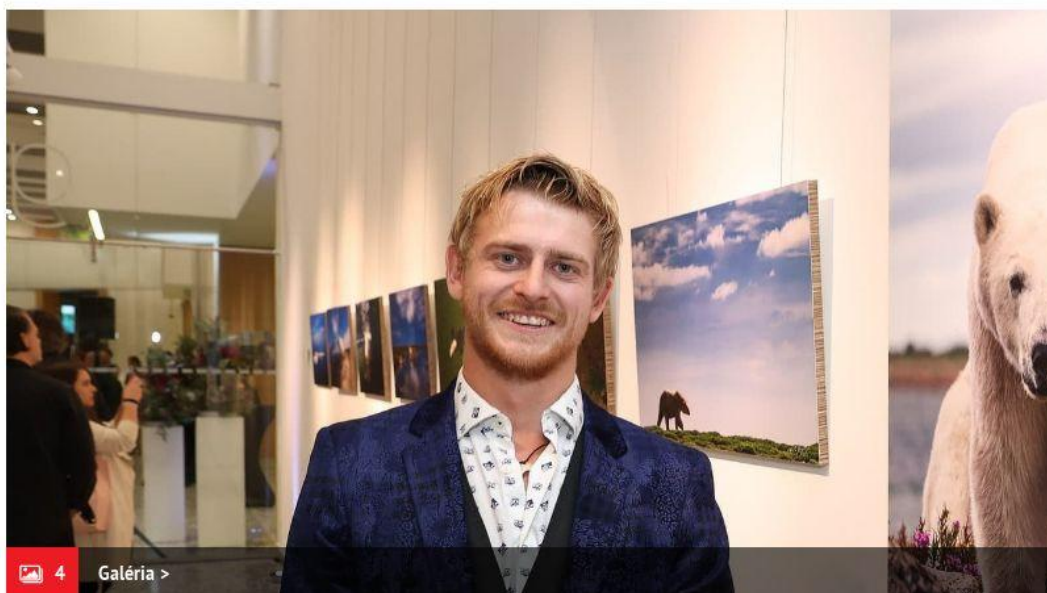
Autor: Nový Čas, oand

Dnes 07:45 | Tip od Váš | Kuriozity

VÁŠ TIP Martin žil 33 dní s ľadovými medvedmi, výsledok je ohromujúci! Jednej veci sa bál viac než samotných šeliem

 Zdieľaj Diskusia /

Máte tip? [Dajte nám vedieť](#)

 4 Galéria >

Fotiť polárne medvede v kvetinách bol vždy Martinov veľký sen.

Zdroj: anc

Svojimi fotkami prerazil aj v zahraničí! Rodený Bratislavčan Martin Greguš (26) strávil 33 dní s polárnymi medvedmi.

Vďaka tomu vznikli unikátne fotky, ktoré tieto majestátne zvieratá zachytávajú vo veľmi netradičných pózach. **Hoci má väčšina ľudí polárne medvede spojené najmä so studeným počasím, Martin ich fotil na rozkvitnutých lúčkach!** Ako sám hovorí, v mnohých prípadoch k nim bol naozaj veľmi blízko, nikdy sa však nebál natoľko, aby sa svojej myšlienky vzdal.

FOTOGALÉRIA

fotiek v galérii

Dnes 07:45 | Tip od Vás | Kuriozity

VÁŠ TIP Martin žil 33 dní s ľadovými medvedmi, výsledok je ohromujúci! Jednej veci sa bál viac než samotných šeliem

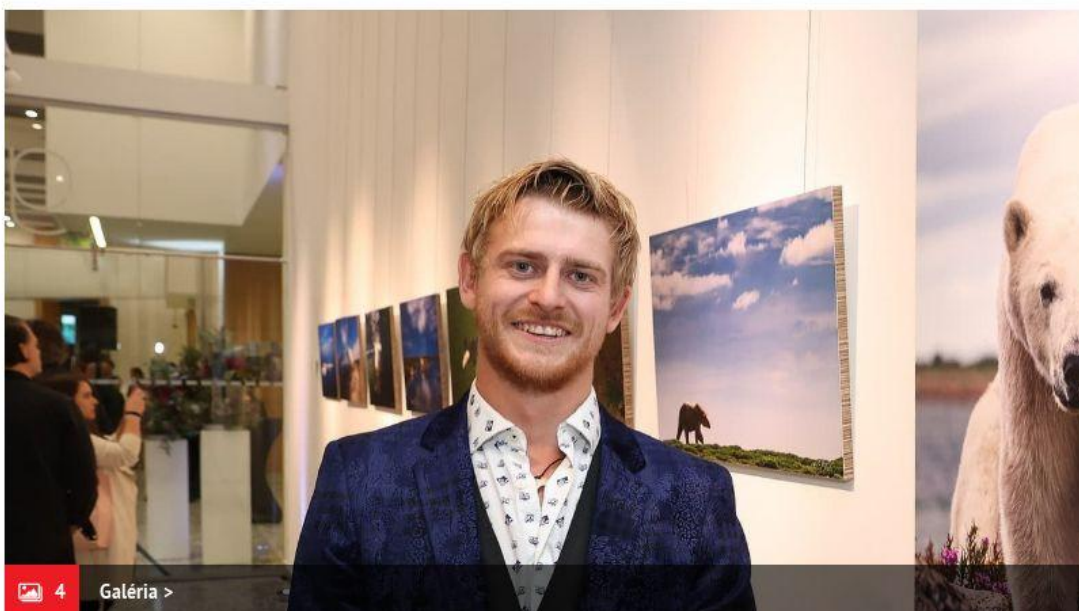

Zdieľaj

Diskusia /

Máte tip? [Dajte nám vedieť](#)

4 Galéria >

Fotiť polárne medvede v kvetinách bol vždy Martinov veľký sen.

Zdroj: anc

Svojimi fotkami prerazil aj v zahraničí! Rodený Bratislavčan Martin Greguš (26) strávil 33 dní s polárnymi medvedmi.

Lásku k fotografovaniu zdedil po svojom otcovi, s ktorým sa vystažoval v roku 2004 do Kanady. Tu v Hudsonovom zálive sa aj prvýkrát stretli s polárnym medvedom. **„Bolo to v lete, polárny medveď plával v mori. Bolo to úžasné. Keď prišla covidová pandémia, rozhodol som sa ísť do dobrovoľnej karantény s medvedmi,“** vraví Martin, ktorý tam v roku 2020 strávil 14 dní. Boli tam traja, bez akéhokoľvek kontaktu s civilizáciou. Jeho snom bolo odfoťiť polárneho medveďa v kvetinách. „Prišiel som však príliš skoro, keď kvety ešte nerástli. Preto som sa tam vrátil aj v roku 2021 na ďalších 19 dní,“ vysvetľuje Martin.

Séria Martinových fotografií zvíťazila v súťaži Wildlife Photographer of the Year 2021 a 1. októbra 2022 ocenili jeho talent v oblasti fotografie a videa divokej prírody na súťaži Siena Drone Awards v Taliansku. **Ich krása zaujala aj svetovo uznávané časopisy a médiá, ako sú National Geographic, Canadian Geographic, GEO, BBC Wildlife Magazine, Washington Post alebo HuffPost.**

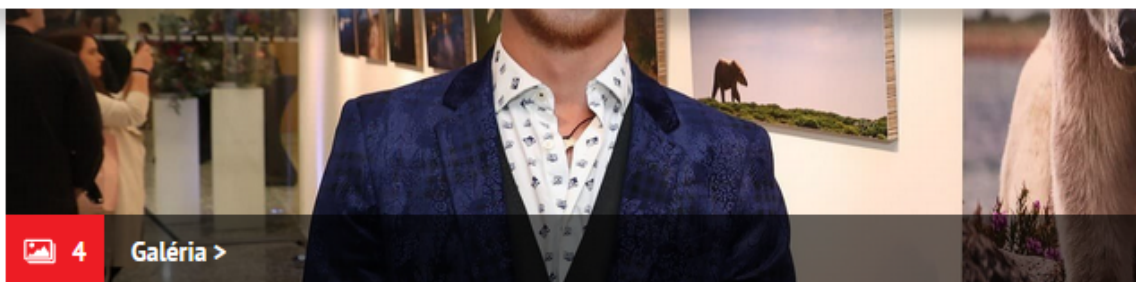

Na Slovensku je takmer 200 druhov živočíchov kriticky ohrozených: Ako je na tom Európa? Týmto zvieratám hrozí vyhynutie

[pokračovanie →](#)

< **1** 2 3 4 >

Fotiť polárne medvede v kvetinách bol vždy Martinov veľký sen.

Zdroj: anc

Svojimi fotkami prerazil aj v zahraničí! Rodený Bratislavčan Martin Greguš (26) strávil 33 dní s polárnymi medvedmi.

Dal im mená

Práve počas jeho druhej návštevy Hudsonovho zálivu vznikli najkrajšie zábery. „**Mnohí sa ma pýtajú, či sú fotografie nejako upravené, že predsa nemôžu mať také farby.** Samozrejme, že všetko je bez akýchkoľvek úprav. Veľa fotiek sme fotili z dronu, častokrát sme sa však museli dostať k medveďom veľmi blízko,“ vraví Martin, ktorý je nadšený, že vďaka uverejneniu snímok v zahraničných médiách mohli jeho polárne medvede vidieť po celom svete.

Zmena klímy si berie svoju daň: Na juhu Kanady sa prechádzal ľadový medveď: Ľudia v panike kričali!

„Mojím cieľom je inšpirovať čo najväčšie publikum a rozpovedať nielen náš príbeh, ale aj príbehy týchto krásnych zvierat. **Chcem divákovi umožniť, aby mohli ľadové medvede spoznať takpovediac zblízka, ale aj upriamiť pozornosť na potrebu ich ochrany.** Všetkým medveďom, ktoré som fotil, som dal aj mená,“ dodáva Martin Greguš.

[pokračovanie →](#)

< 1 2 **3** 4 >

Galéria >

Fotíť polárne medvede v kvetinách bol vždy Martinov veľký sen.

Zdroj: anc

Svojimi fotkami prerazil aj v zahraničí! Rodený Bratislavčan Martin Greguš (26) strávil 33 dní s polárnymi medvedmi.

Pistoľ nepoužili

Napriek nebezpečnej blízkosti sa Martin nikdy necítil medvedmi priamo ohrozený. „Viac som sa bál nepredvídateľnej arktickej prírody. Tá je omnoho nebezpečnejšia ako samotné medvede. **Mali sme síce aj pištoľ, ale nikdy sme ju nepoužili. Na odplašenie stačili kamene.** Tie ich tak vystrašia, že ujdú. Stalo sa nám však aj to, že sme chceli kameňom medveďa odstrašiť a on, naopak, prišiel k nám. Veľa ráz utekali priamo k nám, no nebál som sa,“ hovorí Martin. Svoj úžasný zážitok je odhodlaný čoskoro si zopakovať. „Ďalšiu expedíciu plánujem v júli a v auguste budúceho roku. Veľmi radi by sme z našich fotiek urobili svetovú výstavu,“ prezradil mladý fotograf.

Na Hrebienku sa zjavila medvedica s mladými: Neďaleko nich bola desiatka turistov

< 1 2 3 **4** >

Martin Greguš fotil ľadové medvede v Arktíde v kvetoch, ako prvý zrejme zachytil kríženca bieleho medveda s grizlym

Online • dennikn.sk (Správy / Politika) • 13. 10. 2022, 7:07 •

Vydavateľ: N Press, s.r.o. (sk-46887491) • Autor: Soňa Mäkká • Rubrika: Kultúra

Dosah: 284 853 • GRP: 6.33 • OTS: 0.06 • AVE: 2038.24 Eur

Odkaz: <https://dennikn.sk/3047986/martin-gregus-fotil-ladove-medvede-v-arktide-v-kvetoch-ako-prvy-zrejme-zachytil-krizenca-bieleho-medveda-s-grizlym/>

Martin Greguš fotil ľadové medvede v Arktíde v kvetoch, ako prvý zrejme zachytil kríženca bieleho medveda s grizlym

Do teritória ľadového medveda sa neodporúča chodiť bez pušky, on mal len fotoaparát a vrečko s kameňmi. **Martin Greguš** strávil vyše mesiaca v Arktíde pozorovaním a fotografovaním ľadových medvedov. Chcel ich zachytiť v lete v atraktívnych fialových kvetoch kypriny úzkolistej.

Výsledkom je séria fotografií 33 dní s medvedmi, ktorá vyšla tento rok v americkom vydaní časopisu National Geographic a aktuálne sa dá pozrieť v bratislavskej Galérii SPP. Jedna zo snímok získala cenu Wildlife Photographer of the Year 2021.

V rozhovore s ním sa dočítate:

či sa niekedy bál o život;

o unikátnej spoločnej fotke ľadového medveda a grizlyho;

aké následky má predčasné topenie ľadu v Hudsonovom zálive;

prečo je problém odfotiť medvede žerúce lososy na t'ahu.

Prečo ste chceli fotiť ľadové medvede v lete?

Pretože vtedy ich nikto nefotí. Mal som dlho ideu fotiť ich v ružových kvetoch kypriny úzkolistej. Videl som jej fotografie z Arktídy z roku 2006 alebo 2007 a dlho som sa snažil zistiť, kde boli odfotené. Omylom to niekto prezradil na Googli, tak som si to našiel. Bolo veľmi drahé dostať sa tam. Podarilo sa to cez turistickú organizáciu, pre ktorú som robil filmy. Spravili sme projekt, oni nám pomohli s loďou, ja som im dal fotky.

Je v Arktíde kyprina taká vzácna? Na Slovensku rastie bežne.

Nie je jej veľa a toto je tajuplné miesto, kde medvede chodia medzi kvetinami.

Rozhodne obvyklejšie sú fotky ľadového medveda na ľadovej kryhe s tuleňom. Fotíte aj v zime?

Medvede v zime som fotil iba raz alebo dvakrát. Nemám to až tak rád ako v lete. Aj pre to, lebo je to veľmi nepredvídateľné. Hneď, ako sa urobí ľad, medvede sú v rámci dvoch minút na ňom a odídu. Raz som išiel na expedíciu na 10 dní, prišli sme, medvede všade, ľad nikde, more rozbušené, ideme fotiť. Cez noc bolo mínus 10 stupňov, oceán zamrzol a medvede [lock]boli preč, takže my sme 9 dní nemali čo robiť.

Jedna z víťazných fotografií vo Wildlife Photographer of the Year 2021. Foto – **Martin Greguš**

Ako najbližšie ste sa dostali k medvedovi?

Niekoľko metrov. Fotil som ho vo vode so širokým objektívom.

Ako vznikla táto fotografia?

Tento nápad som dostal prvýkrát, keď sme išli na Arktídu v 2015. Trvalo mi šesť rokov ju zrealizovať. Urobili sme na to takú loď, pred ktorú sme zavesili podvodnú kameru, a idea bola, že pôjdeme ako keby s dronom, ale vo vode. Otestovali sme všetko v bazéne, aj v meste Churchill v rieke.

Bohužiaľ, keď sme už boli v Arktickom oceáne, prišla väčšia vlna, padla na loď a poškodila ovládanie, takže som mohol ísť iba dopredu a dozadu. Nakoniec som musel improvizovať, mal som na sebe tyč s podvodnou kamerou a ešte som si ju pripol na seba lanom, keby to náhodou medved' strhol, aby som nestratil celú kameru. Kamarátom som povedal, nech ma tam nechajú.

Ľadový medved' je mäsožravec, ako to, že na vás nezaútočil?

Vedel by vyskočiť na loď, ale vo vode sa necítil ohrozený. Dali sme mu priestor a čas, dávali sme pozor, aby sme ho nevyprovokovali. Napokon to bola jedna z víťazných fotografií v súťaži Wildlife Photographer of the Year 2021.

Foto – **Martin Greguš**

V uplynulých rokoch medved' biely viackrát zaútočil na súostroví Špicbergy na kemp, jedného muža zabil, inokedy zranil turistku.

Ja som nikdy nemal pocit, že by chceli jesť nás. Sú zvedaví, keby som si tam niekde ľahol a zostal spať bez obrany, pravdepodobne by zo mňa veľa nezostalo. Ale necítite sa tak, že oni sú hrozne hladní a musia vás jesť alebo niečo také.

Na Špicbergoch sa odporúča chodiť so strelnou zbraňou, mali ste ju?

Nikam nechodíme bez strelnej zbrane, ale v živote by sme ju nepoužili. Na odstrašenie chodíme s vreckami, kde máme kamienky a také veci. To funguje tisíckrát lepšie ako zbraň.

Hádzate na ľadového medveďa kamienky?

Búchame nimi dohromady a ten zvuk ich odstraší. Keď to nefunguje, tak hodíme kameň nie na toho medveďa, ale niekde okolo neho. A on sa tak vystraší z toho, že kameň odskočil zo zeme, že hneď beží preč a veľakrát sa odst'ahuje na iné miesto. Mám fotku s medveďom, to sme filmovali interview pre Wildlife Photographer of the Year, kde medzi mnou s otcom a mojím asistentom a medveďím sprievodcom prešla mama s dvoma deťmi.

Foto – [Martin Greguš](#)

Zachytila som informácie, že v Hudsonovom zálive býva menej ľadu a ľadové medvede chodia na pevninu, kde zdieľajú ten istý priestor s medveďmi grizly.

Máme jednu z prvých fotiek, ak nie prvú fotku, kde je zdokumentovaný polárny medveď spoločne s grizlom. Odfotili sme to v roku 2020. Išli sme len tak loďou a v diaľke sme videli, že tam je polárny medveď a za ním sa hýbalo niečo hnedé. Mysleli sme si, že je to sob, no keď sme sa dostali bližšie, tak sme zistili, že je to grizly. Hneď nám stúpol adrenalin, pretože to nebola obyčajná vec.

Všetky tieto fotky sú urobené v Hudsonovom zálive, v nižších polohách. Chodia za mnou odborníci a chcú informácie o medveďoch grizly. Ako sa otepľuje, tieto medvede sa posúvajú vyššie. Dokonca pri Churchillle kamera v lese zachytila grizlyho, polárneho medveďa a čierneho medveďa. Nie na jednej fotke, ale v priebehu pár mesiacov obývajú ten istý priestor.

Predtým sa to nestávalo?

Bielý medveď chodil na pevninu vždy. Keď sa roztopí ľad, idú na zem a hneď, ako sa môžu vrátiť na ľad, idú naň. Churchill je už dostatočne nízko na to, aby tam boli aj medvede grizly. A videli sme na nich, že to nebolo prvýkrát, čo títo dvaja boli spolu. Dobro o sebe vedeli. Ľadový medveď tam chodí pravdepodobne celý život z kameňov loviť belugy. Grizly ich buď takisto išiel sám loviť, alebo čakal, že mu niečo ostane po ľadovom.

Nie sú navzájom voči sebe agresívni?

Nie, čo sme videli, tak neboli. Na migrácii týchto zvierat je zaujímavý objav medveďa Winnieho. Je to jeden z našich obľúbených medveďov a mám pocit, že jeho matka a otec sú grizlyovia a polárny medveď, že je to miešanec.

Winnie, kríženec ľadového medveďa a grizlyho. Foto – [Martin Greguš](#)

Myslíme si to najmä pre to, lebo na tých fotkách presne vidíme, že má čierne, respektíve tmavšie nohy. Všetci si myslia, je špinavý, ale on tak vyzeral, aj keď bol vo vode celý deň. Nevieť to stopercentne potvrdiť, lebo nemám jeho chlpy, ale podľa toho, ako sa správal, a aj podľa tváre si myslím, že je miešanec. Vidíme, že nevyzerá úplne presne ako ľadový medveď. Takže to je potenciálne jedna z prvých dokumentácií ich potomka.

Keď medvede grizly zistia, že tu majú čo jesť, tak to nebude poslednýkrát. Žiaľ, Arktída nie je chránená oblasť a grizly nie je chránený živočích. Tak tu bude prvý na odstrel.

Ľadový medveď je chránený?

Ľadové medvede sa takisto strelajú, ale nie až tak. Každá komunita má stanovené číslo, koľko môže ich odobrať. A toho sa relatívne držia. Ale na medvede grizly nie sú obmedzenia.

Videla som fotografie vychudnutých ľadových medveďov, dôvodom malo byť, že ľad sa topí príliš skoro a nemajú dost' potravy.

Videl som aj vychudnuté medvede, ale nie na týchto miestach. Mám svoju vlastnú teóriu, prečo v Hudsonovom zálive, a najmä tam, kde ich fotíme, tie medvede vyzierajú presne tak, ako ich tu máme – obrovské, št'astné a tučné. Eskimáci lovia belugy a rôzne iné zvieratá. A v rámci lovu tam nechajú veľké množstvo toho zvierat'a, lebo napríklad z belugy berú iba tuk. A tak všetky tieto zvieratá z toho benefitujú.

Raz sme napríklad bývali na ostrove, kde bolo 10 – 12 medveďov. Zrazu počuli strelbu vo vzduchu pár kilometrov odtiaľ a to bolo, ako keby im niekto zazvonil na zvonček, že večera. Vystrelili smerom k tej veľrybe a v rámci jedného alebo poldňa už bola preč.

Jedna z výherných fotografií vo Wildlife Photographer of the Year 2021. Foto – [Martin Greguš](#)

Čím sa ešte živia?

Keď som vyrastal a chodil na Arktídu, vždy som si myslel, že polárny medveď v lete nič nejde a žije zo svojich zásob. No zistili sme, že jedia, keď môžu.

Sledovali sme medveďa, ktorý sa naučil žrať malých vtákov. Majú tam kolóniu, kde majú vajička a mladé. A on sa naučil, že ich lepšie vidí vo vode, takže ich vystraší z tej kypriny a lúk do vody, a hneď ako ich vidí vo vode, loví ich. Nie je to kaloricky najvýdatnejšia strava, ten vták nemá veľa mäsa, ale medveď ho loví a žerie. Videli sme ich žrať aj tie kvetiny a druh pozemnej veverice, niečo ako svišť.

Tých 33 dní, ktoré sú v názve výstavy, ste strávili s medveďmi vkuse?

To boli dve obdobia – v roku 2020 to bolo 13 dní a vlni 20. Mali sme kovovú loď s drevenou konštrukciou. Keď sme prišli na ostrov, postavili sme kemp a obložili ho kusmi dreva.

Fotíte z lode alebo pešo, alebo aj aj?

Veľakrát z lode, ale veľakrát aj pešo.

Robili ste si zákryty?

Nie, lebo oni nás ignorovali a myslím si, že keby sme tam mali zákryt, tak by ich to viac vyrušilo. Boli by zvedaví, čo to je, a išli by to preskúmať. Mali sme na tomto istom mieste rok predtým zaparkované malé terénne vozidlo s otvoreným priestorom, za 24 hodín medvede zožrali sedadlá a začali hryzť pneumatiky.

Foto – [Martin Greguš](#) Foto – [Martin Greguš](#)

Ide o Arktídu, vládli tam drsné poveternostné podmienky?

Napríklad boli šialené búrky, prvých päť dní bola taká búrka, že sme ani nevedeli, či sa odtiaľ dostaneme. Nikdy som nebol ohrozený medveďom, ale Arktídou ako takou. Bol som 24 hodín na telefóne s otcom, písali sme si, frajerka vo Vancouveri už písala, že sa nevrátim, celkom sme sa báli o život. Vietor vyhodil loď na breh, lámala sa, krivila, a odtrhli sa všetky veci na motoroch, odfúklo všetko zo strechy.

Potom sa to upokojilo, nafotili sme krásne fotky medveďov v kvetinách, no prišla ďalšia búrka. Museli sme ostať pár dní dlhšie, ako sme chceli, preto sme zrazu nemali jedlo. Napríklad som ležal na zemi a šetril energiu, lebo sme skončili tak, že sme mali balíček rezancov na deň, pričom obvykle sme mali 4 – 5 balíčkov na deň každý. Dochádzala nám aj voda. Našťastie sme sa odtiaľ dostali, ale bolo to už dost' na hrane.

Foto – archív [Martina Greguša](#)

Medvede ste museli veľa sledovať, zaujalo vás niečo na ich správaní sa k sebe navzájom?

To, že sa veľmi tolerujú. Vyrastal som v tom, že medvede sú veľmi teritoriálne k sebe navzájom aj k ľuďom. V realite máme fotku so štyrmi medveďmi a v ten deň ich okolo nás v okruhu 500 metrov bolo desať. Väčšinou rodiny. Predpokladám, že preto, že samci sa nás báli, a keď to samice zistili, tak sa k nám nast'ahovali aj s mláďatami. A tolerovali sa. Ovoňali sa a nechali si svoj priestor.

Tým, že bolo pokope toľko medveďov, sa párkrát stalo, že prišlo k omylu. Raz sa mladý medveď vyplašil, odišiel od rodiny a onedlho išiel k nemu druhý. Myslel si, že to je jeho brat alebo sestra. Prišiel k nemu, hrabali tam, jedli kvetiny, zrazu sa na seba pozreli a zistili, že nie sú rodina. Boli veľmi vystresovaní, najprv to vyzeralo na bitku, potom príselec bežal preč. Ale bolo to veľmi zábavné, nikdy nezabudnem na výraz na jeho tvári, ako vyvalil oči.

Dospelé samce by zabili mláďatá?

Ako ktorý. Musí ísť o veľkého samca, ktorý sa chce páriť. Winnie je samec a v živote nemal problém s ostatnými. No raz prišiel samec, ktorý vyplašil všetko vrátane nás. Bol doškriabaný, vyzeral veľmi starý a veľmi nahneváný. Vedeli sme, že keď tu zostane, tak nemôžeme nič robiť. Nemôžeme ísť z lode, nemôžeme sa tam prechádzať, ako keby to bola naša záhrada, keď tam je nebezpečný medveď.

Foto – [Martin Greguš](#)

Medveď hnedý sa pári od mája do júna, výnimočne na jeseň, a potom má mláďatá približne vo februári. Ako je to pri ľadových medveďoch?

Myslím, že je to rovnako, aj keď nie som odborník na ich správanie. Rozdiel je v tom, že oni nehybernajú. Pre nich je oddych to, že v lete nič nerobia. Medvedica sa na zimu zakope v brlohu, porodí a potom vo februári vyjde s mláďatami na ľad. Sú tam približne dva mesiace a potom cez leto na pevnine opäť nič nerobia.

Pre samicu je to nebezpečné v tom, že keď je s nimi tehotná v brlohu, nežerie. Pokiaľ vyjde z brlohu v marci alebo v apríli na ľad, a ten sa potom v júni roztopí, tak stihla za ten čas zjesť možno štyroch tuleňov. A to nie je dost' na medveďa, ktorý v tom čase nejedol možno už sedem mesiacov.

Čiže problém je, keď sa ľad roztopí príliš skoro a ona musí ísť s mláďatami na pevninu?

Áno, lebo ona ich musí dojčiť, no ak už ľad v máji alebo v júni nie je, musí počkať do novembra, aby sa krmila.

Foto – [Martin Greguš](#)

Čím sa živí medveď biely v zime?

Hocičím, ich hlavná potrava sú tulene, ale keď chytí belugu alebo narvala, alebo aj väčšie zvieratá, tak sa poteší.

Brloh si medvedica robí na pevnine?

Áno, na pevnine. Počul som o medvedici, ktorá mala brloh aj na mori pod ľadovcom, ale väčšinu času sú v horách a v boreálnych lesoch.

Wildlife Photographer of the Year 2021. Foto – [Martin Greguš](#)

Do Britskej Kolumbie sa chodievajú fotiť medvede grizly žerúce lososy na t'ahu, ako to funguje?

V poslednom čase je veľmi málo lososov v dôsledku ich nadmerného komerčného lovu. Tour operátori, s ktorými pracujem, len rozprávajú, že pred 50 rokmi mohli prejsť cez rieku po lososoch a teraz tu nie je žiaden.

Nereguluje sa to?

Je to veľmi zle regulované, najmä v riekach, kde nie sú umelé sádky. Veľa tých riek sa naplňa lososmi takto umelo, no ak máte rieku v divočine, prejde loď a vezme všetky lososy, ktoré tam žijú, medveďom nezostane

nič. Raz sme išli fotiť takzvaných spirit bears, medvedích duchov. Je to čierny medveď s bielym génom, poddruh žijúci v Britskej Kolumbii v pralesi Great Bear.

Mali sme to naplánované, zaplatené letenky a tesne predtým mi napísal známy, že v rieke boli dva lososy, prišli medvede, zjedli dva lososy a už išli preč. Teraz je to veľmi veľký problém v Britskej Kolumbii, na Aljaške aj v Yukone, kam chceme ísť fotiť.

A má to dosah aj na kosatky. Okolo Vancouveru máme kosatky, ktoré jedia iba lososy, nič iné a takisto majú teraz problém.

Aspoňže v Amerike je teraz trend búrať staré priehrady, ktoré sú tam dajme tomu 100 rokov. Revitalizujú celý riečny tok a už sa im vracajú lososy tam, kam sa nemohli dostať, kým tam boli 50 metrov vysoké priehradné múry.

Martin Greguš

Fotograf **Martin Greguš**. Foto – archív M. G.

Držiteľ ceny Rising Star Portfolio Award v jednej z najprestížnejších súťaží fotografie divokej prírody Wildlife Photographer of the Year 2021, ktorú od roku 1965 organizuje Prírodovedné múzeum v Londýne. Narodil sa v roku 1995 v Bratislave a žije vo Vancouveri.

Jeho príbeh 33 dní s medveďmi vyšiel tento rok v americkom vydaní časopisu National Geographic aj vo francúzskom vydaní magazínu GEO a jeho víťazné fotografie boli rovnako v tomto roku vystavené aj na Svetovom ekonomickom fóre v Davose.

Jeho výstava 33 dní s medveďmi potrvá v Galérii SPP do 6. januára 2023.

Foto – **Martin Greguš**

Autor: Soňa Mäkká

13. októbra 2022 9:07 [Klimatická zmena](#) [Ochrana prírody](#) [Rozhovory](#) [Životné prostredie](#)

Martin Greguš fotil ľadové medvede v Arktíde v kvetoch, ako prvý zrejme zachytil kríženca bieleho medveda s grizlym

SOŇA MÁKKÁ

+ Zapnúť články e-mailom

Foto – Martin Greguš

Do teritória ľadového medveda sa neodporúča chodiť bez pušky, on mal len fotoaparát a vrečko s kameňmi. Martin Greguš strávil vyše mesiaca v Arktíde pozorovaním a fotografovaním ľadových medvedov. Chcel ich zachytiť v lete v atraktívnych fialových kvetoch kypriny úzkolistej.

Výsledkom je séria fotografií *33 dní s medvedmi*, ktorá vyšla tento rok v americkom vydaní časopisu National Geographic a aktuálne sa dá pozrieť v bratislavskej Galérii SPP. Jedna zo snímok získala cenu Wildlife Photographer of the Year 2021.

V rozhovore s ním sa dočítate:

[Aktivujte si Zelený newsfilter o klimatickej zmene, jej vplyve na ekonomiku a

životný štýl. Posielame každý štvrtok.]

- či sa niekedy bál o život;
- o unikátnej spoločnej fotke ľadového medveďa a grizlyho;
- aké následky má predčasné topenie ľadu v Hudsonovom zálive;
- prečo je problém odfoťiť medvede žerúce lososy na tahu.

Prečo ste chceli foťiť ľadové medvede v lete?

Pretože vtedy ich nikto nefoťiť. Mal som dlho ideu foťiť ich v ružových kvetoch kypriny úzkolistej. Videl som jej fotografie z Arktídy z roku 2006 alebo 2007 a dlho som sa snažil zistiť, kde boli odfoťené. Omylom to niekto prezradil na Googli, tak som si to našiel. Bolo veľmi drahé dostať sa tam. Podarilo sa to cez turistickú organizáciu, pre ktorú som robil filmy. Spravili sme projekt, oni nám pomohli s loďou, ja som im dal fotky.

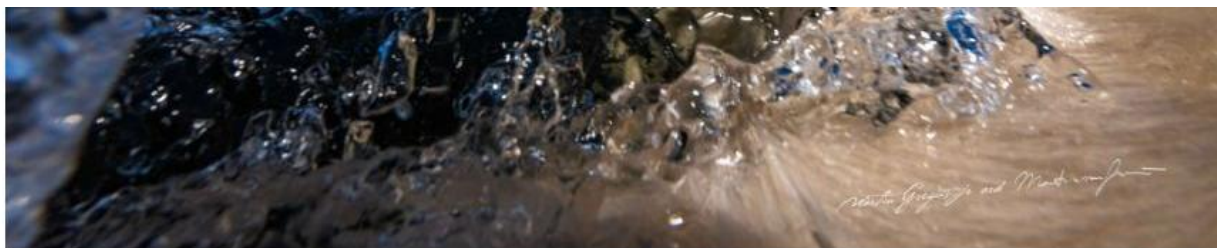
Je v Arktíde kyprina taká vzácna? Na Slovensku rastie bežne.

Nie je jej veľa a toto je tajuplné miesto, kde medvede chodia medzi kvetinami.

Rozhodne obvyklejšie sú fotky ľadového medveďa na ľadovej kryhe s tuleňom. Foťíte aj v zime?

Medvede v zime som foťil iba raz alebo dvakrát. Nemám to až tak rád ako v lete. Aj pre to, lebo je to veľmi nepredvídateľné. Hneď, ako sa urobí ľad, medvede sú v rámci dvoch minút na ňom a odídu. Raz som išiel na expedíciu na 10 dní, prišli sme, medvede všade, ľad nikde, more rozbúrené, ideme foťiť. Cez noc bolo mínus 10 stupňov, oceán zamrzol a medvede boli preč, takže my sme 9 dní nemali čo robiť.

Jedna z víťazných fotografií vo Wildlife Photographer of the Year 2021. Foto – Martin Greguš

Ako najbližšie ste sa dostali k medveďovi?

Niekoľko metrov. Fotil som ho vo vode so širokým objektívom.

Ako vznikla táto fotografia?

Tento nápad som dostal prvýkrát, keď sme išli na Arktídu v 2015. Trvalo mi šesť rokov ju zrealizovať. Urobili sme na to takú loď, pred ktorú sme zavesili podvodnú kameru, a idea bola, že pôjdeme ako keby s dronom, ale vo vode. Otestovali sme všetko v bazéne, aj v meste Churchill v rieke.

Bohužiaľ, keď sme už boli v Arktickom oceáne, prišla väčšia vlna, padla na loď a poškodila ovládanie, takže som mohol ísť iba dopredu a dozadu. Nakoniec som musel improvizovať, mal som na sebe tyč s podvodnou kamerou a ešte som si ju pripol na seba lanom, keby to náhodou medveď strhol, aby som nestratil celú kameru. Kamarátom som povedal, nech ma tam nechajú.

Ladový medveď je mäsožravec, ako to, že na vás nezaútočil?

Vedel by vyskočiť na loď, ale vo vode sa necítil ohrozený. Dali sme mu priestor a čas, dávali sme pozor, aby sme ho nevyprovokovali. Napokon to bola jedna z víťazných fotografií v súťaži Wildlife Photographer of the Year 2021.

Foto – Martin Greguš

V uplynulých rokoch medveď biely viackrát zaútočil na súostrovi Špicbergy na kemp, jedného muža zabil, inokedy zranil turistku.

Ja som nikdy nemal pocit, že by chceli jesť nás. Sú zvedaví, keby som si tam niekde lahol a zostal spať bez obrany, pravdepodobne by zo mňa veľa nezostalo. Ale necítite sa tak, že oni sú hrozne hladní a musia vás jesť alebo niečo také.

Na Špicbergoch sa odporúča chodiť so strelnou zbraňou, mali ste ju?

Nikam nechodíme bez strelnej zbrane, ale v živote by sme ju nepoužili. Na odstrašenie chodíme s vreckami, kde máme kamienky a také veci. To funguje tisíckrát lepšie ako zbraň.

Hádzate na ľadového medveďa kamienky?

Búčame nimi dohromady a ten zvuk ich odstraší. Keď to nefunguje, tak hodíme kameň nie na toho medveďa, ale niekde okolo neho. A on sa tak vystraší z toho, že kameň odskočil zo zeme, že hneď beží preč a veľakrát sa odsťahuje na iné miesto. Mám fotku s medveďom, to sme filmovali interview pre Wildlife Photographer of the Year, kde medzi mnou s otcom a mojím asistentom a medveďím sprievodcom prešla mama s dvoma deťmi.

Foto – Martin Greguš

Zachytila som informácie, že v Hudsonovom zálive býva menej ľadu a ľadové medvede chodia na pevninu, kde zdieľajú ten istý priestor s medvedmi grizly.

Máme jednu z prvých fotiek, ak nie prvú fotku, kde je zdokumentovaný polárny medveď spoločne s grizlym. Odfotili sme to v roku 2020. Išli sme len tak loďou a v diaľke sme videli, že tam je polárny medveď a za ním sa hýbalo niečo hnedé. Mysleli sme si, že je to sob, no keď sme sa dostali bližšie, tak sme zistili, že je to grizly. Hneď nám stúpil adrenalín, pretože to nebola obyčajná vec.

Všetky tieto fotky sú urobené v Hudsonovom zálive, v nižších polohách. Chodia za mnou odborníci a chcú informácie o medvedoch grizly. Ako sa otepľuje, tieto medvede sa posúvajú vyššie. Dokonca pri Churchillle kamera v lese zachytila grizlyho, polárneho medveďa a čierneho medveďa. Nie na jednej fotke, ale v priebehu pár mesiacov obývajú ten istý priestor.

Predtým sa to nestávalo?

Biely medveď chodil na pevninu vždy. Keď sa roztopí ľad, idú na zem a hneď, ako sa môžu vrátiť na ľad, idú naň. Churchill je už dostatočne nízko na to, aby tam boli aj medvede grizly. A videli sme na nich, že to nebolo prvýkrát, čo títo dvaja boli spolu. Dobré o sebe vedeli. Ľadový medveď tam chodí pravdepodobne celý život z kameňov loviť belugy. Grizzly ich buď takisto išiel sám loviť, alebo čakal, že mu niečo ostane po ľadovom.

Nie sú navzájom voči sebe agresívni?

Nie, čo sme videli, tak neboli. Na migrácii týchto zvierat je zaujímavý objav medveďa Winnieho. Je to jeden z našich obľúbených medvedov a mám pocit, že jeho matka a otec sú grizzlyovia a polárny medveď, že je to miešanec.

Winnie, kríženec ľadového medveda a grizlyho. Foto – Martin Greguš

Myslíme si to najmä pre to, lebo na tých fotkách presne vidíme, že má čierne, respektíve tmavšie nohy. Všetci si myslia, je špinavý, ale on tak vyzeral, aj keď bol vo vode celý deň. Nevieľm to stopercentne potvrdiť, lebo nemám jeho chlpy, ale podľa toho, ako sa správal, a aj podľa tváre si myslím, že je miešanec. Vidíme, že nevyzerá úplne presne ako ľadový medveď. Takže to je potenciálne jedna z prvých dokumentácií ich potomka.

Keď medvede grizly zistia, že tu majú čo jesť, tak to nebude poslednýkrát. Žiaľ, Arktída nie je chránená oblasť a grizly nie je chránený živočích. Tak tu bude prvý na odstrel.

Ľadový medveď je chránený?

Ľadové medvede sa takisto strieľajú, ale nie až tak. Každá komunita má stanovené číslo, koľko môže ich odobrať. A toho sa relatívne držia. Ale na medvede grizly nie sú obmedzenia.

Videla som fotografie vychudnutých ľadových medvedov, dôvodom malo byť, že ľad sa topí príliš skoro a nemajú dosť potravy.

Videl som aj vychudnuté medvede, ale nie na týchto miestach. Mám svoju vlastnú teóriu, prečo v Hudsonovom zálive, a najmä tam, kde ich fotíme, tie medvede vyzerajú presne tak, ako ich tu máme – obrovské, šťastné a tučné. Eskimáci lovia belugy a rôzne iné zvieratá. A v rámci lovu tam nechajú veľké množstvo toho zvieratá, lebo napríklad z belugy berú iba tuk. A tak všetky tieto zvieratá z toho benefitujú.

Raz sme napríklad bývali na ostrove, kde bolo 10 – 12 medvedov. Zrazu počuli strelbu vo vzduchu pár kilometrov odtiaľ a to bolo, ako keby im niekto zazvonil na zvonček, že večera. Vystrelili smerom k tej veľrybe a v rámci jedného alebo poldňa už bola preč.

Jedna z výherných fotografií vo Wildlife Photographer of the Year 2021. Foto – Martin Greguš

Čím sa ešte živia?

Keď som vyrastal a chodil na Arktídu, vždy som si myslel, že polárny medveď v lete nič neje a žije zo svojich zásob. No zistili sme, že jedia, keď môžu.

Sledovali sme medveďa, ktorý sa naučil žrať malých vtákov. Majú tam kolóniu, kde majú vajíčka a mladé. A on sa naučil, že ich lepšie vidí vo vode, takže ich vystraší z tej kypriny a lúk do vody, a hneď ako ich vidí vo vode, loví ich. Nie je to kaloricky najvýdatnejšia strava, ten vták nemá veľa mäsa, ale medveď ho loví a žerie. Videli sme ich žrať aj tie kvetiny a druh pozemnej veverice, niečo ako svišť.

Tých 33 dní, ktoré sú v názve výstavy, ste strávili s medvedmi vkuse?

To boli dve obdobia – v roku 2020 to bolo 13 dní a vlani 20. Mali sme kovovú loď s drevenou konštrukciou. Keď sme prišli na ostrov, postavili sme kemp a obložili ho kusmi dreva.

Fotíte z lode alebo pešo, alebo aj aj?

Veľakrát z lode, ale veľakrát aj pešo.

Robili ste si zákryty?

Nie, lebo oni nás ignorovali a myslím si, že keby sme tam mali zákryt, tak by ich to viac vyrušilo. Boli by zvedaví, čo to je, a išli by to preskúmať. Mali sme na tomto istom mieste rok predtým zaparkované malé terénne vozidlo s otvoreným priestorom, za 24 hodín medvede zožrali sedadlá a začali hrýzť pneumatiky.

Foto – Martin Greguš

Foto – Martin Greguš

Táto Arktída sledí tam druhé neustále podmienuje?

Čo o Arktidu, vrátane tam úrsie poveternostne podmienky:

Například boli šíalené búrky, prvých päť dní bola taká búrka, že sme ani nevedeli, či sa odtiaľ dostaneme. Nikdy som nebol ohrozený medveďom, ale Arktidou ako takou. Bol som 24 hodín na telefóne s otcom, písali sme si, frajerka vo Vancouveri už písala, že sa nevrátim, celkom sme sa báli o život. Vietor vyhodil loď na breh, lámala sa, krivila, a odtrhli sa všetky veci na motoroch, odfúklo všetko zo strechy.

Potom sa to upokojilo, nafotili sme krásne fotky medveďov v kvetinách, no prišla ďalšia búrka. Museli sme ostať pár dní dlhšie, ako sme chceli, preto sme zrazu nemali jedlo. Napríklad som ležal na zemi a šetril energiu, lebo sme skončili tak, že sme mali balíček rezancov na deň, pričom obvykle sme mali 4 – 5 balíčkov na deň každý. Dochádzala nám aj voda. Našťastie sme sa odtiaľ dostali, ale bolo to už dosť na hrane.

Foto – archív Martina Greguša

Medvede ste museli veľa sledovať, zaujalo vás niečo na ich správaní sa k sebe navzájom?

To, že sa veľmi tolerujú. Vyrastal som v tom, že medvede sú veľmi teritoriálne k sebe navzájom aj k ľuďom. V realite máme fotku so štyrmi medveďmi a v ten deň ich okolo nás v okruhu 500 metrov bolo desať. Väčšinou rodiny. Predpokladám, že preto, že samci sa nás báli, a keď to samice zistili, tak sa k nám nastahovali aj s mláďatami. A tolerovali sa. Ovoňali sa a nechali si svoj priestor.

Tým, že bolo pokope toľko medveďov, sa párkrát stalo, že prišlo k omylu.

Raz sa mladý medveď vyplašil, odišiel od rodiny a onedlho išiel k nemu druhý. Myslel si, že to je jeho brat alebo sestra. Prišiel k nemu, hrabali tam, jedli kvetiny, zrazu sa na seba pozreli a zistili, že nie sú rodina. Boli veľmi vystresovaní, najprv to vyzeralo na bitku, potom prišelec bežal preč. Ale bolo to veľmi zábavné, nikdy nezabudnem na výraz na jeho tvári, ako vyvalil oči.

Dospelé samce by zabili mláďatá?

Ako ktorý. Musí ísť o veľkého samca, ktorý sa chce páriť. Winnie je samec a v živote nemal problém s ostatnými. No raz prišiel samec, ktorý vyplašil všetko vrátane nás. Bol doškriabaný, vyzeral veľmi starý a veľmi nahnevaný. Vedeli sme, že keď tu zostane, tak nemôžeme nič robiť. Nemôžeme ísť z lode, nemôžeme sa tam prechádzať, ako keby to bola naša záhrada, keď tam je nebezpečný medveď.

Foto – Martin Greguš

Medveď hnedý sa pári od mája do júna, výnimočne na jeseň, a potom má mláďatá približne vo februári. Ako je to pri ľadových medveďoch?

Myslím, že je to rovnako, aj keď nie som odborník na ich správanie. Rozdiel je v tom, že oni nehybernajú. Pre nich je oddych to, že v lete nič nerobia. Medvedica sa na zimu zakope v brlohu, porodí a potom vo februári vyjde s mláďatami na ľad. Sú tam približne dva mesiace a potom cez leto na pevnine opäť nič nerobia.

Pre samicu je to nebezpečné v tom, že keď je s nimi tehotná v brlohu, nežerie. Pokiaľ vyjde z brlohu v marci alebo v apríli na ľad, a ten sa potom v júni roztopí, tak stihla za ten čas zjesť možno štyroch tuleňov. A to nie je dosť na medveďa, ktorý v tom čase nejedol možno už sedem mesiacov.

Čiže problém je, keď sa ľad roztopí príliš skoro a ona musí ísť s mláďatami na pevninu?

Áno, lebo ona ich musí dojsť, no ak už ľad v máji alebo v júni nie je, musí počkať do novembra, aby sa krmila.

Foto – Martin Greguš

Čím sa živí medveď biely v zime?

Hocičím, ich hlavná potrava sú tulene, ale keď chytí belugu alebo narvala, alebo aj väčšie zvieratá, tak sa poteší.

Brloh si medvedica robí na pevnine?

Áno, na pevnine. Počul som o medvedici, ktorá mala brloh aj na mori pod ľadovcom, ale väčšinu času sú v horách a v boreálnych lesoch.

Wildlife Photographer of the Year 2021. Foto – Martin Greguš

Do Britskej Kolumbie sa chodievajú fotiť medvede grizly žerúce lososy na ťahu, ako to funguje?

V poslednom čase je veľmi málo lososov v dôsledku ich nadmerného komerčného lovu. Tour operátori, s ktorými pracujem, len rozprávajú, že pred 50 rokmi mohli prejsť cez rieku po lososoch a teraz tu nie je žiaden.

Nereguluje sa to?

Je to veľmi zle regulované, najmä v riekach, kde nie sú umelé sádky. Veľa tých riek sa naplňa lososmi takto umelo, no ak máte rieku v divočine, prejde loď a vezme všetky lososy, ktoré tam žijú, medvedom nezostane nič. Raz sme išli fotiť takzvaných spirit bears, medvedích duchov. Je to čierny medveď s bielym génom, poddruh žijúci v Britskej Kolumbii v pralese Great Bear.

Mali sme to naplánované, zaplatené letenky a tesne predtým mi napísal známy, že v rieke boli dva lososy, prišli medvede, zjedli dva lososy a už išli preč. Teraz je to veľmi veľký problém v Britskej Kolumbii, na Aljaške aj v Yukone, kam chceme ísť fotiť.

A má to dosah aj na kosatky. Okolo Vancouveru máme kosatky, ktoré jedia iba lososy, nič iné a takisto majú teraz problém.

Aspoňže v Amerike je teraz trend búrať staré priehrady, ktoré sú tam dajme tomu 100 rokov. Revitalizujú celý riečny tok a už sa im vracajú lososy tam, kam sa nemohli dostať, kým tam boli 50 metrov vysoké

priehradné múry.

Martin Greguš

Fotograf Martin Greguš. Foto – archív M. G.

Držiteľ ceny Rising Star Portfolio Award v jednej z najprestížnejších súťaží fotografie divokej prírody Wildlife Photographer of the Year 2021, ktorú od roku 1965 organizuje Prírodovedné múzeum v Londýne. Narodil sa v roku 1995 v Bratislave a žije vo Vancouveri.

Jeho príbeh *33 dní s medvedmi* vyšiel tento rok v americkom vydaní časopisu National Geographic aj vo francúzskom vydaní magazínu GEO a jeho víťazné fotografie boli rovnako v tomto roku vystavené aj na Svetovom ekonomickom fóre v Davose.

Jeho výstava *33 dní s medvedmi* potrvá v Galérii SPP do 6. januára 2023.

Máte pripomienku alebo ste našli chybu? Prosíme, napíšte na pripomienky@dennikn.sk

ZDIELAŤ ODOMKNÚŤ ČÍTAŤ NESKÔR

Slovenský fotograf žil 33 dní s ľadovými medvedmi: Medvedica ma nechala strážiť jej mláďatá

Online • kultura.sme.sk (Kultúra / Umenie) • 18. 10. 2022, 18:18 •

Vydavateľ: Petit Press, a.s. (sk-35790253) • Autor: Daniel Bernát • Rubrika: Vizuálne umenie

Dosah: 19 845 • GRP: 0.44 • OTS: 0.00 • AVE: 804.82 Eur

Odkaz: <https://kultura.sme.sk/c/23036749/slovensky-fotograf-zil-33-dni-s-ladovymi-medvedmi-medvedica-ma-nechala-strazit-jej-mladata.html>

Fotografie **Martina** Greguša uverejňujú magazíny ako National Geographic či GEO.

Vždy túžil po tom, aby sa jeho fotografie objavili v časopise National Geographic. Radili mu však, že on za nimi nemá chodiť, oni prídu za ním. Len musí pracovať, fotografovať, snažiť sa. Stalo sa a slovensko-kanadskému fotografovi **MARTINOVÍ** GREGUŠOVI sa splnil tento sen.

33 dní žil s polárnymi medvedmi v oblasti Hudsonovho zálivu a jeho snímky vyhrali prestížnu súťaž.

"Veľakrát išli medvede k nám a veľakrát sme išli zase my k nim. Rozprával som sa s nimi, pokojne som im hovoril, kam idem a čo chcem urobiť, aby sa nevystrašili. Chcel som, aby sa cítili bezpečne," rozpráva **Greguš**.

"Keď som videl matku s mladými, ktorá sa nebila s ostatnými, nedobýjala sa nám do kempu, nechávala nám priestor, rešpektovala nás, vedel som, že to je medveď, s ktorým môžem pracovať."

V rozhovore sa dočítate: Ako sa dostali jeho fotografie do National Geographic. Ako vznikali fotografie ľadových medvedov a aké prekvapenia ho pri tom čakali. Či pri fotografovaní polárnych medvedov pozoroval aj prejavy klimatických zmien. Prečo uprednostnil výpravu v málopočetnom tíme a na akej hrane sa pohybovali. Čo si myslí o otázke premnoženia medvedov hneď, ktorá sa rieši na Slovensku.

Jedna vec je byť profesionálny fotograf a druhá byť fotografom, ktorý publikuje v takom prestížnom časopise ako je National Geographic. Ako sa vám to podarilo?

Celý život som sa chcel dostať do National Geographic. Môj dedo je sochár a ja som od detstva modeloval zvieratá podľa National Geographic. Keď som vyhral prvý raz Wildlife Photographer of the Year, išiel som za kamarátmi, ktorí preň pracovali, s otázkou, čo môžem pre to urobiť, komu mám napísať, ako sa tam dostať... Jeden kamarát mi napísal, že National Geographic ide za tebou, nie ty za ním. To sa mi zdalo čudné.

Keď už som vyhral Wildlife Photographer of the Year, poslal som zopár mailov do National Geographic a oni za mnou naozaj prišli, aby sme spolu niečo vydali. Potom som pochopil, čo ten kamarát svojimi slovami myslel.

Teraz hovorím ja to isté mladým fotografom. Fot'te, fot'te, fot'te, snažte sa, hľadajte nové príbehy, nový pohľad na svet, a raz to príde.

Čo bola prvá vec, ktorú vám zverejnil National Geographic?

Práve polárne medvede. Mal som tam dohromady osem strán. Doma mám asi tridsať tých magazínov. Splnil sa mi sen.

Martin Greguš. (zdroj: SME Jozef Jakubčo)

Ľadové medvede ste fotili počas jednej expedície alebo na etapy?

V roku 2020 sme išli fotiť medvede v lete. Nevedeli sme, čo máme očakávať. Predstavoval som si polárne medvede v kvetinách príbeh o tom, ako plávajú z ľadových krých späť na pevninu. Mal som taký scenár na papier. Ale príroda je nevypočítateľná.

Kvety, ktoré som chcel ako kulisu pre medvede, počas nášho pobytu napokon nerozkvitli. Tak sme sa tam vrátili v roku 2021. To už som mal oveľa rozsiahlejší scenár so špecifickými zábermi, ktoré som chcel urobiť, aby som si na to mohol zobrať aj potrebné vybavenie.

Mali ste so sebou aj odborníka na tieto šelmy?

Ten odborník som bol ja. Bol som organizátorom a mal som na starosti náš malý tím. Medvede som nikdy neštudoval, ale vzhľadom na to, ako dlho som v ich obkolesení žil, si myslím, že o nich viem viac ako niektorí, ktorí ich študujú, ale nikdy ich nevideli.

Jedna vec je vedieť na papier, ako sa správa medveď, a druhá, ako sa správa v prírode. Lebo tam sa bude každé zviera správať inak.

Keď sme ich pozorovali pri fotení, každý deň sme sa posúvali ďalej v ich poznaní. Vedeli sme si domyslieť, ktorý medveď je aký. Keď som videl matku s mladými, ktorá sa nebila s ostatnými, nedobýjala sa nám do kempu, nechávala nám priestor, rešpektovala nás, vedel som, že to je medveď, s ktorým môžem pracovať. Od dorážaného medveďa som sa zase držal čo najďalej.

Fotografovali ste s jednou-dvomi medveďmi rodinami alebo tam bolo medvedov viac?

Bolo ich tam oveľa viac, v rámci tých dvoch rokov ich bolo vyše sto. V roku 2021 sme mali asi desať-pätnásť takých, s ktorými sme vedeli veľmi dobre pracovať a boli pri nás denne, a potom asi dvadsať ďalších, s ktorými by to išlo, ale nemali veľmi záujem.

Martin Greguš (*1995) Rodák z Bratislavy začal s fotografovaním už ako osemročný, keď sa s rodičmi a sestrou presťahovali do Kanady. Ocenenie Rising Star Portfolio Award z roku 2021 je už jeho tretím v rámci medzinárodnej súťaže fotografie divokej prírody Wildlife Photographer of the Year. Už v roku 2008 získal špeciálnu cenu za fotografiu letiacej čajky White on Blue a so svojou fotografiou žeriava kanadského Crane Perfection sa v roku 2010 stal víťazom kategórie 11- až 14-ročných fotografův. V súčasnosti pracuje ako odborný poradca, výskumník, kameraman a pilot dronu na prírodovedných projektoch pre Netflix a Disney. Jeho fotografie zaujali svetové časopisy a médiá ako National Geographic, Canadian Geographic, GEO, BBC Wildlife Magazine, Washington Post alebo HuffPost. Jeho výstava 33 dní s medvedmi potrvá v Galérii SPP v Bratislave do 6. januára 2023. Jeho víťazné fotografie boli vystavené tento rok aj na Svetovom ekonomickom fóre v Davose.

Ot'ukávali ste sa navzájom?

Áno. Zviera treba vedieť čítať. Musel som presne vedieť, ako daný medveď myslí, kam chce ísť, čo chce robiť. Niekedy je to dosť ťažké. Ale viem už naplánovať, že keď medveď niekde leží, bude sa chcieť dostať tam a tam a použije na to svoj vychodený chodník. Podľa toho sa viem umiestniť na fotenie.

Veľakrát išli medvede k nám a veľakrát sme išli zase my k nim. Rozprával som sa s nimi, pokojne som im hovoril, kam idem a čo chcem urobiť, aby sa nevystrašili, išiel som po vetre, aby ma zacítili. Takže o mne vedeli a chcel som, aby sa cítili bezpečne a neboli prekvapení. Keď vedeli, že idem za nimi, nemali so mnou až taký problém. Horšie by bolo, keby som sa k nim nejako potajomky plazil a potom naraz vystrčil hlavu. To by ich mohlo rozzúriť.

Takže ste na to nešli cez skrývanie?

Tam sa ani nedá veľmi skrývať. Nie sú tam stromy, je to samá rovina. A medvede majú výborný čuch. Môžem byť tri kilometre od nich, ak som po vetre, vedia, kto ide. Je oveľa lepšie, keď sa medzi nimi pohybujem, ako keby som mal stáť na mieste a čakať, že ku mne prídu.

Medveď má prirodzený rešpekt. Mohol by aj prísť, aby ma ovoňal, ale keď zistí, že mu nehrozí nebezpečie, odíde.

A čo mláďatá? Boli špeciálne zvedavé?

Mláďatá, najmä dorastenci, sú zvedavé.

Všetci hovoria, nechod' medzi mláďatá a ich matku, lebo to zle dopadne. Mne sa však stalo niečo úplne iné. Bol som v kempe a prišla k nám mama s mláďatami. Ostali spať možno 15 - 20 metrov od kempu a my sme ich fotili. Potom sa mama zobudila, odišla a mláďatá nechala tam.

Keď sa zobudili, začali sa hrať, chodili okolo nás, my sme ich fotili a mama, ktorá v diaľke jedla, nebola vôbec v strese. Potom sa vrátila, vyzdvihla si ich a odišli. Tomu som vôbec nerozumel. Akoby som bol ich pestún. Myslím si, že tam vznikla taká naša vzájomná dôvera, že nikto neublíži tomu druhému. To bol prekvapivý a dojemný moment.

Rešpekt však musel ostať zachovaný. Keby som začal mláďatá hladkať, matka by sa mohla nahnevať a napadnúť ma.

Takže nedošlo za celý ten čas k žiadnemu incidentu s medvedmi?

Stretli sme zopár medvedov, ktorí sa k nám blížili a rozmyšľali, čo si s nami počnú. Neboli však agresívne. A nikdy nedošlo k žiadnej naháňačke alebo k ohrozeniu. Ohrozovalo nás skôr počasie.

Tím **Martina** Greguša v Hudsonovom zálive počas fotografovania polárnych medvedov. (zdroj: archív **Martina** Greguša)

Koľko vás vlastne bolo v tíme?

Mal som v tíme strážcu a asistenta. Väčšinu času sme boli traja vrátane mňa. A v roku 2021 za mnou ešte prišiel otec. Nechcel som, aby nás bolo viac. Zvlášť, keď som mal dávať pozor na ostatných.

Mali ste presne nastavené pravidlá, ako sa správať v divočine?

Kamarát, ktorý mi robil asistenta, časom stratil rešpekt k medveďom. Videl, že všetko je v pohode. Musel som mu vysvetľovať, že medveď sa nás má stále báť, že musí vedieť, že mu môžeme ublížiť, aj keď to nechceme. Lebo keď sa na nás začne pozeráť tak, že mu nemôžeme nič urobiť, neskôr sa môže dostať do mesta, vliezť niekomu na pozemok a prísť tým aj o život.

Rešpekt musí vždy ostať. Medveď sa musí cítiť bezpečne, aby ti nič neurobil, ale zároveň dostatočne ohrozene na to, aby nechcel vidieť iných ľudí. Po tejto hrane sme chodili.

A niektorým to niekedy robilo problémy. Videli v medveďovi plyšáka, ktorý im nič neurobí. Lenže ten plyšák má poriadne zuby, ostré pazúry a väčšinou je za ním obrovská matka.

Ako sa vám podarilo nafotografovať medveďa vo vode?

To bol len jeden medveď. A celá séria vodných fotiek vznikla za päť minút. Vyrobili sme niečo ako podvodný dron, ktorý fungoval skvele, až kým sme neprišli na lokáciu. Bolo málo času, tak som dal fotoaparát na palicu, nastavil samospúšť a ponoril ho do vody. Skrytý v lodi som čakal, kým medveď prejde okolo.

Slovensko-kanadský fotograf **Martin Greguš** nafotil unikátne fotografie ľadových medved'ov, uverejnili ich aj v National Geographic. (zdroj: **Martin Greguš**)

Videli ste medvede aj pri love?

Nezažil som ich loviť tulene, lebo v zime ich veľmi nefotím. Ale nafotili sme pár unikátnych záberov. Mysleli sme si, že v lete polárne medvede nelovia, ale ony lovia, a dost' veľa.

Pozorovali sme medved'a pri love bieluh a tiež sme videli medved'a loviť malé vtáky, ktoré ešte nevedeli lietať. Vyplašil ich z kvetín smerom do mora a tam ich po jednom zbieral. Tie fotky boli skvelé.

Vtedy mi však aj na chvíľu prestalo biť srdce. Mal som v hlave predstavu akčnej fotky, ako medved' beží po vode za vtákmi. Tak som si povedal, že sa posadím za kameň tak, aby vtáky boli predom mnou.

Lenže neuvedomil som si, že keď sa za nimi medved' rozbehne, ony pôjdu smerom ku mne. A keď sa rozbehol mojim smerom, rozmýšľal som, či sa rýchlo spakovať, alebo fotiť ďalej. Ostal som, ale nebolo mi všetko jedno.

Našťastie som toho medved'a poznal a vedel som, že nejde za mnou. Tá fotografia vyšla presne tak, ako som si ju predstavoval.

Pri fotografovaní ste používali aj dron. Neboli medvede zvedavé, čo to je?

Niekedy áno. Ale ja som s dronom nepriletel hneď nad hlavu medved'a a neotravoval ho. Bol to zdĺhavý proces, kým si na dron zvykli.

Pozorovali ste v oblasti Hudsonovho zálivu aj stopy klimatických zmien?

Klimatická zmena tam naozaj je. Prejavuje sa tak, že rok je nepredvídateľný. Nefunguje tam pravidelnosť, že v júli sa ľad roztopí a v novembri zase zamrzne. Každý rok je to inak.

Prvý rok našej návštevy tam bol ľad ešte začiatkom augusta a všetky medvede lovili. V roku 2021 sa roztopil už koncom júna. Ak sa ľad roztopí príliš rýchlo, medvede skončia kdesi uprostred Hudsonovho zálivu a musia veľa plávať.

Je to pre ne ťažké. Videli sme aj búrky, na ktoré medvede nie sú zvyknuté. V roku 2021 sme mali pomaly každý druhý deň veľkú búrku. Medvede to majú.

Ak by bola klimatická zmena pomalá, medvede by sa vedeli adaptovať. Ale pri súčasnom tempe nemusia stíhať. Ich rovnováha je narušená.

Na Slovensku každoročne prebieha diskusia o odstreloch medved'a hnedého, ktorý je podľa niektorých premnožený. Sledujete to? Čo si o tom myslíte?

V Kanade máme podobný problém s čiernymi medved'mi, ktoré chodia do miest. Vždy som nenávidel, keď sa hovorilo, že medvede sú premnožené. Premnožení sú jedine ľudia. A väčšinu problémov spôsobujú práve ľudia.

Nechávejú neporiadok v záhradách, jedlo vonku, vo veľkom sa rúbu lesy, čo je prirodzené teritórium medved'ov, ktoré sa potom blížia k mestám. Namiesto toho, aby sme ich strieľali, by sme sa mali sústrediť na iné správanie. A nemali by sme ich manažovať.

V Kanade by všetci chceli zvieratá čo najviac manažovať, ale im sa najlepšie darí, keď im dáme pokoj a keď trochu zmeníme náš životný štýl v ich prospech. Teda keď budeme dávať odpad do špeciálnych kontajnerov, keď budeme mať psa na odstrašenie a podobne.

Investujeme veľa peňazí a energie na to, aby sme zvieratá zachraňovali a potom sa zrazu povie, že ich je veľa a idú sa strieľať. To nás zase vráti späť.

Do Kanady ste odišli v ôsmich rokoch. Chodili ste aj na Slovensko? Bolo aj to pre vás inšpiratívne prostredie?

Na Slovensko sme chodili stále, máme tu rodinu. Spočiatku som tu fotil všetko, chodili sme po rôznych častiach Slovenska, aj po Európe. Potom som sa však vracal najmä preto, aby som bol s rodinou, s kamarátmi a na fotenie neostávalo veľa času.

Ako ste sa dostali k fotografovaniu?

Vždy som chcel byť profesionálnym fotografom, lebo ním bol otec. Keď som bol dieťa, pozoroval som ho pri vyvolávaní alebo editovaní fotografií. Pripadalo mi to ako kúzlo. Bol som nadšený a na otca som sa pozeral ako na superhrdinu.

Čo ste fotografovali v detstve?

Úplne všetko. Išiel som po ulici a všetko bolo pre mňa fascinujúce a nové. A také bolo pre mňa všetko aj vtedy, keď som začal viac cestovať. Neskôr som však začal fotiť menej. Už som sa hanbil fotografovať ľudí na ulici a ani moje mesto už pre mňa nebolo také zaujímavé, lebo som ho poznal.

Ale myslím si, že ako fotograf by som mal fotiť tak, ako keď som bol dieťa. Budem sa snažiť nájsť ho v sebe. Ten zápal, keď je všetko nové a vo všetkom je nejaká krása.

Otec mi vždy hovoril, že keď spravím jednu dobrú fotografiu denne, tak ten deň stál za to.

Súvisiaci článok Súvisiaci článok Dokumentarista Marven: Túžil som nakrútiť ságu, na Slovensku sa nám to podarilo Čítajte

Keď ste sa dostali do puberty, nerevoltovali ste? Neodvrhli ste fotografiu napríklad preto, lebo ju robil otec?

Nie, časom som chcel chodiť s otcom fotografovať oveľa viac. Teraz je to tak, že otec má svoju vlastnú prácu a nemôže so mnou chodiť na všetky fotografické projekty. Snažím sa preto dostať do pozície, že budem mať dostatok peňazí na to, aby som ho mohol so sebou brávať.

Keď som bol tínedžer, nešiel som proti rodičom. Skôr som bol vo svojej vlastnej hlave. Nedával som svoje fotky často do súťaží, lebo som ťažko bral, keď nezískali cenu. V roku 2010 som vyhral v Londýne, v roku 2013 som získal cenu v Nemecku, ale potom zrazu nič. Začal som si myslieť, že nie som dost dobrý.

Tak som fotil len pre seba, čo nebolo dobré riešenie. Lebo keď fotku neocenia, neznamená to, že nie je dobrá. Trvalo mi dlho, kým som sa zase do toho dostal. A prvýkrát, čo som opätovne začal súťažiť, bolo minulý rok na Wildlife Photographer of the Year, kde moje fotky vyhrali svoju kategóriu.

Už od začiatku ste fotografovali prírodné motívy?

Otec fotil módu, mama je módna návrhárka. Takže sa to začalo módou, ľuďmi, lietadlami... Ale mama rada chodila do prírody, tak som tam fotil, otec zase rád chodil do mesta, takže som fotil aj mesto. Mesto ma baví, ale zvieratá, divočina, dobrodružstvo ma priťahuje viac.

Študovali ste fotografiu?

Študoval som dokumentárny film vo Vancouvri. Inak som sa učil len od otca. On ma chcel poslať študovať na FAMU do Prahy, kde sám študoval. Ja som však bol vtedy zamilovaný a nechcel som odísť.

Ostal som v Kanade a tam umelecké vzdelanie nie je až na takej vysokej úrovni ako v Európe. No pri zháňaní práce sa ma nikto v živote nepýtal, čo som vyštudoval.

Živí vás fotografia?

Toto je prvý rok, čo ma živí. Doteraz som pracoval pre sestru, ktorá je módnou návrhárkou vo filmovom priemysle. Pracoval som ako kostymér. Bol to spôsob, ako získať peniaze na fotografické expedície.

Platil som ich zo svojho vrecka alebo spoločne s otcom. Teraz za mnou väčšinou príde nejaká spoločnosť alebo niekto, kto chce fotky, lebo pracujem aj ako turistický sprievodca.

Chcem si však stále zachovať aj expedície, ktoré budem financovať sám, lebo vtedy mám naozaj voľnú ruku a môžem si fotiť, čo chcem. Veľakrát totiž chcem ísť na skvelú lokalitu, no je to drahé a spoločnosti sa tomu bránia.

Autor: Daniel Bernát

18. okt 2022 o 18:18 | Platený obsah

Slovenský fotograf žil 33 dní s ľadovými medvedmi: Medvedica ma nechala strážiť jej mláďatá

Fotografie Martina Greguša uverejňujú magazíny ako National Geographic či GEO.

Daniel Bernát
Redaktor

+ ODOBERAŤ AUTORA

Ľadová medvedica dojíť svoje mláďa. Zachytil ich slovensko-kanadský fotograf Martin Greguš. (Zdroj: Martin Greguš)

Písmo: A⁺ | A⁺

DISKUSIA (0)

Vždy túžil po tom, aby sa jeho fotografie objavili v časopise National Geographic. Radili mu však, že on za nimi nemá chodiť, oni prídu za ním. Len musí pracovať, fotografovať, snažiť sa. Stalo sa a slovensko-kanadskému fotografovi MARTINOVI GREGUŠOVI sa splnil tento sen.

33 dní žil s polárnymi medvedmi v oblasti Hudsonovho zálivu a jeho snímky vyhrali prestížnu súťaž.

"Veľakrát išli medvede k nám a veľakrát sme išli zase my k nim. Rozprával som sa s nimi, pokojne som im hovoril, kam idem a čo chcem urobiť, aby sa nevystrašili. Chcel som, aby sa cítili bezpečne," rozpráva Greguš.

"Keď som videl matku s mladými, ktorá sa nebila s ostatnými, nedobýjala sa nám do kempu, nechávala nám priestor, rešpektovala nás, vedel som, že to je medveď, s ktorým môžem pracovať."

V rozhovore sa dočítate:

- Ako sa dostali jeho fotografie do National Geographic.
- Ako vznikali fotografie ľadových medvedov a aké prekvapenia ho pri tom čakali.
- Či pri fotografovaní polárnych medvedov pozoroval aj prejavy klimatických zmien.
- Prečo uprednostnil výpravu v málopočetnom tíme a na akej hrane sa pohybovali.
- Čo si myslí o otázke premnoženia medvedov hnedých, ktorá sa rieši na Slovensku.

NAJČÍTANEJŠIE NA SME KULTÚRA

4 hodiny **24 hodín** 3 dni 7 dní

- Novinky na Netflixu: Chloë Grace Moretz hrá v novom sci-fi seriáli od tvorcov Westworld **VIDEO** 3 251
- Etnológ Rychlík: Odseknúť si prsty, keď je vám smutno? Nie je to drsné, je to úplne normálne 2 537
- Nikto nie je ako Leonard, nikto na celom svete. Iggy Pop aj Norah Jones naspievali Cohena 1 938
- Blázon alebo pravý katolík? Bez výpočtov a vzdelania staval katedrálu 926
- Stvárnil takmer tristo rolí, preslávil ho výpravca Hubička v Ostro sledovaných vlakoch. Zomrel Josef Somr 391
- Hlasujte, kto bude talentom Bratislavských jazzových dní 163
- Volodymyr „Becket“ Zelenskij: Z komika štátnikom, ktorý možno porazí Putina 111
- Hospodár z Farmy Martin Bagar: Všetci diaľkovo študujú vysokú školu, len ja učovku 94

INZERCIA - TLAČOVÉ SPRÁVY

Vybrané Najnovšie Najčítanejšie

- Vďaka nápadu zo Štokholmu nemuseli v Dubnici zvýšiť dane
- 4 veci, na ktoré si treba dať pozor pri zateplení strechy
- Udržateľne stavajú domy a logistické parky.
- Batériové úložisko Siemens ušetrilo prírodu
- Investovať dáva zmysel
- Ako sa starať o auto? A čo keď sa pokazí v tuneli?
- Predplatné SME.sk so zľavou až -52% len do konca októbra
- Veľký nábor lekárov do ambulancií BBSK za atraktívnych podmienok

PR články vašej firmy na tomto mieste >

Jedna vec je byt profesionálny fotograf a druhá byt fotografom, ktorý publikuje v takom prestížnom časopise ako je National Geographic. Ako sa vám to podarilo?

Celý život som sa chcel dostať do National Geographic. Môj dedo je sochár a ja som od detstva modeloval zvieratá podľa National Geographic. Keď som vyhral prvý raz Wildlife Photographer of the Year, išiel som za kamarátmi, ktorí preň pracovali, s otázkou, čo môžem pre to urobiť, komu mám napísať, ako sa tam dostať... Jeden kamarát mi napísal, že National Geographic ide za tebou, nie ty za ním. To sa mi zdalo čudné.

Keď už som vyhral Wildlife Photographer of the Year, poslal som zopár mailov do National Geographic a oni za mnou naozaj prišli, aby sme spolu niečo vydali. Potom som pochopil, čo ten kamarát svojimi slovami myslel.

Teraz hovorím ja to isté mladým fotografom. Fofte, fofte, fofte, snažte sa, hľadajte nové príbehy, nový pohľad na svet, a raz to príde.

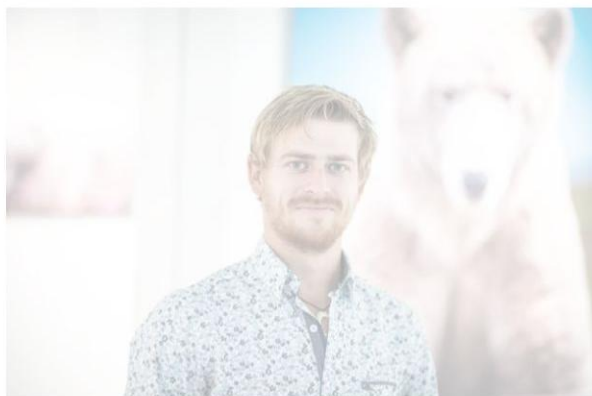
Čo bola prvá vec, ktorú vám zverejnil National Geographic?

Práve polárne medvede. Mal som tam dohromady osem strán. Doma mám asi tridsať tých magazínov. Splnil sa mi sen.

Ladové medvede ste fotili počas jednej expedície alebo na etapy?

V roku 2020 sme išli fotiť medvede v lete. Nevedeli sme, čo máme očakávať. Predstavoval som si polárne medvede v kvetinách a príbeh o tom, ako plávajú z ladových kryh spáť na pevninu. Mal som taký scenár na papieri. Ale príroda je nevypočítateľná.

Kvety, ktoré som chcel ako kulisu pre medvede, počas nášho pobytu napokon nerozkvitli. Tak sme sa tam vrátili v roku 2021. To už som mal oveľa rozsiahlejší scenár so špecifickými zábermi, ktoré som chcel urobiť, aby som si na to mohol zobrať aj potrebné vybavenie.

Martin Greguš. (zdroj: SME Jozef Jakubčo)

Mali ste so sebou aj odborníka na tieto šelmy?

Ten odborník som bol ja. Bol som organizátorom a mal som na starosti náš malý tím. Medvede som nikdy neštudoval, ale vzhľadom na to, ako dlho som v ich obkolesení žil, si myslím, že o nich viem viac ako niektorí, ktorí ich študujú, ale nikdy ich nevideli.

Jedna vec je vedieť na papieri, ako sa správa medveď, a druhá, ako sa správa v prírode. Lebo tam sa bude každé zviera správať inak.

Keď sme ich pozorovali pri fotení, každý deň sme sa posúvali ďalej v ich poznaní. Vedeli sme si domyslieť, ktorý medveď je aký. Keď som videl matku s mladými, ktorá sa nebila s ostatnými, nedobýjala sa nám do kempu, nechávala nám priestor, rešpektovala nás, vedel som, že to je medveď, s ktorým môžem pracovať. Od doráňaného medveda som sa zase držal čo najďalej.

Fotografovali ste s jednou-dvomi medvedmi rodinami alebo tam bolo medvedov viac?

Bolo ich tam oveľa viac, v rámci tých dvoch rokov ich bolo vyše sto. V roku 2021 sme mali asi desať-pätnásť takých, s ktorými sme vedeli veľmi dobre pracovať a boli pri nás denne, a potom asi dvadsať ďalších, s ktorými by to išlo, ale nemali veľmi záujem.

Otúkávali ste sa navzájom?

Áno. Zviera treba vedieť čítať. Musel som presne vedieť, ako daný medveď myslí, kam chce ísť, čo chce robiť. Niekedy je to dosť ťažké. Ale viem už napláňovať, že keď medveď niekde leží, bude sa chcieť dostať tam a tam a použije na to svoj vychodený chodník. Podľa toho sa viem umiestniť na fotenie.

Veľakrát išli medvede k nám a veľakrát sme išli zase my k nim. Rozprával som sa s nimi, pokojne som im hovoril, kam idem a čo chcem urobiť, aby sa nevystrašili, išiel som po vetre, aby ma zacítili. Takže o mne vedeli a chcel som, aby sa cítili bezpečne a neboli prekvapené. Keď vedeli, že idem za nimi, nemali so mnou až taký problém. Horšie by bolo, keby som sa k nim nejako potajomky plazil a potom naraz vystrčil hlavu. To by ich mohlo rozzúriť.

Takže ste na to nešli cez skrývanie?

Tam sa ani nedá veľmi skrývať. Nie sú tam stromy, je to samá rovina. A medvede majú výborný čuch. Môžem byť tri kilometre od nich, ak som po vetre, vedia, kto ide. Je oveľa lepšie, keď sa medzi nimi pohybujem, ako keby som mal stáť na mieste a čakať, že ku mne prídu.

Medveď má prirodzený rešpekt. Mohol by aj prísť, aby ma ovoňal, ale keď zistí, že mu nehrozí nebezpečie, odíde.

A čo mláďatá? Boli špeciálne zvedavé?

Mláďatá, najmä dorastenci, sú zvedavé.

Všetci hovoria, nechod medzi mláďatá a ich matku, lebo to zle dopadne. Mne sa však stalo niečo úplne iné. Bol som v kempe a prišla k nám mama s mláďatami. Ostali spať možno 15 - 20 metrov od kempu a my sme ich fotili. Potom sa mama zobudila, odišla a mláďatá nechala tam. Keď sa zobudili, začali sa hrať, chodili okolo nás, my sme ich fotili a mama, ktorá v diaľke jedla, nebola vôbec v strese. Potom sa vrátila, vyzdvihla si ich a odišla. Tomu som vôbec nerozumel. Akoby som bol ich pestún. Myslí si, že tam vznikla taká naša vzájomná dôvera, že nikto neublíži tomu druhému. To bol prekvapivý a dojemný moment.

Rešpekt však musel ostať zachovaný. Keby som začal mláďatá hladkať, matka by sa mohla nahnevať a napadnúť ma.

Takže nedošlo za celý ten čas k žiadnemu incidentu s medveďmi?

Stretli sme zopár medveďov, ktorí sa k nám blížili a rozmýšľali, čo si s nami počnú. Neboli však agresívne. A nikdy nedošlo k žiadnej naháňacke alebo k ohrozeniu. Ohrozovalo nás skôr počasie.

Koľko vás vlastne bolo v tíme?

Mal som v tíme strážcu a asistenta. Väčšinu času sme boli traja vrátane mňa. A v roku 2021 za mnou ešte prišiel otec. Nechcel som, aby nás bolo viac. Zvlášť, keď som mal dávať pozor na ostatných.

Martin Greguš (*1995)

- Rodák z Bratislavy začal s fotografovaním už ako osemročný, keď sa s rodičmi a sestrou presťahovali do Kanady.
- Ocenenie Rising Star Portfolio Award z roku 2021 je už jeho tretím v rámci medzinárodnej súťaže fotografie divokej prírody Wildlife Photographer of the Year.
- Už v roku 2008 získal špeciálnu cenu za fotografiu letiacej čajky White on Blue a so svojou fotografiou žeriava kanadského Crane Perfection sa v roku 2010 stal víťazom kategórie 11- až 14-ročných fotografův.
- V súčasnosti pracuje ako odborný poradca, výskumník, kameraman a pilot dronu na prírodovedných projektoch pre Netflix a Disney.
- Jeho fotografie zaujali svetové časopisy a médiá ako National Geographic, Canadian Geographic, GEO, BBC Wildlife Magazine, Washington Post alebo HuffPost.
- Jeho výstava 33 dní s medveďmi potrvá v Galérii SPP v Bratislave do 6. januára 2023.
- Jeho víťazné fotografie boli vystavené tento rok aj na Svetovom ekonomickom fóre v Davose.

Tím Martina Greguša v Hudsonovom zálive počas fotografovania polárnych medvedov. (zdroj: archív Martina Greguša)

Mali ste presne nastavené pravidlá, ako sa správať v divočine?

Kamarát, ktorý mi robil asistenta, časom stratil rešpekt k medvedom. Videl, že všetko je v pohode. Musel som mu vysvetľovať, že medveď sa nás má stále báť, že musí vedieť, že mu môžeme ublížiť, aj keď to nechceme. Lebo keď sa na nás začne pozeráť tak, že mu nemôžeme nič urobiť, neskôr sa môže dostať do mesta, vliezť niekomu na pozemok a prísť tým aj o život.

Rešpekt musí vždy ostať. Medveď sa musí cítiť bezpečne, aby ti nič neurobil, ale zároveň dostatočne ohrozene na to, aby nechcel vidieť iných ľudí. Po tejto hrane sme chodili.

A niektorým to niekedy robilo problémy. Videli v medvedovi plyšáka, ktorý im nič neurobí. Lenže ten plyšák má poriadne zuby, ostré pazúry a väčšinou je za ním obrovská matka.

Slovensko-kanadský fotograf Martin Greguš nafotil unikátne fotografie ľadových medvedov, uverejnili ich aj v National Geography. (zdroj: Martin Greguš)

Ako sa vám podarilo nafotografovať medveďa vo vode?

To bol len jeden medveď. A celá séria vodných fotiek vznikla za päť minút. Vyrobili sme niečo ako podvodný dron, ktorý fungoval skvele, až kým sme neprišli na lokáciu. Bolo málo času, tak som dal **fotoparát** na palicu, nastavil samospúšť a ponoril ho do vody. Skrytý v lodi som čakal, kým medveď prejde okolo.

Videli ste medvede aj pri love?

Nezažil som ich loviť tulene, lebo v zime ich veľmi nefotím. Ale nafotili sme pár unikátnych záberov. Mysleli sme si, že v lete polárne medvede nelovia, ale ony lovia, a dosť veľa. Pozorovali sme medveďa pri love bieluha a tiež sme videli medveďa loviť malé vtáky, ktoré ešte nevedeli lietať. Vyplašil ich z kvetín **smerom** do mora a tam ich po jednom zbieral. Tie fotky boli skvelé.

Vtedy mi však aj na chvíľu prestalo biť srdce. Mal som v hlave predstavu akčnej fotky, ako medveď beží po vode za vtákmi. Tak som si povedal, že sa posadím za kameň tak, aby vtáky boli predomnou. Lenže neuvedomil som si, že keď sa za nimi medveď rozbehne, ony pôjdu smerom ku mne. A keď sa rozbehol mojim smerom, rozmýšľal som, či sa rýchlo spakovať, alebo fotiť ďalej. Ostal som, ale nebolo mi všetko jedno.

Našťastie som toho medveďa poznal a vedel som, že nejde za mnou. Tá fotografia vyšla presne tak, ako som si ju predstavoval.

SÚVISIACI ČLÁNOK

Dokumentarista Marvin: Túžil som nakrútiť ságu, na Slovensku sa nám to podarilo

[Čítajte →](#)

Pri fotografovaní ste používali aj dron. Neboli medvede zvedavé, čo to je?

Niekedy áno. Ale ja som s dronom nepriletel hneď nad hlavu medveďa a neutravoval ho. Bol to zdĺhavý proces, kým si na dron zvykli.

Pozorovali ste v oblasti Hudsonovho zálivu aj stopy klimatických zmien?

Klimatická zmena tam naozaj je. Prejavuje sa tak, že rok je nepredvídateľný. Nefunguje tam pravidelnosť, že v júli sa ľad roztopí a v novembri zase zamrzne. Každý rok je to inak.

Prvý rok našej návštevy tam bol ľad ešte začiatkom augusta a všetky medvede lovíli. V roku 2021 sa roztopil už koncom júna. Ak sa ľad roztopí príliš rýchlo, medvede skončia kdesi uprostred Hudsonovho zálivu a musia vela plávať. Je to pre ne ťažké. Videli sme aj búrky, na ktoré medvede nie sú zvyknuté. V roku 2021 sme mali pomaly každý druhý deň veľkú búрку. Medvede to mátie.

Ak by bola klimatická zmena pomalá, medvede by sa vedeli adaptovať. Ale pri súčasnom tempe nemusia stíhať. Ich rovnováha je narušená.

Na Slovensku každoročne prebieha diskusia o odstrelch medveďa hnedého, ktorý je podľa niektorých premnožený. Sledujete to? Čo si o tom myslíte?

V Kanade máme podobný problém s čiernymi medveďmi, ktoré chodia do miest. Vždy som nenávidel, keď sa hovorilo, že medvede sú premnožené. Premnožení sú jedine ľudia. A väčšinu problémov spôsobujú práve ľudia. Nechávajú neporiadok v záhradách, jedlo vonku, vo veľkom sa rúbu lesy, čo je prirodzené teritórium medvedov, ktoré sa potom blížia k mestám. Namiesto toho, aby sme ich strieľali, by sme sa mali sústrediť na iné správanie. A nemali by sme ich manažovať.

V Kanade by všetci chceli zvierať čo najviac manažovať, ale im sa najlepšie darí, keď im dáme pokoj a keď trochu zmeníme náš životný štýl v ich prospech. Teda keď budeme dávať odpad do špeciálnych kontajnerov, keď budeme mať psa na odstrašenie a podobne.

Investujeme veľa peňazí a energie na to, aby sme zvierať zachraňovali a potom sa zrazu povie, že ich je vela a idú sa strieľať. To nás zase vráti späť.

Do Kanady ste odišli v ôsmich rokoch. Chodili ste aj na Slovensko? Bolo aj to pre vás inšpiratívne prostredie?

Na Slovensko sme chodili stále, máme tu rodinu. Spočiatku som tu fotil všetko, chodili sme po rôznych častiach Slovenska, aj po Európe. Potom som sa však vracal najmä preto, aby som bol s rodinou, s kamarátmi a na fotenie neostávalo veľa času.

Ako ste sa dostali k fotografovaniu?

Vždy som chcel byť profesionálnym fotografom, lebo ním bol otec. Keď som bol dieťa, pozoroval som ho pri vyvolávaní alebo editovaní fotografií. Pripadalo mi to ako kúzlo. Bol som nadšený a na otca som sa pozeral ako na superhrdinu.

Čo ste fotografovali v detstve?

Úplne všetko. Išiel som po ulici a všetko bolo pre mňa fascinujúce a nové. A také bolo pre mňa všetko aj vtedy, keď som začal viac cestovať. Neskôr som však začal fotiť menej. Už som sa hanbil fotografovať ľudí na ulici a ani moje mesto už pre mňa nebolo také zaujímavé, lebo som ho poznal.

Ale myslím si, že ako fotograf by som mal fotiť tak, ako keď som bol dieťa. Budem sa snažiť nájsť ho v sebe. Ten zápal, keď je všetko nové a vo všetkom je nejaká krása.

Otec mi vždy hovoril, že keď spravím jednu dobrú fotografiu denne, tak ten deň stál za to.

Keď ste sa dostali do puberty, nerevoltovali ste? Neodvrhli ste fotografiu napríklad preto, lebo ju robil otec?

Nie, časom som chcel chodiť s otcom fotografovať oveľa viac. Teraz je to tak, že otec má svoju vlastnú prácu a nemôže so mnou chodiť na všetky fotografické projekty. Snažím sa preto dostať do pozície, že budem mať dostatok peňazí na to, aby som ho mohol so sebou brávať.

Keď som bol tínedžer, nešiel som proti rodičom. Skôr som bol vo svojej vlastnej hlave. Nedával som svoje fotky často do súťaží, lebo som ťažko bral, keď nezískali cenu. V roku 2010 som vyhral v Londýne, v roku 2013 som získal cenu v Nemecku, ale potom zrazu nič. Začal som si myslieť, že nie som dosť dobrý. Tak som fotil len pre seba, čo nebolo dobré riešenie. Lebo keď fotku neocenia,

neznamená to, že nie je dobrá. Trvalo mi dlho, kým som sa zase do toho dostal. A prvýkrát, čo som opätovne začal súťažiť, bolo minulý rok na Wildlife Photographer of the Year, kde moje fotky vyhrali svoju kategóriu.

Už od začiatku ste fotografovali prírodné motívy?

Otec fotil módu, mama je módna návrhárka. Takže sa to začalo módou, ľuďmi, lietadlami... Ale mama rada chodila do prírody, tak som tam fotil, otec zase rád chodil do mesta, takže som fotil aj mesto. Mesto ma baví, ale zvieratá, divočina, dobrodružstvo ma priťahujú viac.

Študovali ste fotografiu?

Študoval som dokumentárny film vo Vancouvri. Inak som sa učil len od otca. On ma chcel poslať študovať na FAMU do Prahy, kde sám študoval. Ja som však bol vtedy zamilovaný a nechcel som odísť. Ostal som v Kanade a tam umelecké vzdelanie nie je až na takej vysokej úrovni ako v Európe. No pri zháňaní práce sa ma nikto v živote nepýtal, čo som vyštudoval.

Živí vás fotografia?

Toto je prvý rok, čo ma živí. Doteraz som pracoval pre sestru, ktorá je módnou návrhárkou vo filmovom priemysle. Pracoval som ako kostymér. Bol to spôsob, ako získať peniaze na fotografické expedície.

Platil som ich zo svojho vrečka alebo spoločne s otcom. Teraz za mnou väčšinou príde nejaká spoločnosť alebo niekto, kto chce fotky, lebo pracujem aj ako turistický sprievodca. Chcem si však stále zachovať aj expedície, ktoré budem financovať sám, lebo vtedy mám naozaj voľnú ruku a môžem si fotiť, čo chcem. Veľakrát totiž chcem ísť na skvelú lokalitu, no je to drahé a spoločnosti sa tomu bránia.

Tento text ste mohli čítať vďaka tomu, že platíte za obsah. Vážime si to.

Sme v obrazoch

+ ODOBERAŤ TÉMU

- [Medvedica na pár metrov či diviak na dosah ruky](#)
- [Matoviča sa pokúsili diskreditovať fotografiou s nepriateľmi zo Smeru a Hlasu](#)
- [Neboli len v správnom čase na správnom mieste. Vedeli aj, ako urobiť dobrú fotografiu](#)

Súvisiace témy: [Fotky](#), [Fotografie a fotogalérie](#)

Daniel Bernát
Redaktor

+ ODOBERAŤ AUTORA

Narodil sa v Trenčíne a vyštudoval filmovú vedu na Vysokej škole múzických umení v Bratislave. Začínal ako kultúrny redaktor v denníku Národná obroda, odkiaľ prešiel do kultúrnej rubriky denníka Pravda, kde strávil osem rokov. Neskôr bol šéfredaktorom mesačníka Film.sk v Slovenskom filmovom ústave a viedol aj samosprávne noviny Naša Petržalka.

Poslať článok na email | Nahlásiť chybu

DISKUSIA (0)

Hlavné správy zo Sme.sk

Platený obsah

Naozaj chýbajú dôkazy? Ako Kotleba využil otca teroristu na svoje manipulácie (analýza)

Juraj K. splňa znaky teroristu aj podľa FBI.
Roman Čuprik 1 h

Platený obsah

Konšpirátori na čele s Kotlebom spochybňujú terorizmus. Lebo veria v rovnaké manifesty (komentár)

Šíria lži a domnienky, žiadne fakty a dôkazy.
Jakub Filo 1 h

Platený obsah

Týždeň na Ukrajine: Nijaká evakuácia, ale deportácia. Úrady varujú pred čistkami v Chersone

Rusko útočí iránskymi dronmi.
Nina Sobotovičová 1 h

BLOGY SME

Kultúra Najčítanejšie Prémiové

1. Katarína Chudá: Niko Pirosmani: ťažký osud geniálneho umelca
2. Milan Buno: 7 knižných tipov: Stephen King odporúča nový strašidelný príbeh
3. Katarína Chudá: Francúzske dvorné balety: aké bizarné kostýmy nosili herci v 17. storočí?
4. Roman Kebísek: Štúr najskôr Pospíšilovej verejne vyznal lásku a o pár mesiacov ju verejne nechal
5. Milan Buno: 7 knižných tipov: Opustený ostrov a 8 súťažiacich...koľkí napokon prežijú?!
6. Roman Kebísek: Maliar Malevič po vystavení Čierneho stvorca r. 1915: Pretvoril som sa na nulu
7. Katarína Chudá: Marc Chagall: Ruský žid, ktorý pobúril Francúzov
8. Viera Polakovičová: Svetová premiéra diela Matúša Wiedermanna v Paríži

Slovák (26) sa šiel v Kanade prejsť na pole: Narazil na... tohto tvora by tam naozaj nečakal

Online • topky.sk (Spoločenské) • 13. 10. 2022, 9:30 • Pozitívny

Vydavateľ: Zoznam, s.r.o. (sk-36029076) • Rubrika: Zaujímavosti

Dosah: 503 337 • GRP: 11.19 • OTS: 0.11 • AVE: 2537.67 Eur

Odkaz: <https://www.topky.sk/cl/13/2396363/Slovak--26--sa-siel-v-Kanade-prejst-na-pole--Narazil-na---tohto-tvora-by-tam-naozaj-necakal>

Autor: © Zoznam/bv Zdroj: TASR Nahlásiť chybu

Ilustračné foto

Zdroj: Getty Images

BRATISLAVA - Slovenský fotograf sa podelil o sériu úžasných snímok ľadových medved'ov, ktorí odpočívajú na poliach obklopených levanduľou v Churchille v kanadskej provincii Manitoba, kde medvede zazrel v prostredí, ktoré považuje za nepravdepodobné, pretože ho neobklopuje obvyklý sneh a ľad. Snímky tak ukazujú nežnejšiu a starostlivejšiu stránku týchto zvierat.

Príbeh **Martina** "33 dní s medved'mi" tento rok vyšiel v americkom časopise National Geographic či francúzskom magazíne GEO. Víťazné fotografie boli vystavené na Svetovom ekonomickom fóre v Davose. Fotografie divokej prírody sa prihovárajú malým deťom aj profesionálnym fotografom. "Mojím cieľom je inšpirovať čo najväčšie publikum a rozpovedať nielen náš príbeh, ale aj príbehy týchto krásnych zvierat. Chceme divákovi umožniť, aby mohli ľadové medvede spoznať takpovediac zblízka, ale aj upriamiť pozornosť na potrebu ich ochrany," hovorí **Martin**.

Galéria fotiek (5)

Zdroj: profimedia.sk

Prestížne magazíny National Geographic a GEO nepublikovali jeho fotografie po prvýkrát. Vo fotografovaní divokej prírody si rodák z Bratislavy vybudoval silné meno. Minulý rok získal ocenenie Rising Star Portfolio Award na jednej z najprestížnejších súťaží fotografie divokej prírody Wildlife Photographer of the Year. Len začiatkom tohto mesiaca ocenili jeho talent na súťaži zameranej na fotografiu a video divokej prírody Siena Drone Awards v Taliansku. Jeho tvorbu si tiež všimli aj ďalšie svetovo uznávané médiá ako BBC Wildlife Magazine, Washington Post, Huff Post, či Canadian Geographic.

Galéria fotiek (5)

Zdroj: profimedia.sk

Svoju tvorbu bude vystavovať na domácej pôde po prvýkrát v Galérii SPP. "Ide o dokumentárny projekt, ktorý zachytáva moje spoložitie s ľadovými medved'mi, s ktorými som dokopy strávil 33 dní počas leta roku 2020 a 2021. Súčasťou výstavy je aj dokumentárny film, ktorý divákovi ukáže, ako naše fotografie vznikali, aké boli naše interakcie s týmito polárnymi šelmami v Hudsonovom zálive, jednoducho ako sme prežívali tieto veľmi unikátne chvíle," dodáva fotograf.

Galéria fotiek (5)

Zdroj: profimedia.sk

Greguš sa narodil v roku 1995, fotografovať začal ako osemročný po tom, čo sa s rodinou v roku 2004 presťahovali do Kanady. Fotoaparát sa stal jeho najbližším priateľom a spoločníkom v krásnej kanadskej prírode. Už ako 12-ročný získal špeciálnu cenu letiacej čajky "White on Blue". V súčasnosti žije vo Vancouveri, kde pôsobí ako odborný poradca, výskumník, kameraman a pilot dronu pre prírodovedné projekty pre Netflix a Disney. Zároveň spolupracuje so svojím otcom, tiež fotografom, **Martinom** Gregušom st., na knižných projektoch dokumentujúcich našu planétu z novej perspektívy.

Slovák (26) sa šiel v Kanade prejsť na pole: Narazil na... tohto tvora by tam naozaj nečakal

Autor: Autor:

Náš tip: Richard Müller- jesenné koncerty Lord of the Dance Jan Kraus One man show

Úvod » Zaujímavosti

pred 23 minútami

Slovák (26) sa šiel v Kanade prejsť na pole: Narazil na... tohto tvora by tam naozaj nečakal

Diskusia 0

Facebook f

Pošlite nám tip

Autor: © Zoznam/bv Zdroj: TASR Nahlásiť chybu

Galéria fotiek (5)

Ilustračné foto
Zdroj: Getty Images

BRATISLAVA - Slovenský fotograf sa podelil o sériu úžasných snímok ľadových medveďov, ktorí odpočívali na poliach obklopených levanduľou v Churchill v kanadskej provincii Manitoba, kde medvede zazrel v prostredí, ktoré považuje za nepravdepodobné, pretože ho neobklopuje obvyklý sneh a ľad. Snímky tak ukazujú nežnejšiu a starostlivejšiu stránku týchto zvierat.

Príbeh Martina "33 dní s medveďmi" tento rok vyšiel v americkom časopise National Geographic či francúzskom magazíne GEO. Víťazné fotografie boli vystavené na Svetovom ekonomickom fóre v Davose. Fotografie divokej prírody sa prihovárajú malým deťom aj profesionálnym fotografom. **"Mojím cieľom je inšpirovať čo najväčšie publikum a rozpovedať nielen náš príbeh, ale aj príbehy týchto krásnych zvierat. Chceme divákovi umožniť, aby mohli ľadové medvede spoznať takpovediac zblízka, ale aj upriamiť pozornosť na potrebu ich ochrany,"** hovorí Martin.

Zdroj: profimedia.sk

Zdroj: profimedia.sk

Prestížne magazíny National Geographic a GEO nepublikovali jeho fotografie po prvýkrát. Vo fotografovaní divokej prírody si rodák z Bratislavy vybudoval silné meno. Minulý rok získal ocenenie Rising Star Portfolio Award na jednej z najprestížnejších súťaží fotografie divokej prírody Wildlife Photographer of the Year. Len začiatkom tohto mesiaca ocenili jeho talent na súťaži zameranej na fotografiu a video divokej prírody Siena Drone Awards v Taliansku. Jeho tvorbu si tiež všimli aj ďalšie svetovo uznávané médiá ako BBC Wildlife Magazine, Washington Post, Huff Post, či Canadian Geographic.

Zdroj: profimedia.sk

Svoju tvorbu bude vystavovať na domácej pôde po prvý krát v Galérii SPP. **"Ide o dokumentárny projekt, ktorý zachytáva moje spolužitie s ľadovými medvedmi, s ktorými som dokopy strávil 33 dní počas leta roku 2020 a 2021. Súčasťou výstavy je aj dokumentárny film, ktorý divákovi ukáže, ako naše fotografie vznikali, aké boli naše interakcie s týmito polárnymi šelmami v Hudsonovom zálive, jednoducho ako sme prežívali tieto veľmi unikátne chvíle,"** dodáva fotograf.

Zdroj: profimedia.sk

Croguš sa narodil v roku 1995, fotografovať začal ako osamotený po tom, čo sa s

Greguš sa narodil v roku 1999, fotografovať začal ako osemročný po tom, čo sa s rodinou v roku 2004 presťahovali do Kanady. Fotoaparát sa stal jeho najbližším priateľom a spoločníkom v krásnej kanadskej prírode. Už ako 12-ročný získal špeciálnu cenu letiacej čajky "White on Blue". V súčasnosti žije vo Vancouveri, kde pôsobí ako odborný poradca, výskumník, kameraman a pilot dronu pre prírodovedné projekty pre Netflix a Disney. Zároveň spolupracuje so svojim otcom, tiež fotografom, Martinom Gregušom st., na knižných projektoch dokumentujúcich našu planétu z novej perspektívy.

Slovák (26) sa šiel v Kanade prejsť na pole: Narazil na... tohto tvora by tam naozaj nečakal

Ľadové medvede vo fialových kvetoch. Fotograf Martin Greguš s nimi strávil 33 dní

Online • kultura.pravda.sk (Kultúra / Umenie) • 23. 10. 2022, 8:33 •

Vydavateľ: OUR MEDIA SR a. s. (sk-51267055) • Autor: Radovan Krčmárík • Rubrika: Kultúra

Dosah: 5 078 • GRP: 0.11 • OTS: 0.00 • AVE: 454.99 Eur

Odkaz: <https://kultura.pravda.sk/galeria/clanok/644492-ladove-medvede-vo-fialovych-kvetoch-fotograf-martin-gregus-s-nimi-stravil-33-dni/>

Vo vode i na zemi, pri love aj odpočinku, schované medzi kvetinami, s polárnou žiarou či dúhou nad hlavou. Výstava 33 dní s medved'ami, ktorú nedávno otvorili v bratislavskej [Galérii SPP](#), prináša vyše 50 jedinečných fotografií týchto majestátnych zvierat. Cítiť z nich pokoj, empatiu aj rešpekt. Ich autorom je oceňovaný kanadsko-slovenský fotograf Martin Greguš.

Foto: Martin Greguš

Ľadový medveď, výstava Jedna z najobľúbenejších autorových fotiek. Medvedica Aurora dojčí svoje jednoročné mláďa Beans v kvetinách kypriny úzkolistej.

Ľadové medvede na vašich fotkách vyzerajú neškodne, ale predsa len sú to šelmy. Ako vám napadlo stráviť v ich blízkosti taký dlhý čas?

Keď sme s otcom pripravovali projekt k 150. výročiu Kanady, dostali sme sa v roku 2015 na Arktídu, kde sme prvý raz stretli ľadového medveďa. Bolo to zvláštne tým, že sme tam boli v lete, keď tam nikto nechodí. V tom čase je tam všetko pokojné, aj príroda a medvede.

Chodil som ich potom fotiť i na jeseň a v zime, ale chcel som tam ísť zase v lete. Keď v roku 2020 vypukla pandémia, povedal som si, že prišiel čas nafotiť polárne medvede v kvetinách. Dal som dohromady tím, výbavu a s otcom sme to celé naplánovali.

Ako ste pochodili?

Strávil som tam trinásť dní, ale kvetiny nerozkvitli, bolo čudné počasie. Začali kvitnúť, až keď som odchádzal, no už som tam nemohol dlhšie zostať. A tak som sa rozhodol, že sa o rok vrátim. Informoval som agentúru, s ktorou som spolupracoval, a v lete 2021 som s tímom prišiel znova. Zostali sme tam 20 dní – a rozkvitli aj kvetiny. Život v tej divočine bol však t'ažký.

Kde presne leží tá lokalita?

Je to oblasť, ktorá je vzdialená dve hodiny plavby severne od mestečka Churchill v kanadskej provincii Manitoba, v Hudsonovom zálive. Dostali sme sa tam malou loďou, na ktorej je postavený akýsi drevený bunker. Keď sme zakotvili, bývali sme na lodi. Pri prvej návšteve sme toho však veľa nenaspali, lebo vpredu sme nemali ani dvere, len plachty, takže sme sa báli, aby nám medvede nevošli až do kuchyne.

Všade sme mali alarmy, ktoré nás stále budili. Niektoré z nás musel zakaždým vstať a pozrieť sa, čo sa deje. Alarm väčšinou spustil vietor, no často tam bol aj medveď, ktorého bolo treba odplašiť. Spali sme naozaj málo a boli sme veľmi vyčerpaní. Keď sme sa tam o rok vrátili, boli sme už vybavení oveľa lepšie.

Foto: Peter Regec

Martin Greguš Fotograf Martin Greguš na vernisáži svojej výstavy.

Koľko ľudí tvorilo váš tím?

Ja, môj asistent a „bearguard“ (medvedí strážca, pozn. red.), ktorý stál s puškou nablízku a dával pozor. Vlni za mnou prišiel aj otec, ktorý je tiež fotograf, a strávil tam so mnou desať dní.

Ako ste vychádzali s medved'ami?

Zvykli sme si na seba. Snažili sme sa však, aby si na nás nezvykli až príliš, lebo by ich to mohlo ohroziť. Keď mladé medvede vyrastú, mohli by si myslieť, že im ľudia neublížia, čo by bola chyba. Preto sme si prejavovali vzájomný rešpekt. Boli sme k nim milí, no ak sa dostali priveľmi blízko, odplašili sme ich.

Výstava 33 dní s medved'ami

V bratislavskej [Galérii SPP](#) otvorili výstavu unikátnych fotografií Martina Greguša.

Fotogaléria 28 fotiek

+25

Koľko medved'ov ste stretli?

Za tých 33 dní počas dvoch rokov som videl možno aj 80 medved'ov. Vlni ich bolo vyše 50. Niekedy sme ich okolo seba mali naraz aj desať-päťnásť v okruhu 150 metrov. Väčšinou išlo o samice s mladými. Všetci hovoria, že také spojenie je nebezpečné, no pri ľadových medved'och to neplatí. Samice vedia, že nám môžu ublížiť, ale aj to, že im môžeme ublížiť my. Preto boli pokojné, a keď nás spoznali, tak nás dokonca využívali na babysitting.

Matka nám napríklad nechala mladé a odišla. A tak zrazu vidím, že desať metrov od kempu mám medveďa, ktorého môžem pohladkať, a samica je niekde dvesto metrov ďaleko. Mlád'a pri nás šaškovalo alebo spalo, kým sa ona v diaľke pokojne krmila, a prišla si poň až po dvoch hodinách. Samice nás brali aj ako ochranu proti samcom. Tie sa nás väčšinou báli alebo sme sa ich sami snažili odplašiť.

Zažili ste nejaké konfliktné situácie medzi medveďmi?

Bol tam jeden obrovský samec, ktorého sa matky báli a nechali mu veľký priestor, ale neodišli. Keď zase prišiel jeden doškriabaný a vychudnutý samec, hneď som vedel, že je zlý, lebo všetky matky okamžite bežali preč. Aj my sme potom vedeli, že je lepšie zamknúť sa na lodi a nevychádzať, kým neodíde.

Nemali ste pri fotení strach?

Nebol to ani tak strach, ako skôr rešpekt, a myslím, že to bolo dobre. Napríklad môj asistent ten rešpekt po čase stratil a videl som, že sa k nemu medveďe už správali inak. Ja som zostával pokojný, prihovárал som sa im, ale on sa začal správať ako frajer. Musel som ho upozorniť, že to nie je hra, že je to nebezpečné. Medveďe k nám však nikdy neboli agresívne. Ak za nami išli, aj keď nemali, sprejom proti medveďom sme za sebou urobili „stenu“, ktorá ich zastavila.

Ako blízko ste sa k nim dostali?

Boli situácie, keď som počul, ako za stenou chrápe medveď, no vtedy medzi nami bola bariéra. Vonku som od nich veľakrát stál asi desať-pätnásť metrov. To mi však trvalo aj päť-šesť hodín, kým som sa k nim dostal tak blízko. Alebo tak blízko prišli medveďe.

Ako vlastne prebieha fotenie takých zvierat v ich prirodzenom prostredí?

Vyžaduje si to veľa trpezlivosti. Ak to mám porovnať, tak v roku 2020 sme s medveďmi zažili intímnejšie chvíle. Bolo to romantickejšie, medveďov bolo menej, ležali, spali, „cvičili jogu“. O rok neskôr to bolo akčnejšie. Už sme netrúvali toľko času s jednotlivými medveďmi, lebo ich bolo viac. Vstával som o štvrtej ráno, fotil som východ slnka, a keď medveďe spali, šiel som si ľahnúť i ja alebo som si dal raňajky. Cez deň sa väčšinou veľa nedialo. Ak bolo teplo, medveďe išli do mora. Večer to zase bývalo akčnejšie.

Medveďom ste dávali aj mená...

Mali sme pár obľúbených a každý dostal meno. Jedným z nich bol Winnie the Pooh (Macko Pú), ktorý bol našim ochrancom. Často sedel pred kempom, a keď sa blížil medveď, ktorý mohol byť agresívny, varoval nás. Dost' sme sa zbližili aj s medveďou mamou, ktorú sme volali Aurora a jej mlád'a Beans. Obľúbili sme si tiež mamu s dvojročnými mláďatami, ktoré boli také veľké ako ona.

Ľadovým medveďom hrozí vyhynutie. Čo ste sa počas tých 33 dní o nich naučili?

Klíma sa otepluje a ročné obdobia sa tým stávajú nepredvídateľné. Už vlastne ani nevieme, kedy je tam poriadne leto a zima. Ak tam nerozkvitnú kvety, nič hrozné sa nedeje, ale keď sa nevytvorí ľad, medveďe majú problém. A to bolo cítiť. Medveďe v sebe nosia kalendár, na ktorý si za tisíce rokov zvykli, no v poslednom čase sa im ten kalendár mení. Nevedia sa na to pripraviť. Aj búrky sú horšie a medveďe sa bleskov boja podobne ako psy.

Vedia sa síce prispôbiť prostrediu, no otázkou je, či to dokážu dostatočne rýchlo. Winnie the Pooh sa napríklad naučil loviť vtáky. Robil teda veci, ktoré iné medveďe nevedeli. Ak bude mať mladé, možno im odovzdá ten gén a ony ho zase odovzdajú svojim deťom. Problémom však je, že v kanadskej Arktíde možno medveďe strieľať, preto sa bojím o tie, ktoré dobre poznám. Ak by napríklad zabili Winnieho, tak jeho gény nebude mať kto zdediť. A možno je to to jediné, čo ľadové medveďe môže zachrániť.

Kanadská vláda dovoľí loviť tieto ohrozené zvieratá?

Ľadové medveďe sú síce chránené, no domorodí Inuiti majú povolené kvóty, koľko ich môžu zabiť. Nepoznám presné čísla, ale je to vyše sto medveďov, ktoré možno v celej kanadskej Arktíde ročne zastrelit'. Kvóty pridelujú podľa jednotlivých komunit. Je to veľmi smutné, pretože tie medveďe už poznám. Je to, akoby mi niekto zastrelil rodinu.

Vďaka medveďom ste získali cenu Rising Star Portfolio Award v jednej z najprestížnejších svetových súťaží fotografií divokej prírody Wildlife Photographer of the Year 2021. Kedy ste sa rozhodli do nej prihlásiť?

Keď som sa vrátil do Vancouveru a ukázal fotografie otcovi, dohodli sme sa, že ich pošlem do nejakých súťaží. Nečakal som, že vyhrám, lebo už dlhší čas sa mi to nepodarilo, no tentoraz to vyšlo a veľmi mi to pomohlo. Ozvali sa mi časopisy ako National Geographic, GEO či britskí vysielatelia, s viacerými už pracujem na nových projektoch.

Táto výstava však ešte neputovala po svete, v Bratislave má premiéru. Rád by som ju dostal do Vancouveru alebo iných miest, lebo vidím, že sa ľuďom páči. Niektorým prináša šťastie a pokoj. Jedna babka si sem sadla a hodinu iba pozerala na jednu fotografiu.

Aké máte ďalšie plány?

K medveďom sa určite vrátim, plánujem to už na budúci rok. Vďaka tomu, že pracujem pre britských vysielateľov, je veľa projektov o Arktíde a iných krajinách. Budem sa však snažiť robiť aj vlastné veci. Mohlo by to byť napríklad 33 dní s medveďmi grizly. Chcel by som stavať práve na projekte „33 dní s...“. Veľmi by som chcel fotiť narvaly, ale rád by som sa vrátil aj na Antarktídu, kde by to mohli byť zase tučniaky.

Martin Greguš (26)

Foto: Martin Greguš

Martin Greguš Martin Greguš

Narodil sa v Bratislave. S fotením začal už ako osemročný, keď sa s rodinou v roku 2004 presťahovali do Kanady. Tam ho uchvátila divoká príroda. Už ako 12-ročný získal špeciálnu cenu za fotografiu letiacej čajky a o dva roky neskôr zvíťazil so snímkom žeriava. Žije vo Vancouveri, kde pracuje ako odborný poradca, výskumník, kameraman a pilot dronu na prírodovedných projektoch pre spoločnosti Netflix a Disney. Veľa cestuje, navštívil už vyše 30 krajín na všetkých kontinentoch okrem Ázie.

Ľadový medveď, výstava

Martin Greguš

V boji s dotieravým hmyzom.

V zátiší s kvetinami.

Zháňanie potravy je pre ľadové medvede čoraz náročnejšie.

Dúha nad medveďom.

Pri fotení medveďov využíval aj dron.

Martin Greguš a jeho tím.

Medvedia rodinka

Ľadové medvede zvedavo nazerali aj do vnútra lode.

Medvede si na ľudí zvykli a naučili sa ich tolerovať vo svojej blízkosti.

Martin Greguš dával medveďom aj mená. Týchto pomenoval Lucy, Maverick a Cassiopeia.

Milujúca medvedia matka s mláďat'om si ustlala na fialových kvetoch kypriny úzkolistej.

Výstava 33 dní s medveďmi predstavuje fotografie Martina Greguša.

Ľadový medveď, ktorý sa dokonale prispôbil prostrediu - naučil sa chytat' vtáky.

Martin Greguš pri fotení v drsnej severskej prírode.

Tím sa na miesto dopravil na malej lodi, ktorá mu poslúžila aj ako útočisko a prístrešie.

Martin Greguš sa na miesto dopravil na malej lodi, ktorá mu poslúžila aj ako útočisko a prístrešie.

Záber z vernisáže.

Fotograf Martin Greguš na vernisáži svojej výstavy.

Záber z vernisáže výstavy.

Martin Gregus

Peter Regec

Autor: Radovan Krčmárík

Pravda > Kultúra > Galéria > Ľadové medvede vo fialových kvetoch. Fotograf Martin Greguš s n..

Ľadové medvede vo fialových kvetoch. Fotograf Martin Greguš s nimi strávil 33 dní

Vo vode i na zemi, pri love aj odpočinku, schované medzi kvetinami, s polárnou žiarou či dúhou nad hlavou. Výstava 33 dní s medveďmi, ktorú nedávno otvorili v bratislavskej Galérii SPP, prináša vyše 50 jedinečných fotografií týchto majestátnych zvierat. Cítiť z nich pokoj, empatiu aj rešpekt. Ich autorom je oceňovaný kanadsko-slovenský fotograf Martin Greguš.

[Radovan Krčmárik, Pravda](#) • 23.10.2022 08:33

Jedna z najobľúbenejších autorových fotiek. Medvedica Aurora dojčí svoje jednorročné mláďa Beans v kvetinách kypriny úzkolistej.

Ľadové medvede na vašich fotkách vyzerajú neškodne, ale predsa len sú

to šelmy. Ako vám napadlo stráviť v ich blízkosti taký dlhý čas?

Keď sme s otcom pripravovali projekt k 150. výročiu Kanady, dostali sme sa v roku 2015 na Arktídu, kde sme prvý raz stretli ľadového medveďa. Bolo to zvláštne tým, že sme tam boli v lete, keď tam nikto nechodí. V tom čase je tam všetko pokojné, aj príroda a medvede.

ČÍTAJTE ĽAŽ

Takmer zomrel v arktickej búrke. Jeho fotografie medveďov teraz zbierajú prestížne svetové ceny

Chodil som ich potom fotiť i na jeseň a v zime, ale chcel som tam ísť zase v lete. Keď v roku 2020 vypukla pandémia, povedal som si, že prišiel čas nafotiť polárne medvede v kvetinách. Dal som dohromady tím, výbavu a s otcom sme to celé naplánovali.

Ako ste pochodili?

Strávil som tam trinásť dní, ale kvetiny nerozkvitli, bolo čudné počasie. Začali kvitnúť, až keď som odchádzal, no už som tam nemohol dlhšie zostať. A tak som sa rozhodol, že sa o rok vrátim. Informoval som agentúru, s ktorou som spolupracoval, a v lete 2021 som s tímom prišiel znova. Zostali sme tam 20 dní – a rozkvitli aj kvetiny. Život v tej divočine bol však ťažký.

ČÍTAJTE ĽAŽ

Striebro z Talianska za unikátne video medveďov. Pozrite si ho ako prví spolu s jedinečnými fotografiami

Kde presne leží tá lokalita?

Je to oblasť, ktorá je vzdialená dve hodiny plavby severne od mestečka Churchille v kanadskej provincii Manitoba, v Hudsonovom zálive. Dostali sme sa tam malou loďou, na ktorej je postavený akýsi drevený bunker. Keď sme zakotvili, bývali sme na lodi. Pri prvej návšteve sme toho však veľa

nenaspali, lebo vpredu sme nemali ani dvere, len plachty, takže sme sa báli, aby nám medvede nevošli až do kuchyne.

Všade sme mali alarmy, ktoré nás stále budili. Nieкто z nás musel zakaždým vstať a pozrieť sa, čo sa deje. Alarm väčšinou spustil vietor, no často tam bol aj medveď, ktorého bolo treba odplašiť. Spali sme naozaj málo a boli sme veľmi vyčerpaní. Keď sme sa tam o rok vrátili, boli sme už vybavení oveľa lepšie.

Foto: Peter Regec

Fotograf Martin Greguš na vernisáži svojej výstavy.

Koľko ľudí tvorilo váš tím?

Ja, môj asistent a „bearguard“ (medvedí strážca, pozn. red.), ktorý stál s puškou nablízku a dával pozor. Vlni za mnou prišiel aj otec, ktorý je tiež fotograf, a strávil tam so mnou desať dní.

Ako ste vychádzali s medveďmi?

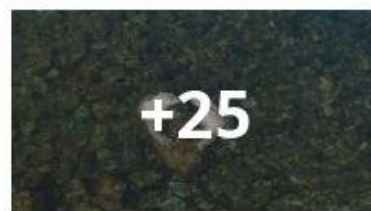
Zvykli sme si na seba. Snažili sme sa však, aby si na nás nezvykli až príliš, lebo by ich to mohlo ohroziť. Keď mladé medvede vyrastú, mohli by si myslieť, že im ľudia neublížia, čo by bola chyba. Preto sme si prejavovali vzájomný rešpekt. Boli sme k nim milí, no ak sa dostali priveľmi blízko, odplašili sme ich.

Výstava 33 dní s medveďmi

Výstava 33 dní s medvedmi

V bratislavskej Galérii SPP otvorili výstavu unikátnych fotografií Martina Greguša.

FOTOGALÉRIA

Koľko medved'ov ste stretli?

Za tých 33 dní počas dvoch rokov som videl možno aj 80 medved'ov. Vlni ich bolo vyše 50. Niekedy sme ich okolo seba mali naraz aj desať-pätnásť v okruhu 150 metrov. Väčšinou išlo o samice s mladými. Všetci hovoria, že také spojenie je nebezpečné, no pri ľadových medved'och to neplatí. Samice vedia, že nám môžu ublížiť, ale aj to, že im môžeme ublížiť my. Preto boli pokojné, a keď nás spoznali, tak nás dokonca využívali na babysitting.

Matka nám napríklad nechala mladé a odišla. A tak zrazu vidím, že desať metrov od kempu mám medveďa, ktorého môžem pohladkať, a samica je niekde dvesto metrov ďaleko. Mláďa pri nás šaškovalo alebo spalo, kým sa ona v diaľke pokojne krmila, a prišla si poň až po dvoch hodinách. Samice nás brali aj ako ochranu proti samcom. Tie sa nás väčšinou báli alebo sme sa ich sami snažili odplašiť.

Zažili ste nejaké konfliktné situácie medzi medveďmi?

Bol tam jeden obrovský samec, ktorého sa matky báli a nechali mu veľký priestor, ale neodišli. Keď zase prišiel jeden doškriabaný a vychudnutý samec, hneď som vedel, že je zlý, lebo všetky matky okamžite bežali preč. Aj my sme potom vedeli, že je lepšie zamknúť sa na lodi a nevychádzať, kým neodíde.

Nemali ste pri foteaní strach?

Nebol to ani tak strach, ako skôr rešpekt, a myslím, že to bolo dobre. Napríklad môj asistent ten rešpekt po čase stratil a videl som, že sa k nemu medvede už správali inak. Ja som zostával pokojný, prihováral som sa im, ale on sa začal správať ako frajer. Musel som ho upozorniť, že to nie je hra, že je to nebezpečné. Medvede k nám však nikdy neboli agresívne. Ak za nami išli, aj keď nemali, sprejom proti medvedom sme za sebou urobili „stenu“, ktorá ich zastavila.

Tento obsah je momentálne nedostupný

Ako blízko ste sa k nim dostali?

Boli situácie, keď som počul, ako za stenou chrápe medveď, no vtedy medzi nami bola bariéra. Vonku som od nich veľakrát stál asi desať-pätnásť metrov. To mi však trvalo aj päť-šesť hodín, kým som sa k nim dostal tak blízko. Alebo tak blízko prišli medvede.

Ako vlastne prebieha fotenie takých zvierat v ich prirodzenom prostredí?

Vyžaduje si to veľa trpezlivosti. Ak to mám porovnať, tak v roku 2020 sme s medveďmi zažili intímnejšie chvíle. Bolo to romantickejšie, medveďov bolo menej, ležali, spali, „cvičili jogu“. O rok neskôr to bolo akčnejšie. Už sme netrávili toľko času s jednotlivými medveďmi, lebo ich bolo viac. Vstával som o štvrtej ráno, fotil som východ slnka, a keď medvede spali, šiel som si ľahnúť i ja alebo som si dal raňajky. Cez deň sa väčšinou veľa nedialo. Ak bolo teplo, medvede išli do mora. Večer to zase bývalo akčnejšie.

Medveďom ste dávali aj mená...

Mali sme pár obľúbených a každý dostal meno. Jedným z nich bol Winnie the Pooh (Macko Pú), ktorý bol našim ochrancom. Často sedel pred kempom, a keď sa blížil medveď, ktorý mohol byť agresívny, varoval nás. Dost sme sa zblížili aj s medveďou mamou, ktorú sme volali Aurora a jej mláďa Beans. Obľúbili sme si tiež mamu s dvojročnými mláďatami, ktoré boli také veľké ako ona.

Ladovým medveďom hrozí vyhynutie. Čo ste sa počas tých 33 dní o nich naučili?

Klíma sa otepľuje a ročné obdobia sa tým stávajú nepredvídateľné. Už vlastne ani nevieme, kedy je tam poriadne leto a zima. Ak tam nerozkvitnú kvety, nič hrozné sa nedeje, ale keď sa nevytvorí ľad, medvede majú problém. A to bolo cítiť. Medvede v sebe nosia kalendár, na ktorý si za tisíce rokov zvykli, no v poslednom čase sa im ten kalendár mení. Nevedia sa na to pripraviť. Aj búrky sú horšie a medvede sa bleskov boja podobne ako psy.

Vedia sa síce prispôbiť prostrediu, no otázkou je, či to dokážu dostatočne rýchlo. Winnie the Pooh sa napríklad naučil loviť vtáky. Robil teda veci, ktoré iné medvede nevedeli. Ak bude mať mladé, možno im odovzdá ten gén a ony ho zase odovzdajú svojim deťom. Problémom však je, že v kanadskej Arktíde možno medvede strieľať, preto sa bojím o tie, ktoré dobre poznám. Ak by napríklad zabili Winnieho, tak jeho gény nebude mať kto zdediť. A možno je to to jediné, čo ľadové medvede môže zachrániť.

Kanadská vláda dovoľí loviť tieto ohrozené zvieratá?

Ľadové medvede sú síce chránené, no domorodí Inuiti majú povolené kvóty, koľko ich môžu zabiť. Nepoznám presné čísla, ale je to vyše sto medveďov, ktoré možno v celej kanadskej Arktíde ročne zastreliť. Kvóty pridelujú podľa jednotlivých komunit. Je to veľmi smutné, pretože tie medvede už poznám. Je to, akoby mi niekto zastrelil rodinu.

ČÍTAJTE MAC

**Aj príroda má zmysel pre humor.
Pozrite si smiešne fotografie zvierat**

Vďaka medveďom ste získali cenu Rising Star Portfolio Award v jednej z najprestížnejších svetových súťaží fotografií divokej prírody Wildlife Photographer of the Year 2021. Kedy ste sa rozhodli do nej prihlásiť?

Keď som sa vrátil do Vancouveru a ukázal fotografie otcovi, dohodli sme sa, že ich pošlem do nejakých súťaží. Nečakal som, že vyhrám, lebo už dlhší čas sa mi to nepodarilo, no tentoraz to vyšlo a veľmi mi to pomohlo. Ozvali sa mi časopisy ako National Geographic, GEO či britskí vysielatelia, s viacerými už pracujem na nových projektoch.

Táto výstava však ešte neputovala po svete, v Bratislave má premiéru. Rád by som ju dostal do Vancouveru alebo iných miest, lebo vidím, že sa ľuďom páči. Niektorým prináša šťastie a pokoj. Jedna babka si sem sadla a hodinu iba pozerala na jednu fotografiu.

Aké máte ďalšie plány?

K medveďom sa určite vrátim, plánujem to už na budúci rok. Vďaka tomu, že pracujem pre britských vysielateľov, je veľa projektov o Arktíde a iných krajinách. Budem sa však snažiť robiť aj vlastné veci. Mohlo by to byť napríklad 33 dní s medveďmi grizly. Chcel by som stavať práve na projekte „33 dní s...“. Veľmi by som chcel fotiť narvaly, ale rád by som sa vrátil aj na Antarktídu, kde by to mohli byť zase tučniaky.

Martin Greguš (26)

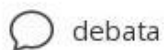

Foto: Martin Greguš

Martin Greguš

Narodil sa v Bratislave. S fotením začal už ako osemročný, keď sa s rodinou v roku 2004 presťahovali do Kanady. Tam ho uchvátila divoká príroda. Už ako 12-ročný získal špeciálnu cenu za fotografiu letiacej čajky a o dva roky neskôr zvíťazil so snímkom žeriava. Žije vo Vancouveri, kde pracuje ako odborný poradca, výskumník, kameraman a pilot dronu na prírodovedných projektoch pre spoločnosti Netflix a Disney. Veľa cestuje, navštívil už vyše 30 krajín na všetkých kontinentoch okrem Ázie.

©Autorské práva vyhradené

chyba

Viac na túto tému: [#fotografie](#) [#výstava](#) [#fotograf](#) [#ľadové medvede](#)

[#výstava fotografií](#) [#Martin Greguš](#)

SÚVISIACE ČLÁNKY

- Dedinka na Aljaške zažíva turistický boom. Ľudí lákajú ľadové medvede
- Ľadové medvede začali žrať delfíny
- Prežijú ľadové medvede rok 2100?

Plánujete
predať váš byt?

Získajte okamžité
bezplatné ocenenie
zadarmo

 Reado.

Čítajte Pravdu bez reklamy

Takmer zomrel v arktickej búrke. Jeho fotografie medved'ov teraz zbierajú prestížne svetové ceny

Online • zurnal.pravda.sk (Správy / Politika) • 22. 10. 2022, 6:00 • Pozitívny

Vydavateľ: OUR MEDIA SR a. s. (sk-51267055) • Autor: Ľubica Hargašová • Rubrika: Rozhovory

Dosah: 5 524 • GRP: 0.12 • OTS: 0.00 • AVE: 471.57 Eur • Interakcií: 16

Odkaz: <https://zurnal.pravda.sk/rozhovory/clanok/643547-takmer-zomrel-v-arktiskej-burke-jeho-fotografie-medvedov-teraz-zbieraju-prestizne-svetove-ceny/>

Mal deväť rokov, keď získal prvé ocenenie za fotky čajok. V jedenástich už Martin Greguš súťažil medzi dospelými profesionálmi a vyhral cenu za fotografie neúspešnej snahy ľudí o záchranu veľryby. Dnes má 26 rokov a žne úspechy na svetových fórach.

Naši a svetoví, 5. diel: Martin Greguš hovorí ako vznikajú fotografie, za ktoré získal najvyššie ocenenia na svetových súťažiach.

Ľadový medveď je nebezpečný predátor, človek je pre neho len zdroj. Ako prežil medzi päťdesiatimi šelmami 33 dní?

Čo je to drevený kabát? Prečo mu chýba vstávanie o štvrtej ráno a medveďi smrad?

Ako vydržať samotu Arktídy a zachrániť si holý život počas štvordňovej búrky?

Kedy pomáha ľudská tvrdohlavosť a kedy zveličenie – dať nebezpečným medveďom mená?

V Kanade žije 18 rokov, prečo všade vo svete hovorí, že je aj Slovák?

Strach o syna či skôr radosť z úspechov? Čo cíti jeho otec, keď vidí synove prestížne ceny za fotografie a videá z divokej prírody?

Prečo sa rodina Martina Greguša vystažovala za oceán a ako sa im v Kanade žije?

Rozhovor s Martinom Gregušom si môžete vypočuť aj ako podcast

Vlani sa jeho kariéra fotografa divokej prírody zrýchlila – získal 1. miesto v súťaži Wildlife Photographer of the Year 2021 v Londýne. Bodoval v kategórii Vychádzajúce hviezdy s kolekciou šiestich snímok s názvom 33 dní medzi medveďmi. Tento rok je opäť úspešný: jeho štvorminútové medvedie video získalo striebornú medailu na Siena International Photo Awards. Odborníci i laici ho označujú za novátorské, prekvapivé, očarujúce a dychberúce. A to sa na tomto medzinárodnom festivale vyberá z vyše 48-tisíc fotografií a videí od profesionálov i amatérov zo 156 krajín sveta!

Martin Greguš - Naj snímky fotografa divkej prírody

Fotogaléria 57 fotiek

+54

V čom sa skrýva tajomstvo Gregušovho úspechu? Prečo sú na snímkach divých zvierat dôležité aj rozkvitnuté kvetiny alebo emócie ľudí? Prečo mu dali priestor svetové médiá ako National Geographic či GEO? To všetko sa dozviete v rozhovore.

VIDEO: Pozrite si celý klip, za ktorý získal Martin Greguš striebornú medailu

Novátorské, prekvapivé, očarujúce a dychberúce - tak hodnotia odborníci i laici video kanadsko-slovenského fotografa divokej prírody Martina Greguša.

Ako sa to začalo? Mal osem, keď s rodičmi a so sestrou odišli z Bratislavy. Na Kanadu si však ako malý chlapec veľmi ťažko zvykal. Otec, vášnivý fotograf, to cítil. Liekom na odlúčenie a samotu v modernom veľkomeste sa stali ich spoločné výlety do prírody a – fotoaparát.

VIDEO: Plavidlo z drevotriesky – úkryt pred medveďmi

Fotograf Martin Greguš ukazuje vybavenie plavidla, s ktorým sa vydal do Arktídy za nebezpečnými polárnymi medveďmi.

VIDEO: Ostré zuby, silné čeluste. Keď medveď ide zožrať...

Výstava 33 dní s medveďmi

V bratislavskej Galérii SPP otvorili výstavu unikátnych fotografií Martina Greguša.

Fotogaléria 28 fotiek

+25

Naši a svetoví

Vo svete, za hranicami domoviny, žijú zhruba dva milióny Slovákov. Najviac ich je v USA, potom nasleduje Česká republika, po nej Kanada a Maďarsko. Len za posledných 15 rokov odišlo do sveta za prácou a novými skúsenosťami vyše 300-tisíc našincov. Sú takí, ktorí sa vrátili domov, iní sa vlastným umom a

šikovnosťou presadili v silnej konkurencii a žnú úspechy za hranicami dodnes. Niekoľkých vám predstavujeme v rubrike denníka Pravda.

Materinská láska. Táto snímka z oceňovanej série 33 dní s medvedmi patrí medzi najobľúbenejšie. „Ľudia milujú výraz matky a jej mláďatá, pokoj, lásku, ktorá z nich vyžaruje, ale aj kontrast bielej srsti šeliem na fialovom koberci rozkvitnutých arktických kvetov,“ hovorí autor fotografie Martin Greguš. Za cyklus fotografií a krátky film získal prestížne medzinárodné ceny v Londýne a Siene.

Martin Greguš jr. Kanadsko-slovenský fotograf divokej prírody získal najvyššie medzinárodné renomé.

Iba kúsok pod hladinou je iný svet.

Pozorovateľ. Jedna z mnohých snímok z ciest po Kanade.

Do divočiny.

Podvodný balet.

Konečne sami.

Čakanie na pohladenie prvými lúčmi slnka. Zo série 33 dní s medvedmi.

Na love. Zo série 33 dní s medvedmi.

Rodina. Zo série 33 dní s medvedmi.

Medvedia láska. Zo série 33 dní s medvedmi.

Dobrú noc Arktída. Zo série 33 dní s medvedmi.

Kde sa fotí ťažšie ako v Arktíde? Pod vodou v Arktíde. Zo série 33 dní s medvedmi. Naháňať plávajúceho ľadového medveďa v oceáne a ešte urobiť aj dobrý záber spod hladiny je čertovsky ťažké.

Hlavná fotografia zo série 33 dní s medvedmi, ktorú Martin Greguš jr. so svojim otcom Martinom Gregušom st. vybrali ako titulkovú na plagáty a ďalšie tlačoviny k výstavám.

Tanec vo vode. Zo série 33 dní s medvedmi.

Život v Arktíde. Zo série 33 dní s medvedmi.

Som to ja? Zo série 33 dní s medvedmi.

Miesto pre dobrý spánok. Zo série 33 dní s medvedmi.

Martin Greguš v Arktíde.

Otec a syn Gregušovci počas návštevy v redakcii Pravda pred nakrúcaním rozhovoru do seriálu Naši a svetoví.

Čajky. Prvé ocenenie vo fotografickej súťaži. Martin Greguš mal vtedy iba deväť rokov. Porotcovia objavili talent, ktorý má bysté oko a dokáže priniesť nové pohľady na prírodu. Mladý fotograf tiež ukázal, že ho oveľa viac ako ruch veľkomesta zaujíma príroda v ňom i jeho okolí.

Snímka z cyklu Čajky.

Byť čo najbližšie, to je cesta. Mladý fotograf ukázal, že sa nebojí a získať dobrú snímku je preňho prioritou. Snímka z cyklu Čajky.

Sovy. Cyklus, ktorý mu od odbornej poroty priniesol ďalšiu cenu.

Tu to máme najradšej. Cyklus Sovy.

Nočnému strážcovi lesa nič neunikne. Snímka z cyklu Sovy.

Záchrana veľryby v zálive. Mal 11 rokov, keď do súťaže prihlásil fotografiu s dokumentárnou hodnotou a bodoval. „Je to netradičná fotografia divokej prírody. Medzinárodnú porotu zaujala aj preto, lebo sú na nej ľudia. To je pri tomto type snímok veľmi ojedinelé,“ hovorí dnes, po pätnástich rokoch, jej autor. Po tomto úspechu sa na súťažiach na niekoľko rokov odmlčal. „Bol vo veku, kedy kritika i pochvala mohli mať na mladého začínajúceho fotografa rôzne účinky,“ vysvetľuje jeho otec.

Mal osem rokov, keď Martin Greguš s rodičmi a so sestrou odišli z Bratislavy. Vystažovali sa do Kanady. Hlavné mesto Slovenska podľa nich odvtedy skrásnelo.

Nový domov: Vancouver. Zvyknúť si na život v modernom veľkomeste bolo pre malého Martina ťažké. Otec to vycítil a snažil sa mu pomôcť, začali spoločnými výletmi do okolitej prírody, pokračovali dlhodobším cestovaním po krajine. Proti odlúčeniu pomáhal obidvom najmä fotoaparát.

Syn a otec Gregušovci počas jedného z výletov do divokej prírody.

S otcom prešli Kanadu krížom-krížom.

Výber zo snímok z ciest po Kanade.

Oheň. Výber zo snímok z ciest po Kanade.

Cesty. Výber zo snímok z ciest po Kanade.

Pobrežie. Výber zo snímok z ciest po Kanade.

Zrkadlo. Výber zo snímok z ciest po Kanade.

Tu žijú losy! Výber zo snímok z ciest po Kanade.

Otcovská výpomoc. Gregušovci počas fotenia.

Lod'. Výber zo snímok z ciest po Kanade.

Kráľ. Výber zo snímok z ciest po Kanade.

Kráľova hostina. Výber zo snímok z ciest po Kanade.

Lososy tiahnu.

Aj losos si potrebuje oddýchnuť a azda i zdiemnuť.

Na lodi v Arktíde sme boli štyria. Spomienka na výpravu 33 dní s medved'ami.

Pozrite sa na mňa. O chvíľu si ja pozriem vás...

Zvedavec. Čo máte tam vnútri?

Návšteva.

Už prichádzajú, prsty na spúšte!

Oddych medzi fotením a filmovaním.

V kajute plavidla.

Vlajky Kanady a Slovenska v Arktíde.

Spoločná fotka členov expedície "33 dní s medved'ami" na streche plavidla.

Večerná hygiena. Súmrak nad plavidlom výpravy.

Polárna žiara nad plavidlom expedície za medved'ami.

Polárna žiara v Arktíde. Vlastnú fotografiu sa pokúsi urobiť každý kto ju uvidí. Vábaniu neodolá nik kto má po ruke fotoaparát či mobil.

Otec a syn Gregušovci s Ľubicou Hargašovou pred nakrúcaním rozhovoru do rubriky Naši a svetoví v Pravde.

Martin Greguš

Martin Greguš st.

MARTIN GREGUS

Jakub Prokeš

SHUTTERSTOCK

Jakub Prokeš, Martin Greguš

V boji s dotieravým hmyzom.

V zátiší s kvetinami.

Zháňanie potravy je pre ľadové medvede čoraz náročnejšie.

Dúha nad medved'om.

Pri fotení medved'ov využíval aj dron.

Martin Greguš a jeho tím.

Medvedia rodinka

Ľadové medvede zvedavo nazerali aj do vnútra lode.

Medvede si na ľudí zvykli a naučili sa ich tolerovať vo svojej blízkosti.

Martin Greguš dával medved'om aj mená. Týchto pomenoval Lucy, Maverick a Cassiopeia.

Milujúca medvedia matka s mláďat'om si ustlala na fialových kvetoch kypriny úzkolistej.

Výstava 33 dní s medved'ami predstavuje fotografie Martina Greguša.

Ľadový medved', ktorý sa dokonale prispôbil prostrediu - naučil sa chytať vtáky.

Martin Greguš pri fotení v drsnej severskej prírode.

Tím sa na miesto dopravil na malej lodi, ktorá mu poslúžila aj ako útočisko a prístrešie.

Martin Greguš sa na miesto dopravil na malej lodi, ktorá mu poslúžila aj ako útočisko a prístrešie.

Záber z vernisáže.

Fotograf Martin Greguš na vernisáži svojej výstavy.

Záber z vernisáže výstavy.

Peter Regec

Autor: Ľubica Hargašová

Pravda > Žurnál > Rozhovory > Takmer zomrel v arktickej búrke. Jeho fotografie med...

Takmer zomrel v arktickej búrke. Jeho fotografie medvedov teraz zbierajú prestížne svetové ceny

Mal deväť rokov, keď získal prvé ocenenie za fotky čajok. V jedenástich už Martin Greguš súťažil medzi dospelými profesionálmi a vyhral cenu za fotografie neúspešnej snahy ľudí o záchranu veľryby. Dnes má 26 rokov a žne úspechy na svetových fórach.

Ľubica Hargašová • 22.10.2022 06:00

Naši a svetoví, 5. diel: Martin Greguš hovorí ako vznikajú fotografie, za ktoré získal najvyššie ocenenia na svetových súťažiach.

- Ladový medveď je nebezpečný predátor, človek je pre neho len zdroj. Ako prežil medzi päťdesiatimi šelmami 33 dní?
- Čo je to drevený kabát? Prečo mu chýba vstávanie o štvrtej ráno a medvedí smrad?
- Ako vydržať samotu Arktídy a zachrániť si holý život počas štvordňovej búrky?
- Kedy pomáha ľudská tvrdohlavosť a kedy zveličenie – dať nebezpečným medveďom mená?
- V Kanade žije 18 rokov, prečo všade vo svete hovorí, že je aj Slovák?
- Strach o syna či skôr radosť z úspechov? Čo cíti jeho otec, keď vidí synove prestížne ceny za fotografie a videá z divokej prírody?
- Prečo sa rodina Martina Greguša vystažovala za oceán a ako sa im v Kanade žije?

Rozhovor s Martinom Gregušom si môžete vypočuť aj ako podcast

Naši
a svetoví

Pravda

NAŠI A SVETOVÍ, 5. diel - Martin Greguš...

0:00 -0:00

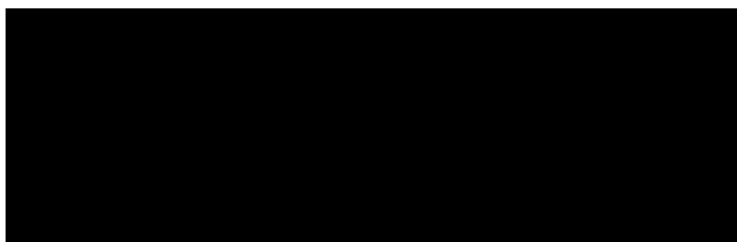
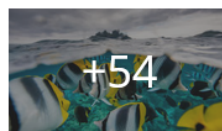
- ▶ NAŠI A SVETOVÍ, 5. diel - Martin Greguš: Takmer zomrel v arktickej búrky...
16:14
- ▶ NAŠI A SVETOVÍ, 4. diel - Sofia Tureková: Mladá Slovenka je hviezdou m...
19:46
- ▶ NAŠI A SVETOVÍ, 3. diel - Peter Biľak: V Bratislave mu zhorel byt, tak ši...
17:42
- ▶ NAŠI A SVETOVÍ, 2. diel - Špičkový právnik Matúš Varga: Odišť do USA ...
18:09
- ▶ NAŠI A SVETOVÍ, 1. diel - Slovák je už roky masérom dubajského šejka. ...
14:27

Vlani sa jeho kariéra fotografa divokej prírody zrýchlila – získal 1. miesto v súťaži Wildlife Photographer of the Year 2021 v Londýne. Bodoval v kategórii Vychádzajúce hviezdy s kolekciou šiestich snímok s názvom 33 dní medzi medveďmi. Tento rok je opäť úspešný: jeho štvorminútové medvedie video získalo striebornú medailu na Siena International Photo Awards. Odborníci i laici ho označujú za novátorské, prekvapivé, očarujúce a dychberúce. A to sa na tomto medzinárodnom festivale vyberá z vyše 48-tisíc fotografií a videí od profesionálov i amatérov zo 156 krajín sveta!

Martin Greguš - Naj snímky fotografa divej prírody

FOTOGALÉRIA

V čom sa skrýva tajomstvo Gregušovho úspechu? Prečo sú na snímkach divých zvierat dôležité aj rozkvitnuté kvetiny alebo emócie ľudí? Prečo mu dali priestor svetové médiá ako National Geographic či GEO? To všetko sa dozviete v rozhovore.

VIDEO: Pozrite si celý klip, za ktorý získal Martin Greguš striebornú medailu

Novátorské, prekvapivé, očarujúce a dychberúce - tak hodnotia odborníci i laici video kanadsko-slovenského fotografa divokej prírody Martina Greguša.

Ako sa to začalo? Mal osem, keď s rodičmi a so sestrou odišli z Bratislavy. Na Kanadu si však ako malý chlapec veľmi ťažko zvykal. Otec, vášnivý fotograf, to cítil. Liekom na odlúčenie a samotu v modernom veľkomeste sa stali ich spoločné výlety do prírody a – fotoaparát.

VIDEO: Plavidlo z drevotriesky – úkryt pred medveďmi

Fotograf Martin Greguš ukazuje vybavenie plavidla, s ktorým sa vydal do Arktidy za nebezpečnými polárnymi medvedmi.

VIDEO: Ostré zuby, silné čeluste. Keď medveď ide zožrať...

Výstava 33 dní s medved'mi

V bratislavskej Galérii SPP otvorili výstavu unikátnych fotografií Martina Greguša.

FOTOGALÉRIA

ČITAJTE VAC

Mladá Slovenka je novou hviezdou módy. Oblieka extravagantné spevácke ikony z Londýna, New Yorku i Los Angeles

ČITAJTE VAC

Slovák je už roky masérom dubajského šejka. Ako sa zamestnal u jedného z najbohatších ľudí sveta?

ČÍTAJTE MAC

Špičkový právnik Matúš Varga: Odišť do USA a zlegalizovať si tam pobyt je práve teraz najľahšie

ČÍTAJTE MAC

V Bratislave mu zhorel byt, tak šiel do sveta. Ocenila ho kráľovská rodina v Holandsku, EÚ i kmene na severe Kanady

Naši a svetoví

Vo svete, za hranicami domoviny, žijú zhruba dva milióny Slovákov. Najviac ich je v USA, potom nasleduje Česká republika, po nej Kanada a Maďarsko. Len za posledných 15 rokov odišlo do sveta za prácou a novými skúsenosťami vyše 300-tisíc našincov. Sú takí, ktorí sa vrátili domov, iní sa vlastným umom a šikovnosťou presadili v silnej konkurencii a žnú úspechy za hranicami dodnes. Niekoľkých vám predstavujeme v rubrike denníka Pravda.

[Pozrite si všetky diely seriálu Naši a svetoví](#)

ČÍTAJTE MAC

Naši a svetoví v Pravde. Štartujeme seriál o úspešných Slovákoch, ktorí sa presadili vo svete

Pozrite si celý klip, za ktorý získal Martin Greguš striebornú medailu v Taliansku | Naši a svetoví

Online • tv.pravda.sk (Správy / Politika) • 23. 10. 2022, 6:20 • Pozitívny

Vydavateľ: OUR MEDIA SR a. s. (sk-51267055)

Dosah: 19 608 • GRP: 0.44 • OTS: 0.00 • AVE: 602.98 Eur

Odkaz: <https://tv.pravda.sk/relacie/nasi-a-svetovi/epizoda/10473-pozrite-si-cely-klip-za-ktory-ziskal-martin-gregus-striebornu-medailu-v-taliansku>

Pozrite si celý klip, za ktorý získal **Martin Greguš** striebornú medailu v Taliansku | Naši a svetoví

Kategórie Relácie Najnovšie

Hľadať

TV Pravda.sk Naši a svetoví Pozrite si celý klip, za ktorý získal **Martin Greguš** striebornú medailu v Taliansku

Pozrite si celý klip, za ktorý získal **Martin Greguš** striebornú medailu v Taliansku

23.10.2022

33 dní s medved'mi - novátorské, prekvapivé, očarujúce a dychberúce video kanadsko-slovenského fotografa divokej prírody **Martina** Greguša získalo striebornú medailu na Siena International Photo Awards. Na medzinárodnom festivale sa vyberá z vyše 48-tisíc fotografií a videí od profesionálov i amatérov zo 156 krajín sveta.

Počasie

IDE O PRAVDU

ide o zdravie

IDE O PENIAŽE

IDE O PRÁVO

IDE NAŠ

FAIR PLAY

TV Pravda.sk / Naši a svetoví / Pozrite si celý klip, za ktorý získal Martin Greguš striebornú medailu v Taliansku

Pozrite si celý klip, za ktorý získal Martin Greguš striebornú medailu v Taliansku

23.10.2022

33 dní s medvedmi - novátorské, prekvapivé, očarujúce a dychberúce video kanadsko-slovenského fotografa divokej prírody Martina Greguša získalo striebornú medailu na Siena International Photo Awards. Na medzinárodnom festivale sa vyberá z vyše 48-tisíc fotografií a videí od profesionálov i amatérov zo 156 krajín sveta.

'Strašidelný' ruský tank. Sú v ňom mŕtvi tankisti?

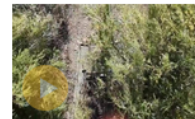
Spravodajstvo - 18.10.2022

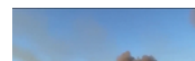
Zbabelá poprava na Zámockej. Juraj K. vraždil od chrbta

David Žbirka a Marika Gombitová spievajú pre Mekyho

Vojna dronov. Ten ukrajinský zničil ruský tank

Ako sa české vampíry na Ukrajine zabrzli do Rusov

Slovák žil medzi ľadovými medved'mi: Strelit' do nich? Radšej by som...

Online • polovnictvo-rybarstvo.pluska.sk (Iné) • 25. 10. 2022, 9:36 •

Vydavateľ: News and Media Holding a.s. (sk-47256281) • Rubrika: Poľovníctvo

Dosah: 1 654 • GRP: 0.04 • OTS: 0.00 • AVE: 271.15 Eur

Odkaz: <https://polovnictvo-rybarstvo.pluska.sk/polovnictvo/slovak-zil-medzi-ladovymi-medvedmi-strelit-nich-radsej-som>

Jeho kolekcia fotografií zvíťazila v súťaži Wildlife Photographer of the Year 2021 v Londýne a teraz pracuje pre Netflix a Disney. Viac v článku od kolegov z redakcie Plus 7 dní.

Vedia, že ste tam, pár dní skúmajú vaše pachy aj spôsoby. Keď zistia, že nie ste pre ne nebezpeční, upokoja sa a nechajú vás pozorovať svoj život zblízka. Žiada si to však čas, trpezlivosť a lásku. „Každé ráno som medveďa pozdravil a venoval mu pár slov. Teraz to pôsobí divne, ale tam to bolo úplne prirodzené,“ spomína na svoj pobyt medzi bielymi chlpáčmi v kanadskej Arktíde fotograf Martin Greguš. V letných mesiacoch v rokoch 2020 a 2021 na odľahlom mieste v Hudsonovom zálive zblízka pozoroval a dokumentoval správanie vyše päťdesiat rôznych rodín a jednotlivcov. Urobil dvestotisíc záberov a osemdesiat hodín videozáznamov. Jeho unikátna kolekcia šiestich fotografií 33 dní medzi medved'mi zvíťazila v súťaži Wildlife Photographer of the Year 2021 v Londýne. Objavil sa v mnohých prestížnych časopisoch aj v americkom vydaní časopisu National Geographic.

Diet'a s veľkou kamerou

Výstrel z pušky ich nevydesí, sú zvyknuté na hlasné praskanie ľadových krýh. Oveľa viac sa boja zvuku kameňa. „Nikdy by som ľadového medveďa nezastrelil, radšej by som sa nechal zožrať,“ hovorí Martin Greguš. „Ak by som sa dostal do situácie, že by som mal použiť zbraň, znamená to, že som niečo urobil zle. On je tam doma, ja len na návšteve.“

Ako sa mladý Slovák dostal na odľahlé miesto v ďalekej Arktíde? Narodil sa síce v Bratislave, ale keď mal osem rokov, zbalili rodičia kufre aj dve deti a odst'ahovali sa do svojej vysnívanej krajiny - Kanady. Rodina rada objavovala prírodu v okolí Vancouveru, kde našli nový domov. Martin Greguš starší sa dlhé roky venoval módnym fotografiám, jeho žena je zase módna návrhárka. Umenie a tvorivosť majú teda v rodine.

Na prechádzky vyrážali s kamerou a snímali lietadlá, mestá aj ľudí. Martin už ako dvanásťročný získal prvú cenu - za fotografiu letiacej čajky White on Blue. „Chodil som okolo Vancouveru s nástrojom, ktorý mal pomaly väčší objektív, než som bol ja. Ľudí diet'a s veľkou kamerou často upútal,“ zaspomína.

Otec a syn začali pracovať na rôznych príbehoch zvierat - napríklad sovy či orla. „O šiestej hodine ráno som šiel fotiť, potom bežal na vlak, aby som bol včas v škole. Veľakrát som prišiel ešte v maskáčoch, s fotoaparátom a páchol som ako zvieratá. Po vyučovaní som zase zamieril do prírody,“ opisuje väšň, ktorá sa u neho rodila od ôsmich rokov.

Čítajte viac

NÁDHERNÉ FOTO: Zábery psíkov PRED a PO adopcii vás zaručene dostanú

Láska na prvý pohľad

Prvý raz Martinovi a jeho otcovi napadlo fotografovať medvede v súvislosti s oslavami 150. výročia vzniku Kanady. Plánovali multimediálny projekt so zábermi nielen zvierat, ale aj ľudí, miest, priemyslu, teda všetkého, čo krajinu javorového listu charakterizuje. Ten sa zrealizovať nepodarilo, ale v rámci jeho príprav išli v roku 2015 na Arktídu, kde mladík prvý raz videl polárneho medveďa. „Filmoval som dronom, ako sa vznáša na vode. Bieluhyorské ho podplávali a strašili bublinkami. Bol to veľmi silný moment vidieť tieto zvieratá, ako plávajú v mori bez ľadu. Vtedy nám napadlo, že urobíme o nich projekt, aký ešte skoro nikto v živote nevidel.“ Potom síce Martin absolvoval iné cesty, aj okolo sveta, ale v roku 2020 sa po vypuknutí pandémie koronavírusu k medveďom vrátil.

Z Vancouveru letel tri hodiny do Winnipegu, hlavného a najväčšieho mesta kanadskej provincie Manitoba. Tam so spoločníkom opäť nasadli na lietadlo a o tri a pol hodiny vystúpili v meste Churchill, preslávenom práve ľadovými medved'mi. Nasledovala ešte dvojhodinová plavba, kým sa ocitli na utajenom mieste, kde sa začalo ich dobrodružstvo. „Chceli sme nasnímať medvede vo fialových kvetinách, ale, bohužiaľ, vtedy nerozkvítli. Zostali sme teda len trinásť dní. Opäť sme tam prišli v roku 2021, oveľa lepšie pripravení a dvadsať dní fotografovali a filmovali,“ upresní.

Ohrození Arktídou, nie medved'mi

Najprestížnejšiu súťaž fotografií divožijúcich zvierat na svete, ktorú organizuje Prírodovedné múzeum v Londýne, vyhral so sériou, ktorá vznikla ešte počas prvého pobytu na opustenom ostrove v Arktíde. „Márne to teda určite nebolo,“ dodá.

Začiatky boli ťažké. Mimo civilizácie si z lode urobili dočasný prístrešok s kuchyňou a so spálňou. Nebola tam sprcha a ani s jedlom to nemali jednoduché. Nejaké zásoby si so sebou Martin a jeho spoločník priniesli, niečo im občas priviezla organizácia, ktorá im poskytla aj strážcu s puškou.

„Raz som sa v noci zobudil na šramot v kuchyni. Vedel som, že ostatní určite nevstali skôr ako ja. V kuchyni som uvidel medveďa, ktorý mal cez okno strčenú hlavu. Zaklopal som, aby som ho odplašil,“ opisuje. „Päť dní sme prežili v šialených búrkach, v strese. Keď sa ma niekto potom spýtal, či som bol ohrozený medved'mi, odpovedal som, že som bol ohrozený Arktídou. Lod' sa nám rozbíjala na kameňoch, ale vedel

som, že keď to prežijeme, budeme v tom najlepšom čase na najlepšom mieste. Presne to sa stalo. Po piatich dňoch vyšlo slnko a všetko sa upokojilo. Medvede nás už poznali, zvykli si na nás a mohli sme ísť bližšie k nim. Samica pred nami vyše hodiny pokojne dojčila.“

Svoj denný režim prispôsobili domácim tvorom - vstávali a usínali vtedy, keď aj štvornohí obyvatelia ostrova. „O štvrtej hodine ráno sme už fotili. Večer sme sa stiahli na loď okolo desiatej hodiny, keď zapadalo slnko a od mora prichádzali nové medvede, ktoré nás nepoznali. Tie boli pre nás nebezpečnejšie. Občas zašli k nášmu kempu, lebo nevedeli, čo je to za cudzí smrad. Takže keď sa niektorý z nich objavil, vedeli sme, že sa nevyspíme.“ Jeden samček, ktorý si na votrelcov zvykol, dokonca neraz ležal neďaleko lode. Niečo ako strážny medveď. Podľa toho, či sa v noci hýbal, vedeli, že sa blíži cudzí jedinec.

Svetový úspech

Vlani prišiel za Martinom na ostrov aj jeho otec, ktorý je i kurátorom aktuálnej výstavy fotografií svojho syna v [Galérii SPP](#). Na záberoch pôsobia mohutné zvieratá milo a pokojne. Láskové samice s mláďatami aj statné samce vidíme na uhrančivých záberoch v rôznych situáciách. Akoby ste sa prostredníctvom autorových obrazov na chvíľu preniesli bližšie k severnému pólu a spolu s ním pozorovali starostlivosť, ostražitosť i hravosť chránených bielych tvorov. „Snažil som sa do fotografií preniesť emóciu. Cítim ju stále aj po dlhých mesiacoch,“ zamyslí sa 26-ročný muž, z ktorého napriek svetovým úspechom vyžaruje pokora a láskavosť.

Podeli sa s nami aj o príbeh, ktorý sa viaže k jeho obľúbenej fotografii. „Stále vo mne vyvoláva zimomriavky,“ ukazuje na obrovskú fotografiu, z ktorej odhodlane pozerajú dva páry očí. Na zábere sú však tri medvede. „Tých dvoch mladých, dvojročných tinedžerov sme poznali už dlho. Vedel som, že sú dosť protivní. Párkrát išli za nami a nemali sme istotu, čo urobia. Raz, keď spali, sadol som si za kameň. Lenže zrazu sa k nim z mojej strany blížil samec. Matky s mladými sa vtedy pokúšajú ujsť, ale táto dvojica sa tú svoju vždy snažila brániť. Takže keď sa ten samec blížil, postavili sa pred mamu a presúvali sa smerom ku mne. Spravil som zopár záberov a rýchlo sa pratal preč. Na tej fotografii ešte vidíme, že majú mokré ňufáky od maminho mlieka.“

Krása a jedinečnosť Martinových fotografií zaujala aj svetové médiá ako National Geographic, Canadian Geographic, GEO, BBC Wildlife Magazine, Washington Post alebo HuffPost. Martinov príbeh 33 dní s medvedmi vyšiel tento rok v americkom vydaní časopisu National Geographic aj vo francúzskom vydaní magazínu GÉO. Jeho víťazné snímky vystavovali na Svetovom ekonomickom fóre v Davose.

FOTO V [GALÉRII](#)

Stále žije vo Vancouveri a momentálne pracuje ako odborný poradca, výskumník, kameraman a pilot dronu na prírodovedných projektoch pre Netflix a Disney. Príbeh ľadových medvedov ho však bude dlho sprevádzať. „Poznám ich lepšie ako svojich kamarátov. Strávil som s nimi veľa času,“ dodáva na adresu zvierat, ktoré sa výborne adaptovali na život v severnej polárnej oblasti.

Čítajte viac

VIDEO Desivé zábery: MEDVEĎ napadol ničnetušiaceho LEZCA priamo na skale

Zdroj: Plus 7 dní

Je krásna, voňavá a ešte aj liečivá! Spoznajte účinky levandule, niektoré vás prekvapia. Viac v článku z redakcie Záhradkára.

POĽOVNÍCTVO A RYBÁRSTVO > POĽOVNÍCTVO

Slovák žil medzi ľadovými medvedmi: Streliť do nich? Radšej by som...

PRÍJEMNÉ ZIMOMRIAVKY Snažil sa do svojich fotografií preniesť emóciu. „Cítim ju stále aj po dlhých mesiacoch,“ hovorí Martin. Foto: NORBERT SKALIČAN

Jeho kolekcia fotografií zvíťazila v súťaži Wildlife Photographer of the Year 2021 v Londýne a teraz pracuje pre Netflix a Disney. Viac v článku od kolegov z redakcie Plus 7 dní.

GALÉRIA K ČLÁNKU

+ 26 FOTO >

Vedia, že ste tam, pár dní skúmajú vaše pachy aj spôsoby. Keď zistia, že nie ste pre ne nebezpeční, upokoja sa a nechajú vás pozorovať svoj život zblízka. Žiada si to však čas, trpezlivosť a lásku. „Každé ráno som medveďa pozdravil a venoval mu pár slov. Teraz to pôsobí divne, ale tam to bolo úplne prirodzené,“ spomína na svoj pobyt medzi bielymi chlpáčmi v kanadskej Arktíde fotograf Martin Greguš. V letných mesiacoch v rokoch 2020 a 2021 na odľahlom mieste v Hudsonovom zálive zblízka pozoroval a dokumentoval správanie vyše päťdesiat rôznych rodín a jednotlivcov. Urobil dvestotisíc záberov a osemdesiat hodín videozáznamov. Jeho unikátna kolekcia šiestich fotografií 33 dní medzi medvedmi zvíťazila v súťaži Wildlife Photographer of the Year 2021 v Londýne. Objavil sa v mnohých prestížnych časopisoch aj v americkom vydaní časopisu National Geographic.

VAŠE ÚLOVKY

Pošlite nám svoje fotky a pochváľte sa svojim úlovkom

POSLAŤ FOTOGRAFIU

CELÁ FOTOGALÉRIA

PÁČI/NEPÁČI

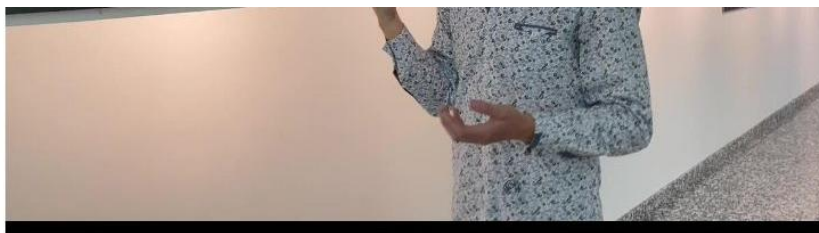
Do roka a do dňa...

OHODNOŤ FOTKU

KVÍZ

- 1 KVÍZ: Ovládate názvy mesiacov a PO ČESKY? Bez chyby to zvládne len skutočný expert!
- 2 Rybári, OTESTUJTE svoje jazykové znalosti: Preložíte české názvy rýb do slovenčiny?

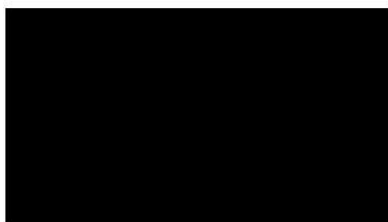
Dieťa s veľkou kamerou

Výstrel z pušky ich nevydesí, sú zvyknuté na hlasné praskanie ľadových kryh. Oveľa viac sa boja zvuku kameňa. „**Nikdy by som ľadového medveďa nezastreľil, radšej by som sa nechal zožrať,**“ hovorí Martin Greguš. „**Ak by som sa dostal do situácie, že by som mal použiť zbraň, znamená to, že som niečo urobil zle. On je tam doma, ja len na návšteve.**“

Ako sa mladý Slovák dostal na odľahlé miesto v ďalekej Arktíde? Narodil sa síce v Bratislave, ale keď mal osem rokov, zbalili rodičia kufre aj dve deti a odsťahovali sa do svojej vysnívanej krajiny - Kanady. Rodina rada objavovala prírodu v okolí Vancouveru, kde našli nový domov. Martin Greguš starší sa dlhé roky venoval módnjej fotografii, jeho žena je zase módna návrhárka. Umenie a tvorivosť majú teda v rodine.

Na prechádzky vyrážali s kamerou a snímali lietadlá, mestá aj ľudí. Martin už ako dvanásťročný získal prvú cenu - za fotografiu letiacej čajky White on Blue. „**Chodil som okolo Vancouveru s nástrojom, ktorý mal pomaly väčší objektív, než som bol ja. Ľudí dieťa s veľkou kamerou často upútal,**“ zaspomína.

Otec a syn začali pracovať na rôznych príbehoch zvierat - napríklad sovy či orla. „**O šiestej hodine ráno som šiel fotiť, potom bežal na vlak, aby som bol včas v škole. Veľakrát som prišiel ešte v maskáčoch, s fotoaparátom a páchol som ako zvieratá. Po vyučovaní som zase zamieril do prírody,**“ opisuje väšeň, ktorá sa u neho rodila od ôsmich rokov.

Čítajte viac

NÁDHERNÉ FOTO: Zábery psíkov PRED a PO adopcii vás zaručene dostanú

Láska na prvý pohľad

Prvý raz Martinovi a jeho otcovi napadlo fotografovať medvede v súvislosti s oslavami 150. výročia vzniku Kanady. Plánovali multimediálny projekt so zábermi nielen zvierat, ale aj ľudí, miest, priemyslu, teda všetkého, čo krajinu javorového listu charakterizuje. Ten sa zrealizovať nepodarilo, ale v rámci jeho príprav išli v roku 2015 na Arktídu, kde mladík prvý raz videl polárneho medveďa. „**Filmoval som dronom, ako sa vznáša na vode. Bieluhy morské ho podplávali a strašili bublinkami. Bol to veľmi silný moment vidieť tieto zvieratá, ako plávajú v mori bez ľadu. Vtedy nám napadlo, že urobíme o nich projekt, aký ešte skoro nikto v živote nevidel.**“ Potom síce Martin absolvoval iné cesty, aj okolo sveta, ale v roku 2020 sa po vypuknutí pandémie koronavírusu k medveďom vrátil.

Z Vancouveru letel tri hodiny do Winnipegu, hlavného a najväčšieho mesta kanadskej provincie Manitoba. Tam so spoločníkom opäť nasadli na lietadlo a o tri a pol hodiny vystúpili v meste Churchill, preslávenom práve ľadovými medveďmi. Nasledovala ešte dvojhodinová plavba, kým sa ocitli na utajenom mieste, kde sa začalo ich dobrodružstvo. „**Chceli sme nasnímať medvede vo fialových kvetinách, ale, bohužiaľ, vtedy nerozkvitli. Zostali sme teda len trinásť dní. Opäť sme tam prišli v roku 2021, oveľa lepšie pripravení a dvadsať dní fotografovali a filmovali,**“ upresní.

Ohrození Arktídou, nie medveďmi

Najprestížnejšiu súťaž fotografií divožijúcich zvierat na svete, ktorú organizuje

3 Tento kvíz zviadne len skutoční odborníci: Na čo boli vyšľachtené tieto PSY?

FOTOPRÍBEH

11 prekvapivých účinkov LEVANDULE: Poznáte všetky z nich?

Je krásna, voňavá a ešte aj liečivá! Spoznajte účinky levandule, ktoré vás prekvapia. Viac v článku: [Záhradkára.](#)

PRÁVE
V PREDAJI

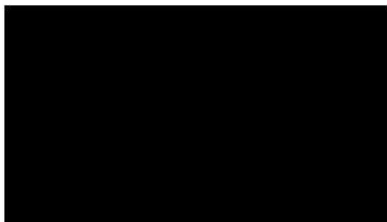
OBJEDNAŤ ČASOPIS

Prírodovedné múzeum v Londýne, vyhral so sériou, ktorá vznikla ešte počas prvého pobytu na opustenom ostrove v Arktíde. „**Márne to teda určite nebolo,**“ dodá.

Začiatky boli ťažké. Mimo civilizácie si z lode urobili dočasný príbytok s kuchyňou a so spálňou. Nebola tam sprcha a ani s jedlom to nemali jednoduché. Nejaké zásoby si so sebou Martin a jeho spoločník priniesli, niečo im občas priviezla organizácia, ktorá im poskytla aj strážcu s puškou.

„**Raz som sa v noci zobudil na šramot v kuchyni. Vedel som, že ostatní určite nevstali skôr ako ja. V kuchyni som uvidel medveďa, ktorý mal cez okno strčenú hlavu. Zaklopal som, aby som ho odplašil,**“ opisuje. „**Päť dní sme prežili v šialených búrkach, v strese. Keď sa ma niekto potom spýtal, či som bol ohrozený medveďmi, odpovedal som, že som bol ohrozený Arktídou. Loď sa nám rozbíjala na kameňoch, ale vedel som, že keď to prežijeme, budeme v tom najlepšom čase na najlepšom mieste. Presne to sa stalo. Po piatich dňoch vyšlo slnko a všetko sa upokojilo. Medvede nás už poznali, zvykli si na nás a mohli sme ísť bližšie k nim. Samica pred nami vyše hodiny pokojne dojčila.**“

Svoj denný režim prispôsobili domácim tvorom - vstávali a usínali vtedy, keď aj štvornohí obyvatelia ostrova. „**O štvrtej hodine ráno sme už fotili. Večer sme sa stiahli na loď okolo desiatej hodiny, keď zapadalo slnko a od mora prichádzali nové medvede, ktoré nás nepoznali. Tie boli pre nás nebezpečnejšie. Občas zašli k nášmu kempu, lebo nevedeli, čo je to za cudzí smrad. Takže keď sa niektorý z nich objavil, vedeli sme, že sa nevyspíme.**“ Jeden samček, ktorý si na votrelcov zvykol, dokonca neraz ležal neďaleko lode. Niečo ako strážny medveď. Podľa toho, či sa v noci hýbal, vedeli, že sa blíži cudzí jedinec.

Čítajte viac

Ovce na salašoch chránia špeciálne psy: Pred nimi majú rešpekt aj MEDVEDE!

Svetový úspech

Vlani prišiel za Martinom na ostrov aj jeho otec, ktorý je i kurátorom aktuálnej výstavy fotografií svojho syna v Galérii SPP. Na záberoch pôsobia mohutné zvieratá milo a pokojne. Láskové samice s mláďatami aj statné samce vidíme na uhrančivých záberoch v rôznych situáciách. Akoby ste sa prostredníctvom autorových obrazov na chvíľu preniesli bližšie k severnému pólu a spolu s ním pozorovali starostlivosť, ostražitosť i hravosť chránených bielych tvorov. „**Snažil som sa do fotografií preniesť emóciu. Cítim ju stále aj po dlhých mesiacoch,**“ zamyslí sa 26-ročný muž, z ktorého napriek svetovým úspechom vyžaruje pokora a láskavosť.

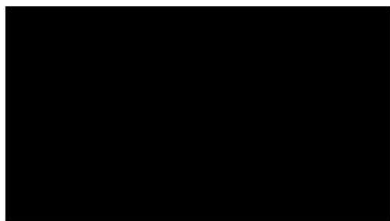
Podelí sa s nami aj o príbeh, ktorý sa viaže k jeho obľúbenej fotografii. „**Stále vo mne vyvoláva zimomriavky,**“ ukazuje na obrovskú fotografiu, z ktorej odhodlane pozerajú dva páry očí. Na zábere sú však tri medvede. „**Tých dvoch mladých, dvojročných tínedžerov sme poznali už dlho. Vedel som, že sú dosť protivní. Párkrát išli za nami a nemali sme istotu, čo urobia. Raz, keď spali, sadol som si za kameň. Lenže zrazu sa k nim z mojej strany blížil samec. Matky s mladými sa vtedy pokúšajú ujsť, ale táto dvojica sa tú svoju vždy snažila brániť. Takže keď sa ten samec blížil, postavili sa pred mamu a presúvali sa smerom ku mne. Spravil som zopár záberov a rýchlo sa pratal preč. Na tej fotografii ešte vidíme, že majú mokré ňufáky od maminho mlieka.**“

Krása a jedinečnosť Martinových fotografií zaujala aj svetové médiá ako National Geographic, Canadian Geographic, GEO, BBC Wildlife Magazine, Washington Post alebo HuffPost. Martinov príbeh 33 dní s medveďmi vyšiel tento rok v americkom vydaní časopisu National Geographic aj vo francúzskom vydaní magazínu GEO. Jeho víťazné snímky vystavovali na Svetovom ekonomickom fóre v Davose.

FOTO V GALÉRII

Stále žije vo Vancouveri a momentálne pracuje ako odborný poradca, výskumník,

kameraman a pilot dronu na prírodovedných projektoch pre Netflix a Disney. Príbeh ľadových medvedov ho však bude dlho sprevádzať. „**Poznám ich lepšie ako svojich kamarátov. Strávil som s nimi veľa času,**“ dodáva na adresu zvierat, ktoré sa výborne adaptovali na život v severnej polárnej oblasti.

Čítajte viac

**VIDEO Desivé zábery:
MEDVEĎ napadol
ničnetušiaceho LEZCA priamo
na skale**

Zdroj: [Plus 7 dní](#)

Martin Greguš nafotil na Arktíde ľadové medvede: Klimatická zmena sa deje príliš rýchlo na to, ako sa vedia adaptovať

Online • aktuality.sk (Správy / Politika) • 25. 10. 2022, 13:00 • **Ambivalentný**

Vydavateľ: Ringier Axel Springer Media s.r.o. (sk-53708792) • Autor: Martina Beňová

Dosah: 628 227 • GRP: 13.96 • OTS: 0.14 • AVE: 2673.13 Eur

Odkaz: <https://www.aktuality.sk/clanok/4ziYCW3/martin-gregus-nafotil-na-arktide-ladove-medvede-klimaticka-zmena-sa-deje-prilis-rychlo-na-to-ako-sa-vedia-adaptovat/>

Martin Greguš nafotil na Arktíde ľadové medvede: Klimatická zmena sa deje príliš rýchlo na to, ako sa vedia adaptovať

Martin Greguš je slovenský fotograf žijúci v Kanade, ktorý sa počas pandémie v rokoch 2020 a 2021 vybral do karantény na Arktídu, aby tam pozoroval a fotografoval ľadové medvede.

Vďaka dôkladnej dokumentácii a mravčej práci sa mu podarilo v Hudsonovom zálive nafotiť zábery, ktoré ohromili svet a získavajú popularitu aj mnohé významné ocenenia.

Projekt „33 dní s medvedmi“ vyšiel tento rok v americkom vydaní časopisu National Geographic aj vo francúzskom vydaní magazínu GEO, víťazné fotografie boli vystavené aj na Svetovom ekonomickom fóre v Davose. Teraz ich vystavuje aj **v galérii v Bratislave**.

V rozhovore s **Martinom** Gregušom sa dozviete:

- či pri stretnutí s medvedmi cítil strach;
- čo mu pri pobyte chýbalo;
- čo ho na Arktíde prekvapilo.

Čo vás na Arktíde ako krajine prekvapilo?

Otvorenosť. To, že tam nikto nie je. Často je to tak, že keď sme v meste alebo aj doma, stále žijeme v hluku. Tam sme odpojení od celého sveta, je to úžasné. Sám seba som odpojil a zároveň sa zrelaxoval.

Zábery, ktoré ste spravili, sú skutočne jedinečné. Pamätáte si napríklad, ako voňali kvetiny, v ktorých medvede spia?

Tie kvetiny až tak nevoňajú. Ja som ich však jedol pred polárnym medvedom a chuť majú do sladka. Aj miestni z nich varia a pripravujú džemy.

Zobrazit tento príspevok na Instagrame

Príspevok, ktorý zdieľa **Martin Gregus** (@mywildlive)

22 fotiek v galérii Ľadové medvede očami **Martina** Greguša Zdroj: **Martin Greguš**

Nafotili ste mnohé krásne zábery. Ktorý z nich v procese tvorby sprevádzal pocit, že možno nevyjde?

Myslím, že je to fotografická séria, ktorú máme – polárny medveď loví morského vtáka. Vtedy som presne vedel, čo chcem, ale je to príroda a dať si to tak, aby to vyšlo, je veľmi ťažké. Mal som premyslené, v ktorej časti budú vtáky, v ktorej časti bude medveď a iba som dúfal, že medveď pobeží oproti mne.

Keď som videl, že oproti mne skutočne beží, bol to moment, pri ktorom som rozmýšľal, či sa zbalím a ujdem alebo budem fotiť. Skutočne som sa spotil, lebo medveď chytil vtáka asi 10 – 15 metrov predou mnou a sadol si vedľa mňa.

Bol to jediný moment, kedy ste cítili strach?

Myslím, že strach tam je vždy, aj keď minimálny. Ide o polárne medvede. Aj keď sú to „kamaráti“, je to divoké zviera. Aj keď ich poznám a som si na 99 percent istý, že mi nič neurobia, stále je tam to jedno percento.

Ak hovoríme o strachu, skôr ide o správanie prírody a samotnej Arktídy, lebo prostredie tam je nevyspytateľné. Človek nikdy nevie, čo sa stane. Aj môj otec hovoril, že veľakrát nevedel, či sa vrátíme domov...

22 fotiek v galérii **Martin Greguš** na Arktíde Zdroj: archív

Ktorá fotografia je vám najbližšia?

Veľmi si vážim fotografiu Tri medvede, ktorá je jednou z mojich najobľúbenejších fotiek. Vždy mám zimomriavky, keď si ju pozerám. A napadá mi aj fotografia, ktorá bola v National Geographic. Podľa toho, čo o nej ľudia hovoria, je upokojujúca. To som si pri fotení a potom prvom pohľade ani neuvedomil, ale stala sa mi oveľa bližšou.

22 fotiek v galérii Fotografia **Martina** Greguša - Traja mušketieri Zdroj: **Martin Greguš**

Zachytiť leto na Arktíde je skutočne fantastické. Rátali ste s tým, že s výstavou celosvetovo oceňovaných fotografií prídete aj na Slovensko?

Ani nie. Robil som to pre seba. Šlo o to, že som chcel stráviť karanténu na mieste, kde budem môcť fotiť. V rámci toho som si vôbec nemyslel, že to bude mať taký význam. Aj otec ma potom trochu dotlačil do toho, aby som svoje fotky poslal do súťaží. V rámci Wildlife Photographer to vyhralo a to rozbehlo môju fotografickú kariéru.

Na Arktíde ste boli dvakrát, v roku 2020 aj 2021. Bývali ste na malej lodi. Čo vám tam chýbalo?

Chýbala mi rodina. Nemal som sa s kým poradiť, ak nastal problém, lebo ja som bol šéf expedície a teda som musel riešiť všetky veci. Keď prišiel otec, odľahlo mi, lebo som cítil podporu.

22 fotiek v galérii Fotograf [Martin Greguš](#) Zdroj: archív

A čo vám z Arktídy chýbalo potom, keď ste prišli domov?

Keď sme tam boli, používali sme proti komárom dymovnicu, ktorá má veľmi špecifický zápach. Nevieť, čo do nej dávajú, ale bol som od nej závislý. Naozaj mi doma chýbala. Keď som šiel kempovať s kamarátmi, tak som ju tam zapálil. Spomenul som si na Arktídu aj na to, že mi vlastne chýbali polárne medvede.

Plánujete sa tam vrátiť?

Áno. Nejde totiž len o príbehy polárnych medvedov, žijú tam aj iné zvieratá a príroda, ktoré by som rád spoznal a zvečnil. Pracujem na projekte, v rámci ktorého viaceré nové príbehy aj spracujem a zrealizujem.

22 fotiek v galérii Fotografia [Martina Greguša](#) - Summer siesta Zdroj: [Martin Greguš](#)

Všimli ste si nejaké environmentálne, klimatické zmeny?

Polárne medvede, ktoré som nafotil, sú pekné a tučné, ale to neznamená, že všetky sú také. Nechcem, aby moje fotografie svetu povedali, že sú v poriadku. Dúfam však, že moje fotografie ukážu, že polárne medvede sa vedú adaptovať na prostredie. Problém je, že klimatická zmena sa deje príliš rýchlo na to, ako sa vedú adaptovať.

Medvede majú totiž tisíce rokov presný kalendár, kedy sa topí ľad, kedy sa presúvajú loviť na pevninu a kedy sa znova presúvajú na ľad. Ľad sa tvorí neskoro alebo veľmi skoro, čo ich vyhodí z rytmu. To je problém.

22 fotiek v galérii Fotograf [Martin Greguš](#) a fotografia Ice Bear as Sea Bear Zdroj: [Martin Greguš](#)

22 fotiek v galérii Fotograf [Martin Greguš](#) a fotografia To the eternity Zdroj: [Martin Greguš](#)

A majú tam dostatok potravy?

Jedla je tam dosť, nakoľko aj miestni nechávajú medvedom veľa zbytkov. Darí sa im, ale skôr je otázkou to, ako sa budú musieť časom adaptovať na nové podmienky.

22 fotiek v galérii Fotografia [Martina Greguša](#) Zdroj: [Martin Greguš](#)

Spolupracujete s Netflixom či spoločnosťou Disney. Týka sa to fotografických projektov?

Pôjde o filmové projekty, čo je pre mňa úžasné. Vždy som sa chcel pohybovať medzi fotografiou a filmom, takže to bude skvelé. Taktiež môžem fotiť aj sám pre seba, čiže budem mať dosť priestoru na vlastné veci.

Premýšľali ste napríklad aj nad Antarktídou?

Tam som už bol. Je mi blízka a možno aj viac než Arktída, keďže je tam čistejšie a aj menej ľudí. Je tam iné prostredie. Ale zároveň je však ťažšie sa tam dostať.

22 fotiek v galérii Fotograf [Martin Greguš](#) a fotografia Rainbow Mirror Zdroj: [Martin Greguš](#)

Plánujete aj nejaký foto projekt na Slovensku?

Veľmi rád by som na Slovensku spravil foto dokument alebo niečo podobné, ale problém je, že projektov je veľa, ale času málo.

22 fotiek v galérii [Martin Greguš](#) na Arktíde Zdroj: [Martin Greguš](#)

22 fotiek v galérii Tím okolo [Martina Greguša](#) na Arktíde Zdroj: [Martin Greguš](#)

Máte čas aj na súkromný život?

Bohužiaľ, moje plány na rok 2023 a 2024 sú zaplnené prácou, budem na Arktíde aj na iných kontinentoch. Myslím, že frajerka z toho nie je veľmi nadšená, ale dá sa to zvládnuť.

[Martin Greguš](#) nafotil na Arktíde ľadové medvede: Klimatická zmena sa deje príliš rýchlo na to, ako sa vedú adaptovať

Tento článok môžu vďaka vám čítať všetci zadarmo. Ďakujeme za podporu.

Autor: [Martina Beňová](#)

Cestovanie | dnes 25.10.2022 13:00

Martin Greguš nafotil na Arktíde ľadové medvede: Klimatická zmena sa deje príliš rýchlo na to, ako sa vedia adaptovať

Martin Greguš pri fotografii

Zdroj: Peter Regec

Martina
Beňová

Martin Greguš je slovenský fotograf žijúci v Kanade, ktorý sa počas pandémie v rokoch 2020 a 2021 vybral do karantény na Antarktídu, aby tam pozoroval a fotografoval ľadové medvede.

Vďaka dôkladnej dokumentácii a mravčej práci sa mu podarilo v Hudsonovom zálive nafotiť zábery, ktoré ohromili svet a získavajú popularitu aj mnohé významné ocenenia.

Projekt „33 dní s medveďmi“ vyšiel tento rok v americkom vydaní časopisu National Geographic aj vo francúzskom vydaní magazínu GEO, víťazné fotografie boli vystavené aj na Svetovom ekonomickom fóre v Davose. Teraz ich vystavuje aj v galérii v Bratislave.

V rozhovore s Martinom Gregušom sa dozviete:

- či pri stretnutí s medveďmi cítil strach;
- čo mu pri pobyte chýbalo;
- čo ho na Arktíde prekvapilo.

Čo vás na Arktíde ako krajine prekvapilo?

A

Pi

N

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

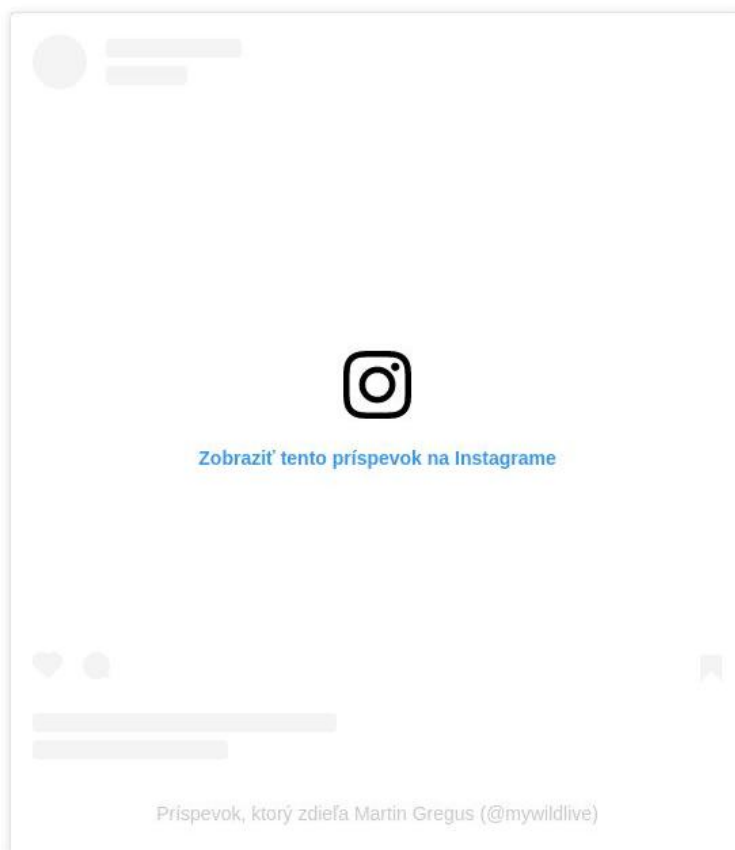
9.

10.

Otvorenosť. To, že tam nikto nie je. Často je to tak, že keď sme v meste alebo aj doma, stále žijeme v hluku. Tam sme odpojení od celého sveta, je to úžasné. Sám seba som odpojil a zároveň sa zrelaxoval.

Zábery, ktoré ste spravili, sú skutočne jedinečné. Pamätáte si napríklad, ako voňali kvetiny, v ktorých medvede spali?

Tie kvetiny až tak nevoňajú. Ja som ich však jedol pred polárnym medveďom a chuť majú do sladka. Aj miestni z nich varia a pripravujú džemy.

Ľadové medvede očami Martina Greguša

Zdroj: Martin Greguš

Nafotili ste mnohé krásne zábery. Ktorý z nich v procese tvorby sprevádzal pocit, že možno nevyjde?

mysum, ze je to fotograficka seria, ktoru mame – polarny medved lovi morskenu vtaka. Vtedy som presne vedel, čo chcem, ale je to príroda a dať si to tak, aby to vyšlo, je veľmi ťažké. Mal som premyslené, v ktorej časti budú vtáky, v ktorej časti bude medveď a iba som dúfal, že medveď pobeží oproti mne.

Keď som videl, že oproti mne skutočne beží, bol to moment, pri ktorom som rozmýšľal, či sa zbalím a ujdem alebo budem fotiť. Skutočne som sa spotil, lebo medveď chytil vtáka asi 10 – 15 metrov predou mnou a sadol si vedľa mňa.

Bol to jediný moment, kedy ste cítili strach?

Myslím, že strach tam je vždy, aj keď minimálny. Ide o polárne medvede. Aj keď sú to „kamaráti“, je to divoké zviera. Aj keď ich poznám a som si na 99 percent istý, že mi nič neurobia, stále je tam to jedno percento.

Ak hovoríme o strachu, skôr ide o správanie prírody a samotnej Arktídy, lebo prostredie tam je nevyspytateľné. Človek nikdy nevie, čo sa stane. Aj môj otec hovoril, že veľakrát nevedel, či sa vrátíme domov...

Martin Greguš na Arktíde

Zdroj: archív

Ktorá fotografia je vám najbližšia?

Veľmi si vážim fotografiu Tri medvede, ktorá je jednou z mojich najobľúbenejších fotiek. Vždy mám zimomriavky, keď si ju pozerám. A napadá mi aj fotografia, ktorá bola v National Geographic. Podľa toho, čo o nej ľudia hovoria, je upokojujúca. To som si pri fotení a potom prvom pohľade ani neuvedomil, ale stala sa mi oveľa bližšou.

Fotografia Martina Greguša - Traja mušketieri

Zdroj: Martin Greguš

Zachytiť leto na Arktíde je skutočne fantastické. Rátali ste s tým, že s výstavou celosvetovo oceňovaných fotografií prídete aj na Slovensko?

Ani nie. Robil som to pre seba. Šlo o to, že som chcel stráviť karanténu na mieste, kde budem môcť fotiť. V rámci toho som si vôbec nemyslel, že to bude mať taký význam. Aj otec ma potom trochu dotlačil do toho, aby som svoje fotky poslal do súťaží. V rámci Wildlife Photographer to vyhralo a to rozbehlo moju fotografickú kariéru.

Na Arktíde ste boli dvakrát, v roku 2020 aj 2021. Bývali ste na malej lodi. Čo vám tam chýbalo?

Chýbala mi rodina. Nemal som sa s kým poradiť, ak nastal problém, lebo ja som bol šéf expedície a teda som musel riešiť všetky veci. Keď prišiel otec, odľahlo mi, lebo som cítil podporu.

Fotograf Martin Greguš

Zdroj: archiv

A čo vám z Arktídy chýbalo potom, keď ste prišli domov?

Keď sme tam boli, používali sme proti komárom dymovnicu, ktorá má veľmi špecifický zápach. Nevieť, čo do nej dávajú, ale bol som od nej závislý. Naozaj mi doma chýbala. Keď som šiel kempovať s kamarátmi, tak som ju tam zapálil. Spomenul som si na Arktídu aj na to, že mi vlastne chýbali polárne medvede.

Plánujete sa tam vrátiť?

Áno. Nejde totiž len o príbehy polárnych medvedov, žijú tam aj iné zvieratá a príroda, ktoré by som rád spoznal a zvečnil. Pracujem na projekte, v rámci ktorého viaceré nové príbehy aj spracujem a zrealizujem.

Fotografia Martina Greguša - Summer siesta

Zdroj: Martin Greguš

Všimli ste si nejaké environmentálne, klimatické zmeny?

Polárne medvede, ktoré som nafotil, sú pekné a tučné, ale to neznamená, že všetky sú také. Nechcem, aby moje fotografie svetu povedali, že sú v poriadku. Dúfam však, že moje fotografie ukážu, že polárne medvede sa vedia adaptovať na prostredie. Problém je, že klimatická zmena sa deje príliš rýchlo na to, ako sa vedia adaptovať.

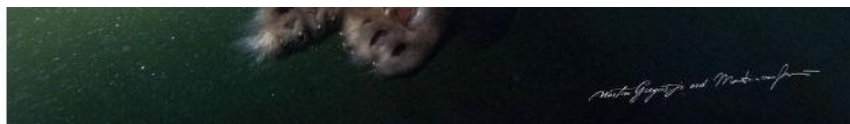
Medvede majú totiž tisíce rokov presný kalendár, kedy sa topí ľad, kedy sa presúvajú loviť na pevninu a kedy sa znova presúvajú na ľad. Ľad sa tvorí neskoro alebo veľmi skoro, čo ich vyhodí z rytmu. To je problém.

Fotograf Martin Greguš a fotografia Ice Bear as Sea Bear

Zdroj: Martin Greguš

Fotograf Martin Greguš a fotografia To the eternity

Zdroj: Martin Greguš

A majú tam dostatok potravy?

Jedla je tam dosť, nakoľko aj miestni nechávajú medveďom veľa zbytkov. Darí sa im, ale skôr je otázkou to, ako sa budú musieť časom adaptovať na nové podmienky.

Fotografia Martina Greguša

Zdroj: Martin Greguš

Spolupracujete s Netflixom či spoločnosťou Disney. Týka sa to fotografických projektov?

Pôjde o filmové projekty, čo je pre mňa úžasné. Vždy som sa chcel pohybovať medzi fotografiou a filmom, takže to bude skvelé. Taktiež môžem fotiť aj sám pre seba, čiže budem mať dosť priestoru na vlastné veci.

Premýšľali ste napríklad aj nad Antarktídou?

Tam som už bol. Je mi blízka a možno aj viac než Arktída, keďže je tam čistejšie a aj menej ľudí. Je tam iné prostredie. Ale zároveň je však ťažšie sa tam dostať.

Fotograf Martin Greuš a fotografia Rainbow Mirror

Zdroj: Martin Greguš

Plánujete aj nejaký foto projekt na Slovensku?

Veľmi rád by som na Slovensku spravil foto dokument alebo niečo podobné, ale problém je, že projektov je veľa, ale času málo.

Martin Greguš na Arktide

Zdroj: Martin Greguš

Tím okolo Martina Greguša na Arktide

Zdroj: Martin Greguš

Máte čas aj na súkromný život?

Bohužiaľ, moje plány na rok 2023 a 2024 sú zaplnené prácou, budem na Arktide aj na iných kontinentoch. Myslím, že frajerka z toho nie je veľmi nadšená, ale dá sa to zvládnuť.

Martin Gregus natolil na Arktide ľadove medvede: Klimaticka zmena sa deje prilis rychle na to, ako sa vedia adaptovat

›aktuality navyše

Tento článok môžu vďaka vám čítať všetci zadarmo. Ďakujeme za podporu.

ČÍTAJTE VIAC O TÉME: **CESTOVANIE, EKOLÓGIA**

[Zdieľaj na Facebooku](#) [Twitter](#) [Diskusia / 0](#) [Nahlásiť chybu](#)

**MOHLO BY VÁS
ZAUJÍMAŤ**

- Kam budeme v zime letať z Bratislavy? Zimný letový poriadok vstúpi do platnosti už koncom októbra
- Cestujete vlakom na Dušičky? Železnice hlásia zmeny
- Slovákom robí problém inakosť v akejkolvek podobe, hovorí sestra autistu (rozhovor)
- Sprievodca Barcelonou: Všetko, čo potrebujete vedieť o výlete do tohto očarujúceho mesta
- Kostoly plné zlata aj lahodné špeciality z ulice. Palermo už dávno nie je o mafii
- Najkrajšie miesto v Afrike? Zanzibar láka na únik pred zimou so spiatočnými letenkami pod 530 eur

Zdroj: Aktuality.sk

›aktuality.sk

Svet

**Rishi Sunak je oficiálne
britským premiérom**

Ekonomika

**Slovensko žiada o druhú
platbu z plánu obnovy vo**

Svet

**Liz Trussová oficiálne
odstúpila**

Kultúra

**Matej Drlička: Manažment
SND bol terčom šikany**

Svet

**Liz Trussová predniesla
posledný prejav ako**

Ekonomika

**Cena plynu v EÚ pokračuje v
poklese**

Dobručut

**Hrnčekový jablkáč s
puďingom, každý kúsok sa
rozplýva na jazyku,
VIDEORECEPT**

Recepty

**Chutné, aromatické a
rýchle večere zo
šampiňónov**

Živé

**Začal pracovať tím NASA
na výskum**

Diva

**Prečo zostáva so
sukničkám? Novou**

Unikátne VIDEO priamo z papule: Kameru slovenského filmára chcel zožrat ľadový medved'

Online • topky.sk (Spoločenské) • 27. 10. 2022, 12:00 •

Vydavateľ: Zoznam, s.r.o. (sk-36029076) • Rubrika: Domáce

Dosah: 537 712 • GRP: 11.95 • OTS: 0.12 • AVE: 2500.96 Eur

Odkaz: <https://www.topky.sk/cl/10/2405305/Unikatne-VIDEO-priamo-z-papule--Kameru-slovenskeho-filmara-chcel-zozrat-ladovy-medved>

Autor: © Zoznam/ Zdroj: <https://dromedar.zoznam.sk> Nahlásiť chybu

Zdroj: Video [Martina](#) Greguša

Slovenský fotograf [Martin Greguš](#) sa po celom svete preslávil oceňovanou sériou snímok ľadových medved'ov v kanadskej divočine. Počas jej vzniku došlo k množstvu zaujímavých situácií. Tú najkurióznejšiu zachytil objektív GoPro kamery.

Autor: © Zoznam

Náš tip: [Richard Müller- jesenné koncerty](#) [Lord of the Dance](#) [Jan Kraus One man show](#)

Úvod » Domáce

pred 34 minútami

Unikátne VIDEO priamo z papule: Kameru slovenského filmára chcel zožrať ľadový medveď

Diskusia

Facebook

Pošlite nám tip

Autor: © Zoznam/ Zdroj: <https://dromedar.zoznam.sk> [Nahlásiť chybu](#)

Galéria fotiek (1)

Slovenský fotograf Martin Greguš sa po celom svete preslávil oceňovanou sériou snímok ľadových medvedov v kanadskej divočine. Počas jej vzniku došlo k množstvu zaujímavých situácií. Tú najkurióznjšiu zachytil objektív GoPro kamery.

Zdroj: Video Martina Greguša

[Prečítajte si celý článok >>](#)

Diskusia

Facebook

Pošlite nám tip

Autor: © Zoznam/ Zdroj: <https://dromedar.zoznam.sk>

[Nahlásiť chybu](#)

Unikátne VIDEO priamo z papule: Kameru slovenského filmára chcel zožrat ľadový medveď

Online • dromedar.zoznam.sk (Iné) • 27. 10. 2022, 12:00 • Pozitívny

Vydavateľ: Zoznam, s.r.o. (sk-36029076)

Dosah: 15 682 • GRP: 0.35 • OTS: 0.00 • AVE: 712.45 Eur

Odkaz: <https://dromedar.zoznam.sk/cl/1002011/2405281/Unikatne-VIDEO-priamo-z-papule--Kameru-slovenskeho-filmara-chcel-zozrat-ladovy-medved>

Slovenský fotograf **Martin Greguš** sa po celom svete preslávil oceňovanou sériou snímok ľadových medveďov v kanadskej divočine. Počas jej vzniku došlo k množstvu zaujímavých situácií. Tú najkurióznejšiu zachytil objektív GoPro kamery.

Martin Greguš patrí k tým Slovákom, ktorí robia našej krajine v zahraničí skutočne skvelé meno. Rodák z Bratislavy začal s fotografovaním už ako 8-ročný, keď sa s rodičmi a sestrou presťahovali do Kanady. Od prvej chvíle ho uchvátila nekonečná kanadská príroda, ale aj život okolo nás.

Fotoaparát sa stal jeho najbližším priateľom a trvalým spoločníkom a dnes so svojimi snímkami žne **Martin** úspechy po celom svete. V roku 2021 získal ocenenie Rising Star Portfolio Award na jednej z najprestížnejších súťaží fotografie divokej prírody Wildlife Photographer of the Year a spolupracuje so značkami ako National Geographic, GEO či Netflix.

Tento rok si všetkých milovníkov prírody podmanil svojou sériou „33 dní s medveďmi“, ktorú môžete až do 6. januára 2023 obdivovať aj v bratislavskej **Galérii SPP**. „Ide o dokumentárny projekt, ktorý zachytáva moje spolužitie s ľadovými medveďmi, s ktorými som dokopy strávil 33 dní počas leta roku 2020 a 2021. Súčasťou výstavy je aj dokumentárny film, ktorý divákovi ukáže, ako naše fotografie vznikali,“ hovorí **Martin**.

Najzaujímavejšími sú nepochybne unikátne zábery priamo z papule obrovského maca. Beansovi, ako ho **Martin** pomenoval, sa totiž zapáčila GoPro kamera - najskôr začal hrýzť jej objektív a potom sa pustil do statívu. Zariadenie však našťastie jeho útok prežilo, a tak dnes môžeme tohto vzácneho predátora obdivovať z pohľadu, aký sa nám dosiaľ zrejme nenaskytl.

Autor: © Zoznam/ako

Zdieľať článok na Facebooku

Autor: Autor:

[Hlavná stránka](#) > [Príroda](#)

Unikátne VIDEO priamo z papule: Kameru slovenského filmára chcel zožrať ľadový medveď

27.10.2022 | |

Zdroj: Video Martina Greguša

Slovenský fotograf Martin Greguš sa po celom svete preslávil oceňovanou sériou snímok ľadových medvedov v kanadskej divočine. Počas jej vzniku došlo k množstvu zaujímavých situácií. Tú najkurióznějšíu zachytil objektív GoPro kamery.

Martin Greguš patrí k tým Slovákom, ktorí robia našej krajine v zahraničí skutočne skvelé meno. Rodák z Bratislavy začal s fotografovaním už ako 8-ročný, keď sa s rodičmi a sestrou presťahovali do Kanady. Od prvej chvíle ho uchvátila nekonečná kanadská príroda, ale aj život okolo nás.

Fotoaparát sa stal jeho najbližším priateľom a trvalým spoločníkom a dnes so svojimi snímkami žne Martin úspechy po celom svete. V roku 2021 získal ocenenie Rising Star Portfolio Award na jednej z najprestížnejších súťaží fotografie divokej prírody Wildlife Photographer of the Year a spolupracuje so značkami ako National Geographic, GEO či Netflix.

Tento rok si všetkých milovníkov prírody podmanil svojou sériou „33 dní s medvedmi“, ktorú môžete **až do 6. januára 2023 obdivovať aj v bratislavskej Galérii SPP**. „Ide o dokumentárny projekt, ktorý zachytáva moje spolužitie s ľadovými medvedmi, s ktorými som dokopy strávil 33 dní počas leta roku 2020 a 2021. Súčasťou výstavy je aj dokumentárny film, ktorý divákovi ukáže, ako naše fotografie vznikali,“ hovorí Martin.

Najzaujímavejšími sú nepochybne unikátne zábery priamo z papule obrovského maca. Beansovi, ako ho Martin pomenoval, sa totiž zapáčila GoPro kamera - najskôr začal hrýzť jej objektív a potom sa pustil do statívu. Zariadenie však našťastie jeho útok prežilo, a tak dnes môžeme tohto vzácneho predátora obdivovať z pohľadu, aký sa nám dosiaľ zrejme nenaskytol.

Autor: © Zoznam/ako

Na dokonalé zábery musí čakať celé hodiny: Fotograf Martin Greguš si splnil sen! 33 dní s...

Online • cas.sk (Správy / Politika) • 1. 11. 2022, 11:00 • **Pozitívny**

Vydavateľ: FPD Media, a.s. (sk-47237601) • Autor: Andrea Kvintová

Dosah: 468 235 • GRP: 10.41 • OTS: 0.10 • AVE: 2509.86 Eur

Odkaz: <https://www.cas.sk/clanok/2728343/na-dokonale-zabery-musi-cakat-cele-hodiny-fotograf-martin-gregus-si-splnil-sen-33-dni-s/>

Na dokonalé zábery musí čakať celé hodiny: Fotograf **Martin Greguš** si splnil sen! 33 dní s...

Fotiť polárne medvede v kvetinách bol vždy Martinov veľký sen.

Mladý fotograf, rodák z Bratislavy **Martin Greguš** (26) už od detstva miloval fotenie prírody. Ako trinásťročný vyhral v prestížnej britskej súťaži so záberom žeriava upravujúceho si perie. V uplynulých rokoch ho však mimoriadne oslovili arktické obry, za ktorými sa každý rok vyberá do divočiny. Keď sa pred dvoma rokmi vydal na sever Kanady do Hudsonského zálivu, mal len jeden cieľ: nafotiť ľadové medvede inak ako ostatní.

Fotogaléria

12

fotiek v galérii

Oddaná matka

Na svojej prvej výprave za medvedmi stretol aj túto medvediu mamu. V lete 2020 trávila pokojné chvíle so svojimi nedávno narodenými mláďatami. Mladého fotografa pustila do svojej blízkosti aj počas dojčenia potomkov. Pri fotení bolo dokonca počuť, ako malé medvedčatá hltavo pijú mlieko a spokojne „pradú“ ako malé mačence.

Rodinný portrét

Medvedia rodinka po roku. Malý samček a samica za rok takmer dorástli mamu, tá sa im aj naďalej láskyplne venovala. Krátko pred vznikom tohto záberu sa dočítali. Pri pohľade zblízka je dokonca vidno, ako majú papule zamazané od mlieka. Kým však trojica pozrela priamo do kamery, musel fotograf čakať desiatky minút na ich správnu pózu.

Kvetinová záplava

Medvedica Aurora a Beans, záber na ktorý **Martin Greguš** čakal dlhú dobu. Hoci mal predstavu, ako chce medvede zachytiť, ani vo sne netušil, že vytúženú fotku medvedej matky láskyplne dojčiacej svoje mláďa spraví len pár desiatok metrov od tábora. Keď cez okno zbadal, že si hľadajú pokojné miesto na odpočinok, zobral do ruky fotoaparát a preplazil sa cez záplavu rozkvitnutých kyprín až ku dvojici. Spravil dlho plánovanú snímku a ostal pokojne sedieť, až kým sa mu za chrbtom neobjavil ďalší medveď.

Lov s fotoaparátom

To, čo sa laikovi môže zdať ako rýchla momentka, je neraz výsledkom mnohoročnej práce. Vysnívať si záber ľadového medveďa z bezprostrednej blízkosti v studených arktických vodách je len prvým krokom. Nasleduje dlhé hľadanie vhodnej lokality, do ktorej by medvede prišli fotografovi zapózovať. Spolupracovať musí nielen počasie, svetlo, medvedia nálada, ale aj veľké šťastie. Keď sa po dňoch či hodinách čakania všetky okolnosti stretnú, vznikne v priebehu dvoch minút neopakovateľný záber, ktorý vyráža dych.

pokračovanie

◀ 1 2 3 4 ▶

Autor: Andrea Kvintová

Hudsonský záliv

Vody Hudsonského zálivu sú plné koristi, vďaka čomu sa tu ľadovým, ale aj ostatným druhom medved'ov dobre darí. V lete odpočívajú podobne ako medvedice Betty a Veronica na pokojných miestach ďaleko od civilizácie či miestnych lovcov. Malé ostrovy či letné zvyšky ľadových kryh sú častým miestom, kde sa stretávajú nielen medvedice so svojimi malými. Prichádzajú aj dospelé samce. Tie letnú horúčavu zaháňajú celodenným kúpaním vo vodách, ktoré majú len pár stupňov nad nulou.

Nekonečné čakanie na záber

Rozprávanie **Martina** Greguša o putovaní za arktickými medvedmi obývajúcimi Hudsonský záliv sme si nenechali ujsť. Aj keď ho už od detstva fascinuje fotenie divokej prírody, v roku 2020 sa vybral s jasným cieľom nafotiť ľadové medvede na rozkvitnutých arktických lúkach. V trojici, len s asistentom a ochrancom, sa vydal na prerobenom člne na jeden z odľahlých ostrovov v kanadskej zátok. Hoci počas jeho prvého pobytu kvety sýťofialovej kypriny úzkolistej neboli ešte dostatočne rozvinuté, priniesol si domov z dobrodružnej, takmer dvojtýždňovej výpravy veľa vynikajúcich záberov.

Ochranca Winnie

Mnohé z medved'ov, ktoré pozorovali, sa pred objektívy vrátili aj pri jeho ďalšej návšteve v roku 2021, keď v divočine strávil náročných 20 dní. Celkovo nafotil a natočil vyše stovky medved'ov. Nielen ľadových, ale aj miestnych medved'ov čiernych. Tie majú zaujímavú genetickú mutáciu, vďaka čomu sa podobajú na ľadové medvede. Objavil aj trojohé medvedie mláďa, ktoré zrejme prežilo útok vlčej svorky.

Unikátom je medvedí miešanec Winnie, ktorý mal za rodičov polárneho medveda a grizlyho. Práve z neho sa stal akýsi ochranca výpravy. Zvedavý Winnie prišiel preskúmať čln s malým domčekom na palube a rýchlo si na novú spoločnosť zvykol. Spával nablízku a svojím správaním dával vedieť, či je v okolí nebezpečenstvo alebo bude vládnuť pokoj. Členovia výpravy mali so sebou zbrane, ktoré museli nosiť neustále, dokonca aj pri návšteve toalety.

pokračovanie

< 1 2 3 4 >

Autor: Andrea Kvintová

„Medvede si vážim, radšej by som sa nechal zožrať, než by som ich zranil,“ priznal **Martin Greguš**. Keďže sa k nim však približoval na niekoľko metrov, plašil ich kameňmi. „Tieto zvieratá nemajú z človeka strach, sú na nás zvedavé,“ opisuje napínavé chvíle v divočine.

Zábery uvoľnených medved'ov z bezprostrednej vzdialenosti vyraňajú dych. „Sú za tým dňom trpezlivého čakania,“ prezrádza nám oceňovaný fotograf. „Neraz som hodiny sedel niekoľko metrov od medveda, kým pokojne spal obklopený letnými kvetinami a čakal som na jeho prebudenie.“

Zúriace živly

Riadna odvaha i trpezlivosť však boli dôležité aj pri pobyte v divočine, ktorá bola, paradoxne, omnoho nebezpečnejšia než chlpaté šelmy. Milióny obrovských komárov a iného hmyzu uprostred leta si vyžadovali špeciálne repelenty. Najzúrivejšia však bola päťdňová búrka, ktorá odtrhla všetkých päť kotiev a malý obytný čln takmer rozbila.

Odmenou pre fotografa boli však nakoniec odpočívajúce, kúpajúce sa, ale i loviace medvede pod belasou oblohou i v nočnej polárnej žiare. Krásne zábery však nie sú samoučelné, ich zmyslom je ukázať divočinu, ktorá potrebuje našu ochranu.

pokračovanie

< 1 2 3 4 >

Autor: Andrea Kvintová

Nadšenec od detstva

Martin Greguš ml. svojou tvorbou upútal aj odborníkov, ved' v roku 2021 získal ocenenie Rising Star Portfolio Award na jednej z najprestížnejších súťaží fotografie divokej prírody Wildlife Photographer of the Year, ktorú už od roku 1965 organizuje Prírodovedné múzeum v Londýne.

Vo svojej rodnej Bratislave v **Galérii SPP** od minulého týždňa až do konca roka vystavuje v celosvetovej premiére sériu fotografií i krátkych filmov, ktoré zachytávajú ľadových medved'ov v kanadskej divočine. Martinov príbeh „33 dní s medved'mi“ vyšiel tento rok v americkom vydaní časopisu National Geographic aj vo francúzskom vydaní magazínu GEO a jeho víťazné fotografie boli vystavené tento rok aj na Svetovom ekonomickom fóre v Davose.

V súčasnosti žije a pôsobí vo Vancouveri, kde pracuje ako odborný poradca, výskumník, kameraman a pilot dronu na prírodovedných projektoch. Milovníkom divočiny, nielen tej kanadskej, odkazuje, že za medved'mi sa čoskoro vydá s fotoaparátom znova.

< 1 2 3 4 >

Autor: Andrea Kvintová

Dnes 11:00 | Správy | Domáce správy

FOTO Na dokonalé zábery musí čakať celé hodiny: Fotograf Martin Greguš si splnil sen! 33 dní s...

[Zdieľaj](#) [Diskusia /](#)

[Máte tip? Dajte nám vedieť](#)

12 Galéria >

Fotiť polárne medvede v kvetinách bol vždy Martinov veľký sen.

Zdroj: anc

Mladý fotograf, rodák z Bratislavy Martin Greguš (26) už od detstva miloval fotenie prírody. Ako trinásťročný vyhral v prestížnej britskej súťaži so záberom žeriava upravujúceho si perie. V uplynulých rokoch ho však mimoriadne oslovili arktické obry, za ktorými sa každý rok vyberá do divočiny. Keď sa pred dvoma rokmi vydal na sever Kanady do Hudsonského zálivu, mal len jeden cieľ: nafotiť ľadové medvede inak ako ostatní.

FOTOGALÉRIA

fotiek v galérii **12**

Oddaná matka

Na svojej prvej výprave za medveďmi stretol aj túto medvediu mamu. **V lete 2020 trávila pokojné chvíle so svojimi nedávno narodenými mláďatami.** Mladého fotografa pustila do svojej blízkosti aj počas dojčenia potomkov. Pri fotení bolo dokonca počuť, ako malé medvieďatá hltavo pijú mlieko a spokojne „pradú“ ako malé mačence.

Rodinný portrét

Medvedia rodinka po roku. Malý samček a samica za rok takmer dorástli mamu, tá sa im aj naďalej láskyplne venovala. **Krátko pred vznikom tohto záberu sa dojčili.** Pri pohľade zblízka je dokonca vidno, ako majú papule zamazané od mlieka. Kým však trojica pozrela priamo do kamery, musel fotograf čakať desiatky minút na ich správnu pózu.

Martin žil 33 dní s ľadovými medveďmi, výsledok je ohromujúci! Jednej veci sa bál viac než samotných šeliem

Kvetinová záplava

Medvedica Aurora a Beans, záber na ktorý Martin Greguš čakal dlhú dobu. Hoci mal predstavu, ako chce medvede zachytiť, ani vo sne netušil, že vytúženú fotku medvedej matky láskyplne dojčiacej svoje mláďa spraví len pár desiatok metrov od tábora. **Keď cez okno zbadal, že si hľadajú pokojné miesto na odpočinok, zobral do ruky fotoaparát a preplazil sa cez záplavu rozkvitnutých kyprín až ku dvojici.** Spravil dlho plánovanú snímku a ostal pokojne sedieť, až kým sa mu za chrbtom neobjavil ďalší medveď.

Fotografovi sa podarilo zachytiť vsutku vtipný záber: Kameň, papier...medveď!

Lov s fotoaparátom

To, čo sa laikovi môže zdať ako rýchla momentka, je neraz výsledkom mnohoročnej práce. **Vysnívať si záber ľadového medveďa z bezprostrednej blízkosti v studených arktických vodách je len prvým krokom.** Nasleduje dlhé hľadanie vhodnej lokality, do ktorej by medvede prišli fotografovi zapózovať. Spolupracovať musí nielen počasie, svetlo, medvedia nálada, ale aj veľké šťastie. Keď sa na dňoch či hodinách

medvedica hľadala, ale aj veľké slasie. Keď sa po útočišti podmanili čakania všetky okolnosti stretnú, vznikne v priebehu dvoch minút neopakovateľný záber, ktorý vyráža dych.

pokračovanie →

« 1 2 3 4 »

Hudsonský záliv

Vody Hudsonského zálivu sú plné koristi, vďaka čomu sa tu ľadovým, ale aj ostatným druhom medvedov dobre dari. **V lete odpocivajú podobne ako medvedice Betty a Veronica na pokojných miestach ďaleko od civilizácie či miestnych lovcov.** Malé ostrovy či letné zvyšky ľadových kryh sú častým miestom, kde sa stretávajú nielen medvedice so svojimi malými. Prichádzajú aj dospelé samce. Tie letnú horúčku zahájajú celodenným kúpaním vo vodách, ktoré majú len pár stupňov nad nulou.

Záber Nového Času je najlepší! Náš fotograf bodoval na Slovak Press Photo, pozrite si víťaznú fotku

Nekonečné čakanie na záber

Rozprávanie Martina Greguša o putovaní za arktickými medveďmi obývajúcimi Hudsonský záliv sme si nenechali ujsť. Aj keď ho už od detstva fascinuje fotenie divokej prírody, v roku 2020 sa vybral s jasným cieľom nafotiť ľadové medvede na rozkvitnutých arktických lúkach. **V trojici, len s asistentom a ochrancom, sa vydal na prerobenom člne na jeden z odláhlých ostrovov v kanadskej zátok.** Hoci počas jeho prvého pobytu kvety sýtoľalovej kypriny úzkolistej neboli ešte dostatočne rozvinuté, priniesol si domov z dobrodružnej, takmer dvojtýždňovej výpravy veľa vynikajúcich záberov.

Ochranca Winnie

Mnohé z medvedov, ktoré pozorovali, sa pred objektívy vrátili aj pri jeho ďalšej návšteve v roku 2021, keď v divočine strávil náročných 20 dní. Celkovo nafotil a natočil vyše stovky medvedov. **Nielen ľadových, ale aj miestnych medvedov čiernych.** Tie majú zaujímavú genetickú mutáciu, vďaka čomu sa podobajú na ľadové medvede. Objavil aj trojnohé medvedie mláďa, ktoré zrejme prežilo útok vlčej svorky.

Fotograf Nového Času nominovali na Slovak Press Photo: Sledujte tie zábery, krása!

Unikátom je medveď miešanec Winnie, ktorý mal za rodičov polárneho medveďa a grizlyho. Práve z neho sa stal akýsi ochranca výpravy. Zvedavý Winnie prišiel preskúmať čln s malým domčekom na palube a rýchlo si na novú spoločnosť zvykol. **Spával nablízku a svojim správaním dával vedieť, či je v okolí nebezpečenstvo alebo bude vládnuť pokoj.** Členovia výpravy mali so sebou zbrane, ktoré museli nosiť neustále, dokonca aj pri návšteve toalety.

pokračovanie →

« 1 2 3 4 »

„Medvede si vážim, radšej by som sa nechal zožrať, než by som ich zranil,“ priznal Martin Greguš. **Keďže sa k nim však približoval na niekoľko metrov, plašil ich kameňmi.** „Tieto zvieratá nemajú z človeka strach, sú na nás zvedavé,“ opisuje napínavé chvíle v divočine.

Zábery uvoľnených medvedov z bezprostrednej vzdialenosti vyrážajú dych. **„Sú za tým dni trpezlivého čakania,“ prezrádza nám oceňovaný fotograf.** „Neraz som hodiny sedel niekoľko metrov od medveďa, kým pokojne spal obklopený letnými kvetinami a čakal som na jeho prebudenie.“

Pre dobrý záber sa brodí aj po pás v snehu! Aha, ako Daniel fotí naše historické pamiatky v rôznych ročných obdobiach

Zúriace živly

Riadna odvaha i trpezlivosť však boli dôležité aj pri pobyte v divočine, ktorá bola, paradoxne, omnoho nebezpečnejšia než chlpaté šelmy. Milióny obrovských komárov a iného hmyzu uprostred leta si vyžadovali špeciálne repelenty. **Najzúrivejšia však bola päťdňová búrka, ktorá odtrhla všetkých päť kotiev a malý obytný čln takmer rozbila.**

Odmenou pre fotografa boli však nakoniec odpočívajúce, kúpajúce sa, ale i loviace medvede pod belasou oblohou i v nočnej polárnej žiare. **Krásne zábery však nie sú samoúčelné, ich zmyslom je ukázať divočinu, ktorá potrebuje našu ochranu.**

[pokračovanie →](#)

< 1 2 **3** 4 >

Nadšenec od detstva

Martin Greguš ml. svojou tvorbou upútal aj odborníkov, veď v roku 2021 získal ocenenie **Rising Star Portfolio Award** na jednej z najprestížnejších súťaží fotografie divokej prírody Wildlife Photographer of the Year, ktorú už od roku 1965 organizuje Prírodovedné múzeum v Londýne.

Vo svojej rodnej Bratislave v Galérii SPP od minulého týždňa až do konca roka vystavuje v celosvetovej premiére sériu fotografií i krátkych filmov, ktoré zachytávajú ľadových medveďov v kanadskej divočine. **Martinov príbeh „33 dní s medveďmi“** vyšiel tento rok v americkom vydaní časopisu National Geographic aj vo francúzskom vydaní magazínu GEO a jeho víťazné fotografie boli vystavené tento rok aj na Svetovom ekonomickom fóre v Davose.

Čitatelia ohurujú svojim citením: Pozrite sa, čo sa v lete dialo nad hlavami Slovákov! Veľká fotogaléria

V súčasnosti žije a pôsobí vo Vancouveri, kde pracuje ako odborný poradca, výskumník, kameraman a pilot dronu na prírodovedných projektoch. **Milovníkom divočiny, nielen tej kanadskej, odkazuje, že za medveďmi sa čoskoro vydá s fotoaparátom znova.**

◀ 1 2 3 **4** ▶

Fotograf Greguš: Radšej nech ma ľadový medveď zožerie, než by som ho mal zastreliť

Podcasty • Rozhovory ZKH (Kultúra a spoločnosť) • 31. 10. 2022, 14:17 •

Odkaz: <https://anchor.fm/rozhovory-zkh/episodes/Fotograf-Gregu-Radej-nech-ma-adov-medve-zoerie--ne-by-som-ho-mal-zastreli-e1q0uh9>

Fotograf **Greguš**: Radšej nech ma ľadový medveď zožerie, než by som ho mal zastreliť

"Mali sme päť dní, keď sme nevedeli ani vyliezť z lode. Párkrát nám loď odľúklo do zálivu a museli sme ju t'ahať naspäť, takže som musel skočiť do vody a t'ahať ju späť. Bol to náročný päťdňový proces aj počas noci.

Potom nám zasa vietor odľúklo všetky kotvy. Veľakrát tam boli momenty, keď sme rozmýšľali, či vlastne prideme naspäť domov," hovorí **Martin Greguš**, ktorý fotil ľadové medvede počas rozkvitnutej letnej Arktídy.

"Nechcem, aby si ľudia pozreli moje fotky a povedali si, medvede vyzerajú dobre, sú tučné, je teplo a je im dobre, nemusíme nič robiť. To vôbec tak nie je. Klimatická zmena a všetky tie problémy tam cítiť. Zbierame plasty, čistíme to tam.

Nie je to také, že tam bol ľad a teraz medvede trpia. Ony sa adaptujú. Ale v rámci toho, ako rýchlo sa musia adaptovať, je problém. Sú zvyknuté na presný kalendár - kedy je ľad a kedy nie je, a keď zrazu príde zmena a ľad príde o dva mesiace neskôr, je to ťažké.

Bohužiaľ tá zmena ide omnoho rýchlejšie, ako oni stíhajú dobehnúť. Nevie, čo s nimi bude. Dúfam, že spomalíme rýchlosť otepľovania a medvede budú mať dost času," hovorí **Greguš**.

"Našli sme aj kýbeľ, asi taký veľký ako tento stôl. Vôbec neviem, odkiaľ to prišlo. Potom sme do toho zbierali konzervy, fľaše od oleja, iné plasty. To tam je. Veľmi veľa dreva, to je prekvapujúce.

Taká je Arktída, veľa stromov tam nie je. Odpad z lodí, z domov," vymenúva plasty, ktoré na odľahlej Arktíde zbierali medzi ľadovými medveďmi v divokej prírode.

Ako sa fotia ľadové medvede v rozkvitnutej Arktíde? Čo bolo najťažšie? Ako dlho vlastne fotograf čaká na takúto fotku? A ako točí na drony divoké zvieratá, tak aby sa nebáli? Vypočujte si rozhovor Zuzany Kovačič Hanzelovej s fotografom **Martinom Gregušom**.

-

Ďakujeme, že počúvate podcast Rozhovory ZKH.

<m-stt>zaujímavé video rozhovory s politikmi aj mne politikmi vám prinášame aj v podcastoch tej verzii moje meno je Zuzana_Kovačič_Hanzelová vitajte pri relácii rozhovory z KHL v audio verzii tridsať tri dni prežil s polárnymi medveďmi vznikla z toho séria krásnych fotografií až intímnych fotiek života polárneho medveďa slovenský fotograf s príbehom polárnych medveďov uspel aj v National_Geographic jeho fotky sú momentálne vystavené aj v galérii SPP **Martin Greguš** fotograf divokej prírody už v štúdiu sme vitajte ďakujem tak prečo práve polárne medvede tak považujeme za je to vznikol ten nápad dve tisíc pätnásť otcom keď som videl môjho prvého polárneho medveďa v lete a my sme tam boli na na iné expedícii sme tam filmovali sme ho videli tak velice v diaľke a s hned' s dronom že idem ho filmovať tak som vyletel a také Beluhy plávali pod ním a ako keď sa s nimi hrali a to bolo také veľmi zaujímavé a všetci sa tomu čudovali i v meste keď sme doniesli videá naspäť že toto sme takéto ešte nevideli tak poviem že OK čo je tu ďalej že čo tie medvede robia keď idú na zem a tak potom sme išli ešte párkrát na jeseň a zimu za tým medveďmi a keď prišla pandémia tak že pôjdem do karantény spolu s medveďmi na samotke hej presne tak tak som tam išiel na na trinásť dní a potom a zároveň na to rok potom sme išli na dvadsať dní vy ste teda nafotili naozaj krásne fotky vy to máte dokonca natočené ako dočít matka dve dve mláďatá máte tam aj veliteľ dost blízka tak ako dlho sa čaká na takúto dobrú fotku medveďa tak dohromady tridsať tri dni a záleží to na tej fotke niektoré fotky čakám na nich pár hodín na niektoré fotky som čakal sedem rokov záleží to presne na tej fotke keď hovorím sedem rokov tak to je že vidím to polárneho medveďa je ak robí niečo ako napríklad s tými belugami a rozmýšľam že OK nafotil som to s dronom tak dajme kamerou napríklad do vody a na podme to z takého iného uhla a jedna taká fotka tam v tej galéria je a vyhrala aj v Londýne minulý rok a zároveň aj ak sme ho jak koj mláďatá tak to je naozaj to sú jedny z mojich najobľúbenejších fotiek aj aj momentov keď som tam no ja si predstavujem že teda ich to musia vyriešiť že tam človek samozrejme oni to vedia si že tam ste teda navyše tá technika vydáva nejaký zvuk ten drony predsa robia nejaký zvuk a jej fotku fot'ák robiť nejaké cvikačky čiže to je ich nevyrušila tzv. nezvyknú hej presne tak oni sú úplne zvyknuté na to že že my sme tam i tam jaksi bývame tak ju za ten čas čo bývame tomu si zvykol že a vône na náš jak vyzerá na náš zvuk nahlási na všetko aj na tie drony v rámci toho a keď my ich vidíme a prechádzame sa medzi nimi tak viac sa s nimi rozprávam ja idem k nim chce kludne veľmi dlho to trvá väčšinu času a keď pridem k nim tak väčšinou sú úplne fajn a trvá to čas ale hlavne sledujte diskusiu aj na Slovensku my tu máme teraz už niekoľkomesačnú debatu o medveďovi hnedom a o tom že vlastne útočí na ľudí a ako keby sa z tých medveďov robili nejaký predátor ktorý jej čakajú na to kedy zaútočia na turistu ale tí medvede sa boja viac nás ako mihne presne tak oni presne tak že z boja sa zásadnú mestu situácii na Slovensku a v Kanade kde vieme vonku nemáme presne tú istú situáciu s čiernymi medveďmi a ja sa na to pozerám tak že nie je to že oni idú k nám domov my sme u nich doma len oni momentálne sa majú lepšie tak idú naspäť kde boli už tisíce rokov a mat' pred nimi taký ten ten rešpekt že my ich nemusíme ako odtiaľ hnať prežili sa nás boja oni nechcú s nami mat' nič spoločné jediné prečo dôvod je jediný dôvod prečo kam idú je že nás cítia cítia naše jedlo a druhej to bolo idú do mesta je našim zaberá m ktorého stále viac a viac Imak sú to pre niektorých možno trochu nezvyčajné fotky v tom že teda na tých vašich fotkách medvede kráčajú vlastne po rozkvitnutej arktíde čiže nie takáto tradičná fotka že medvede ľadový na ľadovci to ste si naplánovali že to bude také raz

keď toto hej to dokonca v dve tisíc dvadsať bol plán íst' nafotiť medvede v rozkvitnutých kvetinách ale podarilo sa to tak ja som nikomu nehovoril že to bol ten plán a svoju sa to je OK taký medved' v lete a v dve tisíc dvadsať jedna sa nám tie kvetiny podarili a ja som v rámci toho náš imidž rok a v lige a aj iných kontaktov som si že hokej a tie fotky nebudem nikde ukazovať takže rok som ich držal na počítači na diskoch bez toho aby som niekoho hovoril ukazovali chatovú o také dost' t'ážké ale to bol ten plán že ideme ich nafotiť v ružových kvetinách je to jediné miesto a z nej tých miest málokde tým je tolko medved'ov v tých kvetinách a ja tam bol môj servis ešte pred dve tisíc pätnásť ja som videl fotky a iba jediný fotograf tam bol a fotil ich v tých kvetinách a ja som videla jeho fotky svojho som že musím nájsť toto jej ak sa tam dostať a tak a trvalo to veľmi dlho ale nakoniec sme sa tam dostali je to fotky sú krásne ako vlastne ten medved' ležia v tých ružových kvetoch až tak vyzerá že človek by chcel pomojkať toho toho medved'a že sú také zlaté naživo ale predpoklad že to vyzerá inak tak ako najbližšie ste sa vlastne dostali k nejakému medved'ovi predpokladám že teda môj keď ste sa s nimi nelákali a veľakrát sme chceli alebo možno aj oni sa chcú s nami napríklad je úplne mladé a tak niekedy na pätnásť desať m a že sme išli blízko k nim teda nehovorím o tom že v noci naozaj som ich mal niekedy tak za oknom že som počul jak vydal zvuky rovno vedľa mojej hlavy cez stenu ale keď sme išli k nim tak boli aj momenty keď som mal mamu s mladým a vychádzalo slnko a ani to netrvalo tak dlho sa k nim dostať ale iba s som si sadol k nim tak päť m desať m odo mňa tam tam ležala sme reagovali a bolo to ako úplne tá musí tam aj kameru som dal park a dole a iba som pozeral že toto je Andrej Novotný v indexe k predstavám že tie hodiny čo tam vlastne sedíte niekedy aj o piatej ráno a musíme byť trpezliví že čo vlastne vám ide hlavou že ste v úžase z tej prírody alebo je to nejaká psychohygiena že tam sedíte hodiny v takej samote až čo vás tam robíte je to také okúzľujúce ja si tam keď fotím tak rozmýšľam nad tou fotkou rozmýšľam že z neakej inej strany môžem ísť čo to zvidera bude robiť a keď vstane ktorým smerom pôjde aby som sa dalo niekde je tak aby som dostal presne tú fotku takže keď fotím tak rozmýšľam nad tým ale veľakrát ten medved' spí alebo odychuje a nerobí nič tak ja s lraikom sadnem dám si iba kamerou dole aj keď je tam ešte môj kamarát ktorý akože má ma chráni proti nim tak s ním sa rozprávame s tými medved'mi vymýšľame si pre nich stojí za akože oživenia a to je Veronika hento jej sestra hento je frajer a keďže je to také také srandovné musíme mať z toho aj srandu keď hovoríte že vás chráni čo to znamená oni náhle inde ako len hej on je ako sa to volá on mal pušku so sebou a dáva pozor na to nerád o medved'a ktorého ja pozorujem ale či nejde nejaký medved' zozadu alebo zostane na ktorého nevidíme lebo väčšinu času to je ten medved' ktorého sa musíme báť je ten ktorý príde ako a prekvapí nás a ja takže on dal pozor ale ani raz sme použili tú pušku a je to posledná vec čo hocikedy by som chcel urobiť a radšej nech ma ten medved' zožerie ako keby som mal zastrelit' a v rámci toho máme plné vrecko kameňov a bear spray a iné prostriedky proti medved'om lebo tie kamienky naozaj na počet funguje omnoho lepšie že ich vlastne iba ten zvuk kameňov odstrašenia od starších alebo keď hodíte kameň na zem tak jak ten kameň padne a odrazí sa takto medved'a so tak prekvapí že ten kameň sa odrazil že niekedy utečeneckej utečenca vždy že už toho medved'a nevidíme čo je veľice také šokujúce že taká blbosť vlastne aj predstavujem si že napriek tomu že ste boli vlastne v Kanade v tej časti kde Arktída a bol tam len to určitá som si že ako dvadsať stupňov tak to je stále nehostinná náročná krajina alebo sa mýlim je to veľmi tie medvede sú fajn a nikdy som sa necítil ohrozený s nimi nemôžem to ísť povedať o tej o tej prírode hej tá Arktída presne tak je a napriek tomu je tam zima sú tam všimol počasia a v rámci toho veľakrát sme sa cítili dost' ako ohrozený alebo v nebezpečí a tým počasím najviac hej tam len my bývame na lodi to znamená že veľmi nás to more afektuje napríklad sme mali v dve tisíc dvadsať jedna päť dní kde je aj my sme ani zloději vedeli vyliezť lebo tam bola na kameňoch a tie vojny sa búrali sezóna a park a nami odfúklo do helsinského záujmu my sme ju museli t'ahat' naspäť takže ja som skočil do vody v piatimi stupňovej vode sa aj v menej a t'ahám ju naspäť a zakotvím ju a príde veľký vietor a zase všetky kotvy prečo bol to taký opäť nie je každodenný proces aj v strede noci že čo robíme a jak sa odtiaľto dostať v rámci toho som otcovi ho posielame správy sa to v tom telefónne číslo v poriadku či sme v poriadku oni posielal ako prílivu odlivu počasie kedy to bude kľudnejšie a tak ale veľakrát tom boji momenty kde ako sme rozmýšľali že či vlastne prideme naspäť domov a aj rodina si veľakrát myslia že možno aj prideme čo bolo veľmi t'ážké počuť aj keď som prišiel domov keď piati Horehronia hovoria že je akože ved' oni Mali ste dvadsať štyri hodín stres päť dní oni nevedeli že čo sa s tebou deje takže to bolo také veľice t'ážké keď človek takto blízko k divokej prírode čo tam cíti pokoru alebo pokoji čo prežívate keď to takto dlho v divokej prírode ja tam cítim ja tam cítim pokoj a už keď cítim že ide je čas že začneme ísť domov alebo už ten výlet za chvíľu končí tak veľakrát o rozmýšľam že aj by som tu zostal lebo naozaj zobudit' sa a mať fotky našiel geografie rovno pred sebou je je super aj keď musím odfotiť a v rámci toho ale ja sa teším domov tam mení sprcha tam mení dobre jedlo takže sa teším že keď sa končí nájom a osprchujem a podobne tak mi to trvá tak dva týždne a pridem domov a idem pozerám fotky a rozmýšľam nad tým že už by som išiel už aj naspäť tak trh rozumiem je to drahé chodiť takto fotiť a na Arktídu Arktída je podľa mňa píše Antarktídy Arktída jedna z najdrahších miest chodiť fotiť lebo je veľmi tam sa nedá dostať a najmä kanadská Arktída tie letenky sú príšerne drahé a tam kde my chodíme keď sa mená fotiť niečo čo je iné tak musíme ísť ešte ďalej ak je to jak je to lietadlo takže tam kde ešte priletíme a dve hodiny loďou tam nikto mení tam sa nedá dostať a v rámci aj všetkých tých kamera equipment ako je v menšom musíme nakúpiť a je to veľa je to relatívne dost' drahé nákladné rozmýšľate nad globálnym otepľovaním keď ste na takýchto výletoch pretože napríklad aj ľadové medvede často bývajú aj v tých dokumentoch že ich to veľmi ovplyvňuje aj keď sa práve topiace ľadovce že si nevedia nájsť potravu a migrujú a niekedy to býva až také naozaj žalostné videla sme dokumenty kde to bolo srdcervúce open vychudnutý ľadový medved' takže toto je niečo nad čím tiež premýšľate keď tam fotíte a veľice a je to vždycky ako to v hlavě že toto tu je a keď sa ľudia pozrú na moje fotky tak nechceme aby mali z toho teraz nejaký že to sú polárne medvede sú v lete majú sa dobre vyzerajú tučne nemusíme nič robiť lebo to je ten fakt tej fotografie a jak sme tam lebo ta climate change a všetky tie problémy sú tam je tam aj plastiky a všelijaké veci ktoré musíme zbierať lebo sú tam okolo tých medved'ov tak my sa to snažíme pozbierať a vyčistiť a v rámci toho tri také teraz že tam nebol alebo tam bol vláda teraz tie medvede trpia hej oni sa adaptujú ale v rámci toho jak rýchlo sa musia adaptovať tak to je ten problém lebo niektoré roky sme mali že bola do augusta a začala v novembri súper pre medvede a niektoré roky sme mali ľad skončil v júni a začal v decembri so hrozne zlé pre medvede a oni sú zvyknuté na presný kalendár kedy je ľad a kedy mení a keď príde zrazu na ich takáto zmena tak oni nevedia čo majú robiť a oni sú presne nastavený a len tam čakajú a potom je to je to t'ážké a bohužiaľ tá zmena sa ide omnoho rýchlejšie a oni stíhajú a to dobehnúť tým pádom neviem čo s nimi bude ale dúfam že v rámci toho mi spomalíme rýchlosť toho otepľovania tie medvede majú dost' času tým keď ste hovorili že zbierať aj tie plasty tak čo také absurdné ste tam napríklad našli my sme

našli a jej ani vôbec neviem odkiaľ to prišlo bolo to Kýbel asi taký veľký ak tento s tou hej asi takto vysoký a priesvitný vôbec neviem odkiaľ to prišlo takže to sme zbierali fondov toho sme zbierali konzervy boli tam aj fľašky od oleja a všelijaké nejaké iné plasty a tak takže to tam je a veľmi veľa dreva č socializmu bol zmenách tie kde veľa stromov mení takže aj takých vecí z lodí z domov a zbil priplaví hej presne máte pocit že keby ľudia takto išli na takú expedíciu jako vy, tak by im to docvaklo s tou sme klimatickou zmenou že že by sme si to viac si vážili myslím že hej a myslím si že viacej by sme si to vážili v rámci toho že konečne by sme mali nejaký vzťah k tej prírode Mali sme nejaký vzťah k tým zvieratám preto my sme jej dali každého medved'ovi meno dali sme im každý nejaký že toto je Beand a ten robí toto aby som ja urobil medzi tými ľuďmi nejaký ten vrejšším šesť tým zvierat'om o pomoc ten človek sa vie na tú fotku pozrie a povie si že OK nejdem zachádzať polárneho medved'a ale idem zachraňovať hentohto polárneho medved'a lebo ten sa mi hrozne páči a v rámci toho si myslím že keby ľudia tam išli tak by zistili že naozaj toto je niečo super a toto je niečo čo musí tu zostať pre naše deti ja som si ho prečítala že fotíte od ôsmich rokov momentálne zažijete vo Vancouveri to ste hovorili a tam ste výskumný kameraman pilot dronu na prírodovedných projektoch pre Netflix a Disney a ako sa vlastne točí dronom zvierat v divokej prírode ako točiť fotiť a nerušiť a nestrašiť tie zvieratá ako to vlastne robiť s rešpektom to je tam ide hrozne veľa techniky iné len ako povedzme ja letím polhodinu ale tam ide toľko veľa homework a mojej práce do toho aby sme zistili čo je to zviera je jak sa správa inak sa z praxe ak sa správy ním zvieratám a jak sa k tomu dronu a zvyknúť ho k tým zvukom tým pádom ja nejdem takže idem letieť a priletím k nemu a v ho vyrušilo to by nefungovalo by hneď odišiel preč riadne to trvá proste pár hodín a zvykám ho k tomu zvuku ku mne a v rámci toho potom keď príde ten čas ist' fotiť tak viem nafotiť relatívne rýchlo tú situáciu dá sa užiť fotkou a teraz konečne už aj hej a není to síce fotkou ale je to ako tými expedíciami a v rámci toho že hej robím teraz pre veľa dokumentárnych agentúru v Anglicku a fotím ako pre National Geographic tak hrozne dlho to trvalo veľmi dlho to trvalo osemnásť rokov vyše osemnásť rokov ale konečne tento rok vyzerá to tak že sa to podarilo a že začínam sa živiť tou fotografiou tak teraz už len nejaký projekt je je ďalej a čo donesie tak držíme palce a čo teda ďalej čo idete fotiť najbližšie teraz sa viac práce zase na na tú Arktída idem tam filmovať až do dve tisíc dvadsať štyri budem na Arktíde a ešte v iných krajinách okolo sveta filmovať v rámci aj dronu a týchto dokumentárnych filmov počas toho dúfam teda že bude mať aj čas na nejaké tie menšie projekty a chodím rada aj do tepla niekde do južného Pacifiku ale tam tak a snáď aj tam sa vrátim tak uvidíme že že čo príde vy ste teda sa narodili na Slovensku ale žijete už dlhšie preč tak keď sa sem vrátite, aké máte z toho pocity je to ide to veľmi rýchlo alebo rodina tu je celá a aj kamaráti nejaký zo školy tak každý je mám plný program že potrebujú vidieť hento tamto hento ideme na pivo tam ide tam takže veľmi rýchlo to ubehne a je to ja to neberiem ako taký holiday že ja som nejdem si teraz užiť a oddýchnuť je to skôr tak že idem za rodinou idem všetkých videu sa všetkým pozdraviť medzitým možno urobiť výstavu lebo veľakrát ideme som urobiť výstavu rodina všetci sú umelci takže toto je prvá moja výstava ale v rámci toho, nie je to prvá výstava na Slovensku takže ten čas veľmi veľmi rýchlo vyletí a ja idem takže idem sem na týždeň alebo na pár dní a potom už bežím niekde do Talianska do Francúzska niekde na nejaký výlet fotiť keď sa vraciate s sa stal teraz takú životnú misiu že budem pozitívna tak keď sa vraciate a vidíte to s nejakým odstupom tak zlepšujeme sa v niečom je to také neviem ja sem vždycky príde vám poviem že ľudia by mali byť trochu viacej pozitívni lebo v rámci celého sveta mení to tu až také zlé je to ťažké na celom svete ako v tej Kanade a Taliani zas tak ľahké že tam že tam bývame áno sú súperovu mohol som im svoj plán ich medved'ov ale v rámci toho ja už tiež rozmýšľam že by som išiel aj niekde inde možno aj naspäť do Európy a tak že to je také keď sem prídem že iba že keby sme negatívni príliš niekedy efekt efekt takže dúfam že sme prispeli pozitívitou **Martin Greguš** fotograf divokej prírody ďakujem ďakujem počúvali ste podcast tomu verziu relácie rozhovory z KHL už tradične nás nájdete na stravovacích službách vo vašich domácich asistentoch na SME SK v sekcii sme video a samozrejme aj na našom YouTube kanáli denníka_SME ďakujeme ak viete o klíme len to že ju rieši nejaká Gréta s komentárom bla bla bla nájdite si náš klíma podcast denníka_SME hovoríme v ňom o tom prečo je táto téma dôležitá a zároveň nebudete počuť že tu všetci zhoríme ale hľadáme riešenia a s našimi host'ami sa rozprávame o tom ako zmenu klímy zastaviť a čo by pre to urobiť každý z nás a ak vás klíma už zaujíma sa pýtate si nás tiež vysvetlíme súvislosti aj hľadáme kontexty volám sa Katarína Kováčiková a budem sa na vás tešiť klíma podcast denníka_SME nájdete na SME pod KSK a môžete ho odoberať vo všetkých podcast o ich aplikáciách</m-stt>

Autor: SME.sk

Fotograf Greguš: Radšej nech ma ľadový medveď zožerie, než by som ho mal zastrelit'

Online • video.sme.sk (Správy / Politika) • 31. 10. 2022, 14:04 •

Vydavateľ: Petit Press, a.s. (sk-35790253) • Autor: Tomáš Rybár, Zuzana Kovačic Hanzelová •
Rubrika: Spravodajstvo

Dosah: 20 459 • GRP: 0.45 • OTS: 0.00 • AVE: 784.95 Eur

Odkaz: <https://video.sme.sk/c/23058402/fotograf-gregus-radsej-nech-ma-ladovy-medved-zozerie-nez-by-som-ho-mal-zastrelit.html>

Fotograf **Greguš**: Radšej nech ma ľadový medveď zožerie, než by som ho mal zastrelit'

K polárnym medveďom sa dostali na desať metrov.

"Mali sme päť dní, keď sme nevedeli ani vyliezť z lode. Párkrát nám loď odfúklo do zálivu a museli sme ju ťahať naspäť, takže som musel skočiť do vody a ťahať ju späť. Bol to náročný päťdňový proces aj počas noci.

Potom nám zasa vietor odfúkol všetky kotvy. Veľakrát tam boli momenty, keď sme rozmýšľali, či vlastne prideme naspäť domov," hovorí **Martin Greguš**, ktorý fotil ľadové medvede počas rozkvitnutej letnej Arktídy.

"Nechcem, aby si ľudia pozreli moje fotky a povedali si, medvede vyzerajú dobre, sú tučné, je teplo a je im dobre, nemusíme nič robiť. To vôbec tak nie je. Klimatická zmena a všetky tie problémy tam cítiť. Zbierame plasty, čistíme to tam.

Nie je to také, že tam bol ľad a teraz medvede trpia. Ony sa adaptujú. Ale v rámci toho, ako rýchlo sa musia adaptovať, je problém. Sú zvyknuté na presný kalendár - kedy je ľad a kedy nie je, a keď zrazu príde zmena a ľad príde o dva mesiace neskôr, je to ťažké.

Bohužiaľ tá zmena ide omnoho rýchlejšie, ako oni stíhajú dobehnúť. Neviem, čo s nimi bude. Dúfam, že spomalíme rýchlosť otepľovania a medvede budú mať dost času," hovorí **Greguš**.

"Našli sme aj kýbeľ, asi taký veľký ako tento stôl. Vôbec neviem, odkiaľ to prišlo. Potom sme do toho zbierali konzervy, fľaše od oleja, iné plasty. To tam je. Veľmi veľa dreva, to je prekvapujúce.

Taká je Arktída, veľa stromov tam nie je. Odpad z lodí, z domov," vymenúva plasty, ktoré na odľahlej Arktíde zbierali medzi ľadovými medveďmi v divokej prírode.

Ako sa fotia ľadové medvede v rozkvitnutej Arktíde? Čo bolo najťažšie? Ako dlho vlastne fotograf čaká na takúto fotku? A ako točí na drony divoké zvieratá, tak aby sa nebáli? Pozrite si rozhovor Zuzany Kovačic Hanzelovej s fotografom **Martinom Gregušom**.

Autor: Tomáš Rybár, Zuzana Kovačic Hanzelová

SME Video

Pondelok, 31. október, 2022 | Meniny má Aurelia

SME.SK 19°C SME MINÚTA DOMOV REGIÓN Y INDEX SVET ŠPORT KOMENTÁRE KULTÚRA VIDEO AUTO TECH ŽENA ZDRAVIE BLOG MENU

Video | Podcasty | **Spravodajstvo** | Publicistika | Zábava | Rozhovory ZKH | Cez čiaru | Screener | Zoznam relácií | Všetky videá | TV program

POST.sk

Rozhovory ZKH

Diskusná relácia Zuzany Kovačič Hanzelovej na aktuálne politické aj spoločenské témy. Počúvajte aj podcast >> [Apple podcasty](#) | [Spotify](#) | [Google podcasty](#) | [RSS](#)

This video file cannot be played.
(Error Code: 102630)

31. okt 2022 o 14:04

Fotograf Greguš: Radšej nech ma ľadový medveď zožerie, než by som ho mal zastreliť

K polárnym medvedom sa dostali na desať metrov.

Zuzana Kovačič Hanzelová, Tomáš Rybár
Redakcia

Písmo: A⁻ | A⁺

DISKUSIA (0)

"Mali sme päť dní, keď sme nevedeli ani vyliezť z lode. Párkrát nám loď odfúklo do zálivu a museli sme ju ťahať naspäť, takže som musel skočiť do vody a ťahať ju späť. Bol to náročný päťdňový proces aj počas noci.

Potom nám zasa vietor odfúkol všetky kotvy. Veľakrát tam boli momenty, keď sme rozmýšľali, či vlastne prídeme naspäť domov," hovorí Martin Greguš, ktorý fotil ľadové medvede počas rozkvitnutej letnej Arktídy.

"Nechcem, aby si ľudia pozreli moje fotky a povedali si, medvede vyzerajú dobre, sú tučné, je teplo a je im dobre, nemusíme nič robiť. To vôbec tak nie je. Klimatická zmena a všetky tie problémy tam cítim. Zbierame plasty, čistíme to tam.

Nie je to také, že tam bol ľad a teraz medvede trpia. Ony sa adaptujú. Ale v rámci toho, ako rýchlo sa musia adaptovať, je problém. Sú zvyknuté na presný kalendár - kedy je ľad a kedy nie je, a keď zrazu príde zmena a ľad príde o dva mesiace neskôr, je to ťažké.

Bohužiaľ tá zmena ide omnoho rýchlejšie, ako oni stíhajú dobehnúť. Nevieam, čo s nimi bude. Dúfam, že spomalíme rýchlosť otepľovania a medvede budú mať dosť času," hovorí Greguš.

"Našli sme aj kýbeľ, asi taký veľký ako tento stôl. Vôbec neviem, odkiaľ to prišlo. Potom sme do toho zbierali konzervy, fľaše od oleja, iné plasty. To tam je. Veľmi veľa dreva, to je prekvapujúce.

„Iaka je Arktída, veľa stromov tam nie je. Úspaa z 10a1, z domov,“ vymenuva piasty, ktoré na odľahlej Arktíde zbierali medzi ľadovými medvedmi v divokej prírode.

Ako sa fotia ľadové medvede v rozkvitnutej Arktíde? Čo bolo najťažšie? Ako dlho vlastne fotograf čaká na takúto fotku? A ako točí na drony divoké zvieratá, tak aby sa nebáli? Pozrite si rozhovor Zuzany Kovačič Hanzelovej s fotografom Martinom Gregušom.

Rozhovory ZKH

+ ODOBERAŤ TÉMU

- [Analytik ÚHP Marek: Zdravotné poisťovne zarábajú na chudobných Rómoch. Je to nemorálne](#)
- [Viskupič z SaS: Rozpočet Matoviča je pre nás neprijateľný](#)
- [Drlička: Nekompetentnosť je pre politiku príznačná. Vládnu nám obyčajní ľudia](#)

Súvisiace témy: [Klimatická zmena](#), [Príroda](#), [Fotky](#), [Fotografie a fotogalérie](#), [Arktída](#)

Zuzana Kovačič Hanzelová
videoreportérka

+ ODOBERAŤ AUTORA

Zuzana Kovačič Hanzelová sa narodila 2. júla 1988 v Bratislave. Študovala žurnalistiku na Univerzite Konštantína Filozofa v Nitre. Venuje sa najmä politike a témam chudoby. V denníku SME nastúpila v októbri 2018 po odchode z RTVS. Spolu s ďalšími kolegami pracuje na video obsahu denníka SME. [Facebook](#), [Twitter](#), [Instagram](#)

Tomáš Rybár
kameraman

+ ODOBERAŤ AUTORA

Tomáš Rybár pochádza z Liptova, vyštudoval marketing a manažment na UK, ale už počas štúdia bolo jasné, že to nebude odbor, ktorému sa bude venovať. Ešte počas štúdia pracoval v Ružinovskej televízii, kde sa stretol s budúcim spoluzakladateľom TV SME Martinom Čorejom. Podieľal sa na produkcii takmer všetkých relácií TV SME od jej vzniku. [Facebook](#)

Poslať článok na email | Nahlásiť chybu

DISKUSIA (0)

Odporúčané

TOP videá

24 hodín 3 dni 7 dní

Analytik ÚHP Marek: Zdravotné poisťovne zarábajú na chudobných Rómoch. Je to nemorálne

Viskupič z SaS: Rozpočet Matoviča je pre nás neprijateľný

Drlička: Nekompetentnosť je pre politiku príznačná. Vládnu nám obyčajní ľudia

Získal Oscara, no vrátil sa na Slovensko kde odovzdáva svoje skúsenosti

Vallo: Záleží mi na každom obyvateľovi, eure, chodníkovi a strome, to je pre nás dôležité

Dovolenka [Recenzie](#) [Reštaurácie](#) [Zľavy](#)

Najlepšie mobilné telefóny podľa odborných hodnotení

VIDEO: Ľadový medveď chytil Martinovu kameru a začal si na nej pochutnávať. Vznikli fantastické zábery

Online • [dobrenoviny.sk](https://www.dobrenoviny.sk) (Správy / Politika) • 1. 11. 2022, 8:00 • **Pozitívny**

Autor: Romana Mináriková

Dosah: 470 237 • GRP: 10.45 • OTS: 0.10 • AVE: 2027.09 Eur

Odkaz: <https://www.dobrenoviny.sk/c/208027/video-fotograf-martin-ma-na-konte-poriadnu-kuriozitu-na-jednej-z-jeho-kamier-si-pochutnal-ladovy-medved>

Martin Greguš sa môže pochváliť viacerými oceneniami.

Rodák z Bratislavy žije v Kanade a fotí medvede.

— Foto: Instagram @mywildlive / Facebook **Martin Gregus Jr**

Fotograf **Martin Greguš**, rodák z Bratislavy, sa po celom svete preslávil oceňovanou sériou snímok ľadových medveďov v kanadskej divočine. Počas výstavy však odhalil aj dokument o tom, ako jednotlivé fotografie vznikali, pričom má na konte i poriadnu kuriozitu. Ako uviedol portál Dromedár, jeden z medveďov sa totiž rozhodol, že si pochutná priamo na jeho kamere, a tak môžeme predátora obdivovať tiež z pohľadu, aký sa nám dosiaľ ešte nenaskytol.

Dych berúce zábery

„Ide o dokumentárny projekt, ktorý zachytáva moje spolužitie s ľadovými medveďmi, s ktorými som dokopy strávil 33 dní počas leta roku 2020 a 2021. Súčasťou výstavy je aj dokumentárny film, ktorý divákovi ukáže, ako naše fotografie vznikali,“ prezradil **Martin** na margo výstavy „33 dní s medveďmi“, ktorú môžete až do 6. januára 2023 obdivovať v bratislavskej Galérii SPP.

Okrem fotografií však návštevníkov zaujal aj unikátny záber obrovského maca. Tomu sa totiž zapáčila akčná kamera, a tak si na nej spolu so statívom poriadne pochutnal. Keďže zariadenie je stavané na náročné podmienky, prežilo, a tak dokumentarista získal unikátne video priamo z obrovskej tlamy ľadového medveďa. O to sa podelil i na svojich sociálnych siet'ach, kde si získalo množstvo fanúšikov.

Autor: Romana Mináriková

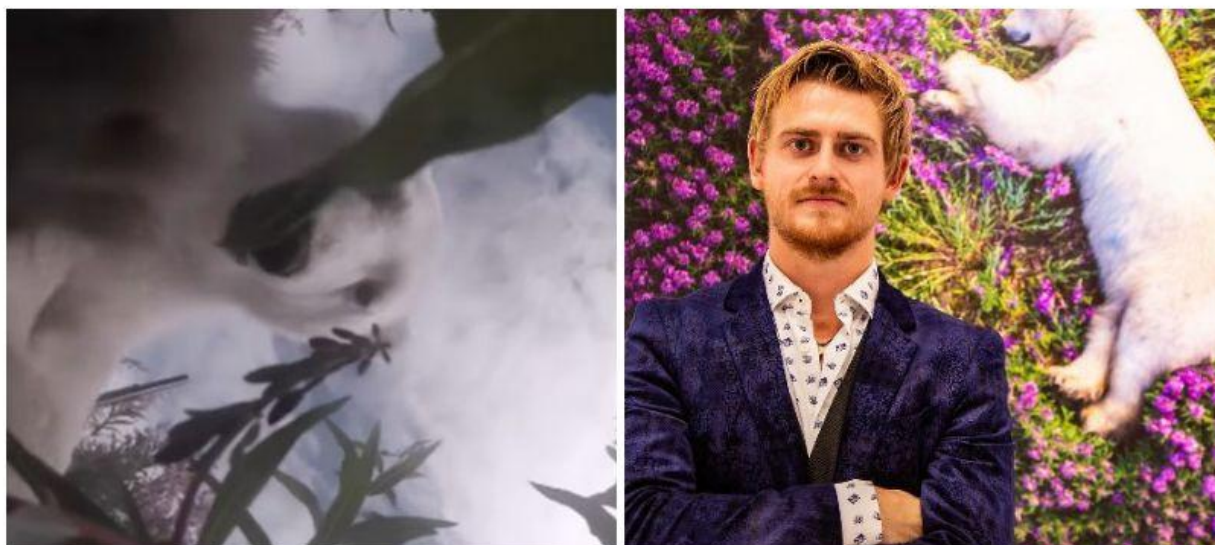

Romana Mináriková
Dnes o 08:00

🕒 čítanie na **minútu**

VIDEO: Ľadový medveď chytil Martinovu kameru a začal si na nej pochutnávať. Vznikli fantastické zábery

Martin Greguš sa môže pochváliť viacerými oceneniami.

Rodák z Bratislavy žije v Kanade a fotí medvede. – Foto: Instagram @mywildlife / Facebook Martin Greguš Jr

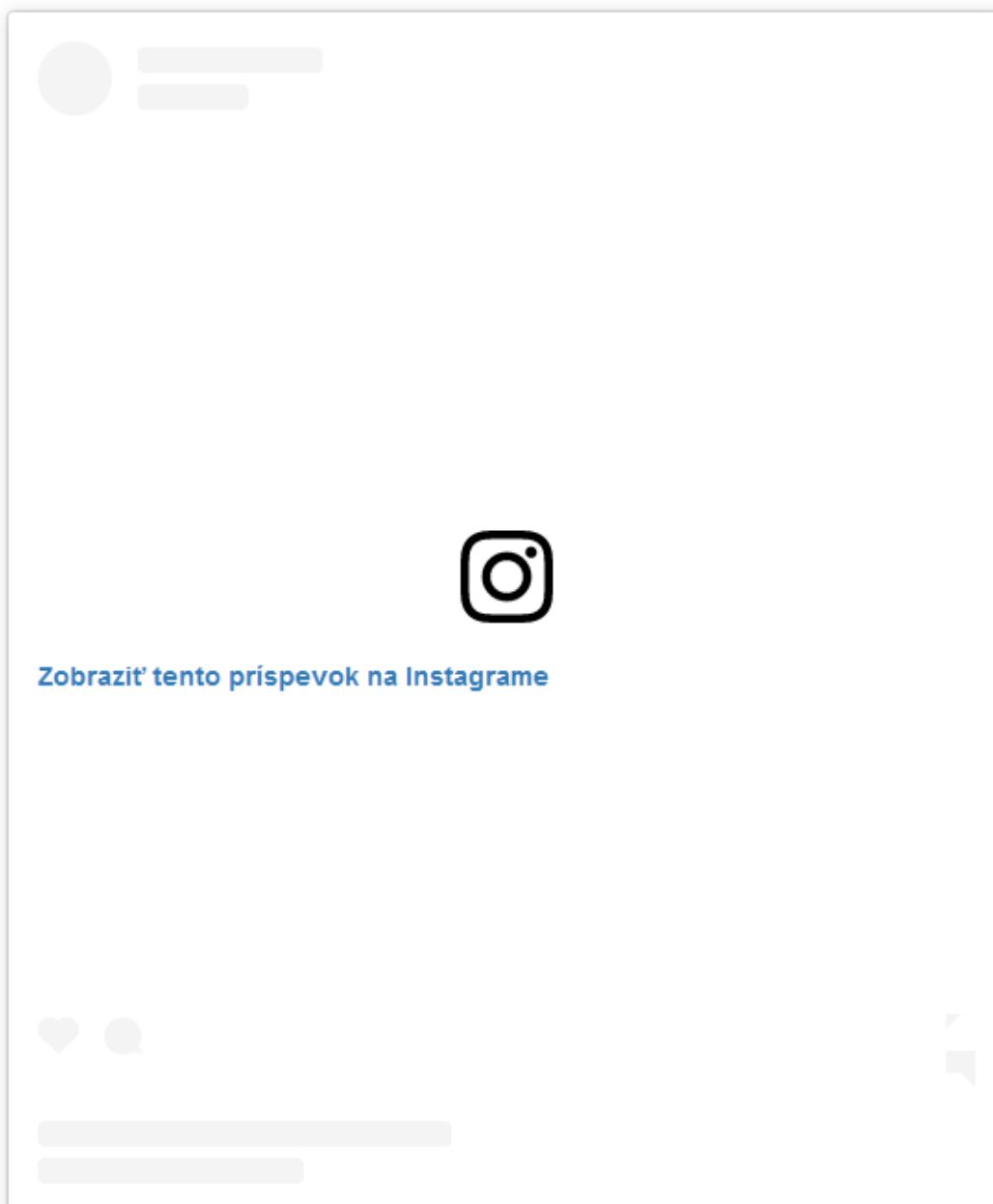
Fotograf Martin Greguš, rodák z Bratislavy, sa po celom svete preslávil oceňovanou sériou snímok ľadových medveďov v kanadskej divočine. Počas výstavy však odhalil aj dokument o tom, ako jednotlivé fotografie vznikali, pričom má na konte i poriadnu kuriozitu. Ako uviedol [portál Dromedár](#), jeden z medveďov sa totiž rozhodol, že si **pochutná priamo na jeho kamere**, a tak môžeme predátora obdivovať tiež z pohľadu, aký sa nám dosiaľ ešte nenaskytol.

Dych berúce zábery

„Ide o dokumentárny projekt, ktorý zachytáva moje spolužitie s ľadovými medveďmi, s ktorými

som dokopy strávil 33 dní počas leta roku 2020 a 2021. Súčasťou výstavy je aj dokumentárny film, ktorý divákovi ukáže, ako naše fotografie vznikali," prezradil Martin na margo výstavy „33 dní s medveďmi“, ktorú môžete až do 6. januára 2023 obdivovať v bratislavskej Galérii SPP.

Okrem fotografií však návštevníkov zaujal aj unikátny záber obrovského maca. Tomu sa totiž zapáčila akčná kamera, a tak si na nej spolu so statívom poriadne pochutnal. Keďže zariadenie je stavané na náročné podmienky, prežilo, a tak dokumentarista získal unikátne **video priamo z obrovskej tlamy ľadového medveďa**. O to sa podelil i na svojich [sociálnych sieťach](#), kde si získalo množstvo fanúšikov.

Príspevok, ktorý zdieľa Martin Gregus (@mywildlive)

Prestížne ocenenia

Martin Greguš sa môže pochváliť viacerými oceneniami, vrátane **Rising Star Portfolio Award**, ktoré získal na jednej z najprestížnejších súťaží. Za fotografie divokej prírody dostal **Wildlife Photographer of the Year** a spolupracuje tiež so značkami ako **National Geographic**, **GEO** či **Netflix**.

Foteniu sa pritom venuje **od svojich ôsmich rokov**, keď sa s rodičmi a sestrou presťahovali do Kanady. Od prvej chvíle sa nechal strhnúť nekonečnou kanadskou prírodou, ktorú teraz prišiel odprezentovať aj do rodnej Bratislavy.

PREČÍTAJTE SI TIEŽ:

Slávny britský dokumentarista si zamiloval slovenskú prírodu: Toto nezažijete nikde inde na svete

ZDIELAŤ NA FACEBOOKU

MESSENGER

DISKUSIA

Spoznajte život Martina Greguša s ľadovými medved'mi v Galérii SPP

Online • kamdomesta.sk (Kultúra / Umenie) • 7. 10. 2022, 2:22 • Pozitívny

Dosah: 2 659 • GRP: 0.06 • OTS: 0.00 • AVE: 338.36 Eur

Odkaz: https://kamdomesta.sk/trnavsky-kraj/spoznajte-zivot-martina-gregusa-s-ladovymi-medvedmi-v-galerii-spp_12533107

Spoznajte život **Martina** Greguša s ľadovými medved'mi v Galérii SPP

Nahlásiť podujatie

Piatok 07.10.2022, 10:00

Iné termíny

Vít'az súťaže Wildlife Photographer of the Year **Martin Greguš** vystavuje v Galérii SPP

Mladý slovenský fotograf **Martin Greguš**, žijúci v Kanade, prichádza teraz do rodnej Bratislavy s celosvetovou premiérou svojich nádherných fotografií i krátkych filmov, ktoré zachytávajú ľadových medved'ov v kanadskej divočine. Jeho výstava „33 dní s medved'mi“ potrvá v Galérii SPP od 7. októbra 2022 až do 6. januára 2023.

Martinova tvorba zaujala aj svetovo uznávané časopisy a médiá ako National Geographic, Canadian Geographic, GEO, BBC Wildlife Magazine, Washington Post alebo HuffPost. Len 1. októbra 2022 ocenili jeho talent v oblasti fotografie a videa divokej prírody na súťaži Siena Drone Awards v Taliansku.

Martinov príbeh „33 dní s medved'mi“ vyšiel tento rok už v americkom vydaní časopisu National Geographic aj vo francúzskom vydaní magazínu GEO a jeho vít'azné fotografie boli vystavené tento rok aj na Svetovom ekonomickom fóre v Davose. „Návštevníci výstavy v Galérii SPP môžu vidieť kolekciu mojich 50 fotiek, ktorú v takejto ucelenej podobe vystavujeme prvýkrát. Ide o dokumentárny projekt, ktorý zachytáva moje spolužitie s ľadovými medved'mi, s ktorými som dokopy strávil 33 dní počas leta roku 2020 a 2021. Súčasťou výstavy je aj dokumentárny film, ktorý divákovi ukáže, ako naše fotografie vznikali, aké boli naše interakcie s týmito polárnymi šelmami v Hudsonovom zálive, jednoducho ako sme prežívali tieto veľmi unikátne chvíle,“ hovorí **Martin**.

VIAC INFORMÁCIÍ NÁJDETE NA:

<https://www.spp.sk/sk/vsetky-segmeny/o-spp/podporujeme/galeria-spp/> a rovnako aj na webe spp.sk.

Portál www.kamdomesta.sk nie je organizátorom uverejňovaných podujatí a preto nezodpovedá za zmeny uskutočnené organizátormi. Odporúčame preveriť si vopred termín a čas konania podujatia priamo u organizátora. Na niektoré akcie je potrebné sa prihlásiť vopred.

07. 10. 2022

a s ľadovými medveďmi v Galérii SPP

Zdroj: Martin Greguš

Výstavy >

Spoznajte život Martina Greguša s ľadovými medveďmi v Galérii SPP

07.10.2022 - 06.01.2023

🏠 Organizátor neuvedený

📍 Bratislava-Ružinov, Galéria SPP

📅 Piatok 07.10.2022, 10:00

INÉ TERMÍNY

Vítaz súťaže Wildlife Photographer of the Year Martin Greguš vystavuje v Galérii SPP

Mladý slovenský fotograf Martin Greguš, žijúci v Kanade, prichádza teraz do rodnej Bratislavy s celosvetovou premiérou svojich nádherných fotografií i krátkych filmov, ktoré zachytávajú ľadových

medveďov v kanadskej divočine. Jeho výstava „33 dní s medveďmi“ potrvá v Galérii SPP od 7. októbra 2022 až do 6. januára 2023.

Martinova tvorba zaujala aj svetovo uznávané časopisy a médiá ako National Geographic, Canadian Geographic, GEO, BBC Wildlife Magazine, Washington Post alebo HuffPost. Len 1. októbra 2022 ocenili jeho talent v oblasti fotografie a videa divokej prírody na súťaži Siena Drone Awards v Taliansku.

Martinov príbeh „33 dní s medveďmi“ vyšiel tento rok už v americkom vydaní časopisu National Geographic aj vo francúzskom vydaní magazínu GEO a jeho víťazné fotografie boli vystavené tento rok aj na Svetovom ekonomickom fóre v Davose. „Návštevníci výstavy v Galérii SPP môžu vidieť kolekciu mojich 50 fotiek, ktorú v takejto ucelenej podobe vystavujeme prvýkrát. Ide o dokumentárny projekt, ktorý zachytáva moje spolužitie s ľadovými medveďmi, s ktorými som dokopy strávil 33 dní počas leta roku 2020 a 2021. Súčasťou výstavy je aj dokumentárny film, ktorý divákovi ukáže, ako naše fotografie vznikali, aké boli naše interakcie s týmito polárnymi šelmami v Hudsonovom zálive, jednoducho ako sme prežívali tieto veľmi unikátne chvíle,“ hovorí Martin.

VIAC INFORMÁCIÍ NÁJDETE NA:

<https://www.spp.sk/sk/vsetky-segmenty/o-spp/podporujeme/galeria-spp/> a rovnako aj na webe [spp.sk](https://www.spp.sk).

Portál www.kamdomesta.sk nie je organizátorom uverejňovaných podujatí a preto nezodpovedá za zmeny uskutočnené organizátormi. Odporúčame preveriť si vopred termín a čas konania podujatia priamo u organizátora. Na niektoré akcie je potrebné sa prihlásiť vopred.

MIESTO KONANIA

ĎALŠIE TERMÍNY

07. 10. 2022 Piatok	10:00	Bratislava-Ružinov Galéria SPP	
08. 10. 2022 Sobota	10:00	Bratislava-Ružinov Galéria SPP	
09. 10. 2022 Nedeľa	10:00	Bratislava-Ružinov Galéria SPP	
10. 10. 2022 Pondelok	10:00	Bratislava-Ružinov Galéria SPP	
11. 10. 2022 Utorok	10:00	Bratislava-Ružinov Galéria SPP	

Vít'az súťaže Wildlife Photographer of the Year Martin Greguš vystavuje na Slovensku

Online • mojakultura.sk (Kultúra / Umenie) • 9. 10. 2022, 13:32 • **Pozitívny**

Rubrika: Featured – 3

Dosah: 3 624 • GRP: 0.08 • OTS: 0.00 • AVE: 389.96 Eur

Odkaz: <https://mojakultura.sk/vitaz-sutaze-wildlife-photographer-of-the-year-martin-gregus-vystavuje-na-slovensku/>

Vít'az súťaže Wildlife Photographer of the Year **Martin Greguš** vystavuje na Slovensku

V roku 2021 získal ocenenie Rising Star Portfolio Award na jednej z najprestížnejších súťaží fotografie divokej prírody Wildlife Photographer of the Year, ktorú už od roku 1965 organizuje Prírodovedné múzeum v Londýne. Spolupracuje s takými značkami ako National Geographic, GEO, či BBC Wildlife Magazine. Mladý slovenský fotograf **Martin Greguš**, žijúci v Kanade, prichádza teraz do rodnej Bratislavy s celosvetovou premiérou svojich nádherných fotografií i krátkych filmov, ktoré zachytávajú ľadových medved'ov v kanadskej divočine. Jeho výstava „33 dní s medved'mi“ potrvá v Galérii SPP od 7. októbra 2022 až do 6. januára 2023.

Martinov príbeh „33 dní s medved'mi“ vyšiel tento rok už v americkom vydaní časopisu National Geographic aj vo francúzskom vydaní magazínu GEO a jeho víťazné fotografie boli vystavené tento rok aj na Svetovom ekonomickom fóre v Davose. „Návštevníci výstavy v Galérii SPP môžu vidieť kolekciu mojich 50 fotiek, ktorú v takejto ucelenej podobe vystavujeme prvýkrát. Ide o dokumentárny projekt, ktorý zachytáva moje spolužitie s ľadovými medved'mi, s ktorými som dokopy strávil 33 dní počas leta roku 2020 a 2021. Súčasťou výstavy je aj dokumentárny film, ktorý divákovi ukáže, ako naše fotografie vznikali, aké boli naše interakcie s týmito polárnymi šelmami v Hudsonovom zálive, jednoducho ako sme prežívali tieto veľmi unikátne chvíle,“ hovorí **Martin**.

Martinova tvorba zaujala aj svetovo uznávané časopisy a médiá ako National Geographic, Canadian Geographic, GEO, BBC Wildlife Magazine, Washington Post alebo HuffPost. Len 1. októbra 2022 ocenili jeho talent v oblasti fotografie a videa divokej prírody na súťaži Siena Drone Awards v Taliansku.

„Moja výstava je určená pre všetkých, od malých detí až po profesionálnych fotografov. Mojim cieľom je inšpirovať čo najväčšie publikum a rozpovedať nielen náš príbeh, ale aj príbehy týchto krásnych zvierat. Chcem divákovi umožniť, aby mohli ľadové medvede spoznať takpovediac zblízka, ale aj upriamiť pozornosť na potrebu ich ochrany,“ dodáva **Martin Greguš**.

Martin Greguš sa narodil v roku 1995 v Bratislave. S fotografovaním začal už ako 8-ročný, keď sa s rodičmi a sestrou v roku 2004 presťahovali do Kanady. Od prvej chvíle ho uchvátila nekonečná kanadská príroda, ale aj život okolo nás. Fotoaparát sa stal jeho najbližším priateľom a trvalým spoločníkom. Ocenenie Rising Star Portfolio Award z roku 2021 je už jeho tretím v rámci medzinárodnej súťaží fotografie divokej prírody Wildlife Photographer of the Year. Už v roku 2008, ako 12-ročný, získal špeciálnu cenu za fotografiu letiacej čajky „White on Blue“ a so svojou fotografiou žeriava kanadskeho „Crane Perfection“ sa v roku 2010 stal víťazom kategórie 11–14 ročných fotografov. V súčasnosti žije a pôsobí vo Vancouveri, kde pracuje ako odborný poradca, výskumník, kameraman a pilot dronu na prírodovedných projektoch pre Netflix a Disney. Zároveň naďalej spolupracuje so svojim otcom, rovnako fotografom, **Martinom Gregušom** st., na knižných projektoch dokumentujúcich našu planétu z úplne novej perspektívy.

Galéria SPP bola založená v roku 2000. Nachádza sa na ulici Mlynské nivy 44/c v Bratislave, len niekoľko minút pešej chôdze od Nivy Tower, či Pradiarne 1900, v bezprostrednej blízkosti BC Apollo II a je ľahko dostupná aj mestskou hromadnou dopravou (zastávka Novohradská alebo zastávka Košická). Galéria SPP je pre verejnosť otvorená v dňoch pondelok až piatok od 10.00 do 18.00 h. Vstup je bezplatný.

Redakciu informovala: Natália Kostrošová, PR manažérka

Zdroj foto: archív autora

Autor: Mojakultura || Mojakultura

Úvod ▾ > Výtvarné umenie > Víťaz súťaže Wildlife Photographer of the Year Martin Greguš vystavuje na Slovensku

Výtvarné umenie

Víťaz súťaže Wildlife Photographer of the Year Martin Greguš vystavuje na Slovensku

9. októbra 2022

V roku 2021 získal ocenenie **Rising Star Portfolio Award** na jednej z najprestížnejších súťaží fotografie divokej prírody **Wildlife Photographer of the Year**, ktorú už od roku 1965 organizuje Prírodovedné múzeum v Londýne. Spolupracuje s takými značkami ako National Geographic, GEO, či BBC Wildlife Magazine. Mladý slovenský fotograf Martin Greguš, žijúci v Kanade, prichádza teraz do rodnej Bratislavy s celosvetovou premiérou svojich nádherných fotografií i krátkych filmov, ktoré zachytávajú ľadových medvedov v kanadskej divočine. Jeho výstava „**33 dní s medvedmi**“ potrvá v Galérii SPP od 7. októbra 2022 až do 6. januára 2023.

Martinov príbeh „33 dní s medvedmi“ vyšiel tento rok už v americkom vydaní časopisu National Geographic aj vo francúzskom vydaní magazínu GEO a jeho víťazné fotografie boli vystavené tento rok aj na Svetovom ekonomickom fóre v Davose. „Návštevníci výstavy v Galérii SPP môžu vidieť kolekciu mojich 50 fotiek, ktorú v takejto ucelenej podobe vystavujeme prvýkrát. Ide o dokumentárny projekt, ktorý zachytáva moje spolužitie s ľadovými medvedmi, s ktorými som dokopy strávil 33 dní počas leta roku 2020 a 2021. Súčasťou výstavy je aj dokumentárny film, ktorý divákovi ukáže, ako naše fotografie vznikali, aké boli naše interakcie s týmito polárnymi šelmami v Hudsonovom zálive, jednoducho ako sme prežívali tieto veľmi unikátne chvíle,“ hovorí Martin.

NAJBLIŽŠIE UDALOSTI

OKT	19:00 - 21:00	
11		FESTIVAL VOCE MAGNA – Á
CAPPELLA KONCERT SLOVENSKEJ
HUDBY
OKT	19:00 - 20:30	
13		OTVÁRACÍ KONCERT 54. SEZÓNY
HUDBY
OKT	19:00 - 21:00	
13		PRELAĐME NA NOVÚ VLNU

Štátna filharmónia Košice
**OTVÁRACÍ KONCERT
54. SEZÓNY**

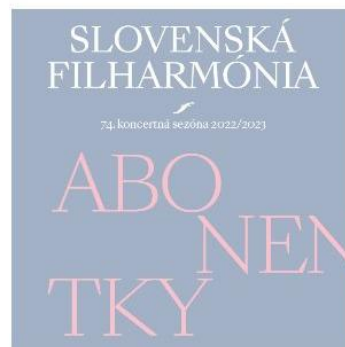
Martinova tvorba zaujala aj svetovo uznávané časopisy a médiá ako National Geographic, Canadian Geographic, GEO, BBC Wildlife Magazine, Washington Post alebo HuffPost. Len 1. októbra 2022 ocenili jeho talent v oblasti fotografie a videa divokej prírody na súťaži Siena Drone Awards v Taliansku.

„Moja výstava je určená pre všetkých, od malých detí až po profesionálnych fotografov. Mojim cieľom je inšpirovať čo najväčšie publikum a rozpovedať nielen náš príbeh, ale aj príbehy týchto krásnych zvierat. Chcem divákovi umožniť, aby mohli ľadové medvede spoznať takpovediac zblízka, ale aj upriamiť pozornosť na potrebu ich ochrany,“ dodáva Martin Greguš.

Martin Greguš sa narodil v roku 1995 v Bratislave. S fotografovaním začal už ako 8-ročný, keď sa s rodičmi a sestrou v roku 2004 presťahovali do Kanady. Od prvej chvíle ho uchvátila nekonečná kanadská príroda, ale aj život okolo nás. Fotoaparát sa stal jeho najbližším priateľom a trvalým spoločníkom. Ocenenie *Rising Star Portfolio Award* z roku 2021 je už jeho tretím v rámci medzinárodnej súťaži fotografie divokej prírody *Wildlife Photographer of the Year*. Už v roku 2008, ako 12-ročný, získal špeciálnu cenu za fotografiu letiacej čajky „*White on Blue*“ a so svojou fotografiou žeriava kanadského

POSLEDNÉ ČLÁNKY

Vítaz súťaže Wildlife Photographer of the Year Martin Greguš vystavuje na Slovensku

9 októbra 2022

Bizetova Carmen bola sebavedomá a slobodomyselná. V SND je vulgárnou pobehlicou

8 októbra 2022

Nový dokument o hľadaní lásky práve v kinách a filmových kluboch

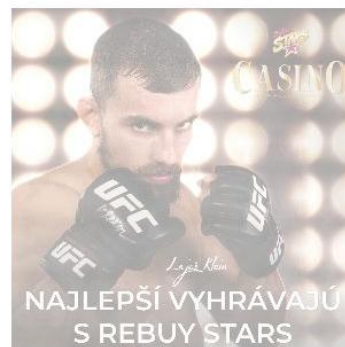
8 októbra 2022

Prvý rodinný album rodiny Bocelliovcov vychádza už o necelý mesiac

8 októbra 2022

Frasier sa vráti v nových epizódach

7 októbra 2022

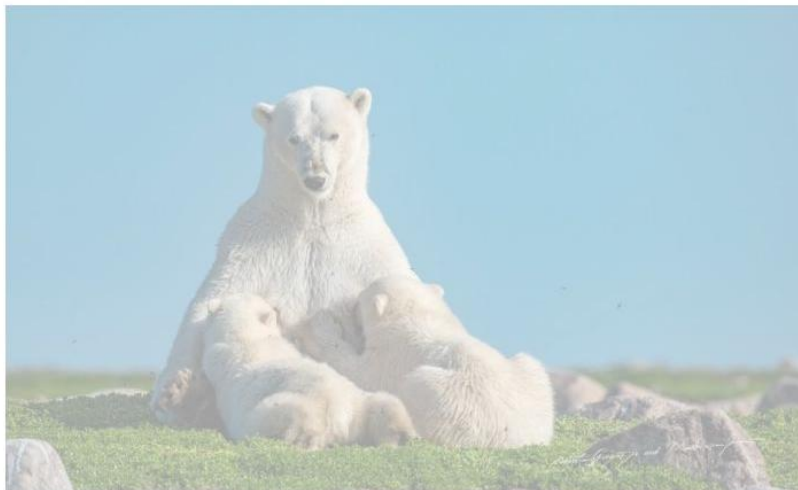

SOCIÁLNE SIETE

„Crane Perfection“ sa v roku 2010 stal víťazom kategórie 11–14 ročných fotografií. v súčasnosti žije a pôsobí vo Vancouveri, kde pracuje ako odborný poradca, výskumník, kameraman a pilot dronu na prírodovedných projektoch pre Netflix a Disney. Zároveň naďalej spolupracuje so svojim otcom, rovnako fotografom, Martinom Gregušom st., na knižných projektoch dokumentujúcich našu planétu z úplne novej perspektívy.

f Facebook 6184

YouTube 2060

Galéria SPP bola založená v roku 2000. Nachádza sa na ulici Mlynské nivy 44/c v Bratislave, len niekoľko minút pešej chôdze od Nivy Tower, či Pradiarne 1900, v bezprostrednej blízkosti BC Apollo II a je ľahko dostupná aj mestskou hromadnou dopravou (zastávka Novohradská alebo zastávka Košická). Galéria SPP je pre verejnosť otvorená v dňoch pondelok až piatok od 10.00 do 18.00 h. Vstup je bezplatný.

Redakciu informovala: Natália Kostrošová, PR manažérka

Zdroj foto: archív autora

Martin Greguš - 33 dní s medved'mi

Online • citylife.sk.sk (Fotografia) • 7. 10. 2022, 2:22 • **Pozitívny**

Odkaz: <https://mobil.citylife.sk/vystava/martin-gregus-33-dni-s-medvedmi>

Mladý slovenský fotograf **Martin Greguš**, žijúci v Kanade, prichádza teraz do rodnej Bratislavy s celosvetovou premiérou svojich nádherných fotografií i krátkych filmov, ktoré zachytávajú ľadových medved'ov v kanadskej divočine.

07.10.2022, Pi - 06.01.2023, Pi Galéria SPP

Martinova tvorba zaujala aj svetovo uznávané časopisy a médiá ako National Geographic, Canadian Geographic, GEO, BBC Wildlife Magazine, Washington Post alebo HuffPost. Len 1. októbra 2022 ocenili jeho talent v oblasti fotografie a videa divokej prírody na súťaži Siena Drone Awards v Taliansku.

Martinov príbeh „33 dní s medved'mi“ vyšiel tento rok už v americkom vydaní časopisu National Geographic aj vo francúzskom vydaní magazínu GEO a jeho víťazné fotografie boli vystavené tento rok aj na Svetovom ekonomickom fóre v Davose. „Návštevníci výstavy v Galérii SPP môžu vidieť kolekciu mojich 50 fotiek, ktorú v takejto ucelenej podobe vystavujeme prvýkrát. Ide o dokumentárny projekt, ktorý zachytáva moje spolužitie s ľadovými medved'mi, s ktorými som dokopy strávil 33 dní počas leta roku 2020 a 2021. Súčasťou výstavy je aj dokumentárny film, ktorý divákovi ukáže, ako naše fotografie vznikali, aké boli naše interakcie s týmito polárnymi šelmami v Hudsonovom zálive, jednoducho ako sme prežívali tieto veľmi unikátne chvíle,“ hovorí **Martin**.

FOTOGRAFIA

Martin Greguš - 33 dní s medveďmi

Mladý slovenský fotograf Martin Greguš, žijúci v Kanade, prichádza teraz do rodnej Bratislavy s celosvetovou premiérou svojich nádherných fotografií i krátkych filmov, ktoré zachytávajú ľadových medveďov v kanadskej divočine.

[Tweet](#)

07.10.2022, Pi - 06.01.2023, Pi [Galéria SPP](#)

Martinova tvorba zaujala aj svetovo uznávané časopisy a médiá ako National Geographic, Canadian Geographic, GEO, BBC Wildlife Magazine, Washington Post alebo HuffPost. Len 1. októbra 2022 ocenili jeho talent v oblasti fotografie a videa divokej prírody na súťaži Siena Drone Awards v Taliansku.

Martinov príbeh „33 dní s medveďmi“ vyšiel tento rok už v americkom vydaní časopisu National Geographic aj vo francúzskom vydaní magazínu GEO a jeho víťazné fotografie boli vystavené tento rok aj na Svetovom ekonomickom fóre v Davose.

„Návštevníci výstavy v Galérii SPP môžu vidieť kolekciu mojich 50 fotiek, ktorú v takejto ucelenej podobe vystavujeme prvýkrát. Ide o dokumentárny projekt, ktorý zachytáva moje spolužitie s ľadovými medveďmi, s ktorými som dokopy strávil 33 dní

CITYLIFE

VÝSTAVA

AKCIE

KALENDÁR

MIESTA

počas leta roku 2020 a 2021. Súčasťou výstavy je aj dokumentárny film, ktorý divákovi ukáže, ako naše fotografie vznikali, aké boli naše interakcie s týmito polárnymi šelmami v Hudsonovom zálive, jednoducho ako sme prežívali tieto veľmi unikátne chvíle," hovorí Martin.

Odporúčame

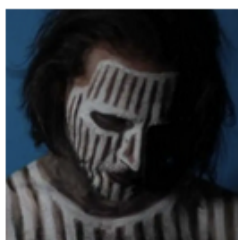

Cyrille Aimée

TIP

So 22.10.2022 / A4 Studio, Trnavská cesta 39

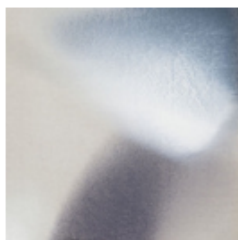

Čisté tvary

TIP

So 12.11.2022 / Pink Whale

Sto (k)rokov Vasca Bendiniho

TIP

23.6.2022 - 4.12.2022 / Historické múzeum SNM

PechaKucha 51 - Dimenzie pohybu

TIP

St 19.10.2022 / Nová Cvernovka

Spoznať život Martina Greguša s ľadovými medvedmi v Galérii SPP

Online • Corobis.sk (Výstavy/Veľtrhy) • 7. 10. 2022 • Pozitívny

Odkaz: <https://www.corobis.sk/podujatie/spoznajte-zivot-martina-gregusa-s-ladovymi-medvedmi-v-galerii-spp/>

Spoznať život **Martina** Greguša s ľadovými medvedmi v Galérii SPP

od 07.10.2022, Piatok 10:00 do 06.01.2023, Piatok

Galéria SPP, Bratislava

Vít'az súťaže Wildlife Photographer of the Year **Martin Greguš** vystavuje v Galérii SPP

Mladý slovenský fotograf **Martin Greguš**, žijúci v Kanade, prichádza teraz do rodnej Bratislavy s celosvetovou premiérou svojich nádherných fotografií i krátkych filmov, ktoré zachytávajú ľadových medvedov v kanadskej divočine. Jeho výstava „33 dní s medvedmi“ potrvá v Galérii SPP od 7. októbra 2022 až do 6. januára 2023.

Martinova tvorba zaujala aj svetovo uznávané časopisy a médiá ako National Geographic, Canadian Geographic, GEO, BBC Wildlife Magazine, Washington Post alebo HuffPost. Len 1. októbra 2022 ocenili jeho talent v oblasti fotografie a videa divokej prírody na súťaži Siena Drone Awards v Taliansku.

Martinov príbeh „33 dní s medvedmi“ vyšiel tento rok už v americkom vydaní časopisu National Geographic aj vo francúzskom vydaní magazínu GEO a jeho víťazné fotografie boli vystavené tento rok aj na Svetovom ekonomickom fóre v Davose. „Návštevníci výstavy v Galérii SPP môžu vidieť kolekciu mojich 50 fotiek, ktorú v takejto ucelenej podobe vystavujeme prvýkrát. Ide o dokumentárny projekt, ktorý zachytáva moje spolužitie s ľadovými medvedmi, s ktorými som dokopy strávil 33 dní počas leta roku 2020 a 2021. Súčasťou výstavy je aj dokumentárny film, ktorý divákovi ukáže, ako naše fotografie vznikali, aké boli naše interakcie s týmito polárnymi šelmami v Hudsonovom zálive, jednoducho ako sme prežívali tieto veľmi unikátne chvíle,“ hovorí **Martin**.

VIAC INFORMÁCIÍ NÁJDETE NA:

<https://www.spp.sk/sk/vsetky-segmenty/o-spp/podporujeme/galeria-spp/> a rovnako aj na webe spp.sk.

Výstavy, veľtrhy

Spoznajte život Martina Greguša s ľadovými medvedmi v Galérii SPP

od 07.10.2022, Piatok 10:00 do 06.01.2023, Piatok

Galéria SPP, Bratislava

Vítaz súťaže Wildlife Photographer of the Year Martin Greguš vystavuje v Galérii SPP

Mladý slovenský fotograf Martin Greguš, žijúci v Kanade, prichádza teraz do rodnej Bratislavy s ... [viac](#)

Vítaz súťaže Wildlife Photographer of the Year Martin Greguš vystavuje v Galérii SPP

Mladý slovenský fotograf Martin Greguš, žijúci v Kanade, prichádza teraz do rodnej Bratislavy s celosvetovou premiérou svojich nádherných fotografií i krátkych filmov, ktoré zachytávajú ľadových medvedov v kanadskej divočine. Jeho výstava „33 dní s medvedmi“ potrvá v Galérii SPP od 7. októbra 2022 až do 6. januára 2023.

Martinova tvorba zaujala aj svetovo uznávané časopisy a médiá ako National Geographic, Canadian Geographic, GEO, BBC Wildlife Magazine, Washington Post alebo HuffPost. Len 1. októbra 2022 ocenili jeho talent v oblasti fotografie a videa divokej prírody na súťaži Siena Drone Awards

v Taliansku.

Martinov príbeh „33 dní s medvedmi“ vyšiel tento rok už v americkom vydaní časopisu National Geographic aj vo francúzskom vydaní magazínu GEO a jeho víťazné fotografie boli vystavené tento rok aj na Svetovom ekonomickom fóre v Davose. „Návštevníci výstavy v Galérii SPP môžu vidieť kolekciu mojich 50 fotiek, ktorú v takejto ucelenej podobe vystavujeme prvýkrát. Ide o dokumentárny projekt, ktorý zachytáva moje spolužitie s ľadovými medvedmi, s ktorými som dokopy strávil 33 dní počas leta roku 2020 a 2021. Súčasťou výstavy je aj dokumentárny film, ktorý divákovi ukáže, ako naše fotografie vznikali, aké boli naše interakcie s týmito polárnymi šelmami v Hudsonovom zálive, jednoducho ako sme prežívali tieto veľmi unikátne chvíle,“ hovorí Martin.

VIAC INFORMÁCIÍ NÁJDETE NA:

<https://www.spp.sk/sk/vsetky-segmenty/o-spp/podporujeme/galeria-spp/>
a rovnako aj na webe spp.sk.

Spoznajte život Martina Greguša s ľadovými medved'mi v Galérii SPP

Online • Podmevon.sk (Výstavy/Vel'trhy) • 7. 10. 2022 • **Pozitívny**

Odkaz: <https://www.podmevon.sk/podujatie/spoznajte-zivot-martina-gregusa-s-ladovymi-medvedm>

Spoznajte život **Martina** Greguša s ľadovými medved'mi v Galérii SPP

od 07.10.2022, Piatok 10:00 do 06.01.2023, Piatok

Vít'az súťaže Wildlife Photographer of the Year **Martin Greguš** vystavuje v Galérii SPP

Mladý slovenský fotograf **Martin Greguš**, žijúci v Kanade, prichádza teraz do rodnej Bratislavy s celosvetovou premiérou svojich nádherných fotografií i krátkych filmov, ktoré zachytávajú ľadových medved'ov v kanadskej divočine. Jeho výstava „33 dní s medved'mi“ potrvá v Galérii SPP od 7. októbra 2022 až do 6. januára 2023.

Martinova tvorba zaujala aj svetovo uznávané časopisy a médiá ako National Geographic, Canadian Geographic, GEO, BBC Wildlife Magazine, Washington Post alebo HuffPost. Len 1. októbra 2022 ocenili jeho talent v oblasti fotografie a videa divokej prírody na súťaži Siena Drone Awards v Taliansku.

Martinov príbeh „33 dní s medved'mi“ vyšiel tento rok už v americkom vydaní časopisu National Geographic aj vo francúzskom vydaní magazínu GEO a jeho víťazné fotografie boli vystavené tento rok aj na Svetovom ekonomickom fóre v Davose. „Návštevníci výstavy v Galérii SPP môžu vidieť kolekciu mojich 50 fotiek, ktorú v takejto ucelenej podobe vystavujeme prvýkrát. Ide o dokumentárny projekt, ktorý zachytáva moje spolužitie s ľadovými medved'mi, s ktorými som dokopy strávil 33 dní počas leta roku 2020 a 2021. Súčasťou výstavy je aj dokumentárny film, ktorý divákovi ukáže, ako naše fotografie vznikali, aké boli naše interakcie s týmito polárnymi šelmami v Hudsonovom zálive, jednoducho ako sme prežívali tieto veľmi unikátne chvíle,“ hovorí **Martin**.

VIAC INFORMÁCIÍ NÁJDETE NA:

<https://www.spp.sk/sk/vsetky-segmenty/o-spp/podporujeme/galeria-spp/> a rovnako aj na webe [spp.sk](https://www.spp.sk).

PODMEVON

[> O projekte](#) [> Reklama](#) [> Na stiahnutie](#) [> Kontakt](#)

VÝLETY

PODUJATIA

MAPA

PRIHLÁSIŤ SA

07.10 10:00

06.01 00:00

Vítaz súťaže Wildlife Photographer of the Year Martin Greguš vystavuje v Galérii SPP

Mladý slovenský fotograf Martin Greguš, žijúci v Kanade, prichádza teraz do rodnej Bratislavy s celosvetovou premiérou svojich nádherných fotografií i krátkych filmov, ktoré zachytávajú ľadových medved'ov v kanadskej divočine. Jeho výstava „33 dní s medved'mi“ potrvá v Galérii SPP od 7. októbra 2022 až do 6. januára 2023.

Martinova tvorba zaujala aj svetovo uznávané časopisy a médiá ako National Geographic, Canadian Geographic, GEO, BBC Wildlife Magazine, Washington Post alebo HuffPost. Len 1. októbra 2022 ocenili jeho talent v oblasti fotografie a videa divokej prírody na súťaži Siena Drone Awards v Taliansku.

Martinov príbeh „33 dní s medved'mi“ vyšiel tento rok už v americkom vydaní časopisu National Geographic aj vo francúzskom vydaní magazínu GEO a jeho víťazné fotografie boli vystavené tento rok aj na Svetovom ekonomickom fóre v Davose. „Návštevníci výstavy v Galérii SPP môžu vidieť kolekciu mojich 50 fotiek, ktorú v takejto ucelenej podobe vystavujeme prvýkrát. Ide o dokumentárny projekt, ktorý zachytáva moje spolužitie s ľadovými medved'mi, s ktorými som dokopy strávil 33 dní počas leta roku 2020 a 2021. Súčasťou výstavy je aj dokumentárny film, ktorý divákovi ukáže, ako naše fotografie vznikali, aké boli naše interakcie s týmito polárnymi šelmami v Hudsonovom zálive, jednoducho ako sme prežívali tieto veľmi unikátne chvíle,“ hovorí Martin.

VIAC INFORMÁCIÍ NÁJDETE NA: <https://www.spp.sk/sk/vsetky-segmenty/o-spp/podporujeme/galeria-spp/> a rovnako aj na webe [spp.sk](https://www.spp.sk).

VIDEO zo zákulisia: Takto vznikali unikátne snímky, ktorými Martin Greguš dobyl svet

Online • topky.sk (Spoločenské) • 9. 11. 2022, 0:00 • Pozitívny

Vydavateľ: Zoznam, s.r.o. (sk-36029076) • Rubrika: Domáce

Dosah: 479 049 • GRP: 10.65 • OTS: 0.11 • AVE: 967.42 Eur

Odkaz: <https://www.topky.sk/cl/10/2412773/VIDEO-zo-zakulisia--Takto-vznikali-unikatne-snimky--ktorymi-Martin-Gregus-dobyl-svet>

VIDEO zo zákulisia: Takto vznikali unikátne snímky, ktorými **Martin Greguš** dobyl svet

Galéria fotiek (1) Zdroj: **Martin Greguš**

Slovenský fotograf **Martin Greguš** dobýja svet sériou snímok ľadových medveďov v kanadskej divočine. Vo videu vám ukážeme zákulisie ich vzniku, ktoré dokazujú, že za každým úspechom stojí veľa námahy a odriekania.

Prečítajte si celý článok >>

Autor: Autor:

Náš tip: [Richard Müller- jesenné koncerty](#) [Lord of the Dance](#) [Jan Kraus One man show](#)

Úvod » Domáce

pred 41 minútami

VIDEO zo zákulisia: Takto vznikali unikátne snímky, ktorými Martin Greguš dobyl svet

Diskusia

Facebook

Pošlite nám tip

Autor: © Zoznam/ Zdroj: <https://dromedar.zoznam.sk> [Nahlásiť chybu](#)

Zdroj: Martin Greguš

Slovenský fotograf Martin Greguš dobýja svet sériou snímok ľadových medvedov v kanadskej divočine. Vo videu vám ukážeme zákulisie ich vzniku, ktoré dokazujú, že za každým úspechom stojí veľa námahy a odriekania.

[Prečítajte si celý článok >>](#)

Diskusia

Facebook

Pošlite nám tip

Autor: © Zoznam/ Zdroj: <https://dromedar.zoznam.sk>

[Nahlásiť chybu](#)

VIDEO zo zákulisia: Takto vznikali unikátne snímky, ktorými Martin Greguš dobyl svet

Online • dromedar.zoznam.sk (Iné) • 9. 11. 2022, 0:11 • Pozitívny

Vydavateľ: Zoznam, s.r.o. (sk-36029076)

Dosah: 14 396 • GRP: 0.32 • OTS: 0.00 • AVE: 718.27 Eur • Interakcií: 12

Odkaz: <https://dromedar.zoznam.sk/cl/1000032/2405351/VIDEO-zo-zakulisia--Takto-vznikali-unikatne-snimky--ktorymi-Martin-Gregus-dobyl-svet>

VIDEO zo zákulisia: Takto vznikali unikátne snímky, ktorými **Martin Greguš** dobyl svet

Slovenský fotograf **Martin Greguš** dobýja svet sériou snímok ľadových medveďov v kanadskej divočine. Vo videu vám ukážeme zákulisie ich vzniku, ktoré dokazujú, že za každým úspechom stojí veľa námahy a odriekania.

Martin Greguš sa narodil v roku 1995 v Bratislave. S fotografovaním začal už ako 8-ročný, keď sa s rodičmi a sestrou v roku 2004 presťahovali do Kanady. Od prvej chvíle ho uchvátila nekonečná kanadská príroda, ale aj život okolo nás. Fotoaparát sa stal jeho najbližším priateľom a trvalým spoločníkom.

Už ako 12-ročný získal špeciálnu cenu za fotografiu letiacej čajky „White on Blue“, minulý rok prišlo ocenenie Rising Star Portfolio Award na jednej z najprestížnejších súťaží fotografie divokej prírody Wildlife Photographer of the Year a dvakrát zabodoval aj na súťaži Siena Drone Awards.

Zdroj: **Martin Greguš**

V súčasnosti **Martin** žije a pôsobí vo Vancouveri, kde pracuje ako odborný poradca, výskumník, kameraman a pilot dronu na prírodovedných projektoch pre Netflix a Disney. Obrovské úspechy žne v súčasnosti so svojou sériou fotografií „33 dní s medveďmi“, ktoré zachytávajú ľadových medveďov v kanadskej divočine.

Vyšli už v americkom vydaní časopisu National Geographic aj vo francúzskom vydaní magazínu GEO a do 6. januára 2023 ich môžete obdivovať aj na výstave „33 dní s medveďmi“ v bratislavskej Galérii SPP na Nívách. Je otvorená v pondelok až piatok od 10.00 do 18.00 h a vstup je bezplatný.

Zdroj: **Martin Greguš**

„Návštevníci môžu vidieť kolekciu mojich 50 fotiek, ktorú v takejto ucelenej podobe vystavujeme prvýkrát. Súčasťou výstavy je aj dokumentárny film, ktorý ukáže, ako naše fotografie vznikali, aké boli naše interakcie s týmito polárnymi šelmami v Hudsonovom zálive, jednoducho ako sme prežívali tieto veľmi unikátne chvíle,“ hovorí **Martin**. Malú ochutnávku zo vzniku unikátnych záberov vám ponúkame aj my.

Autor: © Zoznam/ako

Zdieľať článok na Facebooku

Autor: Autor:

hlavná stránka > Zaujímavosti, atrakcie

VIDEO zo zákulisia: Takto vznikali unikátne snímky, ktorými Martin Greguš dobyl svet

09.11.2022 | |

Zdroj: Martin Greguš

Slovenský fotograf Martin Greguš dobýja svet sériou snímok ľadových medvedov v kanadskej divočine. Vo videu vám ukážeme zákulisie ich vzniku, ktoré dokazujú, že za každým úspechom stojí veľa námahy a odriekania.

Martin Greguš sa narodil v roku 1995 v Bratislave. S fotografovaním začal už ako 8-ročný, keď sa s rodičmi a sestrou v roku 2004 presťahovali do Kanady. Od prvej chvíle ho uchvátila nekonečná kanadská príroda, ale aj život okolo nás. Fotoaparát sa stal jeho najbližším priateľom a trvalým spoločníkom.

Už ako 12-ročný získal špeciálnu cenu za fotografiu letiacej čajky „White on Blue“, minulý rok prišlo ocenenie Rising Star Portfolio Award na jednej z najprestížnejších súťaží fotografie divokej prírody Wildlife Photographer of the Year a dvakrát zabodoval aj na súťaži Siena Drone Awards.

Zdroj: Martin Greguš

V súčasnosti Martin žije a pôsobí vo Vancouveri, kde pracuje ako odborný poradca, výskumník, kameraman a pilot dronu na prírodovedných projektoch pre Netflix a Disney. Obrovské úspechy žne v súčasnosti so svojou sériou fotografií „33 dní s medveďmi“, ktoré zachytávajú ľadových medveďov v kanadskej divočine.

Vyšli už v americkom vydaní časopisu National Geographic aj vo francúzskom vydaní magazínu GEO a do **do 6. januára 2023** ich môžete obdivovať aj na výstave „33 dní s medveďmi“ v bratislavskej Galérii SPP na Nivách. Je otvorená v pondelok až piatok od 10.00 do 18.00 h a vstup je bezplatný.

Zdroj: Martin Greguš

„Návštevníci môžu vidieť kolekciu mojich 50 fotiek, ktorú v takejto ucelenej podobe vystavujeme prvýkrát. Súčasťou výstavy je aj dokumentárny film, ktorý ukáže, ako naše fotografie vznikali, aké boli naše interakcie s týmito polárnymi šelmami v Hudsonovom zálive, jednoducho ako sme prežívali tieto veľmi unikátne chvíle,“ hovorí Martin. Malú ochutnávku zo vzniku unikátnych záberov vám ponúkame aj my.

Autor: © Zoznam/ako

Zdieľať článok na Facebooku

Víkendový výber: Polárna medvedica mu zverila mlád'atá

Online • plus.sme.sk (Správy / Politika) • 23. 12. 2022, 23:50 •

Vydavateľ: Petit Press, a.s. (sk-35790253) • Autor: Zuzana Kizáková • Rubrika: Plus

Dosah: 7 484 • GRP: 0.17 • OTS: 0.00 • AVE: 558.06 Eur • Interakcií: 1

Odkaz: <https://plus.sme.sk/c/23101273/vikendovy-vyber-polarna-medvedica-mu-zverila-mladata.html>

Pravidelná dávka víkendového čítania.

Príjemný víkend! Tridsaťtri dní žil slovenský fotograf **Martin Greguš** s ľadovými medved'mi v divočine. Čo zažil, opisuje v rozhovore. Zhovárali sme sa aj s výtvarníčkou Ivanou Šátekovou, ktorej kresba ženy s dúhovou vlajkou od krvi sa stala symbolom Teplárne. Pozreli sme sa aj na vianočný hit rockera Stephana Eichera, ktorý napísal v čase vojny v Perzskom zálive, ale aktuálny je aj teraz. Prinášame vám aj vianočné kultúrne typy od reportérov denníka SME.

Slovenský fotograf žil 33 dní s ľadovými medved'mi: Medvedica ma nechala strážiť' jej mlád'atá Ľadová medvedica dojí svoj mlád'a. (zdroj: **Martin Greguš**)

"Veľakrát išli medvede k nám a veľakrát sme išli zase my k nim. Rozprával som sa s nimi, pokojne som im hovoril, kam idem a čo chcem urobiť', aby sa nevystrašili. Chcel som, aby sa cítili bezpečne," rozpráva slovensko-kanadský fotograf **Martin Greguš**.

33 dní žil s polárnymi medved'mi v oblasti Hudsonovho zálivu a jeho snímky vyhrali prestížnu súťaž.

"Keď som videl matku s mladými, ktorá sa nebila s ostatnými, nedobýjala sa nám do kempu, nechávala nám priestor, rešpektovala nás, vedel som, že to je medveď', s ktorým môžem pracovať'."

Vždy túžil po tom, aby sa jeho fotografie objavili v časopise National Geographic. Radili mu však, že on za nimi nemá chodiť', oni prídu za ním. Len musí pracovať', fotografovať', snažiť' sa. Stalo sa a Gregušovi sa splnil aj tento sen.

Ivana Šáteková: Povedala som si, že tvorba bude územie, kam deti nebudú vstupovať' Ivana Šáteková. (zdroj: SME/Marko Erd)

"Mám jednu výšivku, v ktorej som sa snažila zobrazit' čakanie diet'at'a, choroby, strachu. Mám ju zloženú goma, lebo sa mi teda vonkoncom nepáči. Myslím, že toto mi jednoducho ani nejde," vraví výtvarníčka Ivana Šáteková, ako sa pokúšala zhmotniť' obavy o syna, ktorý sa narodil so závažnou srdcovou chybou a hneď' po narodení absolvoval náročnú operáciu.

Ako výtvarníčka sa však rozhodla netlmočiť' rodinné témy a orientuje sa najmä aktuálne spoločenské a politické dianie. Jej tvorba je nemilosrdne presná, ironická a pochopiteľná aj pre široké publikum. Jej kresba ženy s dúhovou vlajkou od krvi sa stala symbolom Teplárne.

„To, čo mi ďalej naháňa strach, je silnejúca vlna konzervatívnych radikálov. Uberáme sa cestou Poľska a mám pocit, že to ešte uniká pozornosti širšej verejnosti. Radikáli sa dostávajú do médií, ovplyvňujú zákony. Sama som veriaci človek, ale nemienim svoju vieru vnucovať' iným ľuďom,“ hovorí.

Urobíš mi diet'a na Vianoce? Démonický rocker netušil, že spieva o splodení spasiteľa Rockovú pieseň o spasiteľovi naspieval Švajčiar Stephan Eicher. (zdroj: FB)

Vianočné piesne majú svoje typické znaky. Opakujú sa v nich rovnaké slová a znejú v nich nástroje, ktoré evokujú špeciálnu atmosféru.

Keď však švajčiarsky rocker s démonickým výzorom Stephan Eicher nahrával pieseň s názvom Naobedovať' sa v pokoji (Déjeuner en paix), nič z toho nepotreboval. Ani nechcel.

Práve vtedy bola vojna v Perzskom zálive a jeho zaujímalo viac to, aby zachytil konflikt, ktorý na Vianoce prežívame. Vonkajšie okolnosti väčšinou vôbec neprajú tomu, aby sme vyplli hlavu, oslobodili sa od starostí a oslavovali.

A predsa sa o to rok čo rok neúnavne pokúšame. Eicher preto modeluje situáciu z partnerského života, kde sa to jednej strane darí viac, druhej zase menej. A on je ten, ktorému sa to darí menej.

Ty spávaš so ženou v prechode? pýtali sa jej mladého milenca. Po rokoch hanby pomstila svoj rod Annie Ernaux pri preberaní Nobelovej ceny z literatúru. (zdroj: SITA/AP)

Rok čo rok sa medzi favoritmi na Nobelovu cenu za literatúru spomína francúzsky spisovateľ Michel Houellebecq. Kto naň stavil aj tento rok, zmyšľal sa. Cenu dostala jeho kolegyňa Annie Ernaux.

Dostala ju len pár mesiacov po tom, čo vyšla jej najnovšia kniha s názvom Mladý muž, v ktorej píše o svojom netradičnom ľúbostnom dobrodružstve zo začiatku 90. rokov.

Nie je to román o vášni, nie je to ani román o zaľúbení. A jej milenc by v nej darmo hľadal láskyplné slová, ktorými by ho mohla opísať'.

Annie Ernaux ho napísala s odstupom, oslobodená od akýchkoľvek citov. Sústreď sa na to, čo dobrodružstvo s mladým milencom pre ňu znamenalo a ako ho prežívala vo vzťahu s okolím.

Keby nebola tučná, nezomrel by. Šikanovanie za Titanic hraničilo s týraním, vraví Kate Winsletová Kate Winslet ako Rose v Titanicu. (zdroj: OUTNOW)

Nikdy sa nevzdávaj, Rose, sľúb mi to. Sľubujem. Nikdy sa nevzdám, Jack. Nikdy.

Pamätníci pravdepodobne vedia, tento krátky dialóg zaznel medzi Leonardom DiCapriom a Kate Winsletovou na konci Titanicu. Obrovská loď už bola na dne a oboch zovrel mráz. On bol takmer celý v ľadovej vode, ona sa z posledných síl držala na doske z dverí a skrehnutou rukou ešte zvierala tú jeho.

No scenár si vyžadoval, aby Rose urobila opak. Zamrznutého Jacka pustila.

Napriek tomu, že Titanic sa stal obrovským hitom a získal jedenásť Oscarov, našli sa neprajníci, ktorí sa na tejto scéne smiali a kritizovali ju s tým, že je to logický nezmysel. Prečo sa na dverách nemohol zachrániť aj Jack?

Keďže vftanie do filmu neprestalo ani dvadsať päť rokov od premiéry, režisér James Cameron sa rozhodol pre rázne, hoci pomerne nákladné riešenie.

Na Slovensku prvýkrát prekladajú básne z hieroglyfov. Sú plné erotiky a inšpirovali aj biblickú Pieseň piesní Poéziu zrejme prednášali v sprievode hudby – výjav zobrazuje ženské hudobníčky, z 18. dynastie za vlády Thutmose IV. (zdroj: Metropolitné múzeum v New Yorku)

Udivujú svojou nežnosťou a úprimnosťou, ale aj otvorenosťou a sexualitou, erotické obrazy zasahujú aj čitateľa 21. storočia.

Ľúbostné staroegyptské básne na Slovensku doteraz nevyšli v priamom preklade z originálu. Ich prvý preklad aktuálne pripravuje tím spojený zo špecialistov. A je to v čase, keď si svet pripomína dvojsté výročie rozlúštenia hieroglyfov.

"Nevzdám sa opojenia z teba, kým ma bitkou nevyženú... Hlas husi narieka, keď sa lapila na návnadu - tak ma tvoja láska chytí, a ja sa neviem vymaniť..."

Verše zo zažltnutých, potrhaných papyrusových zvitkov dokazujú, že starí Egyptania sa nevenovali len stavbe monumentov, vzývaniu nespočetných bohov a klaňaniu svojim faraónom. K ich životu patrili tanec, hudba a zábava. A, samozrejme, láska.

Vianočné kultúrne tipy Tri oriešky pre Popolušku, tradičná súčasť televíznych Vianoc. (zdroj: CSFD, MOVIEWEB)

Poteší klasická Popoluška a nesklame nový Pinocchio. Reportéri SME odporúčajú, čo pozerat', čítať či počúvať počas vianočných sviatkov.

Vianočný recept Nealkoholický jablkový punč. (zdroj: Fotolia)

Vybrali sme pre vás recepty na tradičné vianočné punče a nezvyčajné varené vína.

Víkendový kvíz Spravodajský kvíz denníka SME. (zdroj: SME)

Ako pozorne ste sledovali udalosti posledného týždňa? Otestujte sa v našom kvíze.

Ďakujeme, že ste časť svojho víkendu strávili so SME. Prajeme vám úspešný štart do budúceho týždňa a uvidíme sa opäť v sobotu.

Autor: Zuzana Kizáková

SME Plus

Piatok, 23. december, 2022 | Meniny má Nadežda

SME.SK 7°C [SME MINÚTA](#) [DOMOV](#) [REGIÓNŤ](#) [INDEX](#) [SVET](#) [ŠPORT](#) [KOMENTÁRE](#) [KULTÚRA](#) [VIDEO](#) [AUTO](#) [TECH](#) [ŽENA](#) [ZDRAVIE](#) [BLOG](#) [MENU](#) [Q](#)

[Podcasty](#) | [Pád Hegerovej vlády](#) | [Vojna Ukrajina Rusko](#) | [Vianoce 2022](#) | [Ekonomika](#) | [Dobré ráno](#) | [Новини зі Словаччини](#) | [Energetická kríza](#) | [Newsletter](#)

23. dec 2022 o 23:50

Víkendový výber: Polárna medvedica mu zverila mláďatá

Pravidelná dávka víkendového čítania.

Zuzana Kizáková
editorka

Víkendový výber SME (Zdroj: SME.sk / Hejty)

Písmo: A⁺ | A⁺

DISKUSIA (0)

Prijemný víkend! Tridsaťtri dní žil slovenský fotograf Martin Greguš s ľadovými medvedmi v divočine. Čo zažil, opisuje v rozhovore. Zhovárali sme sa aj s výtvarníčkou Ivanou Šátekovou, ktorej kresba ženy s dúhovou vlajkou od krvi sa stala symbolom Teplárne. Pozreli sme sa aj na vianočný hit rockera Stephana Eichera, ktorý napísal v čase vojny v Perzskom zálive, ale aktuálny je aj teraz. Prinášame vám aj vianočné kultúrne tipy od reportérov denníka SME.

Slovenský fotograf žil 33 dní s ľadovými medvedmi: Medvedica ma nechala strážiť jej mláďatá

Ľadová medvedica dojčí svoje mláďa. (zdroj: Martin Greguš)

"Veľakrát išli medvede k nám a veľakrát sme išli zase my k nim. Rozprával som sa s nimi, pokojne som im hovoril, kam idem a čo chcem urobiť, aby sa nevystrašili. Chcel som, aby sa cítili bezpečne," rozpráva slovensko-kanadský fotograf Martin Greguš.

33 dní žil s polárnymi medvedmi v oblasti Hudsonovho zálivu a jeho snímky vyhrali prestížnu súťaž.

NAJČÍTANEJŠIE NA SME

4 hodiny **24 hodín** 3 dni 7 dní

- Hranicu Poľska a Slovenska v zime vidieť jasne. Jedna cesta je čistá, druhá zasnežená 67 413
- Najprv ich zdieľajú a potom nechajú, kde im napadne. Zavádzajú, ale už nie dlho 38 994
- V Bratislave zišlo auto po schodoch a nabúrало. Prečo to nefunguje ako v Hollywoode? 32 242
- Príčinou náhleho úmrtia Krčméryho bol infarkt 25 796
- Ukrajina Rusko Online: Zelenskyj je spať v Kyjeve, v okupovanom Melitopoli vybuchlo auto s Rusmi 23 717
- Heger si opäť myslieť, že nikto nič nespozná (komentár) 24 821
- S odchodom Matovič stráca nárok na ochranku aj plat 23 811
- Jedno mlieko, olej či zemiaky a dosť. Maďari doplácajú na Orbána aj v obchodoch 22 874

INZERCIA - TLAČOVÉ SPRÁVY

Vybrané Najnovšie Najčítanejšie

- Stavbári z východu oslavujú 70 rokov. Ich diela nájdete všade na Slovensku
- Máte doma diabetika?
- Ako sa vyrovnaf s rastúcimi nákladmi na energiu?
- Silvestrovský odkaz rodičov: Decká, na tomto sme vyrastali
- Získajte k darčekovému predplatnému SME.sk kupón do Panta Rhei
- Tatry majú nový klenot, koronovačné šaty cisárovnjej Sissi
- Slováci za volantom: problémom je rýchlosť, mobil a alkohol
- Pozeráte si všetky pohyby na účte? Možno cez vás perú peniaze

PR články vašej firmy na tomto mieste >

"Keď som videl matku s mladými, ktorá sa nebila s ostatnými, nedobýjala sa nám do kempu, nechávala nám priestor, rešpektovala nás, vedel som, že to je medveď, s ktorým môžem pracovať."

Vždy túžil po tom, aby sa jeho fotografie objavili v časopise National Geographic. Radili mu však, že on za nimi nemá chodiť, oni prídu za ním. Len musí pracovať, fotografovať, snažiť sa. Stalo sa a [Gregušovi sa splnil aj tento sen](#).

Ivana Šáteková: Povedala som si, že tvorba bude územie, kam deti nebudú vstupovať

Ivana Šáteková. (zdroj: SME/Marko Erd)

"Mám jednu výšivku, v ktorej som sa snažila zobrazíť čakanie dieťaťa, choroby, strachu. Mám ju zloženú doma, lebo sa mi teda vonkoncom nepáči. Myslím, že toto mi jednoducho ani nejde," vraví výtvarníčka Ivana Šáteková, ako sa pokúšala zhmotniť obavy o syna, ktorý sa narodil so závažnou srdcovou chybou a hneď po narodení absolvoval náročnú operáciu.

Ako výtvarníčka sa však rozhodla netlmočiť rodinné témy a [orientuje sa najmä aktuálne spoločenské a politické dianie](#). Jej tvorba je nemilosrdne presná, ironická a pochopiteľná aj pre široké publikum. Jej kresba ženy s dúhovou vlajkou od krvi sa stala symbolom Teplárne.

„To, čo mi ďalej naháňa strach, je silnejúca vlna konzervatívnych radikálov. Ueberáme sa cestou Poľska a mám pocit, že to ešte uniká pozornosti širšej verejnosti. Radikáli sa dostávajú do médií, ovplyvňujú zákony. Sama som veriaci človek, ale nemienim svoju vieru vnucovať iným ľuďom,“ hovorí.

Urobíš mi dieťa na Vianoce? Démonický rocker netušil, že spieva o splodení spasiteľa

Rockovú pieseň o spasiteľovi naspieval Švajčiar Stephan Eicher. (zdroj: FB)

Vianočné piesne majú svoje typické znaky. Opakujú sa v nich rovnaké slová a znejú v nich nástroje, ktoré evokujú špeciálnu atmosféru.

Keď však švajčiarsky rocker s démonickým výzorom Stephan Eicher nahrával

pieseň s názvom Naobedovať sa v pokoji (Déjeuner en paix), nič z toho nepotreboval. Ani nechcel.

Práve vtedy bola vojna v Perzskom zálive a jeho zaujímalo viac to, aby **zachytil konflikt, ktorý na Vianoce prežívame**. Vonkajšie okolnosti väčšinou vôbec neprajú tomu, aby sme vyplli hlavu, oslobodili sa od starostí a oslavovali.

A predsa sa o to rok čo rok neúnavne pokúšame. Eicher preto modeluje situáciu z partnerského života, kde sa to jednej strane darí viac, druhej zase menej. A on je ten, ktorému sa to darí menej.

Ty spávaš so ženou v prechode? pýtali sa jej mladého milenca. Po rokoch hanby pomstila svoj rod

Annie Ernaux pri preberaní Nobelovej ceny z literatúry. (zdroj: SITA/AP)

Rok čo rok sa medzi favoritmi na Nobelovu cenu za literatúru spomína francúzsky spisovateľ Michel Houellebecq. Kto naň staval aj tento rok, zmýlil sa. Cenu dostala jeho kolegyňa Annie Ernaux.

Dostala ju len pár mesiacov po tom, čo vyšla jej najnovšia kniha s názvom Mladý muž, v ktorej píše o svojom netradičnom ľúbostnom dobrodružstve zo začiatku 90. rokov.

Nie je to román o vášni, nie je to ani román o zaľúbení. A jej milenec by v nej darmo hľadal láskyplné slová, ktorými by ho mohla opísať.

Annie Ernaux ho napísala s odstupom, oslobodená od akýchkoľvek citov. Sústreď sa na to, čo dobrodružstvo s mladým milencom pre ňu znamenalo a **ako ho prežívala vo vzťahu s okolím**.

Keby nebola tučná, nezomrel by. Šikanovanie za Titanic hraničilo s týraním, vraví Kate Winsletová

Kate Winslet ako Rose v Titanicu. (zdroj: OUTNOW)

Nikdy sa nevzdávaj, Rose, slúb mi to. Sľubujem. Nikdy sa nevzdám, Jack. Nikdy.

Pamätníci pravdepodobne vedia, tento krátky dialóg zaznel medzi Leonardom DiCapriom a Kate Winsletovou na konci Titanicu. Obrovská loď už bola na dne a oboch zovrel mráz. On bol takmer celý v ľadovej vode, ona sa z posledných síl držala na doske z dverí a skrehnutou rukou ešte zvierala tú jeho.

No scenár si vyžadoval, aby Rose urobila opak. Zamrznutého Jacka pustila.

Napriek tomu, že Titanic sa stal obrovským hitom a získal jedenásť Oscarov, našli sa nepravíčníci, ktorí sa na tejto scéne smiali a kritizovali ju s tým, že je to logický nezmysel. Prečo sa na dverách nemohol zachrániť aj Jack?

Keďže víťanie do filmu neprestalo ani dvadsať päť rokov od premiéry, režisér James [Cameron sa rozhodol pre rázne, hoci pomerne nákladné riešenie](#).

Na Slovensku prvýkrát prekladajú básne z hieroglyfov. Sú plné erotiky a inšpirovali aj biblickú Pieseň piesní

Poézii zrejme prednášali v sprievode hudby - výjav zobrazuje ženské hudobníčky, z 18. dynastie za vlády Thutmose IV. (zdroj: Metropolitné múzeum v New Yorku)

Udivujú svojou nežnosťou a úprimnosťou, ale aj otvorenosťou a sexualitou, erotické obrazy zasahujú aj čitateľa 21. storočia.

Lúboštné staroegyptské básne na Slovensku doteraz nevyšli v priamom preklade z originálu. Ich [prvý preklad aktuálne pripravuje tím spojený zo špecialistov](#). A je to v čase, keď si svet pripomína dvojsté výročie rozlúštenia hieroglyfov.

"Nevzdám sa opojenia z teba, kým ma bitkou nevyženú... Hlas husi narieka, keď sa lapila na návnadu - tak ma tvoja láska chytila, a ja sa neviem vymaniť..."

Verše zo zažltnutých, potrhaných papyrusových zvitkov dokazujú, že starí Egypťania sa nevenovali len stavbe monumentov, vzývaniu nespočetných bohov a klaňaniu svojim faraónom. K ich životu patrili tanec, hudba a zábava. A, samozrejme, láska.

Vianočné kultúrne tipy

Tri oriešky pre Popolušku, tradičná súčasť televíznych Vianoc. (zdroj: CSFD, MOVIEWEB)

Poteší klasická Popoluška a nesklame nový Pinocchio. Reportéri SME odporúčajú, [čo pozerať](#), [čítať](#) či [počúvať](#) počas vianočných sviatkov.

Vianočný recept

Nealkoholický jablkový punč. (zdroj: Fotolia)

Vybrali sme pre vás recepty na [tradičné vianočné punče](#) a nezvyčajné varené vína.

Víkendový kvíz

SOCIÁLNE SIETE

Facebook Nový Čas, 12. 10. 2022

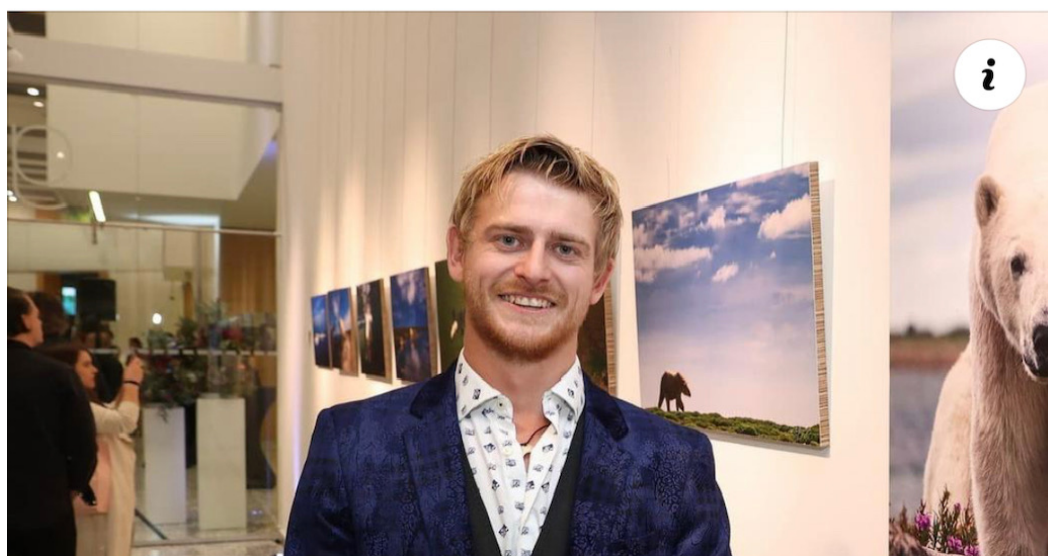

Nový Čas ✓

38 m · 🌐

Slovák prežil neuveriteľné dobrodružstvo, medvede fotil na rozkvitnutých lúkach.

cas.sk

Martin žil 33 dní s ľadovými medveďmi, výsledok je ohromujúci! Jednej veci sa bál viac než samotnýc...

You and 9 others

1 comment 1 share

 Like

 Comment

 Share

Facebook Dromedar.sk, 12. 10. 2022

 Dromedar.sk 12 October at 08:00 · 🌐

Mladý slovenský fotograf [Martin Gregus Jr](#), žijúci v Kanade konečne prichádza aj do rodnej Bratislavy. ❤️

[#fotografia](#) [#uspech](#) [#vystava](#)

DROMEDAR.ZOZNAM.SK

Martin strávil 33 dní s ľadovými medveďmi: Jeho zábery dobyli celý svet, teraz ich uvidíte aj u nás!

  You, Barbora Bo and 4 others 6 shares

 Like Comment Share

Facebook Dromedar.sk, 28. 10. 2022

Dromedar.sk

44 m · 🌐

Vzácného medveďa teraz môžeme vďaka [Martin Gregus Jr](#) obdivovať z pohľadu, aký sa nám dosiaľ zrejme nenaskytl. 🥰

[#svet](#) [#video](#) [#priroda](#) [#spravy](#)

dromedar.zoznam.sk

Unikátne VIDEO priamo z papule: Kameru slovenského filmára chcel zožrať ľadový medveď

👍 You

👍 Like

💬 Comment

➦ Share

Facebook Pravda, 27. 10. 2022

Pravda
2 d · 🌐

Pozrite si, kde sa skrýval Martin Greguš, fotograf divokých zvierat. Jeho zábery získavajú svetové ocenenia, no odfoťiť ich vyžaduje množstvo odvahy.

Rozhovor je súčasťou seriálu Naši a svetoví na TV Pravda 🌐
Už čoskoro pribudne nová epizóda s Michalom Bučekom, z ktorého sa stal model, triatlonista, železný muž, svetový šampión, vyhľadávaný tréner a populárny televízny komentátor v Ázii 🇸🇰

ZURNAL.PRAVDA.SK

Takmer zomrel v arktickej búrke. Jeho fotografie medveďov teraz zbierajú prestížne svetové ceny

👍 You and 10 others 2 comments 1 share

👍 Like 💬 Comment ➦ Share 👤

Most relevant ▾

Instagram post Pravda.sk, 24. 10. 2022

link v BIO

Takmer zomrel v arktickej búrke.
Jeho fotografie medved'ov teraz
zbierajú prestížne svetové ceny

pravda.sk a mywildlive

pravda.sk @mywildlive je výborný fotograf divokej prírody a bol za to patrične ocenený. Dostal totižto aj prvú cenu v súťaži, ktorú organizuje Prírodovedecké múzeum v Londýne 🏆

Celú reláciu si môžete vypočuť v podcaste Naši a svetoví alebo pozrieť na TV Pravda.
Upravené · 1 t

ddeezee All of these images are amazing. In my 57 years on this planet I have never scene polar bears captured in this way. You have opened many eyes and hearts into their secret and most precious world. Thank you for that 🙏❤️❤️❤️

1 d · 3 ľuďom sa to páči · Odpovedať

— Zobrazit' odpovede (1)

iveta_21 Krasne fotky
1 t · Odpovedať

lucie.laplante.90 🍌🍌
1 t · Odpovedať

delightfuldecorcouture That fourth shot gives me goose bumps! So amazing
2 d · Odpovedať · Zobrazit' preklad

chocoladis 🍌🍌🍌
1 t · Odpovedať

makeartcareaboutearth 🍌

📍 🗨️ 🚩

👤 Páči sa to používateľovi tuzenska a ďalším

OKTÓBER 24

😊 Pridať komentár... Uverejniť

Instagram Dromedar.sk, 9. 11. 2022

dromedar.sk

VIDEO ZO ZÁKULISIA

Takto vznikali unikátne snímky, ktorými
Martin Greguš dobyl svet

LINK V BIO

Liked by mywildlive

dromedar.sk Slovenský fotograf Martin Greguš @mywildlive dobýja svet sériou snímok ľadových medvedov v kanadskej divočine. 🐻 Vo videu vám ukážeme zákulisie ich vzniku, ktoré dokazujú, že za každým úspechom stojí veľa námahy a odriekania.

➡ Video je súčasťou nášho článku na Dromedar.sk — link nájdete v BIO.

#dromedarsk #martingregus #umenie #fotografia
#video #ladovemedvede #medvede #priroda #wildlife
#wildlifephotography #photography #nature
#polarbears #bears

Facebook Dromedar.sk, 9. 11. 2022

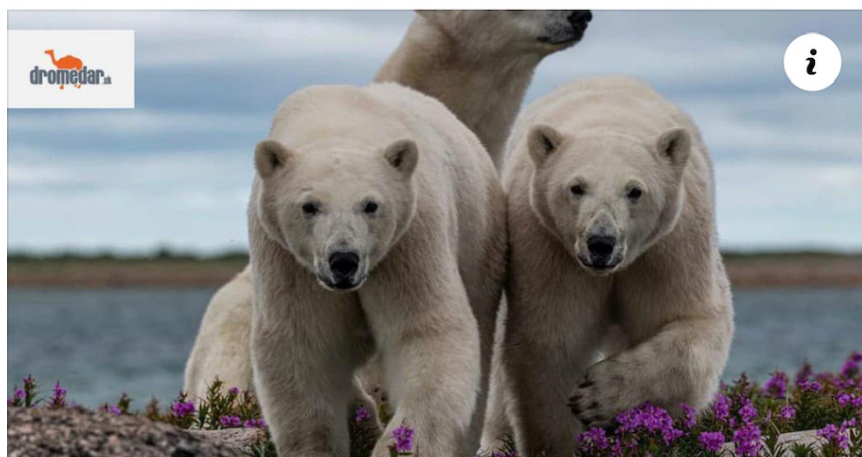
Dromedar.sk

3 h · 🌐

Slovenský fotograf [Martin Gregus Jr](#) dobýja svet sériou snímok ľadových medveďov v kanadskej divočine. ❤️

[#fotografia](#) [#umenie](#)

dromedar.zoznam.sk

VIDEO zo zákulisia: Takto vznikali unikátne snímky, ktorými Martin Greguš dobyl svet

You and 1 other

Like

Comment

Share